திருவள்ளுவர்
அருளிய
திருக்குறள்

எல்லோர்க்கும் பயன்படும்
தெளிவுரைப் பதிப்பு

தமிழண்ணல்

முதற்பதிப்பு : செப்டம்பர் 2000
ஆவணி, திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2031

உரிமை : உரையாசானின் மக்களுக்கு

விலை : ரூ. 50 - 00

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	:	திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்
உரையாசிரியர்	:	தமிழண்ணல்
நூலின் தன்மை	:	அறநூல்
முதற்பதிப்பு	:	ஆவணி தி.பி.2031 செப்டம்பர் 2000
தாளின்தன்மை	:	வெள்ளைத்தாள்
நூலின் அளவு	:	18 x 12.5 செ.மீ.
அச்சு எழுத்து அளவு	:	10 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	:	276
நூலின் விலை	:	ரூ. 50–00
நூல் கட்டு மானம்	:	அட்டைக் கட்டு
ஒளி அச்சு	:	டிசைன்ஸ் பேக்டரி, மதுரை – 10
அச்சிட்டோர்	:	ஹேமமாலா சிண்டிகேட், சிவகாசி

நுண்பொருளுரைப் பதிப்பு விலை : ரூ120

சிந்தாமணிச் செல்வம்

இது ஒரு

சிந்தாமணிச் செல்வ வெளியீடு

நூன்முகம்

மாணவர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் என இது, பொருள் விளங்கும்படி சீர்பிரித்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விரிவான 'நுண்பொருளுரைப் பதிப்பு' ஒன்று சீரமைப்பும் குறள்வடிவும் விளங்கப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருப்பதால், மேலும் நன்கு படிக்கும் ஆர்வ முடையோர் அப்பதிப்பையும், விலை கூடுதலென்று கருதாமல் வாங்கிப் படிக்க வேண்டுகிறோம்.

இவ்வுரை : குறளுக்குள்ளேயே குறளுக்கு உரை தேடி எழுதியது. தொல்காப்பியம் சங்க இலக்கியம் இரட்டைக் காப்பியப் பின்னணியிலும் தமிழர் நாகரிகப் பண்பாட்டு அடிப்படையிலும் சமயத் தலைவர் போல் கூறாமல், பொது அறம் புகல்கின்ற புதுமை படைத்த புரட்சிச் சிந்தனைகளின் வழியிலும் முன்னைய உரைகளின் ஒப்புமை மேலும் வள்ளுவர் உள்ளம் இதுவெனத் தெள்ளத் தெளிதற்கென்றே எழுதப்பட்ட தெளிவுரை.

தமிழ்மறை – தமிழனை அடையாளம் காட்டும் குறியீடு, தமிழினம் உலகிற்குத் தந்த கொடை – இந்தியத் தேசிய நூலாகும் தகுதியுடைய ஒரே நூல் இதுவென்பது, இவ்வுரையால் மேலும் தெளிவுபடும். மேன்மேலும் சுருக்கமாக எழுதுவதைவிட எல்லோர்க்கும் விளங்கும்படி எழுதுவதால் மட்டுமே குறட்கருத்து எளிதிற் பரவும்.

மாணவர்கள் விளங்கிக் கொண்டு படித்து முன்னேற, இந்நூல் ஒரு 'தன் முன்னேற்றச் சிந்தனை' நூலாகப் பயன்படும்.

'ஏரகம்', சதாசிவ நகர்
மதுரை – 625 020
தி.வ. ஆண்டு 2031 ஆவணி

தமிழண்ணல்

அறத்துப்பால்

அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் எனவும் அதிகாரத்திற்குப் பத்துக்குறள் எனவும் வகுத்தவர் திருவள்ளுவரே. அதிகாரத் தலைப்புக்களும் வள்ளுவர் எழுதிவைத்தவை போலத்தான் தோன்றுகின்றன. இயல் பிரிப்பிலும் ஓரதிகாரத்துக்குள் குறள் வைப்பு முறையிலும் மிகச் சில மாற்றங்களை உரையாசிரியர்கள் செய்துள்ளனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழமையுடைய திருக்குறளும். மூவாயிரம் ஆண்டுக்கும் முற்பட்டதான தொல்காப்பியமும் சங்ககாலச் சிலப்பதிகாரமும் உலக இலக்கியங்கள் எதிலும் காணமுடியாத, அத்துணை நிகரற்ற கட்டமைப்பு உடையவை. இதுபற்றி இதுநாள்வரை தெளிவான ஆய்வுகள் வெளிவராததால், இதன் பெருமையும் சிறப்பும் இன்றும் பலரால் உணரப்படவில்லை. திருக்குறளும் இதனால்தான் இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகும் சிறிதும் சிதைவின்றி நம் கைகளில் கிடைத்துளது. இது உலக வியப்புக்களில் ஒன்றாகும்.

திருக்குறள் கூறும் 'அறம்' ஒரு தனிச்சிறப்புடைய கோட்பாடு.கண்ணுக்குத் தெரியாத, அருவ நுண்பொருளான 'அறம்', மின்னாற்றல் போல இயங்கிக்கொண்டே இருக்கும் ஒரு பேராற்றலாகும். வெயில் போல ஒளிவீசும் ; நீராவி போலச் செயற்படுத்தும் ஓர் இயற்கை ஆற்றல் அது. அது நல்லதையே ஏற்றுக்கொள்ளும்; அல்லதைப் புறந்தள்ளி அழித்துவிடும். உலகில் நல்லதும் அல்லதும் கலந்துகிடப்பதால், அறம் பற்றிய தெளிவு கிடைக்கவில்லை. அறம் வாழும் உயிர்களுக்கு ஆக்கமாகும். அது உயிரை வலுப்படுத்தும் ஊட்டச்சத்து. உலகில் அறவழிப்பட்டன நிலைக்கின்றன; அல்லன அழிகின்றன. இதைத் தெளிவு படுத்த 'வினைக் கோட்பாடு' பற்றிய அறிவும் தேவை. செய்த வினைக்குப் பயன் உறுதியாகவுண்டு. பாவம் தீரப் பரிகாரம் உண்டு; பிராயச்சித்தம் உண்டு; பாவ மன்னிப்பு உண்டு என்பன அரசியல் கட்சிகள்போல, மக்களை ஈர்க்க மதங்கள் செய்த விளம்பரங்களாகும். அதனால்தான் திருவள்ளுவர், 'சமயக் கணக்கர் மதி வழி' கூறவில்லை, அறம் என்ற ஒன்றை, ஒழுக்க அடிப்படையில், திருவள்ளுவர் வற்புறுத்தி, விளக்கி எழுதியிருப்பதுபோல, உலகில் எவரும் எழுதி வழிகாட்டவில்லை.

அது ஓர் உலகப் பொதுநூல்; நமது தேசிய நூல், தமிழர் பண்பாட்டு நூல், தமிழ்மறை ஆகும்.

'அறம்' என்பது திருவள்ளுவர் கருத்துப்படி 'இல்லறம்' ஒன்றே ஆகும். துறவறம் என்பது இல்லறத்தின் வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியுமேயாகும். திருக்குறளில் இல்லறவியலின் தொடர்ச்சியாக வரும் துறவறவியல், இல்லறத்தைச் சார்ந்த துறவறமே. அவர் கூறும் இல்லறத் துறவு, இல்லறத்தவம், இல்லற வேள்வி மூன்றும் புதுமையானவை; புரட்சிகரமானவை. வடநாட்டு வைதிக, சமண, புத்த சமயங்கள் கூறிய பல செய்திகளும், கருத்துக்களும் திருவள்ளுவர்க்கு உடன்பாடில்லை. உடன்படாதவற்றை மறுத்துக் கூறுகிறார்; மடைமாற்றுகிறார் ; புதுவிளக்கம் தருகிறார். துறவு என்றதும் நினைவுக்கு வரும் காவியுடை, காட்டுக்குப் போதல், கண்மூடித் தவம் செய்தல். வேள்விகள் ஹோமங்கள் செய்தல் இவை எதையும் அவர் கூறவுமில்லை; ஏற்கவு மில்லை.

திருவள்ளுவர் இல்லறமே இயற்கைக்குப் பொருந்திய வாழ்வாதலால், அஃதொன்றையே 'அறம்' – வாழும் நெறி என்ற கருத்துடையவர். அவர்கூறும் தவமும்கூட இல்லறத்திலிருந்தே செய்யக்கூடிய, செய்யவேண்டிய அறங்களாகும். நன்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இல்லற நிலையிலேயே. 'நிலையாமை' உணர்வு வேண்டும்; ஐந்தன் புலத்தைப் பக்குவப்படுத்தல் வேண்டும் ;' ஒன்றும் இன்மையே துறவு' – துறத்தார்க்கு 'உடம்பும் மிகை' – ' தீரத் துறந்தாரே துறவியராவர் 'மாந்தர் செம்பொருள் உண்மை கண்டு 'பிறப்பு' என்னும் பேதைமை நீங்க வேண்டும். அவாவை அறவே நீக்கி, 'பேரா இயற்கை நிலை' எய்த வேண்டும். பிறப்பறுத்தல் எனும் இதைத் தவிர்த்து, மேலுலக வாழ்வுபற்றி எதுவும் அவர் கூறவில்லை.

இல்லற நெறி வேறு ; துறவற நெறி வேறு அன்று. ஒன்றன் தொடர்ச்சியே மற்றது.

காமம் சான்ற கடைக் கோட் காலை
ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே (1138)

என்ற தொல்காப்பிய நெறிவழிப்பட்ட திருக்குறள். காமத்தை முழுவதும் அனுபவித்து முடிந்தபின், பாதுகாவலான மக்கள் பேரன் பேர்த்தி சூழ (துவன்றி – பொருந்தி , சூழ) , அறம் செய்யும் சுற்றத்தை உருவாக்கி, அதனுடன் சேர்ந்து 'சிறந்தது ' பயிற்றல்தான், இவ்வளவு நாள் வாழ்ந்ததன் பயனாகும் (இறந்த்து – வாழ்ந்து முடிந்தது). சிறந்தது என்றார், துறவு, தவமேயன்றி பிறசிறந்தன அனைத்தையும் இறுதிக்காலத்தில் கைக்கொண்டு வாழவேண்டும் என்பதை நினைவூட்ட. அறத்துப்பாலின் நீரோட்டம் போன்ற இக் கருத்தனைத்தையும் உணர்ந்தாலன்றித் தனிக் குறளின் பொருள் விளங்காது.

பாயிரவியல்

பாயிரம் முன்னுரைப்பகுதி. இறைவன் பண்புருவானவன். இறைவழி பாட்டின்வழி, அப் பண்புகளை உயிர் அடைய வேண்டும். மழை என்பது இயற்கையின் ஊற்று. அதன் வழியேதான் உலகம் நடைபெற இயலும். இறைவழிபாடு போல, மழையாம் இயற்கை வழிபாடும் முக்கியம். வழிபடல் அதன்வழி வாழ்தல். இயற்கைக்கு முரண்பட்ட விஞ்ஞானமும் உலகை அழிக்கும். தந்நலம் நீத்தாரே, உலகை உய்விப்பர். தந்நலம் நீத்த பெரியோரும் உலகை வாழ்விக்கும் இறைக்குச் சமமானவரே. இறைவன் நேரே வந்து உதவுவதில்லை. நீத்தார் மூலமே உதவுகின்றான். அறம் ஓர் நுண்ணாற்றல்; பேராற்றல் ; இயங்காற்றல் ; இறைமை வகுத்த விதி அது. அதனுடனான உடன்பாடு வாழ்வுதரும் ; முரண்பாடு அழிவு தரும். ஓர் அறநூலின் நான்கு அடிப்படைகள், இங்ஙனம் எடுத்ததும் முன்பகுதியில் விளக்கப் படுகின்றன.

இவ்வுரையில் அறத்துப்பால் பாயிரவியல் இல்லறவியல் துறவறவியல் ஊழியல் எனவுளது. பொருட்பால் அதன் முதற்குறளுக்கு ஏற்பவும் திருவள்ளுவ மாலையில் போக்கியார் பாடியுள்ள படியும் அரசியல், அமைச்சியல், அரணியல், கூழியல், படையியல், நட்பியல், குடியியல் எனவுளது. காமத்துப்பால் களவியல், கற்பியல் எனவுளது. ஒரு "செம்பதிப்பு" உருவாகும்வரை பழைய ஏட்டுப் பிரதிகள் உரைகளின்படியேதான் மூலத்தைப் பதிப்பிக்க வேண்டும். நாமாக இன்று புதிய மாற்றங்களை மேன்மேலும் அமைப்பது, திருத்துவது முறையன்று. அவ்வகையில் முன்னைய அமைப்பில் பொருத்தமெனப்பட்ட அமைப்பு இது.

கடவுள் வாழ்த்து - I

இறைவனைக் காட்டி மனிதன் இறைமையை வளர்த்துக்கொள்ள வழிகாட்டுதல்.

அகர முதல, எழுத்து எல்லாம்; – ஆதி
பகவன் முதற்றே, உலகு. 1.

எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகர ஒலியை முதலாகவும் அடிப்படையாகவும் உடையன. காணப்படும் இவ்வுலகமும் ஆதிபகவனாம் இறையை முதலாகவும் அடிப்படையாகவும் உடையது. இவ்வுலகத் தோற்றத்துக்குக் காரணமாய், உடனுறையும் பேராற்றலை ஒப்புமை அளவையால் நிறுவுகிறது.

கற்றதனால் ஆய பயன் என்கொல்–வால்–அறிவன்
நல் தாள் தொழாஅர் எனின் 2.

தூய பேறறிவினனாம் இறைவனது நல்ல தாள்களைத் தொழாவிடின், கற்றதனால் பயன் யாது? தொழுது தாமும் அத்தூய அறிவைப்பெற முயலவேண்டும்.

மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார். 3.

நினைப்பவர்தம் நெஞ்சத் தாமரையை விரைந்தடையும் இறைவனை இடைவிடாது நினைப்பவர்கள். இந்நிலவுலகில் நீண்டநாள் வாழ்வார்கள். இறைவழிபாடு மனஇறுக்கத்தை நீக்கும்; நீண்டநாள் வாழ வழிவகுக்கும். சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்; பரிமேலழகர்

வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல 4.

இயல்பாகவே விருப்பு வெறுப்பற்ற இறைவனை இடைவிடாது நினைப்பவர்க்கு, என்றும் கடுந்துன்பங்கள் ஏற்படா. தமக்கும் அம் மனப்பக்குவம் வாய்த்தலால், துன்பங்கள் விலகிப்போகும்.

இருள் சேர் இரு வினையும் சேரா, இறைவன்
பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு. 5.

நற்குணங்கள் அனைத்தையும் பெற்ற இறைவன் புகழே மெய்யான புகழாகும். அதனை எப்பொழுதும் விரும்பிச் சொல்வாரிடம் அறியாமையொடு கூடிய நல்வினை தீவினை இரண்டும் சென்றடையா. இறைமைப் பண்புகளை முற்றப் பெறாத மனிதர்களைப் புகழ்வன புனைந்துரைகளே - பொருளுரை ஆகா.

பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் பொய் தீர் ஒழுக்க
நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார் 6.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகளின் வழி எழும் ஐந்து ஆசைகளையும் அடக்கி இயல்பாகவே பக்குவம் கொண்டவன் இறைவன். பொய்ம்மையை அறவே நீக்கிய, அவனது ஒழுக்க நெறியில் நிற்பவர்கள் உலகில் நீடு வாழ்வார்கள், புலனடக்கம் பொய்ம்மையற்ற ஒழுக்கத்தைத் தரும்;; அது நீண்ட வாழ்வைத்தரும்.

தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்,
மனக் கவலை மாற்றல் அரிது. 7

நமது மனக்கவலையைப் போக்க, உலகில் அவர் இவர் எனத் தேடி அலைதலால் பயனில்லை, தனக்கு உவமையில்லாத பேராற்றலுடைய இறைவனைத் தேடி அடைந்தவர்களுக்கே தம் மனக்கவலையை நீக்க முடியும். இறைவழிபாடே மனக்கவலை தீர்க்கும் மாமருந்து.

அற ஆழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்,
பிற ஆழி நீந்தல் அரிது 8.

உலகில் நம் வாழ்வில் தடைகளாய்வரும் எத்தனை கடல்களைத் தாண்ட வேண்டி உளது. அறக்கடலாய் அழகிய தண்ணளியை உடையானது தாள்களாகிய புணையைப்பற்றிக்கொண்டால், அவற்றைக் கடக்கலாம், இன்றேல் கரைகாண மாட்டாது மூழ்கிப்போவோம்.

கோள் இல் பொறியில் குணம் இலவே—எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை 9.

கண் காணாமலும் காது கேட்காமலும் இவ்வாறு ஐம்பொறிகளும் தத்தமக்குரிய புலன்களைப் பற்றாமல் விட்டால் பயன் என்ன? அது போல் நமக்குத் தலை முதலியன இருந்தும், மேலே கூறியது போல் எண்ணப்படும் அனைத்து நற்பெருங்குணங்களையு முடைய இறைவனது தாளை வணங்காவிட்டால், அவை பயனிலவாம். தாளை வணங்குதல் அவன் வழி நிற்றல்; இன்றேல் பயனில்லை

பிறவிப் பெருங் கடல் நீந்துவர்; நீந்தார்,
இறைவன் அடி சேராதார். 10.

பிறவியாகிய பெருங்கடலை நீந்த, இறைவன் அடியாகிய புணையைச் சேர்தல் வேண்டும்; சேராதவர் நீந்த மாட்டாராய் அதனுள் மூழ்கிப்போவர்

வான் சிறப்பு - 2

இயற்கை வாழ்த்து. உலகம் நல்வழியில் நிலைபெற மழையின் இன்றியமையாமை.

வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலான்,
தான் அமிழ்தம் என்று உணரற் பாற்று. 11.

அமிழ்தம் - ஒரு கற்பனை,சாவா மருந்து. வான் உலகத்தது. கண்காணாதது. "தேவாமிர்தம்" என்றனர்.தண்ணீரும் அமிழ்தமே. சாவா மருந்தே. இவ்வுலகத்திற்குஇது கண் கண்டது.வானத்து மழை இடையறாது பெய்தலால்,உலகம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.அதனால் அதுவும் "அமிழ்தம்" என உணரத் தக்கதாகும். திருவள்ளுவர் இவ்வுலகியலில் வைக்கும் அழுத்தம் காண்க.

துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி, துப்பார்க்குத்
துப்பு ஆயதூஉம் மழை. 12.

மழை உண்பார்க்குப்பிற உணவுகளையும் விளைவித்துத் தருகிறது ; தானும் இன்றியமையா உணவாகிறது. துப்பு - உணவு . நடையழகே மழையின் பயனை உணர்த்திவிடுகிறது.

விண் இன்று பொய்ப்பின், விரிநீர் வியன் உலகத்து
உள் நின்று உடற்றும் பசி. 13.

உரிய காலத்தில் மழை பெய்யாது பொய்க்குமானால்,விரிந்த கடல் நீரால் சூழப்பட்டிருப்பினும்,பரந்த இவ்வுலகத்தில்,பசி உள்ளெழுந்து உயிர்களை வாட்டி வருத்தும்.

ஏரின் உழாஅர் உழவர், புயல் என்னும்
வாரி வளம் குன்றிக்கால். 14.

தரையில் மழைநீர் பொழிந்ததும் உழவர் ஏர்தூக்கி நடப்பர்.உழுதல் எளிதாகலின்.புயல் என்னும் வாரி-அடித்துப் பெய்யும்.புதுவருவாயாம் பருவமழை. மழை வளங்குறைந்தால் உழவர் ஏர் பிடித்து உழமாட்டார்.

கெடுப்பதூஉம்,கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம்,எல்லாம் மழை. 15.

ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது மழை.பருவ காலத்தில் பெய்யாது கெடுப்பதும்.அங்ஙனம் தன்னால் கெட்டார்க்குத் துணையாய் அப்பொழுதே பெய்து வாழ வைப்பதும் ஆகிய எல்லாம் மழையால் ஆகும்.

விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால், மற்று ஆங்கே
பசும் புல் தலை காண்பு அரிது. 16.

மழைபெய்யாவிட்டால் தரையில் புல்லும் தலைகாட்டாது.வானத்திலிருந்து மழைத்துளி கீழே விழக்காணினல்லாது. வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும்புல்லின் தலையையும் காணுதல் அரிது.

நெடுங் கடலும் தன் நீர்மை குன்றும், தடிந்து எழிலி
தான் நல்காது ஆகிவிடின். 17.

தடிந்து எழிலி தான் நல்குதல் - மேகம் கடல்நீரை முகந்து மீண்டும் அக்கடலிலேயே மழையாகப் பெய்து உதவுதல்.அங்ஙனம் உதவாவிடின் மிகப்பெரிய கடலும் தன் வளம் குறையும். மணி பவளம் விளையா; கடல் உயிர்கள் வாழா.

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது – வானம்
வறக்குமேல்,- வானோர்க்கும், ஈண்டு. 18.

வானுலகத் தேவர்கட்கும் இங்கு வழிபாடுகள் நடைபெற மழை வேண்டும். மழை பெய்யாதுவிடின் அவர்கட்கான சிறப்பு விழாக்களும் அன்றாட நாட்பூசைகளும் நடைபெறா.

தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா, வியன் உலகம்
வானம் வழங்காது எனின். 19.

இவ்வுலகம் அகன்று பெரிதாய் இருக்கலாம். ஆனால் இங்கு மழை பெய்யாவிட்டால், பிறர்க்குச் செய்யும் தானமும் தமக்குச்செய்யும் தவமும் உளவாகா. இவை இரண்டும் நிலைபெற நடைபெறவும் மழை இன்றியமையாதது.

நீர் இன்று அமையாது உலகுஎனின், யார்யார்க்கும்
வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20.

உலகம் ¦ீரை இன்றி வாழாது என்பது உண்மையாயின், இவ்வுலகில் யாராயினும் ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறுதலும் மழையின்றி அமையாது

நீத்தார் பெருமை - 3

ஒப்பற்ற சான்றோராய் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் வாழ்ந்து உலகிற்கு வழிகாட்டும்,தந்நலம் நீத்தார் பெருமை.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் – பனுவல் துணிவு. 21.

உலகப்பற்றை நீத்து வாழ்வது கடினம். துறவியரைக் 'கூடா ஒழுக்கம்' கூடாதென்று வள்ளுவம் எச்சரிக்கும். ஒழுக்கத்தில் தவறாது , நீத்தாராய் இருப்பவரது பெருமையை விழுப்பத்துள் சிறந்த விழுப்பமென வேண்டுவது அற நூல்களின் துணிபாகும்.

துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின், வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டற்று. 22.

மனத்துறவு பூண்டாரது பெருமையை அளந்துகூறின் இவ்வுலகில் ஒரு பயனுமின்றிப் பிறந்து இறந்தவர் தொகை இத்தனை என எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு ஒப்பாகும். வையகத்தில் பிறந்தார், இறந்தார் என எண்ணப்படுபவர்க்கு எல்லை இல்லைமனத்துறவு கொண்டு,காரியம் சாதித்தவர் பெருமையே பெருமை என்பதாம்.

இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று , உலகு. 23.

உலகில் இருமைகள் பல. நன்மை, தீமை; இனிமை, கடுமை; அறம், மறம்; இன்பம், துன்பம் என. இவ்விரு வகைகளின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து, முற்பட்ட அறநெறிகளை நல்லன என்று கைக்கொண்டவர்தம் பெருமை உலகில் விளங்கித் தோன்றும்.

உரன் என்னும் தோட்டியான், ஓர் ஐந்தும் காப்பான்
வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து. 24.

அறிவுத் திண்மை என்னும் தோட்டியால் ஐம்பொறிகளாகிய யானைகள் ஐந்தையும், கண்டபடி புலன்கள் மேற்சென்று மேயாமல் , அடக்கிக்காக்க வேண்டும். அங்ஙனம் காப்பவன், உயர்ந்த இடத்திற்கென்று விதைக்கப்பட்ட வித்தாவான்.

ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல், அகல் விசும்புளார் கோமான்
இந்திரனே சாலும், கரி. 25.

ஒருவன் தன் தவ வலிமையால் இந்திரபதவி அடைவானென்பது புராணவழி நம்பிக்கை. ஐம்பொறிகளின் வேகத்தை அடக்கி ஆள்பவனது பேராற்றலுக்கு, அகன்ற வானுலகில் உள்ளார்க்குத் தலைவனாகிய இந்திரனே சான்று; அவன் அத்தவ வலிமையால் அப்பதவியை அடைந்தானாகலின்.

செயற்கு அரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர்
செயற்கு அரிய செய்கலாதார். 26.

செய்வதற்கு எளியவற்றைச் செய்து, எல்லோரையும்போல் இருந்தொழியாது, அரியவற்றைச் செய்பவரே பெரியராவர்; செய்தற்கரியவற்றைச் செய்ய மாட்டாதவர் சிறியராவர் . வெறுமனே நீத்தாரெல்லோரும் பெரியராகார் என்பதாம்.

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்று ஐந்தின்
வகை தெரிவான்கட்டே – உலகு. 27.

சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்பன ஐம்பொறிகளால் நுகரப்படும் ஐந்து புலன்கள். இவ் ஐந்தின் கூறுபாட்டை ஆராய்ந்து அறிந்து, அளவோடு ஆள்பவன் கண்ணதே இவ்வுலகம். ஆசைகளுக்கு அடிப்படை இவை. இவற்றை அடக்கி ஆள்பவன் உலகை ஆள்பவன் ஆவான்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும். 28.

சான்றோர்கள் பயனை விளைவிக்கும் பொருள் நிறைந்த மொழிகளையே வெளிப்படுத்துவர். அவர்தம் பெருமையை, நிலவுலகில் அவர்கள்தம் ஆணையாற் சொல்லிய மறைமொழிகளாம் மந்திரங்களே கண்கூடாகக் காட்டிவிடும். திருக்குறள், திருமந்திரம், திருமறை , திவ்வியப்பிரபந்தமனைய அனைத்துக்கும் இது பொருந்தும்.

குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும், காத்தல் அரிது. 29.

நீத்தாராம் சான்றோர்தம் சினத்திற்கு ஆளாதல் கூடாது. நீத்தாராவார் நற்குணங்களாம் குன்றின்மேல் ஏறி நிற்பவர். அந் நல்லவர்க்குக் கோபம் வராது; வரினும் கணப்பொழுதுதான் நிற்கும். அது நிற்கும் நேரம் கணப்பொழுதே யாயினும் வெகுளப்பட்டார் அதைத் தடுத்துத் தம்மைக்காத்துக்கொள்ளுதல் அரிது.

அந்தணர் என்போர் அறவோர் – மற்று எவ்வுயிர்க்கும்
செந் தண்மை பூண்டு ஒழுகலான். 30.

அந்தணர் என்பது குலப்பெயராகவும் ஆளப்படும். திருவள்ளுவர் அச்சொல்லுக்குப் புதுவிளக்கம் தருவதிலிருந்து அவருக்குப் பிறப்பால் வரும் குலத்தில் நம்பிக்கையின்மை வெளிப்படுகிறது. அந்தணர் என்போர் யார் ? மற்றைய உயிர்கட்கெல்லாம் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டு ஒழுகுதலால், அந்தணர் என்போர் அறவழிப்பட்டோர் ஆவர்.

அறன் வலியுறுத்தல் - 4

அறநெறியைவிட மறநெறியையே பெரிதும் பின்பற்றும் உலகிற்கு அறமே நிலைக்குமென வஃயுறுத்துவது. பாவத்தின் பக்கமே ஓடும் மாந்தரைத் திருத்த வலியுறுத்த வேண்டி:'புள்ளது.

சிறப்பு ஈனும் ; (ெ)செல்வமும் ஈனும் ; அறத்தின் ஊஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ, உயிர்க்கு ? 31

உலகில் மறநெறி, வன்முறைநெறிகளே விரைவில் பயன் தருவன என எண்ணி எளிதில் எல்லோராலும் கைக்கொள்ளப்படுகின்றன.ஆனாலும் அறநெறியே பலராலும் மதிக்கப்படும் சிறப்பைத் தரும் ; பயன் மிகுந்த செல்வத்தையும் தரும்.அறநெறியைவிட உயிர்களுக்கு ஆக்கம் தருவது பிறிதில்லை. அறம் உயிருக்கு ஆக்கமாம்.

அறத்தின் ஊஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை
மறத்தலின் ஊங்கு இல்லை கேடு. 32

உலகில் அறநெறியை எளிதிற் கைக்கொள்வதில்லையாதலால் அதைப் பலபட வற்புறுத்துகிறார் திருவள்ளுவர்.மறநெறி முதலில் பயன்தருவதுபோல் காட்டி, அழிவில்போய் முடியும். அறநெறியே ஆக்கத்தில் கொண்டு சேர்க்கும். ஆயினும் அதன் உண்மை உணராத மக்கள் வன்முறை வலையில் எளிதில் சிக்கிக் கொள்வர். அதனால் நேர்முகமாகவும் எதிர்முகமாகவும் அறநெறி இங்கு வற்புறுத்தப்படுகிறது. மன்பதைக்கு அறநெறியைக் கைக் கொள்வதன் மேற்பட்ட ஆக்கமும் இல்லை; அதை மறந்து கைவிடுதலை விடக் கேடும் இல்லை.

ஒல்லும் வகையான் , அறவினை , ஓவாதே,
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல். 33

அறம் என்றதும் தருமம் செய்வது என்றுமட்டும் உணர்வது அடிப்பிழை. நேரிய வழியில் நடப்பது அது. அறநெறி நடப்பதை, இடைவிடாமல் இயன்ற வகைகளிலெல்லாம்,எங்கெங்கு முடியுமோ அங்கெல்லாம் கொண்டு செலுத்துக. அறவழியிலேயே நடக்க முயல்க. வாழ்வில் அறம் மறம் இரண்டும் நாள்தோறும் நூறுமுறை எதிர்ப்படும். அங்கெல்லாம் இயன்ற வகையாலும் எய்தும் இடத்தாலும் அறநெறியைக் கடைப்பிடிக்கவே முயல்க என்பதாகும்.

மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் ; அனைத்து அறன்;
ஆகுல நீர , பிற. 34

உலகில் பலர் அறநெறி நடப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டு மனத்தில் மாசுடன் இருப்பர். அவரை நோக்கியது இக்குறள். மனத்தில் மாசிருந்தால், வெளியில் பேசுவன செய்வன எல்லாம் நடிப்பாகிவிடும். அவை தம்மை அறநெறியாளராகக் காட்டிக்கொள்ள என்று செய்யப்படுவன; அதனால் வெளிப்பாடென்ற ஆரவாரத்தன்மை ஒன்றே உடையன. அதனினும் மனத்துக்கண் மாசின்றி இருத்தலே அடிப்படை அறமாகும். 'அனைத்து அறன்' என்றது, மாசு நீக்கமே அதனளவில் முழுமையான அறமாகிவிடும் என்றுணர்த்துகிறது. மாசு இருப்பின், பிற யாவும் அறமாகாமையின், அதனை நீக்குதலே ' அனைத்து அறனும் ' ஆகும்.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல், நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது—அறம். 35

பொறாமை, அவா, வெகுளி, தீய சொல் நான்கும் சிறிதும் பற்றாது அமைவதே அறமாகும். பிற தீமைகள் அனைத்தும் இவற்றால் வரும் என்பது கருத்து

அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க; மற்று அது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. 36

அகவை முதிர்ந்த காலத்தில்தான் மனிதர்கள் அறநெறி பற்றிப் பெரிதாகப் பேசுவர்; அறநெறியில் நடக்க முயல்வர். இளமையில் கண்டபடி நடப்பர். அவர்களை நோக்கியது இக்குறள். கடைசி காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்னாது, இன்றே இப்பொழுதே அறச்செயல்களில் ஈடுபடுக. மனிதனுக்கு இறப்பு என்று வரும் என்று தெரியாது. அறநெறி ஒருவன் இறக்குங்காலத்து அழியாத் துணையாகும்.

'அறத்து ஆறு இது' என வேண்டா; சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை. 37

பல்லக்கைத் தூக்குகின்றவன் பாவத்தாலும் மேலமர்ந்து ஊர்கின்றவன் புண்ணியத்தாலும் அங்ஙனம் முன்செய்த வினைப்பயனை நுகர்வதாக வேறுபாடு காட்டி, அறவழி இதுதான் என உணர்த்தல் வேண்டாம். அங்ஙனம் கூறுவாரை மறுத்தது இது.

வீழ்நாள் படாஅமை நன்று ஆற்றின், அஃது ஒருவன்
வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல். 38

நல்லது செய்வதற்கு நாள் நட்சத்திரம் பார்க்கவேண்டியதில்லை. நல்லதைச் செய்யும் நாளெல்லாம் வாழும் நாளாகும் ; செய்யாதுவிடின் அது வீழ்நாளாகிப்போகும். வீழ்நாளாகி விடாதவாறு, மிகக்கருத்தோடு நல்லவற்றைச் செய்து வருவானாயின், அஃது ஒருவனது வாழ்நாள் எனப்படும் வழியில் வீழ்நாளாகிய இடைவெளிகள் ஏற்படாது அடைக்கும் கல்லாகும். அது வாழும் நாள்களின் தொடர்ச்சியைக் காக்கும் என்பதாம்.

அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்று எல்லாம்
புறத்த; புகழும் இல. 39

பாவ வழிகளில் பணம் சேர்கிறது. ஊழல் புரிபவன் உயரப் பறக்கின்றான். எனவே பிற குறுக்கு வழிகளே இன்பம் தருமென உலகம் எண்ணி நடக்கிறது. அது பலூனை மேன்மேலும் ஊதிய கதைதான். வன்முறைகளால் வருவன வன்முறைக்கே இலக்காகும். உண்மையான, நிலைத்த இன்பம் அறத்தால் வருவதேயாம் ; பிற யாவும் இன்பத்திற்குப் புறம்பானவை. இன்பப்போலிகள், இறுதியில் துன்பம் தருபவை.

செயற்பாலதோரும் அறனே; ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி. 40

உலகின் தடுமாற்றம் பெரிது. அறநெறி பணம் தருமா? மகிழ்ச்சி தருமா? மனத்தடுமாற்றம் ஒவ்வொரு கணமும் ஏற்படுகிறது. நேர்முகமாகவும் எதிர்முகமாகவும் மீண்டும் மீண்டும் திருவள்ளுவர் அறநெறியையே வற்புறத்துவதன் காரணம் மனத் தடுமாற்றத்தைப் போக்கவே. காரணமெல்லாம் காட்ட விரும்பாமல் திருவள்ளுவர் அடித்துச் சொல்லும் இடம் இது. ஒருவன் செய்யத்தகுவன யாவும் அறநெறிப்பட்ட நல்வினைகளே; அவன் கைவிடத் தகுவன யாவும் பழியொடுபட்ட தீவினைகளே.

இல்லறவியல்

திருவள்ளுவர் 'அறம்' என்றால் அஃது இல்லறம் ஒன்றையே குறிக்கும் என்ற கருத்துடையவர். அவர் புத்தர் போல தூயதுறவை மேற்கொள்வதை மதித்தவர். ஆயினும் அஃது உலக இயற்கைக்குப் புறம்பாக இருப்பதால். அதில் போலிகளே நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஒன்பதின்மர் இருப்பர் என அன்றே மிகமிக வலியுறுத்திக் கூறி, அக் 'கூடா ஒழுக்கத்தைக்' கண்டிக்கின்றார். அவர் காலத்தில் பௌத்தமும் சமணமும் துறவையே மிகவும் வலியுறுத்தின. எனவே தவம், துறவு போன்றவற்றை மடைமாற்றி இல்லறத்தவம். இல்லறத்துறவு என்பவற்றை விளக்குகின்றார். இல்லறத்திலிருந்து கொண்டே காக்கும் பொறுமை, விருந்தோம்பல் முதலியவற்றை, வைதிக சமண பௌத்த நெறியினர் பெரிதாக வற்புறுத்திய துறவு, தவம், வேள்விகளைவிடச் சிறந்தவை என்று புதுவிளக்கம் தருகிறார். இவ்வாறு அவர் இல்லறம் ஒன்றற்கே சிறப்புத் தந்து , 'அதுவும் பிறன் பழிப்பதில்லையாயின் நன்று' எனத் துறவைப் பிறர் கருத்தாக மட்டுமே கூறுகிறார். இவ் இல்லறவியல் இல்லறத்திற்கேயுரிய சிறந்த பண்புகளை விளக்குகிறது; துறவறவியல் இல்லறத்தில் வாழ்ந்து கொண்டே மனத்துறவு பூண்டு வாழ வேண்டிய மாண்புகளை விளக்குகிறது.

இல்வாழ்க்கை - 5

இல்லறமே பிற வாழ்வு நெறிகட்கு மேலானது என விளக்குவது. வட நூல்களின் வேறு பட்ட வள்ளுவர் கருத்து இது.

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை. 41

வள்ளுவர் காலத்திலேயே பிரமச்சரியம் கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்ற நான்கு நிலைகள் இங்கும் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தன. இவற்றுள் இல்லறமே பிறவற்றிற்கு மேம்பட்டது; அவற்றுக்குத் துணையாவது என வலியுறுத்துவது இது. இல்வாழ்வான் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுபவன் இயல்பாக அந்நெறிகளில் வாழும் மூவர்க்கும், நன்னெறிப்பட நின்றுதவும் துணையாவான் அவர்களை நெறிக்கண்செலுத்தித் தானும் நெறிப்படி வாழ்பவன் என்பதாம். வடநூல்கள் ஏனைய மூன்றுக்குமே உயர்வு பேசும்.

துறந்தார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்,
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42

கைவிடப்பட்டுப் பற்றுக்கோடு அற்றவருக்கும் பசியால் வாடும் நல்கூர்ந்தார்க்கும் நீர்க்கடன் செய்வாரின்றி இறந்து போனார்க்கும் இல்லற வாழ்வினன் எனப்படுபவனே துணையாவான்.

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான், என்று ஆங்கு
ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை. 43

தன்குல முன்னோர், வழிபடுதெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்ற ஐந்திடத்துச் செய்யும் அறத்தையும் பேணுதல் இல்லறத்தானுக்குத் தலையாய கடமையாம். தன்னைப்போற்றிக் காத்தலும் அறமென்றது. தான் இன்றிப் பிற அறங்களைச் செய்தல் இயலாதென்பதை நினைவூட்டுகிறது.

பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் உடைத்தாயின், வாழ்க்கை
வழி எஞ்சல், எஞ்ஞான்றும், இல். 44

உலகில் மனிதன் பழிவருமாறு வாழத்தூண்டும் சூழல்களே பலவாகும். இல்லறத்தான் பழிவருமோ என அஞ்சி, அது நிகழாவாறு காக்க வேண்டும். தான் தேடியதைப் பகுத்துக்கொடுத்துத் தானும் உண்டு வாழ வேண்டும். அங்ஙனம் வாழ்வானாயின் அவன் கால் வழி உலகில் நிலைபெறுமேயன்றிக் குறைப்பட்டு எக்காலத்தும் அழியாது.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின், இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45

இல்வாழ்வு இருவர் கொள்ளும் அன்பும் மற்றவருடன் கலந்து வாழும் அறமும் உடையதாயின், அவையே இல்லறத்தின் பண்பும் பயனும் ஆம்.

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின், புறத்து ஆற்றில்
போஒய்ப் பெறுவது எவன்? 46

அறநெறியில் இல்வாழ்க்கையை ஒருவன் நடத்த வல்லவனாயின், அதற்குப் புறம்பான பிரம்மச்சரியம் முதலிய நெறிகளில் மிக முயன்று போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எதுவுமில்லை. 'போஒய்'- அளபெடையில் ஏளனக் குறிப்புளது.

இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47

இல்வாழ்க்கையை அதற்குரிய இயல்போடு வாழ்பவன் என்பவன், வாழ்க்கையில் ஈடேறப் பிரமச்சரியம் முதலிய பலநெறிகளில் முயல்வார் அனைவருள்ளும் தலையானவன் ஆவான்.

ஆற்றின் ஒழுக்கி, அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48

துறவியர் முதலாகிய அனைவரையும் அவரவர் நெறிக்கண்ணே ஒழுகுமாறு செய்து, தானும் அறநெறியில் சிறிதும் வழுவாது. வாழ்பவனது இல்வாழ்க்கை, துன்பங்களைத் தாங்கித் தவம் செய்வார்தம் தவ வலிமையிலும் மிக்க வலிமையுடையதாகும்.

அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும்
பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. 49

அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, இல்வாழ்க்கையேயாகும். ஏனைய துறவறமோ எனில், அதுவும் பிறரால் பழிக்கப்படாது கைக்கொள்ளப்படுமாயின் நல்லதே. ஏனெனில் அதில் பழிக்கப்படும் கூடாஒழுக்கமே மிகுதி.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும். 50

வையகத்துள் இயற்கை படைத்த நியதிப்படி, இல்லறத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானில் உறையும் தெய்வங்கட்கு நிகராக வைத்துப் போற்றப்படுவான். பிற சமயவாதிகள் துறவறம் தவங்கட்குத் தரும் சிறப்பையெல்லாம் வள்ளுவர் இல்லறத்திற்குத் தரும் நுட்பம் காண்க.

வாழ்க்கைத் துணைநலம் - 6

உலகில் இல்வாழ்க்கைக்குத் தலைவி மனைவியே. வாழ்வின் அச்சாணியாய் இயக்கும் பெண்ணின் பெருமை. இல்வாழ்க்கை இருவருக்கும் சம உரிமையுடையது. ஆயினும் அவளது துணை இன்றியமையாததென்பது இதன் கருத்து.

மனைத் தக்க மாண்புடையள் ஆகி, தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை. 51

மனையறத்திற்குத் தகுந்த மாட்சிமைகள் உடையவளாய், தன்னைக்கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையை நடத்துபவள் அதற்குத் துணை ஆவாள். இன்றுபோல் குடும்ப வரவு செலவு பெரிதும் அவளிடமிருப்பதால் 'வளத்தக்காள்' என்றார்.

மனை மாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின், வாழ்க்கை
எனைமாட்சித்து ஆயினும், இல். 52

மனையறத்திற்கு ஏற்ற மாட்சிகள் மனைவியிடம் இல்லையானால் வாழ்க்கை செல்வம் முதலியவற்றால் எத்துணை மாட்சிமையுடையதாயினும் பயனில்லை.

இல்லது என், இல்லவள் மாண்பு ஆனால்? உள்ளது என்
இல்லவள் மாணாக்கடை? 53

இல்லறத்தில் இல்லவள் மாண்பே முக்கியம். அவள் மாண்புடையவளானால், இல்லாதது என்று எதுவுமில்லை. அவளிடம் மாட்சிமை இல்லையேல், உள்ளது என்று எதுவுமில்லை.

பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள—கற்பு என்னும்
திண்மை உண்டாகப்பெறின்? 54

கற்பு என்பது மனத்திண்மை,சலனமற்ற மனம், அசைவற்ற உறுதி. அவ்வுறுதி வாய்க்கப் பெற்ற இல்லாளைக் காட்டிலும் பெருமையுடையவை எவையுமில்லை.

தெய்வம் தொழாஅள், கொழுநன்—தொழுது எழுவாள்,
'பெய்' என, பெய்யும், மழை. 55

முன்பு கன்னியர் நல்ல கணவன் வாய்க்க இரவில் பிறை தொழுவர் ; தெய்வம் தொழுவர். அங்ஙனம் தொழுதலால் நல்ல கணவனைப்பெற்று, மேற்கொண்டு தொழவேண்டாமல், கணவனைத் தொழுதெழும் இல்லற நெறியைப் பெற்றவள் திருமணமான கற்புடைப்பெண். அவள் பெய் என்று சொன்னால் மழையும் பெய்யும். பெண்ணின் திருமண வாழ்வை வற்புறுத்துவது இது. (ஒள்ளிழை மகளிர் உயர்பிறை தொழூஉம், புல்லென் மாலை (அகம் 239).

தற்காத்து, தற்கொண்டாற் பேணி, தகை சான்ற
சொற்காத்து, சோர்வு இலாள்—பெண் 56

தன்னைக் காத்து, தன்னைக் கொண்டவனைப் பேணி, பெருமை மிக்க குடும்பப் புகழைக் காத்து, தனது குடும்பக் கடமைகளை ஆற்றுதலில் சோர்விலாதவளே'பெண்' எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுபவள் ஆவாள்.

சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்? மகளிர்
நிறை காக்கும் காப்பே தலை. 57

பெண் தன்னைத்தான் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவளைச் 'சிறை' வைத்துக் காக்கும் காப்பு பயன்படாது; தன் மனத்தை ஒருவழி நிறுத்தும் நிறை காக்கும் காப்பே சிறப்புடையது.

பெற்றாற் பெறின் பெறுவர், பெண்டிர் பெருஞ் சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58

தன்னைத் தனக்குரிய மனைவியாகப்பெற்ற கணவனை, தான் தனக்குரிய கணவனாகவும் பெற்று இணைந்து வாழும் வாழ்வு பெற்றால், அப்பெண்டிர் இவ்வுலகில் மட்டுமன்று, தேவர்கள் வாழும் உலகிலும் பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர்.

**புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு இல்லை–இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை. 59**

புகழை விளைவிக்கும் மனைவியைப் பெறாதார்க்குத் தம்மை இகழ்பவர்முன் ஏறுபோல் பெருமித நடை நடத்தல் இயலாது.

**'மங்கலம்' என்ப, மனைமாட்சி ; மற்று அதன்
நன்கலம் நன் மக்கட் பேறு. 60**

உலகில் மக்களுக்கு மனையறமாட்சியே மங்கலமான வாழ்வாகும் அம் மங்கல வாழ்வின் நன்கலம் - அணிகலம் நல்ல மக்களைப் பெறுவதாகும். இங்குக்கூறியவை ஆணுக்கும் பொருந்தும். ஆயினும் மனத்திண்மை, ஒருமை மனம், பொறுப்புயாவும் மிக்கவள் பெண். அவளைத் திருத்துதல் எளிது. அதனால் குடும்பத்தை அவள் கையில் ஒப்படைப்பது நம் பண்பாடு. பெண் திருந்தினால் ஆண் திருந்துவான். இருவரும் திருந்த குடும்பமும் குடும்பம் திருந்த மன்பதையும் மன்பதையெல்லாம் திருந்த உலகமும் திருந்துமென முன்னோர் எண்ணினர்.

மக்கட்பேறு - 7

பெறுவதுபேறு, பேறுகளுள் சிறந்தது பிள்ளைப்பேறு. நாம் நாமாக உலகறிய விட்டுச் செல்வது பிள்ளைச் செல்வமே. 'என்றும் பதினாறு' என்பது உண்மையில் வழிவழிப் பிள்ளைச் செல்வத்தையே குறிக்கும்.

**பெறுமவற்றுள் யாம் அறிவது இல்லை–அறிவு அறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 61**

அறிய வேண்டியவற்றை அறியும், அறிவுள்ள மக்களைப் பெறுவதைத் தவிர, உவகில் நாம் பெறக் கூடிய சிறந்த பேறென்று, வேறெதையும், யாம் அறியவில்லை.

**எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா–பழி பிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 62**

அறிவுள்ள மக்களைப் பெறுவது பெறற்கரிய பேறு. அதனினும் பழியொடு படாத, பண்புள்ள மக்களைப் பெற்றால், பெற்றவர்க்கு ஏழுபிறப்பிலும் தீயவை வந்து தொடா, பண்பிற் சிறந்து விளங்கினாலன்றிப் பண்புள்ளமக்கள் பெறுதல் இயலாது.

**தம் பொருள் என்ப தம் மக்கள்; அவர் பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும். 63**

தாம் பெற்றுத்தரும் தமது மக்களே தமக்குரிய செல்வம். அவர்தம் பொருட்செல்வம் அவரவர்தம் வினைமுயற்சிகளுக்கு ஏற்ப வரும், அவை அவர் படைப்பன அல்ல.

**அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே–தம் மக்கள்
சிறு கை அளாவிய கூழ். 64**

தாம் பெற்ற மக்கள் தம் மழஇளங் கைகளினால் தொட்டுத் துழாவிய உணவு, தாம் உண்ணுங்கால் அமிழ்தத்தைவிட மிகவும் இனிதாயிருக்கும்.

**மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கு இன்பம்; மற்று அவர்
சொல் கேட்டல் இன்பம், செவிக்கு. 65**

தோள்மீதும் மார்மீதும் தூக்கி அணைக்குங்கால், தம் குழந்தைகளின் மெய்யைத் தீண்டுதல் தம் உடலுக்கு இன்பம் தரும். அவர்தம் மழலைச் சிறு குதலைச் சொற்களைக் கேட்பது செவிக்கு இன்பம் தரும்.

**'குழல் இனிது ; யாழ் இனிது' என்ப—தம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர். 66**

தாம் பெற்ற மக்களின் மழலைப் பேச்சைக் கேட்காதவர்கள்தான், குழல் இனிதென்றும் யாழ் இனிதென்றும் சொல்வார்கள்.

**தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல். 67**

ஒரு தந்தை தன் மகனுக்குச் செய்யக்கூடிய நன்மை கற்றோரவைக்கண் முந்தி அமருமாறு, அவனைக் கல்வித் தகுதியுடையவனாக்குவதாகும்.

**தம்மின், தம் மக்கள் அறிவுடைமை மா நிலத்து
மன் உயிர்க்கு எல்லாம், இனிது. 68**

தம்மைவிடத் தம் மக்கள் கூடுதல் அறிவு பெறுமாறு வளர்ப்பதே சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. அங்ஙனம் ஆதல் உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இனிதாகும்.

**ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்—தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய். 69**

தன் மகனைக் கல்வி கேள்வி பண்புகளால் நிறைந்த சான்றோன் என ஊரார் பேசக்கேட்டதாய், அவனை ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதும் உவப்பாள்! பிறர் யாரோ பாராட்டுவதைக் கேட்பதிலேதான் மகிழ்ச்சி கூடுதலாகும்.

**மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி, 'இவன் தந்தை
என் நோற்றான்கொல் !' எனும் சொல். 70**

தன்னைக் கல்வித்தகுதியால் கற்றோரவைக்கண் முந்தி இருக்கச்செய்த தன் தந்தைக்கு மகன் செய்யக்கூடிய கைம்மாறான உதவி, 'இவனைப் பெறுதற்கு இவன் தந்தை என்ன தவம் செய்தானோ' என ஊரார் சொல்லும் சொல்லாகும்.

அன்புடைமை - 8

அன்பு ஊற்றுப்போல் பெருக்கெடுக்கும் உணர்வு; உயிரிருப்பதைத் காட்டும் புறத்தோற்றம். அன்பை கண், முகம், கை அசைவுகள் காட்டிவிடும். அதனால் உயிருண்மை புலப்படும்.

அன்பிற்கும் உண்டோ, அடைக்கும் தாழ்? ஆர்வலர்
புன் கண்ணீர் பூசல் தரும். 71

அன்பு அருவப்பொருள் அதனை எவ்வாறு காட்டுவது? அதை அடைத்துத் தாழிட முடியாது. தனது அன்புக்குரியாரின் துன்பம் கண்டு, ஆர்வலராம் அன்பு செய்தாரது புல்லிய கண்களில் வழியும் கண்ணீரே 'நான்தான் அன்பு, நான்தான் அன்பு' எனப் பூசலிடுவதுபோல் வெளிப்படுத்திவிடும்.

அன்பு இலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்; அன்பு உடையார்
என்பும் உரியர், பிறர்க்கு. 72

அன்பு உள்ளத்துள் ஊறிவிட்டால், அது எதையும் கொடுத்து விட முந்தும் மனத்தைத் தரும். அன்பில்லாதார் எல்லாம் தமக்கு தமக்கு எனக் கொள்வர்; அன்புடையாரோ தமது உடல் எலும்பையும் பிறர்க்குத் தருவர்.

'அன்போடு இயைந்த வழக்கு' என்ப—' ஆர் உயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73

ஆருயிர் கண்ணுக்குத் தெரியாது. அது எலும்புக்கூடான உடலுடன் கூடிய வழியே தெரியும். அங்ஙனம் உயிர் உடம்பொடு கூடிய தொடர்பை நமக்கு வெளிப்படக் காட்டுவன, அன்பொடு கூடிய செயல்களேயாகும்.

அன்பு ஈனும், ஆர்வம் உடைமை ; அது ஈனும்,
'நண்பு' என்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74

நாம் அன்புடையவராக இருந்தால் மற்றவர்கள் பலருக்கு நம்மொடு பழகும் ஆர்வத்தை அது உண்டாக்கும். அது, நாம் தேடிப்போகாது தானே வரும் நட்புச் சிறப்பை நமக்குத் தரும். நல்லவர் பலர் நண்பர்களாவர்.

'அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கு' என்ப – வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. 75

வையகத்தில் எந்நேரமும் இன்புற்று வாழ்தல் ஒரு சிறப்பு. அச்சிறப்பை அன்பொடு பொருந்தி வாழ்தலால் வந்ததென்று கூறுவர். அன்புற்று வாழ்வாரே இன்புற்று வாழ்வர் என்பதாம்.

'அறத்திற்கே அன்பு சார்பு' என்ப, அறியார்;
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76

அறச்செயல்களுக்கு மட்டுமே அன்பு துணையாகும் என்பர், அறியார் ; தீமையை எதிர்க்கும் வீரச்செயல்களுக்கும் கூட அந்த அன்பே துணையாகும்.

என்பு இலதனை வெயில் போலக் காயுமே—
அன்பு இலதனை அறம். 77

எலும்பில்லாத புழுக்களின் உடலை வெயில் காய்ந்து வருத்தும். அதுபோல அன்பு இல்லாத உயிரை அறக்கடவுள் காய்ந்து நலியச்செய்வார். அன்பு உயிரது ஆற்றலை வளர்க்கும் ; துன்பத்தைத் தாங்கும் ஆற்றலைத் தரும்.

அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல்மரம் தளிர்த்தற்று. 78

அன்பு என்ற ஈரம் உள்ளே இல்லாது உயிர்வாழ்ந்தால் அவ்வாழ்வு, ஈரமே இல்லாத வலிய மேட்டுநிலத்தில், ஏற்கெனவே வற்றிப்போய் நிற்கும் மரம் தளிர்க்க முயல்வது போலாகும்; தளிர்க்க மாட்டாது தவிக்கும் என்பதாம்.

புறத்து உறுப்பு எல்லாம் எவன் செய்யும்–யாக்கை
அகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு? 79

புறத்துறுப்புக்கள் கை கால் முதலியன; அகத்துறுப்பு அன்பு. உறுப்புக்களால் யாக்கப்பட்ட இவ்வுடலில் ; அகத்துறுப்பாகிய அன்பு இல்லையேல், புற உறுப்புக்கள் என்ன பயனை விளைவிக்கப் போகின்றன? புற உறுப்புக்கள் அன்பால் இயக்கப்பட்டால் பயனுண்டு.

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை ; அஃது இலார்க்கு,
என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு. 80

ஒருவருக்கு உயிர் இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமே அன்புதான். அன்பு இல்லாதாரது உடம்பு, எலும்பும் தோலும் போர்த்த உடலேயன்றி, உயிருடையதாகாது.

விருந்தோம்பல் -9

ஊருக்குப் புதியராய் வந்த விருந்தினரைப் பேணுதல் இல்லறத்தார் கடமையாயிருந்தது.இன்று விருந்து போற்றுதல் பொது அறமாகும்.

இருந்து ஓம்பி இல் வாழ்வது எல்லாம் விருந்து ஓம்பி,
வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு. 81

வீட்டிலிருந்து இல்லறம் பேணி வாழ்வதனைத்தும் எதற்காக? நாளும் விருந்தினரைப் பேணவும் பிறர்க்கு உதவிகள் செய்தற்பொருட்டுமேயாம்.

விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல், சாவா
மருந்து எனினும், வேண்டற்பாற்று அன்று. 82

விருந்தினர் வீட்டின் புறத்தே இருக்கத் தானுண்பது சாவாமருந்தாகிய அமிழ்தமேயாயினும் விரும்பத்தக்கதன்று. முன்பு வீட்டின்முன் புறத்திண்ணை உண்டு. ஊருக்குப் புதியவர் அதில் வந்து அமருவர்; உண்ணப்போகும்போதும் உறங்கப்போகும்போதும் வெளியில் எட்டிப்பார்த்துக் கதவைத் தாழிடுவது வழக்கம்.

வரு விருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து, பாழ்படுதல் இன்று. 83

நாள்தோறும் தன்னிடம் வரும் விருந்தைப்பேணுவானது வாழ்க்கை, வறுமைப்படுமோ என அஞ்சுவது இயல்பு. வள்ளுவர் அவ்வாழ்வு, வறுமையால் வாடிப் பாழ்படாது என்று வற்புறுத்துகிறார்.

அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் – முகன் அமர்ந்து
நல் விருந்து ஓம்புவான் இல். 84

பாழ்படாது என்பது மட்டுமன்று ; செல்வமும் பெருகுமாம்.முகம் மலர்ந்து தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானது இல்லத்தில்,உள்ளம் மகிழ்ந்து திருமகள் வந்து உறைவாள்.

வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ – விருந்து ஓம்பி,
மிச்சில் மிசைவான் புலம் ? 85

விருந்தை முன்னதாகப் பேணிப் பின்பு மீதமிருப்பதனைத் தான் உண்ணுவானது நிலத்தில்,விதை விதைத்தலும் வேண்டுமோ? வேண்டா;தானாக விளையும் என்றவாறு."அவன் செய்த நல்லதுக்கு நிலம் தானாக விளையுமப்பா !"என்று பேசும் உலக வழக்கை ஒப்பிடுக.

செல் விருந்து ஓம்பி,வரு விருந்து பார்த்திருப்பான்
நல் விருந்து வானத்தவர்க்கு. 86

உண்டுசெல்லும் விருந்தை உபசரித்து அனுப்பி, பின்னும் விருந்து வருகிறதா என்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவன் வானுலகத்தவர்க்கு நல்லவிருந்தாய், அங்கு வரவேற்கப்படுவான். வரவு பார்த்தல் விருந்தின்றி உண்ணாமை என்பர் மணக்குடவர். மறுமையிலும் பயனுண்டென ஊக்கப்படுத்தியவாறு.

இனைத் துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை;விருந்தின்
துணைத் துணை – வேள்விப் பயன். 87

தேவர்களுக்கு 'விருந்து' படைப்பது 'வேள்வி' . திருவள்ளுவர் உலகில் வைக்கப்படும் 'விருந்தும்'ஒரு வேள்வியே என்ற கருத்துடையவர்.மேலும் கண்காணாத தேவர்களுக்குச் செய்யும் வேள்வியைவிடக் கண்கண்ட மானிடர்க்குச் செய்யும் விருந்தாம் வேள்வி சிறந்ததென்பது அவர் கருத்து. விருந்தின் பயன் இத்துணை அளவினது என்பதோர் அளவில்லை. விருந்தின் அளவு எவ்வளவோ அதன் அளவு வேள்வி செய்ததன் பயன் உண்டு.

'பரிந்து ஓம்பி,பற்று அற்றேம் ' என்பர் – விருந்து ஓம்பி
வேள்வி தலைப்படாதார். 88

உலக விருந்தினரைப் பேணுதலாகிய இவ் வேள்வியை மேற்கொள்ளாதவர். மிகவருந்திப் 'பற்றற்றேம்' என்று துறவு பூண்டு இடர்ப்படுவர். அவ்வேள்வியினும் இவ்வேள்வி (விருந்து) எளிது, சிறந்தது.

உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை; மடவார்கண் உண்டு. 89

தன்னிடமிருக்கும் செல்வத்தைப் பயன்படுத்தவில்லையென்றால் அதுவும் ஒரு வறுமைதான்.அதற்கு 'உடைமையுள் இன்மை' (செல்வத்துள் வறுமை) என்று பெயர்.விருந்தைப்பேணாது இகழும் மடமை,அவ்வறுமையே ஆகும்.அது அறிவிலிகளிடம் காணப்படும்.

மோப்பக் குழையும்,அனிச்சம் ;–முகம் திரிந்து
நோக்கக் குழையும்,விருந்து. 90

அணிச்சமலர் முகர்ந்த அளவில் வாடிவிடும்;முகத்தைச் சற்றே மாறவைத்துக் கொண்டு நோக்கினாலும் , விருந்தினர் வாட்டமுறுவர்.உள்ளன்போடு செய்யும் விருந்தே சிறந்தது.

இனியவை கூறல் - 10

இன்னாத கடுஞ் சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களைப் பேசப் பழகுதல்.

இன்சொலால் ஈரம் அளைஇ, படிறு இலவாம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல். 91

இன்சொலாவது யாதெனில் எனத்தொடங்கும் இது இன்சொல்லின் இலக்கணம் கூறுகிறது. நெஞ்சில் உள்ள ஈரம் (அன்பு) கலந்து, வஞ்சனையற்ற சொற்களாயிருக்க வேண்டும். மெய்ம்மைப் பொருளை உணர்ந்த சான்றோர் வாயிற் பிறந்தவையாயும் இருத்தல் வேண்டும். ஏமாற்றும் பொய்யர்களின் வஞ்சகப்பேச்சும் இனிதாக இருக்கும்; அது இன்சொல் ஆகாது.

அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே – முகன் அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப்பெறின். 92

ஒரு வழக்காடு மன்றம்; முகம் மலர்ந்து இன்சொல் பேசுவது நல்லதா? மனம் மகிழ்ந்து ஒரு பொருளை ஈவது நல்லதா? மனம் உவந்து ஒரு பொருளைக்கேட்டார்க்கு ஈவதைக் காட்டிலும், முகம் மலர்ந்து இன்சொற்பேசுபவனாகப் பெற்றால் அதுவே நல்லது. ஈவது பொருள் இருப்பதைப் பொறுத்தது.இன்சொல் இயல்பாக அமைய வேண்டிய குணம்.பின்னது அமைவதன் அருமை நோக்கி,முன்னதிலும் நல்லதென்றார்.

முகத்தான் அமர்ந்து,இனிது நோக்கி,அகத்தானாம்
இன் சொலினதே – அறம். 93

மனிதனிடம் அறவெளிப்பாடுகள் பல. அதில் ஒன்று இது. முகத்தால் விருப்பத்தைப் புலப்படுத்தி மலர்ந்து,இனிதாகப் பார்த்து உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஓடிவரும் இன்சொற்களைப்பேசுவதே அறமாகும்.

துன்புறூஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் – யார் மாட்டும்
இன்புறூஉம் இன்சொலவர்க்கு. 94

எல்லோரிடத்திலும் அவர்கள் இன்புறுமாறு இனிய சொற்களைப் பேசுபவர்களைத் தொழிலில், வணிகத்தில்,அலுவல்களில் பார்க்கிறோம். அங்ஙனம் பழகும் அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தரும் வறுமை என்றும் ஏற்படாது.

பணிவுடையன்,இன் சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணி; அல்ல,மற்றுப் பிற. 95

பணிவும் இன்சொல்லும் ஒருசேர வாய்க்கப்பெற்ற ஒருவன் பலரிடையே பழகும்போது விளங்கித் தோன்றுவான்.அவனுக்கு அவை அணிகலன்களாய் ,அவன் தோற்றத்தை. ஆளுமையை மேம்படுத்திக் காட்டும்.பிற உடம்பில் அணிவன அத்துணைச் சிறந்த அணிகலன்கள் அல்ல.

அல்லவை தேய அறம் பெருகும்–நல்லவை
நாடி,இனிய சொலின். 96

நல்லவற்றையே ஆராய்ந்து,சிந்தித்து அவற்றை இனிதாகச் சொல்ல வேண்டும். அங்ஙனம் பேசினால் அல்லவை - பாவங்கள் தேயுமாறு அறவலிமை பெருகும்.' அறம் வளரவளரவே அறமல்லாதவை தேயும்.' ஒரு வரையறை விதி.அல்லவற்றை அழிக்க அவற்றொடு போராடுவதுமட்டும் போதாது,நல்லவற்றை வளர்க்க வளர்க்கவே அல்லாதவை தாமாய்த் தேய்ந்து அழியும்.

நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் – பயன் ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97

பிறர்க்கு நல்ல பயனைக் கொடுத்து,பண்பை விட்டு விலகாத இனியசொல், பேசுபவனுக்கு விரும்பத் தகுந்த சிறப்பைக்கொடுத்து,நன்மையையும் விளைவிக்கும் , இருவருக்கும் நன்மையாகும்.

சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்,மறுமையும்
இம்மையும் , இன்பம் தரும். 98

சிறுமைக் குணங்களின் நீங்கிய இன்சொல் அதனைப் பேசுபவனுக்கு மறுபிறப்பிலும் இப் பிறப்பிலும் இன்பம் தரும். சில்லரைக் குணங்களுடன் கூடியும் இன்சொல் பேசப்படும்.அது இரண்டு பக்கமும் துன்பம் தரும்.

இன் சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான், எவன்கொலோ –
வன் சொல் வழங்குவது ? 99

பிறர் கூறும் இன்சொல்லால் தனக்கு இன்பம் பிறத்தலை அறிகின்றவன், பிறரிடத்து வன்சொற்களைப் பேசுவது என்ன பயன் கருதியோ? 'இது கூடவா விளங்காது ?' எனக் கேட்பது இது.

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனி இருப்ப , காய் கவர்ந்தற்று. 100

நல்ல இனிய கனிகள் கைவசம் இருக்கவும்,யாரேனும் காய்களைவிரும்பித் தேடிப் போய் உண்பார்களா? இனிய சொற்கள் நிரம்ப இருக்கவும் இன்னாத துன்பம் தரும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது தீய காய்களைத் தேடி உண்பதற்கு ஒப்பாகும்.

செய்ந்நன்றியறிதல் - I I

ஒருவர் உதவிய நன்மையைச் செய்துகொண்டவர், மறவாது நினைவுகூர்தல்.

செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. 101

தான் முன்னதாக எவ்வித உதவியும் செய்யாதிருக்கவும்,தனக்கு ஒருவர் உதவி செய்வாராயின், அவ்வுதவிக்கு மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது.காரணமின்றியும் செய்யும் உதவிகள் ஒப்பற்றவை.

காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும்,
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 102

உதவி தேவைப்படும் காலத்துச் செய்த உதவி,ஆபத்துக் காலத்தில் செய்த உதவி,இறுதி நேரும் சமயத்தில் காப்பாற்றச் செய்த உதவி என்பன தக்க காலத்தால் செய்த உதவிகளாகும்.அது அளவால் சிறிதாயினும் அக்காலத்தை நோக்க இந்த ஞாலத்தை விட மிகப்பெரியதாகும்.

பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்,
நன்மை கடலின் பெரிது. 103

உலகியலில் உதவி செய்வாரில் பெரும்பான்மையினர் அதில் ஏதும் பயனுண்டா என்று கருதியே உதவுவர். பயனைப்பற்றி ஆராயாமல் செய்த உதவியின் நன்மை கடலைவிடப் பெரிதாகும்.பயன் கருதாது உதவும் உதவிகளாலேதான்உலகில் மிகுதியான பயன் விளைகிறது.

தினைத் துணை நன்றி செயினும் பனைத் துணையாக்
கொள்வர் – பயன் தெரிவார். 104

உதவி பெற்றவர். 'இது என்ன பெரிய உதவி ' என்று உதவியைச் சிறுமைப் படுத்தக்கூடாது. உதவியின் பயனை அறிந்தவர்கள்,பிறர் தமக்குத் தினையளவு நன்மை செயினும் அதைப் பனையளவிற்றாகப் பெருமைப்படுத்திக்கொள்வர்.

உதவி வரைத்து அன்று , உதவி: உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 105

ஒர் உதவி அந்த உதவியின் அளவைப் பொறுத்ததன்று,அவ்வுதவி யாருக்குச் செய்யப்பட்டதோ, அவரது சால்புடைமையையே தனக்கு அளவாகவுடையது. உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டவரால்,உதவி பெருமை பெறும்.எனவே தக்கார்க்கு உதவுக என்பதாம்.

மறவற்க,மாசு அற்றார் கேண்மை; துறவற்க,
துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்பு. 106

உதவியால் நட்பும் நட்பால் உதவியும் தொடரும் தன்மையன.துன்பம் வந்தபோது பற்றுக்கோடாய் நின்று உதவியவர் நட்பினைக் கைவிடாதீர்! எல்லா வகையாலும் குற்றமற்றவர் உறவை மறவாதீர்! அவை காலமெல்லாம் பயன்தர வல்லன.

எழுமை எழு பிறப்பும் உள்ளுவர் – தம்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. 107

தம்மிடம் நேர்ந்த கடுந்துன்பங்களைப் போக்கியவர் நட்பினை, ஏழேழு பிறப்பிற்கும் நல்லோர் நினைத்துக்கொள்வர். என்றென்றும் மறக்கக்கூடாது.

நன்றி மறப்பது நன்று அன்று : நன்று அல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. 108

பிறர் செய்த தீங்கை நினைவிற் கொள்வதும் நன்மையை மறந்துவிடுவதும் காழ்ப்பேறிய மனத்தின் செயலாகும் அது தவறு. ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது நன்றன்று; என்றும் நினைவிற் கொள்ளவேண்டும் அவர் செய்த தீமையை,அது நிகழ்ந்த அப்பொழுதே மறந்துவிட வேண்டும். அதுவே நல்லது.

கொன்றன்ன இன்னா செயினும்,அவர் செய்த
ஒன்று நன்று உள்ள,கெடும். 109

முன்பு நமக்கு நன்மை செய்த ஒருவர், பின்பு கொன்றாற் போன்ற கொடிய தீங்குகளைச் செய்தாராயினும் அவர் முன்பு செய்த அந்நன்மை ஒன்றனையும் நினைக்க, அவையெல்லாம் நீங்கும். மறக்கப் பழக வேண்டிய முறையைக் கூறுகிறது.

எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுஉண்டாம்; உய்வு இல்லை,
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. 110

உலகில் எந்த நன்மையைச் சிதைத்தவர்க்கும் அதிலிருந்து உய்தல் கூடும்;ஆனால் பிறர் செய்த நன்றியைக் கொன்றவர்க்கு உய்யும் வழியே கிடையாது. செய்ந்நன்றி கொல்லுதல்-செய்த நன்மைக்குப் பதிலாகத் தீங்கு செய்தல்.தீங்குசெய்தவர் பிறகு நல்லது செய்தலால் உய்தல் கூடும். நன்றியைக் கொன்றபின் மீளுதற்கு இடமில்லை.

நடுவு நிலைமை - 12

ஒரு சார்பு படாது செயலிலும் சொல்லிலும் ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை.

தகுதி என ஒன்று நன்றே – பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின். 111

நட்பு,பகை முதலிய பிரிவுகளில்,ஒன்றன்பாற் சாராமல்,அவரவர்க்குரிய முறைமைப்படி செய்து,நடுவுநிலைமையோடு ஒழுகப்பெற்றால், தகுதி எனப்படும் அவ் ஒரறமுமே நல்லதாகும்.

'தமிழண்ணல்'

இராம. பெரியகருப்பன்

சிவகங்கை மாவட்டம் நெற்குப்பையில் 12-8-1928இல் பிறந்தார்.

பொருளியல் (B.A. Economics), தமிழ்ப் புலவர், முதுகலை பயின்றவர். "Literary Conventions in Cankam Poetry" என்பது இவரது முனைவர் பட்ட ஆய்வு.

உயர்நிலைப் பள்ளி 13, கல்லூரி 10, பல்கலைக்கழகம் 20, பல்கலைக் கழக நல்கைக்குழுவின் சிறப்புப் பேராசிரியர் 2. ஆக 45 ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியாற்றியவர்.

தமிழக அரசின் பொற்கிழிப் பரிசு ('மீனாட்சி' - கவிதைக்கு) 1973, நல்லாசிரியர் விருது (1983), திரு.வி.க. விருது (1989) சிறந்த நூற்பரிசுகள்(1982.).

குன்றக்குடி ஆதீனக் 'கணக்காயர்' (1972), மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத் 'தொல்காப்பியச் செம்மல்' (1994), மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத் 'தமிழ்ச் செம்மல்' (1997), திருவாவடுதுறை ஆதீன, மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை நினைவுப் பரிசு (1995), திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச்சங்க, திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை நூற்றாண்டு நினைவுப் பரிசு (1997), சென்னைக் கம்பன் கழகப் பாராட்டு (1998), பல்கலைக் கழக நல்கைக்குழுவின் தேசியப் பேராசிரியர் (1981-82) போல்வன, பெற்ற சிறப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்கன.

தில்லி சாகித்திய அக்காதெமி உறுப்பினராகவும், இந்தியப் பல்கலைக் கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றத் தலைவராகவும் விளங்கியவர். **தமிழக அரசின் தமிழிலக்கியச் சங்கப் பலகை - குறள்பீடத் துணைத்தலைவராக விளங்கிவருபவர்.**

இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, சப்பான், மொரீசியசு, (அமெரிக்கத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமைப்பின் அழைப்பின் பேரில்) அமெரிக்கா எனப் பல கடல் கடந்த நாடுகளில் தேமதுரத் தமிழ் கூறும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்.

மழலையர் முதல் உயர்கல்வி வரை தமிழ்வழிக் கல்வியை வேண்டித் தம் வாழ்வைத் தமிழுக்குக் காணிக்கையாக்கிக் கொண்டவர்.

செப்பம் உடையவன் ஆக்கம் சிதைவுஇன்றி,
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து. 112

செப்பம் எனப்படும் நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம். செல்வாக்கு முதலிய ஆக்கம் அனைத்தும்,சிறிதும் சிதைவின்றி அவன் கால்வழியில் வருவார்க்குப் பாதுகாப்பைத் தரும்.

நன்றே தரினும்,நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழியவிடல். 113

நடுவுநிலைமை தவறிச்செல்வம் சேர்ப்பது எளிதாய்த் தோன்றும். நன்மையே தருமாயினும் நடுவுநிலை நீங்குதலால் வரும் ஆக்கத்தை அப்பொழுதே கைவிடுதல் நல்லது அதனால் வரும் தீமை பிறகுதான் வெளிப்படும்.

தக்கார் தகவு இலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப்படும். 114

நடுவுநிலைமையுடையாரே ஊரில் போற்றப் பெறுவர் அவ்வகையில் இவர் தக்கார், இவர் தகவில்லார் என்பன அவரவர் மக்கள் அல்லது அவர்பற்றிப் பேசப்படும் புகழ், இகழ்களால் அறியப்படும்.

கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல ; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி. 115

செல்வக்கேடும் செல்வப் பெருக்கமும் இல்லாதனவல்ல; நிலையாக இருப்பனவுமல்ல அவை வரும் போகும் அவை கருதி மனங்கோடுதல் தவறு.செல்வம் வந்தாலும் போனாலும் கலங்காது,மனத்தில் வளையாதிருப்பதே சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

கெடுவல் யான்' என்பது அறிக – தன் நெஞ்சம்
நடுவு ஒரீஇ, அல்ல செயின். 116

நெஞ்சம் நடுவுநிற்றலினின்றும் நீங்கி நடுவல்லாதனவற்றைச் செய்ய நினைக்கு 'மாயின், அக்கணமே,' இனியான் கெடப்போகின்றேன் அதற்கான அறிகுறி தோன்றிவிட்டது ' என நீ அறிவாயாக.

கெடுவாக வையாது உலகம் – நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117

நடுவு நிலைக்கண் நின்று, நல்லற நெறிக்கண் தங்கியவனது தாழ்வை , உலகம் ஒரு கேடாக எண்ணாது.அவனுக்கு ஏற்பட்ட அச்சோதனையும் பெருமையாகவே கருதப்படும்.

சமன் செய்து சீர் தூக்கும் கோல்போல் அமைந்து, ஒருபால்
கோடாமை – சான்றோர்க்கு அணி. 118

தான் சமனாக நின்று பொருளின் எடையை வரையறுத்துக் காட்டுவது துலாக்கோல். அதுபோல் நடுவுநிலையால் சமமாக நின்று ஒருபக்கமும் சாயாமல் தீர்ப்புக் கூறுதல் நீதிகூறும் அவையத்துச் சான்றோர்க்கு அழகாகும்.

சொற் கோட்டம்,இல்லது செப்பம் – ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119

ஒருவழக்கைத் தீர்க்கும்போது.பேச்சில் ஒருபக்கம் வளையாதிருப்பதே செப்பம் எனப்படும்; அப்பேச்சும் அசையா உறுதியுடன் மனத்தினுள் கோட்டமின்மையைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் மனத்தினுள் கோட்டம்வைத்து, நடுவு நிற்பதுபோல் பேசுவது செப்பமாகாது என்பதாம்.

வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் – பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின். 120

பிறர் பொருளைக் கூடுதலாகப்பெறவும், தம் பொருளைக் குறைத்துக்கொடுக்கவுமே சிலர் மனம் முந்தும். ஆனால் அது நல்ல வாணிகம் ஆகாது. பிறர் பொருளையும் தம் பொருள்போல் மதித்து கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் நடுவுநிலைமையோடு செய்யப்படுமாயின், அதுவே ' வாணிகம் ' இதுவெனச் சிறப்பித்துக் கூறக்கூடியதாகும். பிறவெல்லாம் வாணிகமெனப் பெயர் பெறினும் வாணிகமாகா.

அடக்கமுடைமை - 13

உயர்வடையும் போது ஆடம்பரமின்றி அடங்குதல். புலன்களை அடக்குதல். நாவடக்கம், கற்றறிந்தடங்குதல் யாவும் இதில் அடங்கும்.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை
ஆர் இருள் உய்த்துவிடும். 121

அடக்கம் என்றால் அடங்கி ஒடுங்கிவிடுவதன்று. அடக்கமாய் வாழ்தல் ஓர் அறம். அவ்அடக்கம் ஒருவரைத் தேவருலகத்துக்கொண்டு செலுத்தும்.அடங்காது திரிதல், வெளிவருவதற்கரிய இருள் சூழ்ந்த நரகத்தில் செலுத்திவிடும்.

காக்க, பொருளா அடக்கத்தை – ஆக்கம்
அதனின் ஊங்கு இல்லை , உயிர்க்கு. 122

அடக்கத்தைவிட உயிர்களுக்கு ஆக்கமாவது பிறிதொன்றில்லை, அதனால் அதனை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அடக்கம் அடிமையாவதன்று, பெருமைகளை மிகையாய் வெளிப்படுத்தலைவிட, அடக்கமாய் இருப்பின் அவை ஒளி வீசித்திகழும். அதனால் வரும் நன்மைகள் பலவாதலின் "உயிருக்கு ஆக்கம் ' என்றார்.

செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் – அறிவு அறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப்பெறின். 123

அறிய வேண்டுவன அனைத்தும் அறிந்து அடக்கமாய் வாழும் நெறியில் அடங்கப்பெற்றால், அவ் அடக்கம் பிறரால் நுட்பமாய் அறியப்பட்டுச் சிறப்பைத்தரும். அறிவுடைமையைத்தாமே ஆடம்பரமாய் வெளிப்படுத்துவர் பலர். இதுகற்றவர் அடக்கம்.

நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124

தனது பெருமித நிலையினின்றும் சிறிதும் திரிவுபடாது அடங்கி நடப்பவரது ஆளுமை, மலையின் உயர்ச்சியைவிட மிகப்பெரிதாகும். வள்ளுவர் கருத்துப்படி அடக்கம் என்பது தற்கட்டுப்பாடுமாம்; பெருமையை விடுவதன்று அடக்கம்; பெருமை விளங்கித் தோன்றத் தற்கட்டுப்பாடாயிருப்பதே அது. இது உயர் நிலையினர் அடக்கம்.

எல்லார்க்கும் நன்றாம், பணிதல்; அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து. 125

பணிவுடையராதல் எல்லோர்க்கும் பொதுவாக நல்லது. ஆயினும் அவர்களுள் செல்வம் உடையவர்களுக்கே பிறிதொரு செல்வமாகும் சிறப்பினை உடையது. செல்வச்செழிப்புக்கூடக்கூட அடக்கம் காணுதல் அரிது, கண்டால் அது செல்வத்துட் செல்வமாகும். இது செல்வரின் அடக்கம்.

ஒருமையுள், ஆமைபோல் , ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின்,
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. 126

(காந்தியடிகளின் மூன்று குரங்குப்பொம்மைகள் கண்,காது,வாய் அடக்கத்தைக் காட்டும்; அவற்றுடன் மூக்கும் உடம்பும் சேர்த்து) ஐம்பொறிகளையும், இவ்ஒரு பிறப்பின்கண் ஆமைபோல அடக்கவல்லராயின் அவருக்கு அது ஏழுபிறப்பிலும் பாதுகாவலாகும்; இப்பிறப்பில் பாதுகாப்பாதல் உறுதி. இது சான்றோர் - பண்பாளர்தம் அடக்கம்.

யா காவார் ஆயினும் , நா காக்க; காவாக்கால்,
சோகாப்பர், சொல் இழுக்குப் பட்டு. 127

ஐம்பொறிகளில் அடங்காத தன்மை நாவிற்கே அதிகம். தாம் காக்கவேண்டிய அனைத்தையும் காவாது போனாலும், நா ஒன்றனையாவது அடக்கிக் காக்க; காவாது விடின் சொற்குற்றத்திற்குட்பட்டுத் துன்பப்படுவர்.

ஒன்றானும் தீச்சொற் பொருட் பயன் உண்டாயின்,
நன்று ஆகாது ஆகிவிடும். 128

ஒருவரின் பேச்சில் சொற்களெல்லாம் நன்றாய் அமைந்து, அவற்றுள் ஒரே ஒரு சொல் மட்டும் தீய சொல்லின் பொருளால் வரும் பயனை உண்டாக்கி விடுமானால் அவரது பேச்சு முழுவதுமே நல்லதன்றித் தீதாய்விடும். நாஅடக்கம் உடையார்க்கு ,ஒரு தீச்சொல்கூடப் பிறக்கக் கூடாது.

தீயினால் சுட்ட புண் உள் ஆறும் ;—ஆறாதே,
நாவினால் சுட்ட வடு. 129

ஒருவரது உடம்பில் தீயினால் சுட்ட புண் வெளியில் ஆறாதுகிடப்பினும் உள்ளத்துள் ஆறிவிடும்; நாவினால் சுடுஞ்சொற்கூறிச் சுட்ட வடு மனத்தினுள் எப்பொழுதும் ஆறாது கிடக்கும்.

கதம் காத்து, கற்று , அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம் பார்க்கும் , ஆற்றின் நுழைந்து. 130

கடுங்கோபத்தை வாராது காத்து, கற்க வேண்டியனவற்றைக் கற்று, அதனால் வரும் ஒருவிதத்தற் பெருமைப்போக்கையும் அடக்கவல்லனாயின் , அறக்கடவுள் அவன் வரும் வழிக்கண் சென்று, அவனை அடையும் செவ்வி பார்த்து நிற்கும். சினத்தை அடக்குதல் இது.

ஒழுக்கமுடைமை - 14

இடையறாது நன்னெறியில் ஒழுகுதல்; ஒரு சீராய்த் தொடர்ந்து நல்வழியில் நடப்பதுதான் ஒழுக்கம். ஒரே சீராக நடப்பன யாவும் ஒழுகுதலேயாம். சாலை விதியில் இடப்புறமே போவது கூட ஓர் ஒழுக்கமே. சிலையோ, இசையோ எதுவும் ஒழுங்குபட அமையின் அது அவற்றின் ஒழுக்கமே.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும். 131

உயிர் சிறந்தது, உயிரைக்காட்டிலும் ஒழுக்கம் சிறந்தது. ஏனெனில் ஒழுக்கமே அவ்வுயிரொடு கூடிய வாழ்க்கைக்கு விழுப்பத்தைத் தருகிறது (விழுப்பம் நிலைத்த நன்மதிப்பு, சிறப்பு), எனவே ஒழுக்கத்தை உயிரைக்காட்டிலும் கருத்தாகப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

பரிந்து ஓம்பிக் காக்க, ஒழுக்கம்—தெரிந்து ஓம்பித்
தேரினும், அஃதே துணை 132

கண்டபடி அலைவது எளிது, ஒழுக்கத்தைக் காப்பது கடினம். எனினும் ஒழுக்கத்தைச் சற்றும் குறைபடாமல் மிக வருந்திப்பேணிக் காப்பாற்றுக. மிகவும் ஆராய்ந்து, கருத்தோடு தேடினாலும் அறங்கள் பலவற்றிலும் அஃதொன்றே நீங்காத் துணையாகும்.

ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய்விடும். 133

ஒழுக்கத்தினாலேதான் குலத் தாழ்ச்சி, உயர்ச்சிகள் ஏற்படும். மனு முதலிய நூல்கள் விதிப்பதுபோல் பிறப்பினால் உயர்வுதாழ்வுகள் அமையா. ஒழுக்கமுடைமையே உயர்குலமாகும் தன்மையாம்; ஒழுக்கத்தில் தவறுதல் இழிந்த பிறப்பாகிவிடும். பிறப்பு அடிப்படை ஆகாது; ஒழுக்கமே உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் அளவுகோலாகும்.

மறப்பினும், ஓத்துக்கொளல்ஆகும்; பார்ப்பான்
பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும். 134

ஓதப்படுதலால் வேதம் 'ஒத்து' எனப்படும். எழுதாக் கிளவியாம் சுருதி ஓதப்படுவதாதலின் தமிழில் ஒத்து எனப்பட்டது. பார்ப்பான் பிறப்பால் உயர்ந்த சாதி என்பது வடநூல் மரபு. அதனை இக்குறள் வெளிப்படையாக மறுக்கிறது. வள்ளுவர் காலத்திலேயே வருணாசிரமம், பிரமச்சரியம் முதலிய நால்வகைநிலை, யாகம் எனப்படும் வேள்வி, காட்டிற்குள் தவம், சந்நியாசம் யாவும் இங்கு அறியப்பட்டிருந்தன. வைதிக, சமண, புத்த மதத்தாக்கங்கள் தொடங்கிவிட்டன. அவற்றை மறுத்தும், மடைமாற்றியும், புதுமை படைத்தும் தமிழர் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தத் தோன்றியதே திருக்குறள். வேதம் ஓதுதல் அந்தணர்க்கே உரிய தென்பர். அதைப் பிறர் கேட்பினும் அவர் காதில் நாராசத்தை ஊற்ற வேண்டும் என்றன வடநூல்கள். திருவள்ளுவர் சொல்கிறார், பார்ப்பான் தனக்கே உரியதெனப்படும் வேதம் ஓதுதலை மறந்தானாயினும் பின்னரும் ஓதிக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவன் பிறப்பு, ஒழுக்கங்கெட்டானாயின், கெட்டுப்போகும். அதைத் திரும்பப்பெற முடியாது.

அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று இல்லை—
ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு. 135

பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் முதலிய ஆக்கம் இல்லை; அதுபோல ஒழுக்கமில்லாதவனிடம் உயர்ச்சி இல்லை. ஒழுக்கமின்றிப் பிறவற்றால் உயரமுடியாது.

ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்; இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 136

ஒழுக்கத்தில் தவறுதலால் இழிவு, பழி முதலான குற்றங்கள் உண்டாகும். அதை அறிந்து, மனவலிமை உடையார், ஒழுக்கத்தில் சிறிதும் சுருங்கமாட்டார்கள். தூண்டுதல் வந்தபோதும் ஒழுக்கத்தைக் கைவிடார்.

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர், மேன்மை; இழுக்கத்தின்
எய்துவர், எய்தாப் பழி. 137

ஒழுக்கத்தோடு வாழ்வதால் மானுடர் மேன்மை அடைவர், அதில் தவறுதலால் தாம் அடையக்கூடாத பழியையும் அடைவர். அடாப்பழி கூறியவழி, இவனது இழுக்கம் காரணமாக உலகம் அதனையும் அடுக்குமென்று கொள்ளும்.

நன்றிக்கு வித்து ஆகும், நல் ஒழுக்கம்; தீ ஒழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 138

நல்லொழுக்கம் பின்விளையும் நன்மைக்கெல்லாம் விதையாகும்; தீயொழுக்கம் எக்காலத்திலும் கடுந்துன்பத்தைத் தரும். ஒழுக்கம் விதை ஒன்று முளைவிட்டு வளர்ந்து பயன்தருவது போல இறுதிவரை நன்மைதரும்.

ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே—தீய
வழுக்கியும், வாயால் சொலல். 139

ஒழுக்கமுடையவர்களுக்குத் தீய சொற்களை, மறந்தும் வாய் தவறிச் சொல்லுதல் இயலாது. பழக்கம் காரணமாக வாய்க்கு அது இயலாதாம்.

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்,பல கற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார். 140

புத்தகத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து மருத்துவம் செய்தல் இயலாது. அறநூல்களில் சொல்வன பல இக்காலத்தில் காணப்படா; சொல்லாதன பல நடைமுறையில் இருக்கும். எனவே உலகநடையை அறிந்து அதனொடு பொருந்த ஒழுகவேண்டும். பல நூல்களைக் கற்றிருந்தும் இவ்வுலக நடப்பைக் கல்லாதவர் அறிவிலாதவராவர். தன் தனித்தன்மையை விடாமல் தன் காலச் சூழ்நிலையுடன் ஒத்துப்போதலை இது குறிக்கிறது.

பிறனில் விழையாமை - 15

மற்றவன் மனைவியை விரும்பாமை. முன்பு பருவமிடையிட்டும் ஆண்டுகளிடையிட்டும் கணவன் மனைவியைப் பிரிந்து அயல் நிலங்களுக்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் சென்றதால் மனைவி பிறர் பாதுகாப்பில் இருக்க வேண்டியவளானாள். அதனால் இத்தவறுகளுக்கு இடமிருந்ததுபோலும். இன்றும் செல்வச் செருக்குமிக்க நாடுகளிலும் குடும்பங்களிலும் இத் தவறு நேர்வதாகக் கூறுவர். மேலும் நகர்ப்புறங்களில் இருவரும் வேலை வாய்ப்புக்காக வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் செல்வதாலும் இத்தீய பழக்கம் ஏற்படாமல் காக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பிறன்பொருளாள்–பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம், பொருள், கண்டார்கண் இல். 141

மற்றவனுக்கு உரிமையுடையாளை ஆசைப்பட்டு ஒழுகும் அறியாமை உலகத்தில் அறமும் பொருளுமாய் அடிப்படை மானுட மதிப்புகளை ஆராய்ந்து அறிந்தவர்களிடம் இல்லை. இன்பம் ஒன்றே விழைவார் இம் மதிப்புகளை இழப்பர் என்பதாம்.

அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம், பிறன்கடை
நின்றாரின், பேதையார் இல். 142

அறத்தை ஒழித்துப் பாவத்தின்கண் சேர்ந்தார் அனைவருள்ளும், பிறனுடைய மனைவிமீது ஆசைப்பட்டு அவனது வாசலில் சென்று நின்றாரைப் போலப் பேதையர் யாருமிலர். பிறன்கடை நிற்றல் - எல்லை தாண்டிச் சென்று இன்பம் துய்த்தல். மரபுத் தொடர்.

விளிந்தாரின் வேறு அல்லர் மன்ற – தெளிந்தார் இல்
தீமை புரிந்து ஒழுகுவார். 143

தம்மை நம்பினவர் மனைவியிடம் பாவம் செய்தலை ஆசைப்பட்டு நடப்பவர்கள், உயிருடையரென்றாலும் நிச்சயமாகச் செத்தாரேயாவர். ஒருவரை நம்பி ஒப்படைத்துச் சென்றிருக்கவும், அவரே தீங்கு நினைத்தால் தாங்குமா உலகம்? வள்ளுவர் சினந்து திட்டுமிடங்களில் இது ஒன்று.

**எனைத் துணையர் ஆயினும் என்னாம்—தினைத் துணையும்
தேரான், பிறன் இல் புகல்?** 144

பிறன் மனை நயத்தலால் வரும் இழிவைத் தினையளவும் சிந்தியாமல் பிறன் மனைவியை விரும்பி அவன் மனைக்கண்புகுவரேல், அவர் எத்துணைப் பெரியவராய் இருந்தாலும் என்ன பயன்? (பெருமை அனைத்தும் இழப்பர்)

**'எளிது' என இல் இறப்பான் எய்தும்—எஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.** 145

எளிதாக வாய்க்கின்றது எனப்பிறனது வீட்டின்கண் எல்லைகடந்து செல்பவன் ((பிறன் மனைவியைப் பெண்டாள்பவன்) எக்காலத்தும் அழியாது நிற்கும் பழியை அடைவான்.

**பகை, பாவம், அச்சம், பழி, என நான்கும்
இகவாவாம்—இல் இறப்பான்கண்.** 146

பிறன் மனையாளிடம் எல்லை கடந்து நடந்து கொள்பவனிடம், பகை, பாவம், அச்சம், பழி நான்கும் அவனைவிட்டு நீங்காவாம். கொலை முதலியன நேர்தல் கூடும்.

**அறன் இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான்—பிறன் இயலாள்
பெண்மை நயவாதவன்** 147

பிறனது இயல்போடு கூடி வாழ்பவளது பெண்மையை விரும்பாதவனே, அறமாகிய இயல்போடு கூடி இல்லறத்தில் வாழ்பவனெனக் கூறப்படுவான். நற்குடும்ப வாழ்வுகளைச் சிதைக்காதவனே, தன் குடும்ப வாழ்வைக் காப்பவன் ஆவான்.

**பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை, சான்றோர்க்கு
அறன் ஒன்றோ? ஆன்ற ஒழுக்கு.** 148

பிறன் மனைவியை ஆசைப்பட்டு நோக்காதிருத்தல் பேராண்மையாகும், மனத்தை அடக்குதல் அரிதாகலின் இது பேராண்மை எனப்பட்டது. இது சான்றோர்க்கு அறநெறி வாழ்வுமாகும்; நிறைந்த ஒழுக்கமுமாகும்.

**'நலக்கு உரியார்' யார்? எனின் நாம நீர் வைப்பில்
பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார்.** 149

அச்சத்தைத் தரும் கடலால் குழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில், பிறனொருவனுக்கு உரிமையுடையாளது தோளைச் சேராதவர்களே, எல்லா நன்மைகளும் எய்துதற்குரியவர் ஆவர்.

**அறன் வரையான், அல்ல செயினும், பிறன் வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.** 150

அற எல்லைக்கண் நிற்காது, பாவங்களை ஒருவன் செய்தானாயினும், பிறனது எல்லைக்கண் நிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாதிருத்தலே நல்லது. பிற பாவங்களினும் இது கொடிது என்பது கருத்து.

பொறையுடைமை - 16

கீழானவர், அறிவிலாதார், பகைவர் போல்வார் செருக்குடன் மிகையாகத் தம்மிடத்து நடந்த வழி, தாம் தம் பெருந்தன்மையால் பொறுத்துக்கொள்ளுதல்.

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல, தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 151

நிலம் தன்னை அகழ்வாரையும் வீழ்ந்துவிடாமல் காப்பாற்றுகிறது. அதுபோலத் தம்மை அவமதித்து இகழ்பவர்களையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தலையாய பண்பாகும்.

பொறுத்தல், இறப்பினை என்றும்; அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 152

ஒருவர் நமக்குத் தீங்குசெய்த காலத்து ஒறுத்தல், பொறுத்தல், மறத்தல் என மூன்று நிலைகள் உள. ஒருவர் செருக்கால் மிகையாக நடந்தபொழுது அவரைத் தண்டித்தல், இயலுமாயினும் அதுசெய்யாது பொறுத்தல் வேண்டும். அத்தீங்கை அப்பொழுதே மறந்துவிடுதல் பொறுமையைவிட இன்னும் நல்லது.

இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால், வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153

விருந்தைப் புறக்கணித்தல் வறுமையுள் வைத்து வறுமையாகும். அதுபோல அறிவிலாதார் செய்யும் சிறுமைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் வலிமையுள் மிக்க வலிமையாகும். பொறுத்துக்கொள்ளுதலுக்கு மனவலிமை, பக்குவம், பெருமிதம், பேராற்றல் யாவும் வேண்டும். பொறுத்தல் மென்மையாலன்று, வலிமையால் என்பதாம்.

நிறை உடைமை நீங்காமை வேண்டின், பொறை உடைமை
போற்றி ஒழுகப்படும். 154

நிறையுடைமை - மனத்தை ஒருவழி நிறுத்தும் ஆற்றல், நிறை எனும் பண்புடைமை தன்னைவிட நீங்காதிருக்க வேண்டின், பொறையுடைமையைப் பேணிக்காத்து ஒழுகவேண்டும். அச்சத்தாலோ, ஆற்றலின்றியோ பொறுத்துப்போதலன்று இது. பொறையுடைமை குறையுடைமை அன்று; அது நிறையுடைமை என்றவாறு.

ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து. 155

சிறியர் செய்த சிறுபிழைக்காகத் தண்டித்தவரை ஒரு பொருட்டாக யாரும் மதிக்க மாட்டார்கள். அவரொடு சமமாய் விடுதலின். ஆனால் பெருந்தன்மையால் பொறுத்துக் கொண்டவரைப் பொன்னைப் பொதிந்து வைத்துக்கொள்வது போலக்கொள்வர்.

ஒறுத்தார்க்கு ஒரு நாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். 156

தமக்குத் தீங்கு செய்தவரைத் தண்டித்தவர்க்கு, அவ்ஒருநாளை இன்பமே - தண்டித்துவிட்டோம் என்ற மகிழ்ச்சியே - அப்பொழுதைக்கு உளதாவது அவ்வாறன்றி அத்தீங்கைப் பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியுங் காலம் வரைக்கும் புகழுண்டாம்.

திறன் அல்ல தன்–பிறர் செய்யினும், நோ நொந்து,
அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று. 157

தன்னிடம் பிறர் செய்யத் தகாத தீங்குகளைச் செய்தாராயினும், தாமும் அதையே திருப்பிச்செய்யின் அவருக்குத் துன்பம் ஏற்படும். அந்நோவுக்குத் தாம் நொந்து, அறனல்லாதாவற்றைச் செய்யாதிருத்தலே நல்லது. பழிக்குப் பழி தேடுவது பொறுமையை அழித்துவிடும். புத்தர், ஏசு, காந்தி வாழ்வில் காண்க

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம் தம்
தகுதியான் வென்றுவிடல். 158

செருக்கால் மிகையானவற்றைத் தம்மிடம் செய்தவரைத் தாம் அவரினும் மேம்பட்ட தம் தகுதியை (பொறுமை) வெளிப்படுத்தி, அதனால் வென்று விடுக என்பதாம். மிகுதி (மிகை, செருக்கு) செய்தார்க்குத் தாமும் மிகுதி செய்யலாம், அது சமமாகிவிடும். நாம் நம் தகுதியை வளர்த்துக்கொண்டால் அம்மிகை- செருக்கு - தானே அழிந்துவிடும்.

துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச் சொல் நோற்கிற்பவர். 159

செருக்கால் எல்லைகடந்து நடந்துகொள்பவர்தம் வாயிலிருந்து வரும் தீய சொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்பவர், உலகப் பற்றைத் துறந்தாரைவிடத் தூய்மை உடையவர் ஆவர். உலகைத்துறப்பதைவிட இன்னாத கடுஞ்சொல்லைப்பொறுப்பதற்கு, மிகுந்த மனவலிமை வேண்டும்.

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்–பிறர் சொல்லும்
இன்னாச் சொல் நோற்பாரின் பின். 160

உண்ணாமல் உலகைத் துறந்து தவம் செய்பவர் பெரியவர்கள் ஆயினும் அவர்கள் பெரியராவது பிறர்சொல்லும் கடுஞ்சொல்லைப் பொறுப்பவர்களுக்குப்பின்பேயாம். இல்லறத்திலிருந்து செய்யும் மனத்துறவைப் போற்றுமிடங்கள் இவை.

அழுக்காறாமை - 17

அழுக்கு – மன அழுக்கு. அழுக்காறு – அழுக்காக்கிக் கொள்ளும் இயல்பு. அழுக்காறாமை – பொறாமை என்னும் அழுக்குப்படா திருத்தல்.

ஒழுக்காறாக் கொள்க – ஒருவன் தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161

மனத்திலேதான் முதலில் பொறாமை தோன்றும் .தன் மனத்தில் அழுக்காறு எனும் குற்றமில்லாத இயல்பினை,ஒருவன் இடையறவுபடாத ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க.

விழுப் பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை – யார் மட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162

பகைவர் உட்பட,யாரிடத்திலும் பொறாமையை நீக்கிவிடும் மனவலிமையைப் பெற்றால்,ஒருவர் பெறக்கூடிய சீரிய நன்மதிப்புக்களில்,அதனை ஒப்பது பிறிதில்லை.

அறன் ஆக்கம்,வேண்டாதான் என்பான் பிறன் ஆக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப்பான். 163

மற்றவருடைய ஆக்கம் கண்டு மகிழாது,பொறாமைப்படுகிறவன் தனக்கு அறமாகிய ஆக்கம் வேண்டாமென்பவன் ஆவான். செல்வம் மட்டுமன்று; ஆகுவன எல்லாம் ஆக்கமே. அது செல்வம் செல்வாக்கு பதவி முன்னேற்றம் அனைத்தையும் குறிக்கும்.

அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் – இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164

அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்தல்- பொறாமையினால் தம்மைவிடக் கல்வி. செல்வம் மிக்கவர்கட்குத் தீங்கு விளைவித்தல்,அறத்தில் தவறுதலால் ஏற்படும் கடும் விளைவுகளை எண்ணிப்பார்த்து அத்தீயவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையோர். உலகில் பொறாமையால்தான் அனைத்துச் சண்டை சச்சரவுகளும் உண்டாகின்றன.

அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் – ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது. 165

அழுக்காறுடையவர்களுக்குப் பகைவர்கள் கேடுசெய்யத் தவறினாலும், அவர்களுக்குக் கேடு விளைவிக்க அப்பொறாமைக் குணமே போதுமானது, பொறாமைக்குணம் அதனை உடையவர்களுக்கே முதலில் தீங்கு விளைவிக்கும்.

கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166

ஒருவர் மற்றவர்க்குக் கொடுப்தைக்கண்டு பொறாமைப்படுபவன் கெட்டுப் போவதேயன்றி , அவன் சுற்றமும் உடுப்பனவும் உண்பனவும் இன்றிக்கெட்டழியும். ஒருவன் செய்யும் குற்றம் அவனை மட்டுமன்றி அவனைச்சார்ந்த சுற்றம், குலம் , சமுதாயம் அனைத்தையும் பாதிக்கும்.

அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167

மனங்கோணிப் பொறாமை வழிப்பட்டவனை,திருமகள் தன் மூத்தவளாகிய மூதேவிக்குக் காட்டிவிட்டுத்தான் நீங்கிவிடுவாள். பொறாமைப்பட்டுப் பட்டு அதிலேயே ஆழ்பவன் தன் முன்னேற்றத்தை இழந்து விடுகிறான்.

அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச் செற்று,
தீயுழி உய்த்துவிடும். 168

அழுக்காறு என்னும் கொடிய பாவி, தன்னை உடையவனது செல்வத்தை அழித்து அவனைப் பொய் களவு கொலை முதலிய தீய வழிகளில் செலுத்திவிடும்.

அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் , செவ்வியான்
கேடும் , நினைக்கப்படும். 169

உலகில் பொறாமை மிக்க மனமுடையவன் ஆக்கம் பல உடையவனாகவும் செவ்விய மனமுடையவன் கேடு அடைதலும் காணப்படுமாயின் அதற்குக் காரணம் யாதென்று ஆராயப்படும் : தீமை தீமைதான் பயக்குமென்பதில் ஐயமில்லை, இதற்கு வேறு காரணங்கள் உளவோ என ஆராய வேண்டுமென்பதே கருத்து.

அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை; அஃது இல்லார்
பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல். 170

பொறாமைப்பட்டுச் செல்வம் - செல்வாக்கில் பெரியவர் ஆனவரும் இல்லை; பொறாமைக்குணம் இல்லாதார் செல்வப்பெருக்கத்தில் குறைந்தாரும் இல்லை. முந்தைய குறளுக்கு இதில் விடையுளது.நன்மை தீமை என்பன உலகில் தெளிவாகப் பிரிந்து கிடக்கவில்லை. மிகவும் தேடி ஆராய்ந்தே உண்மை காண வேண்டும்.

வெஃகாமை -18

பேராசைப் படாதிருத்தல். பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டுக் கவர்வதற்கு முந்தும் மனத்தை அடக்குதல்.

நடுவு இன்றி நன் பொருள் வெஃகின் , குடி பொன்றி,
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171

பிறர் பொருள் மீது ஆசைவைத்தல் தவறு எனும் நடுவுநிலைமை இல்லாமல், பிறர்தம் நல்ல செல்வத்தைக் கவர நினைத்தால், அவ் ஆசை அவனது குடியைக் கெடுத்துப் பல குற்றங்களையும் உண்டாக்கும்.

படு பயன் வெஃகி, பழிப்படுவ செய்யார் –
நடு வன்மை நாணுபவர். 172

பிறர்பொருளை வெளவ நினைப்பது நடுவுநிலை ஆகாது.நடுவுநிலை தவற வெட்கப்படுபவர்கள், பிறர் பொருளை எடுத்துக்கொண்டாற் கிடைக்கும் பயனுக்கு ஆசைப்பட்டு, அதன் காரணமாகப் பழியின் பாற்படும் தீச்செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

சிற்றின்பம் வெஃகி, அறன் அல்ல செய்யாரே –
மற்று இன்பம் வேண்டுபவர். 173

பிறர்க்குரிய பொருளைக் கவர்ந்து கொள்வதால் கிடைக்குமின்பம் சிறிய, நிலையற்ற இன்பமே. அதற்கு ஆசைப்பட்டு, அறநெறியில் வரும் நிலையான இன்பத்தை விரும்புபவர், அறமல்லாத செயல்களைச் செய்யமாட்டார். ஊர்ப் பொதுப் பணத்தை கொள்ளை கொள்பவர் பெறும் இன்பம் நிலைக்காது.

'இலம்' என்று வெஃகுதல் செய்யார்–புலம் வென்ற
புன்மையில் காட்சியவர். 174

கையில் பொருள் இல்லை;வறியரானோம் என்ற எண்ணம்தான் பலசமயம் பிறர் பொருளை வெளவத் தூண்டுகிறது. ஐம்புலன்களென்பன, ஐந்து அவாவாகும். ஐந்து ஆசைகளையும் வென்று அடக்கிய குற்றமற்ற தெளிந்த அறிவுடையவர்கள், தாம் வறியர் என எண்ணிப் பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்பட மாட்டார்கள்.

அஃகி அகன்ற அறிவு என் ஆம்–யார் மாட்டும்
வெஃகி, வெறிய செயின்? 175

எல்லோரிடத்திலும் அவரிடம் உள்ள பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு, பிறரால் வெறுக்கத்தக்க செயல்களை ஒருவன் செய்தால், நுண்ணிதாய்ப்பரந்த அறிவினால் பயன் யாது?

அருள் வெஃகி, ஆற்றின்கண் நின்றான், பொருள் வெஃகிப்
பொல்லாத சூழ, கெடும். 176

அருளை விரும்பி அறநெறியில் வாழ்பவன் பிறர்க்குரிய பொருட் செல்வத்திற்கு ஆசைப்பட்டு, அதனை அடையுமாறு பொல்லாத தீயசெயல்களைச் செய்யத் திட்டமிடுவானாயின், கெட்டுப்போவான். 'ஆற்றின்கண்' என்பதை 'அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின்' (46) என்பதுடன் ஒப்பிடுக

வேண்டற்க,வெஃகி ஆம் ஆக்கம்–விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிதாம் பயன்! 177

பிறர்பொருள் மீது பேராசைப்பட்டு அதனால் அடைகின்ற செல்வத்தை விரும்பவேண்டாம் பின்பு அதனை அனுபவிக்கும் காலத்து, அதன் பயன் மாட்சிமையுடையதாகாது. கேவலமான நிலையில் அனுபவித்துப்பயன் என்ன என்பதாம்.

'அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாது?' எனின், வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன் கைப் பொருள். 178

ஒருவரிடமுள்ள செல்வம் சுருங்காதிருக்க வழி என்ன என்றால், பிறன்கைப் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதிருத்தலேயாகும். பொறாமைப் படாதவன் போட்டியிட்டு முன்னேறுவதால் செல்வம் பெருகும்.

அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன் அறிந்து ஆங்கே திரு. 179

பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாமையே அறமென அறிந்து, ஆசை வையாதிருக்கும் அறிவுடையவர்களிடம் அவர்களது நேர்மையை அறிந்து திருமகள் அவர்களைச் சென்றடைவாள். திருமகள் - செல்வப் படிமம்.

இறல் ஈனும், எண்ணாது வெஃகின்; விறல் ஈனும்,
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு. 180

பின் விளைவதைச் சிந்தியாமல், ஒருவன் மற்றவர் பொருளை வெளவக் கருதினால் அது அவனுக்கு இறுதியைக் கொடுத்துவிடும். அப்பொருளை 'வேண்டாம்' என்று எண்ணும் மனத்திண்மை வாழ்க்கையில் வெற்றியைத்தரும்.

புறங்கூறாமை - 19

ஒருவர் இல்லாத இடத்தில் அவரைப் பற்றிய பழிச் சொற்களைக் கூறாமை.

அறம் கூறான், அல்ல செயினும்,ஒருவன்
புறம் கூறான் என்றல் இனிது. 181

ஒருவன் அறமானவற்றைப் பேசாது, பாவங்களையே செய்தானாயினும் மற்றவர் மீது புறங்கூறான் எனப்படுதல் இனிது. புறங்கூறாமை , ஒன்று இருந்தால் பிற யாவும் நல்லதாகவே அமையுமாதலின் , அதன் சிறப்பு நோக்கி இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே–
புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை. 182

ஒருவரைக் காணாத இடத்துப் பழிப்புரையால் அழித்துப்பேசி கண்டவிடத்துப் பொய்யாய்ச் சிரித்துப்பேசுதல், அறத்தையே இல்லையென அழித்துக்கூறிப் பாவங்களைச் செய்தலைவிடத் தீதாகும்.

புறம் கூறி, பொய்த்து, உயிர் வாழ்தலின், சாதல்
அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும். 183

ஒருவனைக் காணாத போது அவனைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசிக் கண்டபோது நல்லவன்போல் பொய்யாக நடித்து வாழ்வதைவிடச்சாகலாம். அங்ஙனம் சாவது அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

கண் நின்று, கண் அறச் சொல்லினும், சொல்லற்க–
முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல். 184

ஒருவனுக்கு நேரே , எதிர்நின்று, கண்ணோட்டமின்றிப் பேசினும் பேசலாம்.அவன் எதிரில் இல்லாதபொழுது, பின்னர் அவன் முகத்தை எதிர்நோக்கவியலாத சொற்களைக் கூறற்க.

அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறம் சொல்லும்
புன்மையால் காணப்படும். 185

சிலர் அறம் பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்து பேசுவர். அவர்கள் மனத்தில் உணர்ந்து அவ்வாறு பேசவில்லை என்பது. அவர்கள் புறங்கூறித் திரியும் புல்லிய குணத்தால் அறியப்படும்.

பிறன் பழி கூறுவான் தன் பழியுள்ளும்
திறன் தெரிந்து கூறப்படும். 186

பிறர் பற்றிப் பழிச்சொற்களைத் தூற்றித் திரிவானாயின், அவனைப்பற்றிய குற்றங்களுள் மனம் உளையும் திறத்தவாகிய பழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பிறரால் தூற்றப்படுவான்.

பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் – நகச் சொல்லி
நட்பு ஆடல் தேற்றாதவர். 187

சிரித்து மகிழுமாறு பேசிப் பலருடன் நட்பாடலைத் தெளியாதவர், ஒருவரை ஒருவர் மனவேற்றுமை கொண்டு பிரியுமாறு புறம்பேசி, நெருங்கிய உறவுடையவர்களையும் பிரித்துவிடுவர்.

துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்,
என்னைகொல்; ஏதிலார்மாட்டு ? 188

தம்முடன் நெருங்கிப் பழகுபவர் குற்றங்களையும் பலரறியப் புறத்தே தூற்றும் இயல்புடையார், தொடர்பிலார் பற்றி என்ன செய்வார்களோ? பழிதூற்றும் பழக்கம் பற்றிக்கொண்டால் போகாது; இன்னார் இனியாரென்று பார்க்காது.

அறன் நோக்கி ஆற்றும்கொல் வையம் – புறம் நோக்கிப்
புன் சொல் உரைப்பான் பொறை ? 189

ஒருவர் இல்லாத சமயம் பார்த்து, அவர் பற்றி இழிந்த சொற்களைப் பேசுபவனது உடற்பாரத்தை, இப்பூமி பொறுமை எனும் அறம்பற்றித் தாங்கிக் கொள்கிறது போலும்!

ஏதிலார் குற்றம்போல் தம் குற்றம் காண்கிற்பின்,
தீது உண்டோ, மன்னும் உயிர்க்கு ? 190

அயலார்தம் குற்றங்களைக் கண்டு பிடித்துப் புறங்கூறுவார், அதுபோல் தம்மிடமுள்ள குற்றங்களையும் கண்டு உணர வல்லராயின் புறங்கூறார். அதனால் நிலைபெற்ற அவர் உயிருக்குத் தீங்கு எதுவும் உண்டாகாது.

பயனில சொல்லாமை - 20

பயன்படாத வீண்பேச்சுப் பேசாதிருத்தல். பயனற்ற பேச்சும் ஒரு குற்றமெனப் பலர் உணர்வதில்லை. பொறாமை, புறம் பேசல், வீண்பேச்சு யாவும் பரவலாகப் பலரிடமும் காணப்படும் குற்றங்கள்.

பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப்படும். 191

பலரும் வெறுக்கும்படி எப்பொழுதும் பயனற்றவற்றையே பேசுபவன் எல்லோராலும் இகழப்படுவான். சேய்மையில் வரும் போதே விலகிப் போக எண்ணுவர்.

பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல், நயன் இல
நட்டார்கண் செய்தலின் , தீது. 192

நற்பயனற்ற செயல்களை நண்பர்களிடத்துச் செய்வதைவிட, பலர் முன்பு பயனற்றவற்றைப் பேசுதல் தீதாகும். நண்பர்கள் பொறுத்துக்கொள்வர், பலர்முன் பயனற்ற பேச்சு பல தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும்.

நயன் இலன் என்பது சொல்லும் – பயன் இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை. 193

பயனற்றவற்றை மிக விரித்துப் பெரிதாகப்பேசும் ஒருவனது பேச்சே, அவன் பயனற்றவன் எனபதை உலகிற்கு உணர்த்திவிடும்.

நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும் – பயன்சாராப்
பண்பு இல் சொல் பல்லாரகத்து. 194

பலரிடம் பயனற்ற பண்பில்லாத சொற்களைப் பேசினால் அது அவனை விரும்பத்தகாதவனாக்கி அவன்டைய வேண்டிய நன்மைகளையும் நீக்கும்.

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் – பயன் இல
நீர்மை உடையார் சொலின். 195

நற்பண்புடையார் பயனற்றவற்றைப்பேசினால், அவரது சீர்மையும் நன்கு மதிக்கற்பாடும் அவரைவிட்டு நீங்கும்.

பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல்;
மக்கட் பதடி எனல். 196

பயனில்லாத சொற்களைப்பேசுவது மட்டுமன்று, அதைப்பல படப் பாராட்டியும் விடாது கொண்டாடுவானாகில், அவனை மனிதன் எனல் தகாது ; மனிதருள் உள்ளீடற்ற பதர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

நயன் இல சொல்லினும் சொல்லுக! சான்றோர்
பயன் இல சொல்லாமை நன்று. 197

சான்றோர் நயமற்ற சொற்களைப் பேசினும் பேசலாம் ; பயனற்றவற்றைப் பேசாதிருப்பதே நல்லது. விரும்புமாறு இனிமை கலந்திராது ; ஆனால் பயன் இருக்கும். பயனற்றதைவிட அது நல்லது என்பதாம்.

அரும் பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார் –
பெரும் பயன் இல்லாத சொல். 198

அரிய பயனையே தேடும் அறிவுடைய பெருமக்கள் பெரும்பயன் இல்லாத சொற்களைப் பேச மாட்டார்கள். அறிஞர்கள் பெரும்பயனுடையவற்றையே ஆராய்ந்து பேசுவர் என்பது கருத்து.

பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் – மருள் தீர்ந்த
மாசு அறு காட்சியவர். 199

மயக்கமற்ற தூய மெய்யறிவினையுடையவர்கள் பொருளற்ற சொற்களை மறந்தும் பேசமாட்டார்கள்.

சொல்லுக, சொல்லில் பயன் உடைய! சொல்லற்க,
சொல்லில் பயன் இலாச் சொல்! 200

சொற்களில் பயனுடையவற்றையே ஆராய்ந்து பேசுக; சொற்களில் பயனற்றவற்றைப் பேசற்க. பயனுடையவற்றையே பேசுபேசு என அடித்துச் சொல்வது போன்ற அணி நடை இது. பயன்தரும் சொல்லாட்சிகளையும் அறிதல் வேண்டும்.

தீவினையச்சம் - 21

தீய செயல்களைச் செய்ய அஞ்சுதல். தீய செயல்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் பரிகாரம் கழுவாய் மன்னிப்பு இல்லை எனப் போதிக்கும் ஒரே நூல் திருக்குறள். வருந்துதல், நல்லன செய்து திருந்துதல், முன் செய்த தீமை தீர வழி. தீவினையைத் தான் செய்யும் நல்வினையால்தான் மாற்ற முடியும்.

தீவினையார் அஞ்சார் ; விழுமியார் அஞ்சுவர் –
தீவினை என்னும் செருக்கு. 201

தீய செயல்களைச் செய்து பழக்கப்பட்டவர்கள், தீவினையாளர். ' என்னை யார் என்ன செய்ய முடியும் ' என்ற ஆணவத்தாலேதான் பலர் தீச்செயலில் ஈடுபடுகின்றனர். தீவினை என்னும் செருக்கொடு கூடிய செயலுக்குத் தீயனவே செய்யும் தீயவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள் ; நன்மதிப்புடைய சான்றோர்கள் அஞ்சுவர்.

தீயவை தீய பயத்தலால், தீயவை
தீயினும் அஞ்சப்படும். 202

தீயவை தீமையைத்தான் பயக்கும், நாம் தீயவழிகளால் நன்மையும் கிடைப்பதால் அதைத் தீயதென்று எண்ணுவதில்லை. இன்பம் தருவதாக எண்ணி நாம் செய்வன பின்பு துன்பமே தருவது உறுதி. தீய செயல்கள் தீய பயன்களையே விளைவித்தலால், அத் தீயவை தீயைவிடக்கொடுமையுடையவை என அஞ்சப்படும். தீ நன்மையும் பயக்கும்; தீயவை தீமை ஒன்றே பயக்கும்.

அறிவினுள் எல்லாம் தலை யென்ப, தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல். 203

தீயவற்றைப் பகைமையால் தமக்குச் செய்வார்க்கும், தாம் திருப்பிச்செய்யாமல் விடுதல், உறுதி தரும் அறிவுகளனைத்திலும் தலையாய அறிவென்று கூறுவர்.

மறந்தும் பிறன் கேடு சூழற்க! சூழின்,
அறம் சூழும், சூழ்ந்தவன் கேடு. 204

பிறனுக்குக் கேடுதரும் தீவினைகளை மறந்தும் மனத்தால் திட்டமிடாது விடுக; திட்டமிட்டு எண்ணுவானாயின் அவ்வாறு எண்ணிய அவனது கேட்டை, அறக்கடவுள் உடனே திட்டமிடும். மனத்திற்குள் திட்டமிட்டாலும் அறமெனும் ஆற்றலுக்குத் தெரிந்துவிடுமாதலின், இவன் 'சூழும்' போதே அதுவும் உடன் சூழுமாம். சூழ்தல் - ஆராய்தல் திட்ட மிடுதல்.

'இலன்' என்று தீயவை செய்யற்க! செய்யின்,
இலன் ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து. 205

சிலர் வறுமையால் தீயன செய்ய முற்படுவர். தீயவை செய்தேனும் வறுமையை ஒழித்துக்கொள்ளலாம் என்று தீயவற்றைச் செய்யாதே ; செய்தால் மீண்டும் மீண்டும் வறியவனாக நேரும்.

தீப் பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க – நோய்ப் பால
தன்னை அடல் வேண்டாதான்! 206

தீமை எறிந்த பந்துபோன்றது ; திரும்பத் தன்னிடமே வந்துசேரும். துன்பம் தருவன தன்னை வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன், தீமையின்பாற்பட்ட செயல்களைத் தான் பிறரிடம் செய்யாதிருக்க வேண்டும்

எனைப் பகை உற்றாரும் உய்வர்; வினைப் பகை
வீயாது, பின் சென்று , அடும். 207

சில சமயநூல்கள், சாத்திரங்கள் கூறுவதுபோல் தீமைக்குக் கழுவாய் - தீர்க்கும் போக்கும் சடங்கு, மந்திர தந்திரம் எதுவுமில்லை. எத்துணைப்பெரிய பகையை அடைந்தாரும் அதனின்று ஒருவாற்றால் தப்புவர்; ஆனால், தீவினையாகிய பகை அழியவே அழியாது; பின்னாற்சென்று புக்குழிப்புக்குக் கொல்லும்.

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல் தன்னை
வீயாது அடி உறைந்தற்று. 208

தீயவற்றைச் செய்தவர் தாம் கெடுதல் உறுதி. அது எத்தகையது என்றால், ஒருவனது நிழல் சமயம் நேரும் போது வெளிப்பட்டே தீரும். அவனை நீங்காது, அவன் பாதங்களின் கீழே தங்கிய தன்மையது ஆகும். தீயவை செய்தார் தப்பிக்க வழிகூறும் உலக நூல்களிடையே, வள்ளுவக்குரல் தீமையை நன்மையால் போக்க முடியுமே தவிர வேறெவ்வகையாலும் போக்க முடியாது எனப் பறை அறைகிறது.

தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் , எனைத்து ஒன்றும்
துன்னற்க, தீவினைப் பால்! 209

ஒருவன் தன்னைத் தான் காதலிப்பது உண்மையானால், தீவினைப் பாற்பட்டவற்றை அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றாயினும் சிறிதளவுகூடப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்க வேண்டும். ஒன்றுதானே, சிறிதுதானே என்றும் செய்யக்கூடாது.

அருங் கேடன் என்பது அறிக – மருங்கு ஓடித்
தீவினை செய்யான் எனின்! 210

ஒருவன் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தீயபக்கம் சார்ந்து, தீய செயல்களைச் செய்யானாயின் அவனுக்கு எந்நாளும் கேடு வரவே வராது. மருங்கு ஓடுதல் - தீய வழியிற் செல்லுதல்

ஒப்புரவறிதல் - 22

ஒப்புரவு என்பது நல்குரவு, தாக்குரவு போல ஒரு சொல், ஒப்பு – சமம். இது வள்ளுவர் கண்ட சமதருமம். உலக நடையுடன் ஒத்துவாழ்தல் – அதாவது உலகிற்கு உதவி, கிடையைப் பிரியாத ஆடு போல், இசைந்து வாழ்வது. தனது செல்வத்தைப் பகிர்ந்துண்டு வாழும் நெறிகள். கல்விக் கூடம், மருத்துவமனை கட்டுதல், தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்தல் போன்றவை இவை. ஈகை வேறு. தனிப்பட்ட வறியவர்க்கு ஈந்து வாழ்வது அது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு ; மாரிமாட்டு
என் ஆற்றும் கொல்லோ, உலகு ? 211

ஒப்புரவு - மனிதனின் கடப்பாடு, கடமை, கட்டாயம் கடைப்பிடிக்கவேண்டியது. ஒப்புரவுகள் கைம்மாறு' கருதிச் செய்யப்படுவன அல்ல; அவை உலகிற்கு மனிதனின் கடமை ஆகும். மழை பொழியும் மேகத்திற்கு உலகம் என்ன கைம்மாறு செய்கிறது? ஒப்புரவாவது கைம்மாறு கருதாத கொடை' - மணக்குடவர்.

தாள் ஆற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு. 212

செல்வம் சேர்ந்தால் ஒப்புரவு செய்யவேண்டும். தான் முயற்சி செய்து ஈட்டிய செல்வமனைத்தும் தகுதியுடையவர்க்கு ஒப்புரவாகிய உதவிகள் செய்தற் பொருட்டேயாம். தாளாற்றித்தந்தது என்பதால் தான் ஈட்டியது. ' தக்கார்க்கு ' என்பதால், வீணே அள்ளிவிடாமல் பயன்தருமாறு செய்தல்.

புத்தேள் உலகத்தும், ஈண்டும், பெறல் அரிதே –
ஒப்புரவின் நல்ல பிற. 213

எல்லோர்க்கும் பயன்படுமாறு பொது நன்மைகளுக்குச் செய்யும் ஒப்புரவு மிகவும் நல்ல செயலாகும். அதுபோன்று நன்மை தரும் பிறிதொன்றைத் தேவருலகத்திலும் பெறுதல் இயலாது; இவ்வுலகிலும் அரியது அது.

ஒத்தது அறிவான் உயிர் வாழ்வான்; மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப்படும். 214

ஒத்தது ஒப்புரவு; உலக நடையை அறிந்து எல்லோர்க்கும் பயன்படுவனவற்றைச் செய்தல். தனித்து வாழ்தலென்பது இல்லை; இயலாது , கூடி வாழ்தலே சிறந்தது. உயிர் வாழ்கிறவன் எனப்படுபவன் உலக நடையை அறிந்து உதவிகள் செய்து பலரொடு கூடி வாழ்கிறவன் ஆவான், அவ்வாறு வாழாதவன் உயிருடையவனானாலும் செத்தவருள் ஒருவனாகவே கருதப்படுவான். உயிர் வாழ்கிறான் என்பதற்குரிய அடையாளம் போய்விடுதலின் நடைப்பிணம் எனச் செத்தாருள் வைக்கப்படுகின்றான்.

ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே – உலகு அவாம்
பேர் அறிவாளன் திரு. 215

உலகொடு ஒத்துவாழும் ஒப்புரவை விரும்பும் பேரறிவாளனது செல்வம் ஊரினர் பருகும் குளம் நீர் நிறைந்ததற்குச் சமமாகும். வேண்டியவாறு முகந்து பயன்படுத்துவது போல், இவனது செல்வம் பொது நன்மைக்கு எளிதாகப் பயன்படும்.

பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் – செல்வம்
நயன் உடையான்கண் படின். 216

பலரும் விரும்பும் நற்பண்புடையானிடம் சேரும் செல்வம், பயன்படும் மரம் நடுவூருள் பழுத்து நிற்பதற்குச்சமமாகும், இனிய கனிகள் எளிதிற் கிடைப்பதுபோல, இப் பண்பாளனது செல்வமும் இனிதாகப் பயன்படும்.

மருந்து ஆகித் தப்பா மரத்தற்றால் – செல்வம்
பெருந்தகையான்கண் படின். 217

பெருங் கொடைக்குணம் உடையவனி- ம் சேர்ந்த செல்வம் தன்னிடமுள்ள தளிர், தழை, இலை, நரம்பு, பட்டை, வேர், முதலிய எல்லாமே பிணிக்கு மருந்தாகப் பயன்படும் மரத்திற்குச் சமமாகும். மரத்தை வருத்திப் பயன் கொள்வர், தன் வருத்தம் நோக்காது உலகிற்கு உதவுபவன் செல்வம் இது.

இடன் இல் பருவத்தும், ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்–
கடன் அறி காட்சியவர். 218

ஒப்புரவைத் தம் கடமை என அறிந்து தெளிந்த ஞானமுடையவர், செல்வம் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தலைச் சுருக்கமாட்டார்கள். இடமில்லையே என்பது மரபுத் தொடர். வசதியின்மையைக் குறிக்கும்

நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் செயும் நீர
செய்யாது அமைகலா ஆறு. 219

ஒப்புரவு செய்யும் நல்லியல்பு உடையான் வறுமையாளனாவது தனக்கொன்று இல்லாதபோதன்று; உலகத்திற்குத் தவிர்க்காமல் செய்யவேண்டிய உதவிகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றமையே அவனுக்கு வறுமை ஆகும். தான் நுகரப் பெறாதது நல்குரவன்று ; உலகிற்கு உதவப்பெறாததே நல்குரவு. நல்குரவு - வறுமை.

'ஒப்புரவினால் வரும், கேடு' எனின், அஃது ஒருவன்
விற்றுக் கோள் தக்கது உடைத்து. 220

உலகிற்குக் கொடுத்துவிடின் பொருள் கரைந்து விடும். அதனால் கருமியாய்ச் சிலர், செல்வத்தை இறுக்கிப்பிடிப்பர் ; கேட்டால் ' அவ்வாறு உலகிற்குக் கொடுத்துவிட்டால் அழிந்துபோவோம் ' என்பர். அவரை நோக்கியது இக்குறள். ஒப்புரவு செய்வதால் கேடு வராது. அங்ஙனம் கேடு வருமென்று சொன்னால், அக்கேடு ஒருவன் தன்னை விற்றாவது கொள்ளும் தகுதி உடையதாகும். ஒப்புரவு செய்யத் தூண்டும் விதம் இது.

ஈகை - 23

வறியவர்க்கு அவர் வேண்டும் ஒன்றைக் கொடுப்பது ஈகை. உணவு உடை உறையுள் தருவது, உயிரைக் காப்பது.

வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை; மற்று எல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து. 221

குறி எதிர்ப்பு என்பது உலக வழக்கு அளவு குறித்துக் கொடுத்துத் திரும்ப வாங்கிக்கொள்வது. அவ்வாறன்றி ஒன்றுமற்ற வறியவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே ஈகையாகும். ஒரு பயன்கருதிக் கொடுக்கும் மற்றையன எல்லாம் ' குறிஎதிர்ப்பு ' என்னும் தன்மையினை உடையனவாகும்.

'நல்லாறு' எனினும், கொளல் தீது ; 'மேல் உலகம்
இல்' எனினும், ஈதலே நன்று. 222

சிலர் தானம் பெறுதல் நல்ல நெறிதான் என்று கூறினாலும் பிறரிடம் கையேந்திப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் தீதேயாகும். மேலுலகமே இல்லை ; அதனால் மறுமைப் பயன் என எதுவுமில்லை என்று கூறினாலும் பிறர்க்கு ஈவதே நல்ல நெறியாகும். தானம் பெறுதலையும் ஒரு வாழ்க்கைநெறியாகக் கூறுவாரை மறுப்பது.

''இலன்'' என்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலன் உடையான் கண்ணே உள. 223

தான்போய்ப் பிறரிடம் ' யான் வறுமையுற்றேன் ; ஈக.' என்னும் கடுந்துன்பத்தை உரையாமையும், அவ்வாறு தன்னிடம் யாரும் வந்து நின்று சொன்னால் அவர்கட்கு ஈதலும் ஆகிய இவை இரண்டும் நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடமே காணப்படுவன.

இன்னாது, இரக்கப்படுதல் – இரந்தவர்
இன் முகம் காணும் அளவு. 224

இரந்து வந்தவர் தாம் வேண்டியது ஒன்றைப் பெற்று, அதனால் முகம் மலர்தலைக் காணும் வரைக்கும், இரக்கப்படுபவர்க்கும் துன்பமேயாம். இரத்தலும் துன்பம் ; இரக்கப்படுதலும் துன்பம் ; இரந்தவர் துன்பம் நீக்கி, அவர் இன்முகம் காணும் எல்லைவரை இத்துன்பம் உளதாம். எனவே யாசிக்கப்படாமலிருக்கும் நிலைமை நோக்கி நாடுகள் வளர்வதே நல்லது.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் ; அப் பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225

தவவலிமையுடையாரது வலிமை யாதென்றால் , தம் பசியைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல். ஆனால் பிறர்தம் பசியைத் தம் ஈகையால் நீக்குபவர் ஆற்றல் அதைவிடப் பெரியது. பசியைப் போக்குவார் ஆற்றலுக்கு அடுத்தபடியாகவே, அப் பசியைப் பொறுத்துக்கொள்வார் ஆற்றல் மதிக்கப்படும்.

அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்; அஃது ஒருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்புழி. 226

செல்வத்தைத் தேடுபவர்கள் அதைச் சேமிக்கும் வழிகளையே தேடுகிறார்கள். திருவள்ளுவர் பொருத்தமான சேமிக்கும் இடம் ஒன்று சொல்கிறார். எதுவும் அற்றவராய் வாடுவாரது, கொன்றழிப்பது போன்ற கொடிய பசியைத் தீர்த்தலே, செல்வம் பெற்றான் ஒருவன் அச்செல்வத்தைத் தனக்கு உதவுமாறு காத்து வைக்குமிடமாகும்.

பாத்து ஊண் மரீஇயவனைப் பசி என்னும்
தீப் பிணி தீண்டல் அரிது. 227

தன்னிடம் உள்ளதைப் பிறர்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்துத் தானும் உண்ணுதலைப் பழகியவனைப் பசி என்ற தீயநோய் எக்காலத்தும் அணுகாது.

ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் – தாம் உடைமை
வைத்து இழக்கும் வன்கணவர்? 228

தமது செல்வத்தைச் சேமித்துக் காத்திருப்பவரும் ஒருநாள் அதைவிட்டுப்போகநேரும். அவ்வாறு தமது செல்வத்தை ஈயாது காத்து, பின் இழக்கும் வன்கண்மையை உடையார், வறியார்க்குக் கொடுத்து அவ்வாறு கொடுப்பதனால் தமக்கு ஏற்படும் இன்பத்தை ஒருபொழுதும் அறியார் போலும்! கொடுப்பதனால் பெறும் இன்பத்தைப் பழகினால் அதைக் கை விட மாட்டார்கள். வன்கண் - கல் நெஞ்சம், ஈவு இரக்கமின்மை.

இரத்தலின் இன்னாது மன்ற – நிரப்பிய
தாமே தமியர் உணல். 229

தாம் சேர்த்து நிரப்பிய செல்வத்தைத் தாமே தனித்து, யார்க்கும் எதுவும் கொடாது நுகர்வது, யாசித்தலை விட மிகவும் கொடியதாகும்.

சாதலின் இன்னாதது இல்லை ; இனிது, அதூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை. 230

ஒருவருக்குத் தம் உயிரை இழத்தலைப் போல் துன்பம் தருவது பிறிதில்லை ; ஈதல் இயையாத நிலை வரும் போது இறத்தலும் இனிதாகும். மான உணர்வைத் தூண்டுவதிது. ஈத்து உவந்து வாழும் வகையில் முயற்சி உடையவராக வேண்டுமாம்.

புகழ் - 24

புகழுடன் – நற்பெயருடன் வாழும் வாழ்வே வாழ்வு. இன்றும் மிகப் பலர் இகழுடன் 'பெரு வாழ்வு' வாழ்கின்றனர். அதைச் 'சேற்றில் ஊறி இன்பங்காணும் பன்றியும் எருமையும் பிழைக்கும் பிழைப்புக்குச் சமம்' எனக் கருதுவர் பெரியோர்.

ஈதல்! இசைபட வாழ்தல்! அது வல்லது
ஊதியம் இல்லை, உயிர்க்கு. 231

மக்கள் உயிர்வாழ்க்கைக்குப் பயன் யாது ? நிகர ஊதியம் எது? எல்லாவற்றையும் கூட்டிக்கழித்தால் எஞ்சி நிற்பது, நாம் விட்டுப்போகும் நற்பெயர் ஒன்றேயாகும். வறியவர்க்கு ஈதல் வேண்டும்; அதனால் புகழ் உண்டாக வாழ வேண்டும். அப் புகழல்லாது வாழும் உயிராகிய மாந்தர்க்கு வேறு ஊதியம் – இலாபம் எதுவுமில்லை.

உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232

உலகத்தில் புகழ்ந்து பேசுவார் அங்ஙனம் பேசுவன எல்லாம், வறியராக இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியது ஒன்றை ஈபவர்மேல் நிற்கும் புகழேயாகும்.

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால்,
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல். 233

நிலையற்ற இவ்வுலகத்தில் அழியாமல் நிலைபெற்று விளங்குவது, சிறந்த புகழ் ஒன்றேயல்லாமல், பிறிதொன்றுமில்லை.

நில வரை நீள் புகழ் ஆற்றின், புலவரைப்
போற்றாது, புத்தேள் உலகு. 234

இந்நிலவுலக எல்லைக்கண்ணே நிலைநிற்கும் புகழைச் செய்வானாகில், தேவருலகமும் அவனையே போற்றும்; தன்னிடமுள்ள தேவரைப்போற்றாது. தேவர்கள் வருந்தி ஈட்டிக்கொடுத்து வாழ்ந்து புகழ்பெறாமையின், மானுடப் புகழே அங்கும் மன்னு புகழாயிற்று. அல்லது செய்யவே முந்தும் உலகத்தை, நல்லதன்பக்கம் ஈர்க்கவென ஒவ்வொரு குறளிலும், முடிந்தவரை புதுப்புது முயற்சியை மேற்கொள்கிறார், திருவள்ளுவர்.

நத்தம்போல் கேடும், உளதாகும் சாக்காடும்,
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது. 235

சிலர்தம் கேடு புகழைத் தரும் கேடு. மற்றவர்க்காக, நாட்டுக்காகத் தியாகம் செய்து அழிபவரெல்லாம் நிச்சயம் அழிபவரல்லர், சிலர் செத்தாலும் வாழ்வர், அதுதான் உளதாகும் சாக்காடு. அவர் புகழுடம்பால் வாழ்பவரே ஆவர். இவை இரண்டும்- அழிவதுபோல் தோன்றினும் ஆக்கமாவதும் சாக்காடு எய்தினும் உலகில் உளராதலும் அறிவுச் சதுரப்பாடு உடையவர்க்கே அல்லாமல் மற்றவர்க்கு வாய்க்கா. நத்தம் – ஆக்கம், சிறப்படைவது.

தோன்றின் , புகழொடு தோன்றுக! அஃது இலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 236

உலகில் பலருமறிய விளங்கித் தோன்றினால், புகழோடு அவ்வாறு தோன்றவேண்டும்; அஃது வாய்க்காதவர் அங்ஙனம் உலகிடைத் தோன்றுவதைவிட, தோன்றாது அடங்கிப்போவதே நல்லது. இகழொடும் பழியொடும் உலகெலாம் அறிய வாழ்வார் பலர்; அவரை நோக்கியது இது.

புகழ்பட வாழாதார் தம் நோவார், தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்? 237

தமக்குப் புகழுண்டாக அதற்கேற்ற செயல்களைச்செய்து வாழ மாட்டாதவர்கள், அதுபற்றித் தம்மைத் தாமே நொந்துகொள்ள வேண்டும். அல்லாமல் தம்மை இகழ்பவரை நோவது எதற்காக? புகழும் இகழும் தாமே சூட்டிக்கொள்வன; பிறர் வலிந்து சூட்டுவன அல்ல.

'வசை' என்ப, வையத்தார்க்கு எல்லாம் – 'இசை' என்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின். 238

புகழ்பட வாழ்வதே வாழும் உயிரின் கடமை. 'புகழ் இல்லாவிட்டால் போகிறது' என்பது மடமை. அதனால் புகழ்பெற வாழாதவனை உலகம் பழிக்கும். இசை எனப்படும், தமக்குப் பிறகும் எஞ்சி நிற்பதாகிய புகழைப் பெறாவிட்டால், உலகத்தார் யாராயிருப்பினும் அவர்கள் அனைவருக்கும் அது வசையாகும் என்பர் பெரியோர். இசை பெறாமையே வசையாகிவிடும். உலகில் பிறந்தவர் எதையேனும் நல்லதை (எச்சமாக) விட்டுப் போக வேண்டும்.

வசை இலா வண் பயன் குன்றும் – இசை இலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239

புகழ் இல்லாத உடலைச் சுமந்த நிலத்தில் பழியொடு படாத வளம் தரும் பயனான விளைவு குறைந்துபோகும். புகழுடையார் இருக்கும் நிலம் வளத்தால் கொழிக்கும் என்பது பெறப்பட்டது.

வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் ; இசை ஒழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர். 240

இசை (புகழ்) பெற்று அதனால் வசை ஏற்படாமல் வாழ்பவரே உயிர் வாழ்பவர் ஆவார் ; இசை பெறாமல் வாழ்பவர்கள் உண்மையில் உயிரோடிருந்தாலும் வாழாதவர்கள் என்றே கருதப்படுவர். வாழ்வது என்பதற்கு அடையாளமே நற்குண, நற்செயல்களாலும் ஈகை முதலியவற்றாலும் பயனுண்டாக நடந்து புகழ்பெறுதல் என்பது பெறப்பட்டது.

துறவறவியல்

திருவள்ளுவர் தூய துறவை; 'பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி' யாகிய துறவை மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர் கருத்துப்படி துறவு என்பது இல்லறத்திலிருந்து . மனத்தால் 'வேண்டாமை' என்னும் விழுச்செல்வம் பெற்று வாழ்வதேயாகும். அவர் கூறும் துறவறவியலில் புலால் மறுத்தல், கள்ளாமை, வாய்மை, வெகுளாமை, இன்னா செய்யாமை, கொல்லாமை போலும் அதிகாரங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இவை பரிமேலழகர் கூறுவதுபோல் துறவறத்திற்கே சிறப்பாக உரியன எனில், இல்லறத்தார் இவற்றில் தவறினும் குற்றமில்லை என்றாகிவிடும். அதுபோல இல்லறவியலில் வரும் ஒழுக்க முடைமை, தீவினையச்சம் போல்வன துறவிகளுக்கு வற்புறுத்தப்படவில்லை என்றாகிவிடும். அறத்துப்பாலில் வரும் தனிமனித அறங்கள் மாந்தர் எல்லோர்க்கும் உரியனவே . இல்லறவியல் போலவே வள்ளுவர் கூறும் துறவறவியலும் இல்லறத்தார்க்கே உரியதாகும். அறத்துப்பால் 'அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை' என்றபடி இல்லறத்திற்கே உரிமையுடையது. இல்லறத்தான் மனத்தளவில் உலகைவிட்டு விலகியும், உலகிற்கே தன்னை ஒப்படைத்தும், வேண்டாமை என்னும் அவாவின்மையை வளர்த்துக்கொண்டும், பிறவிச் சுழற்சியினின்று விடுபட்டுப் பேரா இயற்கையில் கலந்தும் வாழ வேண்டிய இயல்புகள் இத்துறவறவியலில் கூறப்படுகின்றன.

அருளுடைமை - 25

அன்பின் முதிர்ச்சியே அருள். திருவள்ளுவர் தனித் துறவறம் பற்றிக் கூறவில்லை. இல்லறத்தின் தொடர்ச்சியே அல்லது முதிர்ச்சியே துறவு. துறவின் முதல் அடையாளம் அருள். இல்லறத்திலிருந்து ஓடி, காடு தேடிக் காவி உடுத்திக் கமண்டலம் ஏந்தும் எதையும் அவர் கூறாததைக் கருத்திற் கொள்க. இது தமிழர் பண்பாடு; தமிழர் நாகரிக அடையாளம்.

அருட் செல்வம், செல்வத்துள் செல்வம் ; பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241

அருளாகிய செல்வமே செல்வங்களுள் எல்லாம் சிறந்த செல்வம்; ஏனைய பொருட்செல்வமோ எனின், அது பண்பற்ற இழிந்தவர்களிடமும் உள்தாகும். அருள் மனிதப்பண்பு, உயர்ந்த மனிதர்களிடமே உளதாவது. பொருட்செல்வங்கள் யாரிடத்தும் கைமாறும்.

நல் லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க! பல்லாற்றான்
தேரினும் அஃதே துணை. 242

நல்ல நெறியில் ஆராய்ந்து, அருளைக் கைக்கொள்க. ஏனெனில் பல்வேறு உய்தி தரும் நெறிகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து தேடினாலும் அருளாகிய அறமே நீங்காத் துணையாகும்.

அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை – இருள் சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல். 243

அருள் மிகுந்த மனத்தினை உடையவர்களுக்கு இருள் மிகுந்த துன்பவுலகத்துள் நரகத்துள் சென்று புகும் இடர்ப்பாடு இல்லை.

'மன் னுயிர் ஓம்பி, அருள் ஆள்வாற்கு இல்' என்ப
தன் உயிர் அஞ்சும் வினை. 244

உலகத்திலுள்ள நிலைபெற்ற உயிர்களையெல்லாம் பேணிக் காத்து அருள் நிறைந்த செயல்களைச் செய்வானுக்கு, தனது உயிர் 'எக் கதியிற் புகுமோ' என அஞ்சுவதற்குக் காரணமான தீவினைகள் உளவாகா. மனம் தீமையில் ஈடுபடாததால் அஞ்சுவதற்கிடமில்லை.

அல்லல், அருள் ஆள்வார்க்கு இல்லை; வளி வழங்கும்
மல்லல் மா ஞாலம் கரி. 245

அருட்செயல்களைச் செய்து வாழ்கின்றவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை; இதற்கு உயிர் காக்கும் வளி - காற்று இயங்குகின்ற, வளப்பத்தையுடைய பெரிய உலகமே சான்று. காற்று உலகைக் காப்பதுபோல, அருள் தன்னை உடையவரைக் காக்கும். மேலும் உலகில் அருளுடையவர் துன்பப்படுவதை யாண்டும் கண்டதில்லையாதலால், இவ்வுலகமே சான்று எனலுமாம்.

'பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் ' என்பர் – அருள் நீங்கி
அல்லவை செய்து ஒழுகுவார். 246

பிற உயிர்களிடத்துச் செய்யத் தகுவனவாகிய அருட்செயல்களைக் கைவிட்டு, பாவச் செயல்களைச்செய்து ஒழுகுபவர் எத்தகையவரென்றால், பொருட் செல்வத்தையும் இழந்து அதனால் செய்ய வேண்டிய கடமைகளையும் மறந்தவராவார். அடிக்கடி அருளையும், பொருளையும் இணைத்து நோக்குகிறார் திருவள்ளுவர்.

அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை–பொருள் இல்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு. 247

கையில் பொருள் இல்லாதவர்க்கு இவ்வுலகில் நல்வாழ்வு இல்லை; அதுபோல அருள் இல்லாதவர்க்கு மறுமையில் வீட்டுலகம் இல்லை. இரண்டையும் வற்புறுத்தும் திறம் இது. அருள் ஆள்வார்க்கு இவ்வுலகில் அல்லல் இல்லை என்றார். இங்கு அருள் இல்லார்க்கு மறுமையின்பம் இல்லை என்று கூறுகிறார்.

பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்; அருள் அற்றார்
அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது. 248

பொருட்செல்வம் இழந்தவர் பின்பு ஒருகால் அதைப் பெற்றுப் பொலிவடைவார்; அதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அருட்செல்வத்தை இழந்தவர் இழந்தவரே; பிற்பாடு அவ்வருளைத் திரும்ப அடைதலென்பது மிக அரிது. பொருட்செல்வமும் இன்றியமையாதது. ஆயினும் அருட்செல்வம் உயிரியல்பாதலின், பழக்கத்தைக் கைவிட்டால் திரும்பப் பெறுதல் இயலாது என்பதாம்.

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் – தேரின்,
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249

அருள் இல்லாதவன் அறத்தைச் செய்ததாகக் கூறுவது தெளிந்த ஞானமில்லாதவன் 'உண்மைப்பொருளைக்' கண்டதாகக்கூறுவதற்கு ஒப்பாகும். இரண்டும் நடவாதன; நடந்ததாகக் கூறினால் பொய்.

வலியார்முன் தன்னை நினைக்க – தான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

தன்னைவிட மெலியவர்களைக் கண்டால் அருளின்றி நடக்கத் தோன்றும்; எளிதாகத் துன்புறுத்தத் தோன்றும். இது உலக இயல்பு. தான் தன்னைவிட மெலியவர்களைத் துன்புறுத்த முந்தும் பொழுது, அவ் அருளில்லாதவன் தன்னைவிட வலியவர் தன்னைத் துன்புறுத்த வரும்பொழுது, தனது நிலையாதாகும் என நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்தால் அருள் கொள்ள வேண்டியதன் அருமை புலப்படும்.

புலால் மறுத்தல் - 26

புலால் உண்பதை அறவே விலக்குதல். கொல்வதும் கொன்றதைத் தின்பதும் அருவருக்கத் தக்கவை. புலால் உணவைத் துறப்பது ஓர் அடிப்படைத் துறவறம்.

தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்? 251

சமயவாதிகள் சிலர் புலால் உண்பதில் தவறில்லை என்றனர். கொன்றால்தான் பாவம், யாரோ கொன்றதைத் தானாகச் செத்து வீழ்ந்ததைத் தின்பதில் பாவம் இல்லை என்றனர். புலால் உண்பதற்கும் அருளுக்கும் தொடர்பில்லை புலாலுண்பவன் அருளாளனாக இருக்கலாம் என்றனர். அந்நாளில் பெரும் விவாதச் சூழலில் எழுந்தது திருக்குறள். தன் உடலிலுள்ள ஊனைப் பெருக்குவதற்குத் தான் பிற உயிர்களின் உடம்பிலுள்ள ஊனைத் தின்பவன் எங்ஙனம் அருட்செயல்களை மேற்கொள்ள இயலும்? ஊனைச் சுவைப்பதால் ஆழ்மனம் திரிபுறுவதைத் தடுத்தல் இயலாது.

பொருள் ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருள் ஆட்சி
ஆங்கு இல்லை, ஊன் தின்பவர்க்கு. 252

பொருட் செல்வத்தைப் போற்றி, அதனாலாம் பயனைக் கொள்ளுதல் அதைப் பாதுகாவாதார்க்கு இல்லை. அதுபோல அருளைக் கைக் கொண்டு அதனாலாம் பயனை அடைதல், ஊன் உணவு தின்பவர்க்கு இல்லை.

படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்று ஊக்காது–ஒன்றன்
உடல்சுவை உண்டார் மனம். 253

கையில் படைக்கலம் ஏந்தியவர் நெஞ்சம் சும்மா இராது. அதைச் சுழற்றும்; பயன்படுத்த முந்தும், ஏதாவது செய்துகொண்டே இருக்கும். அதுபோல ஓருயிரினது உடலைத் தின்று சுவை கண்டவர் மனமும் அருளை நோக்காது; நல்லதை எண்ணாது.

'அருள், அல்லது, யாது ?' எனின், – கொல்லாமை, கோறல்:
பொருள் அல்லது, அவ் ஊன் தினல். 254

அருள் கொல்லா நோன்பு; அருளல்லது கொலைசெய்தல் அங்ஙனம் கொன்றதன் ஊனைத் தின்பதோ உறுதிப்பொருளாகாது அதுபாவம்.

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை; ஊன் உண்ண,
அண்ணாத்தல் செய்யாது, அளறு. 255

வனத்துறையினர் வேட்டையாடுதலால் உயிரினங்கள் குறைந்து வருதலைக் கூறக்கேள்விப்படுகிறோம். உலகில் வாழும் உயிர்கள் உடம்பொடு பொருந்தி அழியாமல் நிலைபெறுவது மனிதர்கள். ஊன் உண்ணாமையைப் பொறுத்துள்ளது. அதனை எண்ணாது ஒருவன் ஊன் உண்பானாயின் விழுங்கிய நரகம் பின் வாயை திறந்து அவனை வெளிவிடவே விடாது.

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகு எனின், யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன் தருவார் இல். 256

உலகில் தின்பதற்காக ஊன் வாங்குவாரின்றேல், விற்பதற்காக உயிர்களைக் கொன்று விலைக்குக் கொடுப்பவர் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். கொல்லுதல் தானே கூடாது; விலைக்கு வாங்கி உண்டால் பாவமில்லை என்பாரை நோக்கியது இது.

உண்ணாமை வேண்டும், புலாஅல்–பிறிது ஒன்றன்
புண்;அது உணர்வார்ப் பெறின். 257

ஊன் என்பது பிறிதோர் உடலை அறுத்தெடுத்த புண்; அதன் தூய்மையில்லாத தன்மையை உணர்வாராயின் புலாலை உண்ணாதிருக்கவேண்டும். உண்ண மனம் வாரது; அருவருப்பு ஏற்படும்

செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்,
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் ? 258

ஒருயிரினை விட்டு நீக்கிய ஊனைப் பிணம் என உணர்ந்தால் மயக்கத்திலிருந்து நீங்கிய தெளிந்த அறிவுடையார் அதை உண்ண மாட்டார்கள். சீழ்வடியும் புண்ணை, பிணத்தை யாராவது தின்பார்களா?

அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின், ஒன்றன்
உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று. 259

ஆடு. பசு உயிரினங்களை அவியாகச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகள் செய்வதைக் காட்டிலும். ஓர் உயிரைக் கொன்று அதன் இறைச்சியைத் தின்னாதிருத்தல் நல்லது. குறளின் நடைப்போக்கு ஆயிரம் உயிர்க்கொலை யாகங்களைவிட. ஒருயிரையுங் கொன்று தின்னாமையே நன்று எனப் பொருள்படுதலை நன்கு உணர்தல் வேண்டும். இன்றும் உயிர்களுக்குப் பயன்படும் பொருள்களை எல்லாம் தீயிலிடுகிறார்கள்.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். 260

ஒருயிரையும் கொல்லாமல், புலாலுணவையும் உண்ணாதவனை, உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கும். வேள்வி என்று கொல்பவர்களை அக்கினியிலிட்டுக் கொளுத்துபவர்களை உயிரினங்கள் தொழா.

தவம் -27

சமயவாதிகள் சொல்லும் தவம் உண்ணா நோன்பும், வெயில் மழை பனிதாங்குதலும் நீரில் மூழ்குதலும் நெருப்பில் நிற்றலும் போல்வன என்றெல்லாம் விரிப்பர். திருவள்ளுவர் உலகில் முயற்சியால் வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாமையுமே தவம் எனப் புது இலக்கணம் வகுக்கின்றார். அவர் கருத்துப்படி தன் முயற்சித் தவமே, இல்லறத்தவமே தவமெனப்படும்.; இல்லறத்துறவு,இல்லறவேள்வி, இல்லறத்தவம் மூன்றும் வள்ளுவரின் புதுமைக் கருத்துக்கள்; புரட்சிச் சிந்தனைகள்.

உற்ற நோய் நோன்றல், உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை,
அற்றே– தவத்திற்கு உரு. 261

தன் முயற்சியுடைமையால் வந்த துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொள்ளுதலும் பிற உயிர்கட்குத் துன்பம் செய்யாமையுமாகிய இரண்டுமே தவத்திற்கு 'உரு' ஆகும். துறந்து, காட்டிற்குப்போய்க் கண்மூடித் தியானிக்கும் 'உரு' அன்று என்பதற்காகவே அற்றே தவம் என நிறுத்தாது. 'தவத்திற்கு உரு' என்றார். வேள்வி எனப் பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்தலையும் மறுக்கவே 'உயிர்க்கு உறுகண்' செய்யாமை கூறப்பட்டது. 'ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை வேள்வியிலும் நன்று என்ற கருத்தின்(259) தொடர்ச்சி இது.

தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும்; அவம், அதனை
அஃது இலார் மேற்கொள்வது. 262

பிற சமயவாதிகள் கூறும் 'தவமும்' முற்கூறியாங்கு அதனால் தனக்குவரும் துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு, பிறவுயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாதிருப்பதாகிய (போலித்தவத்தின் நீங்கிய) உண்மையான தவமுடையார்க்கே பொருந்துவதாகும். அந் நல்லொழுக்கம் இல்லாதார் 'தவ' வேடம் புனைந்து கொள்வது அவமாகும். அது தவமன்று, துறவைப் பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று என்றதனோடு ஒக்கும் இது. 'தவம் மறைந்து அல்லவை செய்வார்' (274) உளராதலின் 'அஃதிலார் தவத்தை மேற்கொள்வது அவம்' என்றார்.

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி, மறந்தார்கொல்
மற்றையவர்கள், தவம்! 263

சமயவாதிகள் கூறும் தவமே சிறந்ததெனில் உலகில் எல்லோருமே அதைக் கைக்கொண்டிருக்கலாமே? பிறகு அனைவரும் உணவுக்கு என்ன செய்வது? காய்கனி கிழங்கைத் தின்னலாமா? வள்ளுவர் நகைச்சுவை பட, இல்லறத் தவ மேன்மையை

மனத்தில் பதிய வைக்கும் இடம் இது. துறவிகளுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் தருவதற்காக, உலகில் மற்றவர்கள் எல்லாம் தவம் செய்யாது அதை மறந்தார்கள் போலும். 'துறந்தார்க்கும் - இல்வாழ்வான் துணை' (42) என்பதனோடு கருத்துத் தொடர்புடையது. (துப்புரவு - பசி தீர்த்தல்)

ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்,
எண்ணின், தவத்தான் வரும். 264

வள்ளுவர் கூறிய இல்லறத் தவம் மிக வலிமையுடையது. இத் தன்முயற்சித் தவமுடையார் முன்னேற்றத்தை யாரும் தடுத்தல் இயலாது. பகைவரை அழித்தலும் தமக்கு விருப்பமுடையாரை உயர்த்தலும் ஆகிய இரண்டும் நன்கு சிந்தித்தால் 'உற்ற துன்பம் பொறுத்து' முன்னேறும் இல்லறத்தவத்தார்க்கே கைகூடும். துறவுத் தவமுடையார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் (பகையும் நட்பும்) இருத்தல் இயலாது ; கூடாது

வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான், செய்தவம்
ஈண்டு முயலப்படும். 265

தாம் விரும்பியனவற்றை விரும்பியவாறே அடைய முடியுமாதலால், செய்யப்படுவதாகிய தவம் இல்லறத்திலேயே அறிவுடையோரால் முயலப்படும். 'எண்ணியாங்கு எய்துப' (666) உள்ளியது எல்லாம் உடனெய்தும் (309) உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் (540) என்பன ஒப்பிடற்பாலன. செயலற்றிருக்கும் தவம் வேறு இது செய்தவம்.

தவம் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார்; மற்று அல்லார்
அவம் செய்வார், ஆசையுள் பட்டு. 266

தமது கடமையைச் செய்பவரே தவம் செய்பவர் ஆவார். அவ்வாறல்லாமல் பிறவாறு முயல்பவரெல்லாம் தத்தமது ஆசைகளுக்கு ஆட்பட்டு, அவற்றையடைவான் வேண்டி வீண்வேலை செய்பவரே ஆவார். தம் கடமையாகக் கருதித் 'தவத்தை'ச் செய்பவரையும் உள்ளிட்டது இது.

சுடச் சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும்—துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற்பவர்க்கு. 267

தங்கத்தை நெருப்பிலிட்டுச் சுடச்சுட அது மாசு நீங்கி ஒளிவிடும். அதுபோல் துன்பமானது சுடச்சுட அதைத் தாங்கிக் கொள்பவர்களுக்கு வாழ்க்கை ஒளிவீசித் திகழும். 'உற்ற நோய் (துன்பம்) நோன்றல்' என்பதன் விளக்கம் இது. 'இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் (159) ' 'தோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து' (48) எனவரும் பகுதிகளைக் கவனமாக ஒப்பிடுக.

தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும். 268

தன் உயிரைத் தானே தனக்கு முழுஉரிமையாகப் பெற்றவனை ஏனைய நிலைபெற்ற உலக உயிர்கள் தொழும்.தனக்கு உரித்தாதல் - தன் கருமத்தைத் தவமாகச் செய்தல் தன் உயிர்ப்பண்புகளை வளர்த்துத் தான் முழுமை அடைதல். தன் ஆற்றல்களை முழுதும்

வளர்த்துக் கொண்டு மேம்படுதலே, 'தன் உயிர் அறப் பெறுதல்'. அறப் பெறுதல் - முழுமையாகப் பெறுதல். தம்மில்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கு எல்லாம் இனிது (68) என்ற குறளை ஒப்புநோக்குக.

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் – நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு. 269

துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொள்ளுதலாகிய ஆற்றல் கைகூடியவர்களுக்கு கூற்றத்தை வெற்றிகொள்வதும் கைகூடும். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பதுபோல், கூற்றத்தையும் எதிர்நின்று போராடி வென்று மேற்செல்வர் என்பதாம்.

இலர் பலர் ஆகிய காரணம்–நோற்பார்
சிலர்; பலர் நோலா தவர். 270

உலகில் பலர் செல்வம் இல்லாதவர்களாய் இடர்ப்படுகின்றனர். காரணம் என்ன? துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு தம் கடமையைத் தவமாகச் செய்வார் சிலர்; அங்ஙனம் தாங்கிக்கொள்ளாதவர்களே பலர் ஆவர். அதனால் பலர் வறுமையால் வாடுகின்றனர். முற்பிறவி காரணமென்றால் நோற்பார் என எதிர்காலத்தால் கூறியிருக்கமாட்டார்.

கூடாவொழுக்கம் - 28

'பொது ஒழுக்க முடைமை' கூறியவர், துறவறத்தார்க்கு மட்டும் கூடா ஒழுக்கம் எனத் தனியே கூறுவது கருதத் தக்கது. அஃதும் பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று, என்று துறவைச் சுட்டியவர், அங்ஙனம் பழிக்கும் படியான கூடா ஒழுக்கத்தை இதில் கண்டிக்கிறார், புறத் தோற்றத் துறவு போலி வேடமாகி விடுதலைக் காட்டி உண்மையான மனத்துறவை வற்புறுத்துவது இது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்று ஒழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271

வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தையுடையவனின் மறைவான தீய ஒழுக்கத்தை, ஐம்பெரும் பூதங்களாகிய அவனது உடம்பின் உள்ளே கலந்து நிற்கின்ற ஐந்தும் கண்டு சிரிக்கும். நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் - ஐம்பூதம். எல்லோரும் மனச்சான்று இடிக்கும் என்பர். இவர் உடம்பே கூனிக்குறுகிச் சிரிக்கும் என்கின்றார்.

வான் உயர் தோற்றம் எவன்செய்யும்–தன் நெஞ்சம்
தான் அறி குற்றப்படின்? 272

துறவியர் மிக உயர்ந்த புறத்தோற்றம் காட்டுவர். தம் நெஞ்சம் குற்றமென்று அறிந்த ஒன்றில் ஈடுபடுவாராகில், துறவியரின் வான்போல் உயர்ந்த தவவேடத் தோற்றம் என்ன பயனைச் செய்யும்? வேடத்தால் ஒரு பயனுமில்லை என்பதாம். இன்றும் மடங்கள் பீடங்கள் போடும் வான்உயர் வேடம் காண்கிறோம் அல்லவா?

வலி இல் நிலைமையான் வல் உருவம் பெற்றம்
புலியின் தோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று. 273

பசுத்தோல் போர்த்த புலி என்பது பழமொழி, திருவள்ளுவர் புலித்தோல் போர்த்த பசுவைப்பற்றிக் கூறுகிறார். மனத்தை அடக்கும் வலிமையில்லாதவன், தவவேடம் புனைந்து ஏமாற்றுவது, பசு புலியின் தோலைப் போர்த்துக்கொண்டு, பிறரை மருளச்செய்து பயிரை மேய்வதற்கு ஒப்பாகும். ஊரை மேய்தல் என்ற மரபுத் தொடரின்படிதான், இன்றைய சாமியார்கள் சிலர் நடக்கின்றனர்.

தவம் மறைந்து, அல்லவை செய்தல்—புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள் சிமிழ்த்தற்று. 274

தவ வேடத்தில மறைந்துகொண்டு அவ்வேடத்திற்குப் பொருந்தாத பாவங்களைச்செய்வது, புதரில் மறைந்திருந்து கொண்டு வேடன் ஒருவன் பறவைகளைப் பிடிப்பதைப்போன்றது. புள் சிமிழ்த்தல் - பறவைபோல் ஒலித்துப் பறவைகளை ஏமாற்றிப் பிடிப்பது.

'பற்று அற்றேம்' என்பார் படிற்று ஒழுக்கம், எற்று! எற்று! என்று
ஏதம் பலவும் தரும். 275

சிலர் 'யாம் எல்லாப்பற்றையும் விட்டுவிட்டோம்' என்று வெளியே பேசிக்கொண்டு மறைவாகத் தீய ஒழுக்கங்களில் ஈடுபடுவர். அது முதலில் இனிதாகத் தோன்றினாலும் பிற்பாடு "என்ன செய்தோம், என்ன செய்தோம்" என்று வருந்தும்படியாகப் பல துன்பங்களைக் கொடுக்கும்.

நெஞ்சின் துறவார், துறந்தார்போல் வஞ்சித்து,
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276

மனத் துறவே முழுத்துறவு. மனத்தால் துறவு கொள்ளாது துறந்தவர்போல் வஞ்சித்து வாழ்பவர்களைவிடக் கொடியவர்கள் வேறு யாருமிலர்.

புறம் குன்றி கண்டனையரேனும், அகம் குன்றி
மூக்கின் கரியார் உடைத்து. 277

வெளித் தோற்றத்தால் குன்றி மணியின் புறத்தோற்றத்தைக் கண்டாற்போலச் செம்மை உடையராயினும், அக்குன்றிமணியின் மூக்குக் கருப்பாக இருப்பதுபோல உள்ளம் இருண்டவர்களையும் உடையது இவ்வுலகம். துவராடை செந்நிறமாக இருப்பதையும் நினைப்பூட்டுமிது. துறவு வேடம் மனத்தொடு பொருந்தாவிட்டால் மிகக் கேவலம் என இடித்துரைக்கிறது.

மனத்தது மாசு ஆக, மாண்டார் நீர் ஆடி,
மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர். 278

மனத்தின்கண் மாசு வைத்துக்கொண்டு மாட்சிமைப்பட்டார் போலக்காட்டித் தீர்த்தங்கள் எனப்படும் புனித நீராடி, தாம் அவ்வாற்றால் மறைந்தொழுகும் மாந்தர்கள் உலகத்துப் பலராவர். புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் (298), மனத்துக்கண் மாசு இலனாதல் (34) – குறள்களை ஒப்புநோக்குக.

கணை கொடிது; யாழ் கோடு செவ்விது; ஆங்கு அன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல் 279

அம்பு வடிவத்தால் நேரே செவ்விதாயிருப்பினும் செயலால் கொடிது, யாழினது கோடுவடிவத்தால் வளைந்ததாயினும் செயலால் செவ்விது, அதுபோல மாந்தர்களையும் புறவேடம், வடிவங்களை வைத்து மயங்காமல், அவரவர் செயல்களை வைத்துக் கொடியவர், செவ்வியர் என அறிந்து கொள்ளவேண்டும். செயல்படு வாழ்வால்தான் செவ்வியராக முடியும்; வேடம் வேண்டாம்.

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா—உலகம்
பழித்தது ஒழித்துவிடின். 280

உலகம் கூடா எனப்பழித்த செயல்களை ஒழித்துவிட்டால், தலையை மொட்டை அடிப்பதோ, சடைமுடி வைப்பதோ தேவையில்லை. துறவுக்கோலம் வேண்டா; உலகம் பழிக்கும் செயல்களைத் துறந்தாற்போதும்.

கள்ளாமை - 29

பிறர் உடைமைகளை ஏமாற்றித் திருடவும் எதனையும் 'களவு' வழியில் கவரவும் ஆசைப்படாதிருப்பதும் ஒரு மனத் துறவல்லவா ?

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்து ஒன்றும்
கள்ளாமை காக்க, தன் நெஞ்சு! 281

உலகோரால் எள்ளி இகழப்படாமையை விரும்புகின்றவன் எந்த ஒரு பொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துத் திருட நினையாது தன் நெஞ்சத்தைக் காப்பானாக.

உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே ; 'பிறன் பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம்' எனல்! 282

பிறன் பொருளைத் திருட்டுத்தனத்தால் அவனறியாமல் களவாடிக்கொள்வோம் என, மனத்தால் நினைப்பதும் தீதாகும்.

களவினால் ஆகிய ஆக்கம், அளவு இறந்து,
ஆவது போல, கெடும். 283

உலகில் சிலர் பல்வேறு திருட்டு வழிகளில் செல்வத்தைக் குவிப்பர். களவால் ஒருவன் சேர்க்கின்ற செல்வம் அளவு கடந்து பெருகுவது போலக்காட்டி, இறுதியில் கெட்டழியும். இன்றைய கைக்கூலி (இலஞ்சம்), ஊழல் யாவும் களவேயாம்.

களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். 284

களவு வழியில் மனம் சென்று பழகிவிட்டால் அது பிறகு திருந்துவது கடினம். களவில் அடிப்படப் பழகிய காதல் ஒருவனுக்கு ஏற்படின் அது பின்னைய விளைவில் தொலையாத பெருங்கேட்டைத் தரும். களவு அத்துணை ஆசைப்பெருக்கத்தை உண்டாக்குமாதலின் அதைக் 'காதல்' என்று கூறியுள்ளார்.

**அருள் கருதி அன்புடையர் ஆதல் பொருள் கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல். 285**

பிறர்தம் பொருளைக் கவர்தலைக் கருதி, அவர்கள் எப்போது சோர்ந்து மறதியடைவார்கள் என நேரத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவர்களிடம் உலக உயிர்களிடம் அருள் செய்தலைக் கருத்திற் கொண்டு, அன்புடையவராய் ஆகுதல் இல்லை. அன்பும் அருளும் இல்லை என்பதாம்.

**அளவின்கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் – களவின்கண்
கன்றிய காதலவர். 286**

களவாடுதலில் ஊறிப்போன ஆசையுடையவர்கள் , உயிரியல்பை அளந்து , அதன்படி நடக்கமாட்டார்கள் , களவால் உயிராற்றல் குறையுமென்பது கருத்து. அளவு - அளவை நூல், தருக்கம்.

**களவு என்னும் கார் அறிவு ஆண்மை அளவு என்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல். 287**

களவு என்று சொல்லப்படும் இருண்ட அறிவினை ஆள்வது , உயிர் முதலியவற்றை அளந்தறிதல் என்னும் ஆற்றலை விரும்பிப் பயன்படுத்து பவர்களிடம் காணப்பெறாது. அளவு என்னும் ஆற்றல் -அளவை என்னும் தருக்கமுறைப்படி உயிரது இயல்பை அளந்தறியும் ஆற்றல். அறத்தை உயிருக்கு ஆக்கம் என்றவர் களவு அவ்வுயிரது. ஆக்கத்தைப் போக்கும் என்று கூறுகிறார்.

**அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல , நிற்கும் ,
களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு. 288**

உயிரை அளந்தறிந்தவர்கள் அறமே உயிரது ஆற்றல் என அறிவதால், அவர் நெஞ்சில் அறம் நிலைபெற்று நிற்கும் . அதுபோலக் களவு செய்து செய்து பழகியவர் நெஞ்சில் ஏமாற்றும் வஞ்சனை நிலையாக இருக்கும் . கரவுள்ளத்தை மாற்றுவது கடினம்.

**அளவு அல்ல செய்து , ஆங்கே வீவர் – களவு அல்ல
மற்றைய தேற்றாதவர். 289**

களவாடுதலைத் தவிரப் பிற நல்வழிகளையே பழகாதவர் அளவில்லாத தீயசெயல்களை மேன்மேலும் செய்து , இறுதியில் கெட்டழிவர்.

**கள்வார்க்குத் தள்ளும் , உயிர்நிலை ; கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது , புத்தேள் உலகு. 290**

பிறர் பொருளைத் திருடுவார்க்கு உயிர் நிலைபெறாது . உடம்பைவிட்டுத் தவறிப்போகும். களவு தீதென அது செய்யாதவர்களுக்குத் தேவருலகம் தவறாது கிடைக்கும். களவுள்ளம் உயிராற்றலைப் போக்கும் என்பது புதிய சிந்தனை. களவாளிகள் விரைவில் இறந்து போவர் என்பது கருத்து.

வாய்மை - 30

உண்மை வாய்மை மெய்ம்மை என மனம் வாக்குக் காயத்தால் (உடம்பு) பொய்யின்றி வாழவேண்டும். வாய்மை – பொய் பேசாதிருத்தல்.

'வாய்மை எனப்படுவது யாது ? ' எனின் , யாது ஒன்றும்
தீமை இலாத சொலல். 291

'வாய்மை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்றால் , பிற உயிர்களுக்குச் சிறிதளவும் எவ்விதத் தீங்கும் பயவாத சொற்களைச் சொல்வதாகும்.' தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க' என்பதைச் சேர்த்துப் பார்க்கவேண்டும் . வாயால் பேசும் பொழுது உண்மையுடன் தீங்கு பயவாமையும் வேண்டும்.

பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த –புரை தீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292

குற்றத்தின் நீங்கிய நன்மை பயக்குமானால் பொய்ம்மையுள்ள பேச்சும் மெய்ம்மையின்பாற்பட்ட சொற்களாகும். தனக்கு நன்மை தருவது என்பதன்று ; பிறர்க்கும் உலகிற்கும் நன்மை தருவது என்பதே முக்கியம். 'புரை தீர்ந்த நன்மை' அதுவேயாம். உலகியலில் தீங்கு பயக்கும் வாய்மையும் உண்டு; நன்மை பயக்கும் பொய்ம்மையும் உண்டு.

தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க ; பொய்த்தபின்,
தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும் 293

மெய்யும் பொய்யும் தன் நெஞ்சிற்கு மட்டுமே மிகத் துள்ளிதமாய்த் தெரியும் . தனது நெஞ்சம் அறிந்த ஒன்றை. மற்றவர் அறியார் என்பதற்காக மறைத்துப் பொய் கூறாதீர் ; அங்ஙனம் பொய் பேசினால் , பின்னர் அப்பொய்யை நன்கறிந்த தனது நெஞ்சே தன்னைச் சுட்டு வருத்தும். இதிலிருந்து பொய்ம்மையும் வாய்மையாவது இடம் காலம் சூழல் நோக்கியதே என்பது புலப்படும்.

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் , உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன். 294

ஒருவன் தன் உள்ளத்தால் பொய்படாது வாழ்வானானால் அவன் உலக மக்கள் அனைவரது உள்ளத்திலும் இடம்பெறும் சிறப்பைப் பெறுவான்.

மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் , தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை. 295

தன் மனத்தொடு பொருந்தும் உண்மையும் வாய்மையுமுள்ள சொற்களையே ஒருவன் பேசுவானாயின் அவன்தவமும் தானமும் செய்பவர்களை விட மேலானவன் ஆவான்.

பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை ; எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 296

பொய்யாமையால் புகழுண்டாகும் . அதற்கு இணையான வேறு புகழ் இல்லை. மேலும் மெய் பேசுவதொன்றே. அவனறியாமல் அவனுக்கு ஏனைய நல்லறப் பயன்களையெல்லாம் தரும்.

பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் , அறம் பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297

வாய்மையை மிக வலியுறுத்தும் விதம் இது. பொய்யாமையை இடைவிடாது கடைப்பிடித்தால் , பிற அறங்களைச் செய்யவே இல்லையென்றாலும் நன்மை விளையும். எல்லா அறங்களும் , பொய்யாமை போகும் வழியிலேயே தொடருமாதலால் இங்ஙனம் கூறினார்.

புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் ;– அகம் தூய்மை
வாய்மையால் காணப்படும். 298

தீர்த்தமாடுதல் புனிதம் என்றும் அதனால் பாவங்கள் தீருமென்றும் புகல்வாரை மறுப்பது இது. புறவுடல் தூய்தாதல் மட்டும் நீராடுவதால் அமையும். அகம் வாய்மை பேசுவதாலேயே உண்டாகும்.

எல்லா விளக்கும் விளக்கு அல்ல , சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299

உலகில் உள்ள இருளைப்போக்கும் விளக்குகள் எல்லாம் 'விளக்கு' என்பதற்கு முழுமையான பொருத்தம் உடையன அல்ல ; சான்றோர்களுக்குப் பொய்யாமையாகிய விளக்கே சிறந்த விளக்காகும். வாய்மை அகத்து இருளைப்போக்கும்.

யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் , இல்லை – எனைத்து ஒன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

யாம் மெய்ம்மையுடையனவாக உலகில் ஆராய்ந்து அறிந்தனவற்றுள், வாய்மையைவிட நல்லன என்று கூறக்கூடியன, பிறதொன்று எதுவும் இல்லை. திருவள்ளுவர் தன்மைப் பன்மையில் அழுத்திக் கூறுமிடங்களில் இது ஒன்று. (காண்க 61, 1071)

வெகுளாமை - 31

கடுஞ்சினமே வெகுளுதல். கடுங் கோபம், தன்னைக் கொண்டவரையே முதலில் பாதிக்கும். காரணமுள்ள விடத்தும் சீற்றம் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினம் காப்பான் ; அல்லிடத்து,
காக்கின் என்? காவாக்கால் என்? 301

எங்கு தன்சின்ம் செல்லுமோ, அங்கு சினங்கொள்ளாதிருப்பவனே சினத்தைக் காப்பவனாவான் ; சின்ங்கொள்ள முடியாத இடத்தில் காத்தால்தான் என்ன; காவா விட்டால்தான் என்ன? அது வெகுளாமை ஆகாது.

செல்லா இடத்துச் சினம் தீது ; செல்லிடத்தும்,
இல் , அதனின் தீய பிற. 302

சினங்கொள்ள முடியாத வலியவரிடத்தில் கோபங்கொண்டால், அது தனக்குத் தீதாய் முடியும் ; கோபம் செல்லக்கூடிய எளியவரிடத்தில் அது தோன்றினாலும், அதைவிடத் தீமை தருவன பிற எதுவும் இல்லை.

மறத்தல், வெகுளியை யார் மாட்டும் – தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும் ! 303

வலியார் , மெலியார் என்பதன்று. யாரிடத்திலும் கோபங்கொள்வதை மறந்துவிடுக. ஏனெனில் அதன் காரணமாகத் தீயன எல்லாம் தொடர்ந்து தோன்ற வாய்ப்புண்டாகும்.

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ, பிற ? 304

சினம் சிரித்துப் பேசுவதையும் மகிழ்ந்து உறவாடுவதையும் கெடுத்துவிடும். எனவே சினத்தைப் போல் ஒருவருக்குப் பகையாவன வேறு எவையும் இல; பலருடன் கூடி இன்பமாய் வாழ விடாது.

தன்னைத் தான் காக்கின், சினம் காக்க !காவாக்கால்,
தன்னையே கொல்லும், சினம் 305

ஒருவன் தனக்குத் துன்பம் வராமல் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள எண்ணுவானாயின், சினம் வராமல் தடுத்துக் காத்துக் கொள்ளவேண்டும். காவாவிட்டால் அச்சினம் தன்னையே அழித்துவிடுவது போன்ற கேடுகளைத் தனக்குத் தரும். தனக்கு உயிர்க்கேடும் தரும் என்பதாம்.

சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி இனம் என்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306

'சினம்' என்பது யாருக்கு ஏற்படுகிறதோ அவரையே கொன்றழிக்கவல்ல நெருப்பாகும். இச் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி எனும் நெருப்பு தனக்கு இடமளித்தவனை மட்டுமன்றி, அவனுக்கு உற்ற பாதுகாப்பான துணையாயிருக்கின்ற இனத்தையும் சுட்டழிக்கும். சினம் தன்னைக் கொண்டவர்களை மட்டுமன்றி, அவர்களுக்குத் துணையாயிருப்பவர்களையும் துன்புறுத்துமாம்.

சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று. 307

சினத்தைத் தன் ஆற்றலை மற்றவர்க்குக் காட்டக்கூடிய சிறந்ததொரு குணமெனக் கொண்டவன் நிச்சயம் அவ்ஆற்றல் கெட்டுப்போவான். அது பூமியிலே ஒருவன் தன் கையால் அறைந்தால் அக்கை நிலத்திற்பட்டுத் துன்புறுதல் தப்பாதவாறு போல ஆகும்.

இணர் எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308

ஒருவருடன் நட்புடன் கூடி வாழும் பொழுது, அவர் சுடர் விட்டுப் பலமாக எரிகின்ற நெருப்பில் தோய்ந்தாற் போன்ற துன்பம் தருவனவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர் மீது கடுஞ்சினம் கொள்ளாதிருத்தலே நல்லது.

உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும்—உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309

ஒருவன் தன் மனத்தாலும் வெகுளியை எண்ணாதிருப்பானாயின், அவன் தான் நினைத்த நன்மையனைத்தையும் ஒருங்கே பெறுவான்.

இறந்தார் இறந்தார் அனையர் ; சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

எல்லை கடந்த கோபம் கொண்டவர், செத்தவர்க்குச் சமமாவர், சினத்தைக் கைவிட்டவர் உண்மைத் துறவியர்க்குச் சமமாவர். சினத்தைத் துறப்பதும் துறவேயாம்.

இன்னா செய்யாமை - 32

பிற உயிர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு காரணம் பற்றியும் துன்பம் தரும் இன்னாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல். காந்தியடிகள் அகிம்சை என்றார். தால்ஸ்தாயின் மனங்கவர்ந்த அதிகாரம் இது.

சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும், பிறர்க்கு இன்னா
செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள். 311

பிறர்க்குத் துன்பந்தரும் செயல்களை மேற்கொள்வதால் மேன்மையைத் தரும் செல்வம் பெறலாமாயினும் அவ் இன்னாதவற்றைச் செய்யாதிருத்தலே மனம் தூயாரது கொள்கையாகும்.

கறுத்து இன்னா செய்தவக்கண்ணும், மறுத்து இன்னா
செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள். 312

தம்மீது கடுஞ்சீற்றம் கொண்டு துன்பந்தருவனவற்றை ஒருவர் செய்தபோதும், தாம் திரும்பவும் அவருக்குத்துன்பச் செயல்களைச் செய்யாதிருக்கவேண்டுமென்பது மனமாசற்ற தூயாரது கொள்கையாகும்.

செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்,
உய்யா விழுமம் தரும். 313

தான் முன்பொரு தீமை செய்யாதிருக்கவும் காரணமின்றித் தம்மீது கோபங்கொண்டு துன்பம் தரும் தீயவற்றைச் செய்தவர்களுக்கும் தாம் தீங்கு செய்யாதிருப்பதே நல்லது. அங்ஙனமின்றிச்செய்தால் அது பிற்பாடு கடக்கவியலாத துன்பத்தைத் தரும் . பழிக்குப் பழி என்பது தீது.

**இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
நன்னயம் செய்து, விடல். 314**

தம்மிடம் துன்பந்தரும் தீமைகளைச் செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும் விதம் யாதெனில் அவர்களே வெட்கப்படும்படி, அவர்களுக்கு நன்மை தருவனவற்றைச் செய்து அவர்களினும் மேலாகி வென்று விடுவதாகும். தோற்றுப்பணிந்து நன்மை செய்வதன்று. பெருமிதமாய் மேம்பட்டு நின்று நல்லன செய்துகாட்டி வெல்லுதல் இது.

**அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ–பிறிதின் நோய்
தம் நோய்போல் போற்றாக்கடை? 315**

பிற உயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களைத் தம் உயிருக்கு வந்தனபோல் கருதி அவற்றைக்காவாது விடின் உயிர்களின் இயல்பை அறிந்த அறிவினால் ஏதும் பயனுண்டோ?

**இன்னா எனத் தான் உணர்ந்தவை, துன்னாமை
வேண்டும், பிறன்கண் செயல். 316**

எது இன்னாது என்று யார் சொல்வது? சிலர் நன்மைதானே செய்தேன் என வாதிப்பர். ஒரே ஒரு அளவுகோல்தான் உண்டு. இன்னாதது-துன்பம் தருவது - தீயது எனத்தான் உணர்ந்தவற்றை அதாவது தனக்கு வரும்போது துன்பந் தருவன எனத் தான் நன்கு அறிந்தவற்றை மற்றவனிடம் தான் செய்யாதிருக்க வேண்டும்.

**எனைத்தானும், எஞ்ஞான்றும், யார்க்கும், மனத்தானும்
மாணா செய்யாமை தலை. 317**

யாருக்கும் எப்பொழுதும் சிறிதளவாயினும் மாட்சிமைப் படாத இன்னாத செயல்களை, தன் மனத்தாலும் நினைத்துச் செய்யாதிருப்பதே தலையாய அறமாகும்.

**தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான், என்கொலோ,
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்? 318**

மற்றவர் செய்யும் இன்னாத தீய செயல்கள் தன் உயிருக்குத் துன்பம் தருவதைத்தான் அனுபவித்து அறிந்தவன், நிலைபெற்ற பிற உயிர்களுக்கு அவ் இன்னாதவற்றைச் செய்வது என்ன காரணம் கருதியோ?

**பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின், தமக்கு இன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும். 319**

ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு முற்பகலிலே இன்னாத துன்பந்தரும் செயல்களைச் செய்தாராயின், அவருக்கு அத் துன்பந்தரும் தீச்செயல்களின் பயன், பிற்பகலிலே அவர் செய்யாமல் அவை தாமே வந்து சேரும். நன்மையும் தீமையும் எறிந்த பந்துபோல் தாமே திரும்பவந்து பயனை விளைவிக்கும் நீர்மையுடையன.

நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்; நோய் செய்யார்,
நோய் இன்மை வேண்டுபவர். 320

துன்பங்கள் எல்லாம் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தவர் மேலேயே தொடர்வனவாம். அதனால் துன்பமின்றி வாழ விரும்புபவர் பிறர்க்குத் துன்பம் தரும் செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள். நோய் - துன்பம் என்பது முன்னையபொருள்.

கொல்லாமை - 33

உயிர்களைக் கொல்லுதலாகிய கொடிய பாவத்தைச் செய்யாமை. வேள்விக்கண் கொலையை வளர்த்த காலம் அது. அதையும் கடுமையாய் மறுக்கின்றார்.

அறவினை யாதுஎனின் கொல்லாமை; கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும். 321

அறச்செயல் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியது ஒருயிரையும் கொல்லா நோன்பேயாகும். கொல்லுதல் பிற பாவச் செயல்கள் அனைத்தையும் ஒருசேரத் தரும். அத்துணைக் கொடியது கொலைப்பாவம்.

பகுத்துஉண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. 322

பசித்து உயிர்கள் சாதல் கூடாது. செல்வம் உடையவன் தனது உடைமையைப் பகுத்துக் கொடுத்துத் தானும் உண்பானாயின், உலகம் பசியால் வாடாது. எனவே அங்ஙனம் கொடாது தவிர்த்தலைக் 'கொலைப்பாவம்' என்றே திருவள்ளுவர் கருதுவது புலனாகிறது. இன்றேல் கொல்லாமை அதிகாரத்தில் இக்குறள் இடம்பெறுவானேன்? தனது உடைமையைக் கொண்டு பசித்தோர்க்குப் பகுத்துக்கொடுத்துத் தானும் உண்டு இவ்வாறு உலகிலுள்ள பலவகை உயிர்களையும் சாவாது பாதுகாத்தல், அறநூலுடையார் தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் தலையாய அறமாகும்.

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்று அதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323

ஒப்பும் உயர்வுமின்றித் தான் ஒன்றே முதன்மையாய் நல்லது கொல்லாமையாகிய அறமே ஆகும். அதற்கு அடுத்தபடியாகப் 'பொய்யாமை' அறம் நல்லது. இவை இரண்டும் தலையாயவை என்பது பெற்றாம்.

நல்ஆறு எனப்படுவது யாதுஎனின் யாதுஒன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 324

நல்ல வழி என்று உலகில் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதொரு வழி யாதெனில், அது உலக உயிர்களைச் சிறிதும் கொல்லாதிருப்பது பற்றிச் சிந்திப்பதேயாகும்.

நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம், கொலை அஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான், தலை. 325

கொல்லாமை துறவைவிடவும் சிறந்த அறமாகும். வாழ்வின் தன்மையை அறிந்து அஞ்சி உலகப்பற்றை விட்டவர் அனைவருள்ளும் கொலைசெய்தலை அஞ்சிக் 'கொல்லாமையாகிய அறத்தைச் சிந்திப்பவனே தலையானவன் ஆவான். துறவு, தவம், வேள்விப் பெயர்களாலும் கொலையை எண்ணாதிருப்பதே நல்லது.

கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது, உயிர் உண்ணும் கூற்று. 326

கொல்லாமையைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுபவன் வாழ்நாளில் உயிரை இடைமறித்து உண்ணும் கூற்றுச் சென்று தாக்காது. அவனது வாழ்நாளில் இடைமுறிவு ஏதும் ஆபத்துக்களால் ஏற்படாது.

தன் உயிர் நீப்பினும் செய்யற்க—தான் பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327

சிலபோது மருந்துக்கு என்றும், கழுவாய் தேட என்றும் இவ்வாறு கொலை செய்தல் உண்டு. கொலைசெய்யாவிட்டால் தன்னுயிர் நீங்கும் என்றாலும் தான் பிறிது ஒன்றின் இனிய உயிரைக் கொல்லும் செயலைச் செய்யற்க.

நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும், சான்றோர்க்குக்
கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை. 328

வேள்விக்கண் கொலைசெய்தல் போல்வனவற்றால் நன்மை தரும் ஆக்கங்கள் பெரிதென்று கூறப்பெறுதலுண்டு அங்ஙனமாயினும், சான்றாண்மை யுடையார்க்குக் கொலை செய்தல் மூலம் கிடைக்கும் செல்வம் கடைப்பட்டதாகும். அதைத் தவிர்த்தலே நலம்.

கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் புலை வினையர்,
புன்மை தெரிவார் அகத்து. 329

சிலர் கொலைசெய்து ஊன் விற்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களை நோக்கியது இக்குறள். கொலையையே தொழிலாகஉடையவராகிய மாக்கள், அத்தொழிலின் இழிதகவை அறிவாரிடத்து மிகக் கீழ்ப்பட்ட புலைத்தொழிலினர் எனக் கருதப்படுவர்.

'உயிர் உடம்பின் நீக்கியார்' என்ப—செயிர் உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

இறைச்சி உண்ணக் கொல்வதால் நோய் உண்டாகும். வறுமையுடன் கூடிய இழிந்த வாழ்வுமாகும். உயிர்களை அவற்றின் உடம்பினின்றும் நீக்கியவர்கள் தமது உடம்பு நோய்வாய்ப்பட்டு அதனின்றும் தப்பமாட்டாது, வறுமைப்பட்டதீய வாழ்க்கையில் உழல்வர் என்று சொல்வார்கள்.

நிலையாமை - 34

நிலையாமையை நிலைபேறாக உடையது இவ்வுலகம். உயிர், இயற்கை இரண்டும் தோன்றி மறையும் சுழற்சிக்கு உட்பட்டவை. மாந்தர்தம் வாழ்நாள், இளமை, செல்வம்யாவும் நிலையற்றவை. வாழும் போது மனிதர்கள் என்றும் நிலையாக இருக்கப் போகின்றவர் போலவே நடந்துகொள்கின்றனர். ஆயினும் மனிதர்களின் ஆழ்மன அடிப்படையில் நிலையாமை உணர்வை வளர்த்தால்தான் உலகம் சீர்படும்.

நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும்
புல்லறிவாண்மை கடை. 331

நிலைநில்லாதவற்றை நிலையாக இருப்பனபோல் எண்ணும் கீழ்ப்பட்ட அறிவுடையவராயிருத்தல் கடைப்பட்ட இழிவாகும். புல்லறிவாண்மை - புல்லிய அறிவை மேலானதாகக் கருதி ஒழுகுதல்.

கூத்தாட்டு அவைக்குழாத்தற்றே, பெருஞ் செல்வம் ;
போக்கும் , அது விளிந்தற்று. 332

ஒருவனிடம் பெருஞ்செல்வம் சேர்தல், கூத்தாடுகின்ற அரங்கின்கண் கூட்டம் சிறிது சிறிதாகக் கூடி அவ்வவை நிறைவது போலும்; அச்செல்வமனைத்தும் கைவிட்டுப் போவதும்; அக்கூட்டம் முடிந்த வழிக் கலைந்து ஒருவர் கூட இன்றி ஒருசேரப் போவதைப் போலும்.

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் ; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்! 333

செல்வம் நிலைநில்லாத இயல்பினையுடையது ; எனவே அச்செல்வத்தைப் பெற்றால் நிலைபேறுடைய நற்செயல்களை, பெற்ற அப்பொழுதே செய்க.

நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி, உயிர் ஈரும்
வாளது – உணர்வார்ப் பெறின். 334

நேற்று ஒருநாள் , இன்று ஒருநாள் என நாள்களை எண்ணும் நாம், அந்த நாள் எனும் ஒன்று நம் வாழ்நாளில் கழிகிறது என்பதை எண்ணுவதில்லை. வெளியே 'நாள்' எனும் ஒரு தோற்றத்தைக் காட்டி, நம் உயிரைச் சிறிது சிறிதாக அறுக்கும் 'வாள்' அதுவாகும். அதனை நன்குணரவல்ல அறிவுடையாரால் மட்டும் உணரப்படும். ஒவ்வொரு வாழ்நாளையும் பயனுடையதாக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பு இது.

நாச் செற்று, விக்குள் மேல்வாராமுன், நல் வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும். 335

அறச்செயல்களைப் பிறகு செய்யலாம்; கடைசிக் காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாமெனத் தள்ளிப்போடுவது ஒரு மன இயல்பு. நா பேசவராது அடங்கி, விக்குள் மேலெழுந்து தோன்றுவது உயிர்பிரியும் கடைசிநேரமாகும். அதுவரை காத்திராமல் நல்வினைகளை உடனே விரைந்து முயன்று செய்ய வேண்டும்.

**'நெருநல் உளன், ஒருவன்; இன்று இல்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து, இவ் உலகு.** 336

நேற்றுப்பார்த்தேனே என அதிர்ந்து வருந்துமாறு. நேற்றிருந்தார் ஒருவர் இன்று இல்லாது போகிறார். உலகம் இத்தகையதொரு பெரிய நிலையாமையை உடையதாயிருக்கிறது. தொல்காப்பியம் இதனைப் 'பெருங்காஞ்சி' எனக் குறிப்பிடும்.

**ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார், கருதுப–
கோடியும் அல்ல , பல.** 337

ஒரு கணப்பொழுதுகூட வாழ வழியறியாத மனிதர்கள் கற்பனையில் மிதப்பதோ கோடி எண்ணிக்கை மட்டுமன்று அதனிலும் கூடுதலாகும்.

**குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்றே–
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.** 338

இந்த உடம்பிலிருந்த உயிர் எந்தக் கணத்திலும் பிரியலாம். இந்த உடம்பிற்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பு அத்தகையது. இவ்வுடம்புக்கும் உயிருக்குமுள்ள நட்பு, கூடு தனித்துக் கிடக்க அதனுள்ளிருந்த பறவை போய்விட்ட தன்மையினையுடையது.

**உறங்குவது போலும், சாக்காடு; உறங்கி
விழிப்பது போலும், பிறப்பு.** 339

சாவு என்பது புதுமையுடையதன்று; நாளும் நடப்பது அது. ஓய்வு கொள்ள உறங்குவது போன்றது சாவு; உறங்கிய பின் கிளர்ந்து செயற்பட விழித்தெழுவது போன்றது பிறப்பு.

**புக்கில் அமைந்தின்றுகொல்லோ – உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு!** 340

இந்த உடம்பினுள் உயிர் வாடகை வீட்டில் குடியிருப்பதுபோல், ஒதுக்கிடம் பெற்று இருக்கிறது. அதற்கு, எப்பொழுதும் நிலையாக இருக்கவல்ல போக்கிடம் ஒன்று – புகும் வீடு அமைந்திலது போலும்! செல்வம்,யாக்கை,இளமை முதலானவற்றின் நிலையாமை பற்றிய உணர்வு வாழ்வைப் பயனுடையதாக்கும்.

துறவு - 35

செந்நிறத் துவராடை, காடு தேடிப் போதல், இல்லறத்தை விடுதல் என எதனையும் தனியே சுட்டிக் கூறவில்லை. மனத்தளவில் முற்றத்துறந்து பற்றின்றி வாழும் துறவே இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

**யாதனின் யாதனின் நீங்கியான், நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.** 341

ஒருவன் எதிலிருந்து எதிலிருந்து பற்று நீங்கப்பெறுகின்றானோ, அதிலிருந்து அதிலிருந்து துன்பம் நீங்கப்பெறுவான். துறவின் இலக்கணம் இது. மனத்தளவில் படிப்படியாய்ப் பற்றைவிட்டு, உலகிடைத் தாமரை இலைத் தண்ணீராய் வாழும் துறவு இது.

வேண்டின், உண்டாகத் துறக்க; துறந்தபின்,
ஈண்டு இயற்பால பல. 342

துறக்க விரும்பினால், காலத்தே இளமையிலேயே செல்வம் வாய்ப்பு வசதி யாவும் இருக்கும்போதே, அவை பற்றிய மனப்பற்றை நீக்கி உலகிடை வாழவேண்டும். அங்ஙனம் மனப்பற்று நீங்கியபின், இவ்வுலக வாழ்வில் ஒருவன் அடையக்கூடிய நன்மைகளும் இன்பங்களும் பலவாகும். துறவுள்ளம் கொண்டால் 'ஈண்டு' நடக்கக்கூடிய இன்பங்கள் பல என்ற கருத்தை எண்ணுக. உலக இன்பங்களைத் துய்த்து வாழும்போது, அதில் பற்றின்றி ஒட்டாமல் வாழ்ந்தால், துன்பமென ஒன்று வாராது; அதனால் இன்பங்களும் உளவாகும் என்பது கருத்து.

அடல் வேண்டும், ஐந்தன் புலத்தை; விடல் வேண்டும்,
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு. 343

துறவு என்றால் ஐம்பொறிகளால் நுகரும் புலன்கள் ஐந்தையும் வென்று அடக்கியாளவேண்டும்; நாம் விரும்புகிற அனைத்திலும் பற்றுவிட வேண்டும். அடல் போர்க்களச்சொல். கொல்லுதல் என்பதனிலும் வெல்லுதல் என்பதே பொருந்தும். பொறிகள் ஐந்தாலும் நுகரும் புலன்கள் ஐந்தாவன,சுவை(வாய்), ஒளி(கண்), ஊறு(உடம்பு), ஓசை(செவி), நாற்றம்(மூக்கு).

இயல்பாகும், நோன்பிற்கு ஒன்று இன்மை; உடைமை
மயல் ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து. 344

துறவுத் தவத்திற்குப் பற்று வைக்கத்தக்க பொருள் ஒன்றுகூட இன்மையே இயல்பாகும்; அல்லாமல் பற்றுவைக்கும் உடைமை என ஒன்றாயினும் இருக்குமாயின், அதன்வழிப் பற்றுத் தொடர்ந்து மீண்டும் மயங்குதற்கு ஏதுவாகும் பற்றுத் துறத்தல் என்பது மனத்தகத்தே முற்றத் துறப்பதாக அமைய வேண்டும்.

மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல்? பிறப்பு அறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை. 345

பிறவித் துன்பத்தை முற்ற நீக்க முயல்பவர்கட்கு, பற்றுக்களுக்குக் காரணமான உடம்பும் மிகையாம்; அவ்வாறிருக்க மேலும் சில தொடர்ப்பாடுகள் எதற்காக? சொத்து செல்வம் எனத்தொடர்பிருந்தால் துறவாகுமா?

'யான்','எனது' , என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346

யான், எனது எனத் தன் உடலையும் உடைமைகளையும் கருதி, அவற்றின்கண் பற்றுவைக்கும் மனச்செருக்கை முற்றக்கெடுப்பவன் வானோர்க்கும் மேலான உயர்ந்த உலகத்தைச் சென்றடைவான். வானுலகமென்ன? அதைவிட உயர்ந்த உலகத்தையே அடைவான் என்ற நடைப்போக்கு. இவ்வுலகில் பற்றுவிடுதலின் சிறப்பை அழுத்தமாய் உணர்த்துவதாகும்.

பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க, சிறப்பு என்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358

பிறப்பினால் அறியாமைதான் இயல்பாக அமைகிறது. அவ் அறியாமை நீங்குமாறு உலகத்தார் சிறப்பெனக் கருதுகின்ற யாவையினும் சிறந்ததும் தன்னில் சிறந்தது. பிறிதொன்றில்லாததுமான செம்பொருளாம் இறைமையைக் காணவல்லதே அறிவாகும். தன் பிறப்பைப்பற்றிப் பெரிதாக எண்ணாமல், தன்னுள்ளிருக்கும் இறைமையைக் காணவேண்டும் என்பதாம்.

சார்பு உணர்ந்து, சார்பு கெட ஒழுகின், மற்று அழித்துச்
சார்தரா, சார்தரும் நோய். 359

செம்பொருளையறிந்து, யான் எனது எனப் பற்றும் பொய்யான சார்புகள் தன்னைவிட்டு நீங்குமாறு ஒருவன் ஒழுகுவானாயின் , அவனைச் சாரநின்ற துன்பங்கள், அந்நல்லுணர்வு ஒழுக்கங்களை அழித்துச் சாரமாட்டா; அவை தாமே விலகிப்போகும். பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுவது போன்றதிது. மனிதமனம் எதையேனும் சாரும் இயல்புடையது. அது செம்பொருளைச் சாரச் சார, ஏனைய சார்புகள் நீங்கி அவற்றால் வரும் துன்பங்களும் நீங்கும்.

காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவை மூன்றன்
நாமம் கெட, கெடும் நோய். 360

விழைவெனும் ஆசை, கடுங்கோபம், அறியாமையாகிய மயக்கம் ஆகிய இவை மூன்றினது பெயர் தானுமின்றிக் கெட்டொழியுமாயின், அவற்றால் விளையும் துன்பங்களும் நீங்கிப்போம்.

அவாவறுத்தல் - 37

எத்துணை முயன்றாலும் மனம் மீண்டும் மீண்டும் புலன் இன்பங்களை நுகரவே ஓடும், கட்டுமீறிப் பாயும். அவா – ஆசை. வெட்டிய இடத்திலேயே பலமடங்காய்த் தளிர்க்க முயலும். எனவே மனத்திலெழும் அந்த ஆசையை, வேரறக்களைதல் வேண்டுமென்பார் 'அவா அறுத்தல்' என்றார்.

'அவா' என்ப –' எல்லா உயிர்க்கும், எஞ் ஞான்றும்,
தவாஅப் பிறப்பு ஈனும் வித்து. 361

எல்லா உயிர்களுக்கும், எப்பொழுதும் இடையீடின்றித் தொடர்கின்ற பிறப்பினை விளைவிக்கும் விதை, அவா என்று பெரியோர் சொல்லுவர். ஆசையால் விளையும் வினையால் பிறப்புத் தொடர்ச்சியும் உண்டாதலின், அதனை விதை என்றார்.

வேண்டுங்கால், வேண்டும் பிறவாமை; மற்று அது
வேண்டாமை வேண்ட, வரும். 362

பிறப்பினால் துன்பமே உளதாகுமென அறிந்தவன், ஏதேனும் விரும்புவானாயின் பிறவாமையையே விரும்புவான் : அப்பிறவாமைதானும் எதையும் விரும்பாமையை விரும்ப உண்டாகும்.

**வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை ;
யாண்டும் அஃது ஒப்பது இல். 363**

எதையும் விரும்பாமை போன்ற விழுமிய செல்வம் இவ்வுலகில் பிறிதில்லை, இங்குமட்டுமன்று, எங்கும் - மேலுலகிலும் கூட அஃதொப்பது இல்லை. வேண்டாமையை விழுச்செல்வம் என்ற கருத்து ஆழ்ந்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடு.

**தூஉய்மை என்பது அவா இன்மை ; மற்று அது
வாஅய்மை வேண்ட, வரும். 364**

ஒருவருக்கு மனத்தூய்மை என்பது அவா இன்மை ; அவா இன்மை வாய்மையை விரும்பத்தானே உண்டாகும். ஆசையுள்ள இடம்தான் அழுக்குப்படும், வாய்மையை விரும்புபவனிடம் ஆசை தோன்றாது. ஆசை இல்லாத இடத்தில் பொய் பொறாமை முதலிய எவ்வித அழுக்கும் தோன்றாது. அகம் தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும் (298) ஒப்பிடுக.

**அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் ; மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர். 365**

பற்றற்ற துறவிகள் என்பார் அவா அற்றவரே; ஆசை அறாத மற்றவர்கள், பிறவற்றைத் துறந்தாலும் முழுமையாகப் பற்றற்றவர் ஆகார்.

**அஞ்சுவதோரும் அறனே ; ஒருவனை
வஞ்சிப்பதோரும் அவா. 366**

ஒருவன் எத்துணை விழிப்பாயிருந்தாலும், ஆசை அவனை வஞ்சித்து ஏதேனும் ஒருவகையில் அகப்படுத்தவே முயலும். ஆதலின் அதனை அஞ்சியஞ்சி அதற்கு அகப்படாதவாறு காப்பதே அறமாகும்.

**அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின், தவா வினை
தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும். 367**

ஆசையினை, முழுவதுமாய் அறுத்து ஒழிப்பானாயின், அவனுக்குக் கெடாத நல்வினைகள் எல்லாம் அவன் விரும்பும் வழியானே எவ்விதத் துன்பமுமின்றி வரும். " அவாவினை முற்ற அறுத்தானுக்கு வேறு அறஞ்செய்ய வேண்டா ; செய்தன எல்லாம் அறமாம் என்பது கருத்து " என்பர் பரிமேலழகர்.

**அவா இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம் ; அஃது உண்டேல்,
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368**

ஆசை இல்லாதவர்களுக்குத் துன்பமில்லை, வேறு காரணங்கள் இன்றேனும், ஆசை ஒன்றே உண்டாகுமானால், அதனால் எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி, இடைவிடாமல் மேன்மேல் வரும்.

இன்பம் இடையறாது ஈண்டும், அவா என்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின். 369

ஆசை என்னும் துன்பத்துள் கொடிய துன்பம் கெடுமாயின். இன்பமானது இடையறாது வந்து சேரும். ஆசை இன்றேல் துன்பமில்லை என்பது மட்டுமன்றி, இன்பமும் ஆகும் என்பதாம். இக்குறள்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நோக்கியும் கூறப்பட்டுள்ளமையை அறிக.

ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின், அந் நிலையே
பேரா இயற்கை தரும். 370

ஒருபோதும் நிரம்பாத இயல்பினையுடைய ஆசையை நீக்குமாயின், அவ் ஆசை நீக்கம் அவனுக்கு அப்பொழுதே எப்பொழுதும் அழியாத இயல்பினைத் தரும். ஆசை நீக்கத்தால் குலையாத, நிலைபேறுள்ள இயல்புடையராவரென்றும், வீடு பேற்றைத் தருமென்றும் இம்மை மறுமை இரண்டற்கும் கொள்ளுமாறு வள்ளுவ நடைப்போக்குளது.

ஊழியல்

ஊழ் பற்றிய இதனை ஓர் அதிகாரம் மட்டும் கொண்ட இயலாகத் தொன்றுதொட்டுப் பகுத்துள்ளனர்.

ஊழ் என்பது சிறந்ததொரு தமிழ்ச்சொல். அதற்குப் பால், முறை என்ற பொருள்களுண்டு. பால் - பகுத்த நெறி. முறை - ஒரு நெறிக்குட்பட்டு இயங்குவனவே முறை எனப்படும். காலையில் ஞாயிறும் இரவில் மதியமும் இலங்குவது முதலாக பருவங்கள் ஈறாக அனைத்தும் ஏதோ ஒரு முறைப்படி, நெறிப்படி இயங்குகின்றன. ஊழ் பிறர் கூறும் 'விதி' அன்று. அது இறைவன் ஒவ்வொருவரின் தலையிலும் எழுதுவதாகக் கூறப்படும். ஒருவன் புலையனாகப் பிறந்ததற்கு அவன் தலைவிதி காரணமென்று கூறும். காரியத்திற்கு ஒரு காரணம் காட்டும். ஊழ்-வினைப் பயனை நுகர்தலாகிய ஒரு முறைமை. மனிதச் செயலின் விளைவும் தாக்கமும் இது. காரணத்திற்கு ஏற்பக் காரியம் அமையுமென்றும் காரணத்தை மாற்ற முடியும், மாற்றினால் காரியமும் மாறும் என்றும் கூறுவது இது. இரண்டுக்கும் ஒற்றுமை இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும் அடிப்படை வேற்றுமையுடையவை இவை.

ஊழ் -38

'ஊழ்' இயற்கையின் சுழற்சி. மனிதர்களின் செயல்களால் ஏற்படும் 'வினைச் சுழற்சி'யே மனிதர்க்கு ஊழாகிறது. உலகில் ஏற்படும் சுழற்சிகளால் ஒருவருக்குச் சாதகமான சூழல் வரும் போது ஆகூழாகிறது, பாதகமான போது போகூழாகிறது. இவை இறைவன் தன் விருப்பப்படி விதிப்பன அல்ல, ஆனால் இறை வகுத்த விதிப்படி மனிதன் தனக்குத்தானே அமைத்துக்கொள்பவை.

ஆகூழால் தோன்றும், அசைவு இன்மை; கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும், மடி 371

ஒருவனுக்கு ஆகூழ் தோன்றும் சூழலால் மனச் சோர்வின்மை தோன்றும். கையிலுள்ள செல்வம் கைவிட்டுப் போகக்கூடிய போகூழால் சோம்பலாகிய மனச்சோர்வு தோன்றும். மனச்சோர்வின்மையும் சோர்வும் ஆகூழ், போகூழை முன்கூட்டித் தெரிவிக்கும் அறிகுறிகளாகும் என்னுமிது அசைவில்லா மனத்தால் போகூழை ஆகூழாக மாற்றமுடியும் என்ற குறிப்பையும் தருகிறது. (மடி - சோம்பல்)

பேதைப் படுக்கும், இழவூழ்; அறிவு அகற்றும்,
ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை 372

கைப்பொருளை இழக்கச்செய்யும் ஊழ்ச்சூழல் வருமிடத்து, அது அறிவைப் பேதைப் படுத்தும். அதுவே செல்வத்தை ஆக்கும் ஊழ்ச்சூழலாகுமிடத்து அறிவை விரிவுபடுத்தும். பெரிதும் செல்வத்தை அழிக்கவும் ஆக்கவும் வல்ல ஊழ்ச் சூழலையே குறிப்பிடுகிறார்.

நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும், மற்றும் தன்
உண்மை அறிவே மிகும். 373

ஒருவனது உண்மையான அறிவு பரம்பரைக் குடிவழியால் பிறவியில் அமைவதாகும். அவன் நுண்ணிய நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றானாயினும், அக் கல்வியால் பெறும் அறிவைவிட அவனுக்குளதாகிய பிறவியிலமைந்த அறிவே மேம்பட்டுத் தோன்றும். கல்வியறிவு கைகொடாவாறு பிறவியிலமைந்த இயல்பான அறிவு கெடுத்து விடக்கூடுமென எச்சரிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

இரு வேறு, உலகத்து இயற்கை; திரு வேறு;
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு. 374

உலகத்தில் ஊழினாலாகிய இயற்கைச் சூழல் இரண்டு வகைப்படும். ஒருவர் செல்வமுடையாராதற்கான ஊழ்ச்சூழல் வேறு, அறிவுத் தெளிவுடையராதற்கான ஊழ்ச்சுழல் வேறு. அதனால் உலகில் பெரும்பகுதி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவும் காண்கிறோம்.

நல்லவை எல்லாஅம் தீயவாம்; தீயவும்
நல்லவாம்; –செல்வம் செயற்கு. 375

செல்வம் படைத்தற்கு நல்லன என்று கருதும் சூழலெல்லாம் தீயனவாய் மாறும். தீயன என்று கருதும் சூழலெல்லாம் நல்லனவாய் மாறும். காலம் இடம் கருவி முயற்சி எல்லாம் உதவியாய் மாறவும் கூடும், எதிராக மாறி அழிக்கவும் கூடும்.

பரியினும் ஆகாவாம், பால் அல்ல; உய்த்துச்
சொரியினும் போகா, தம 376

ஒருவனது ஊழ்ச் சூழல் காரணமாக அவனுக்குரித்தல்லாதனவற்றை எத்துணை வருந்திக் காப்பினும் அவனிடம் தங்கா அவனுக்கு ஊழால் உரித்தாகக் கூடியனவற்றைப் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும் அவை அவனை விட்டுப் போகா. செல்வம் நிலைபெறுதலும் கைவிட்டுப் போதலும் ஊழ்ச் சூழலால் பெரிதும் நிகழ்வதை இது வற்புறுத்துகிறது.

வகுத்தான் வகுத்த வகை அல்லால், கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. 377

ஊழ் வகுத்தபடிதான் செல்வத்தைத் துய்க்க முடியுமே தவிரக் கோடி கோடியாகப் பொருள்களைத் தேடிச் சேர்த்தவர்களுக்கும் அவற்றை நுகர்தல் இயலாது. கைக்கு எட்டியது ஊழ்ச் சூழலால் வாய்க்கு எட்டாது போகக்கூடும். மனிதர்தம் செயல்களின் பயனை அவரவர் நுகரும்போது 'ஊழ்' என்கிறோம். அங்ஙனம் நுகர்வதென்பதே ஓர் இயற்கை விதி - சட்டம், முறை.

துறப்பார்மன், துப்புரவு இல்லார் – உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின். 378

ஊழானது அடைய வேண்டிய துன்பங்களை அடையவிடாது நீங்குமானால், நுகர்ச்சி சிறிதுமில்லாது வருமைப்பட்டவர்கள் துறவை மேற்கொள்வார்கள்! ஆசை துறக்க விடாது. ஊழ் ஆசையைக் காட்டி, வறுமையிலும் உழலவைக்குமே தவிர அதிலிருந்து விடுபட வழிகாட்டாது.

நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர், அன்றாங்கால்,
அல்லற்படுவது எவன்? 379

ஊழ்ச் சூழல் நன்றாக அமையும்போது அதனால் வரும் இன்பங்களை நீக்கும் வழி தேடாது. அவை நல்லன என இசைந்து அனுபவிக்கின்றவர், ஏனைய தீய ஊழ்ச்சூழல் வரும்போது அதனால் வரும் துன்பங்களையும் அவ்வாறு அனுபவியாது, நொந்து அல்லற்படுவது என்ன பயன்கருதி?

ஊழிற் பெருவலி யா உள–மற்று ஒன்று
சூழினும், தான் முந்துறும்? 380

தீய ஊழை நீக்குதற் பொருட்டு, அதற்கு மறுதலையான வழியொன்றைச் சிந்தித்தாலும், அவ்வூழ் அதன் வழியாகவோ பிறிதொன்றன் வழியாகவோ அதனினும் முற்பட்டு வந்துநிற்கும். இவ்வூழைவிட வலிமையுடையது பிறிதில்லை.

பொருட்பால்

பொருள் என்பது உலக வாழ்வியல். அது நாடு, அரசு, அமைச்சு படை, குடி, செல்வம், உணவு, இவற்றுடன் மனித வாழ்வு நெறிகள் அனைத்தையும் உள்ளிட்டதாகும். அகத்திணையுள் முதற்பொருள் (உலகம்), கருப்பொருள் (அதில் தோன்றிய இயற்கை முதலியவை) உரிப்பொருள் (மக்கள் வாழ்வியல்) எனப் பகுக்கப்படுவன எல்லாம் 'பொருள்' எனப்படுதல் காண்க

புறத்திணை கூறுவன புறப்பொருள் எனப்படுதலாலும் 'பொருள்' என்பதன் பொருள் விளங்கும். அறத்துப்பால் பெரிதும் தனிமனித அறமும் தனிமனிதன் சமுதாயத்தைச் சார்ந்து வாழ்தலும் கூறும். காமத்துப்பால் தனிப்பட்ட காதலர் இருவர்தம் உறவுகள் பற்றியது. பொருட்பால் சமுதாயமாகக் கூடிவாழ்கின்ற நெறிமுறைகளையும் சமுதாயத்தில் இணைந்து வாழவேண்டிய தனிமனிதனின் திறன்களையும் கூறுகிறது.

திருவள்ளுவ மாலையில் போக்கியார் என்ற புலவர், இப் பொருட்பாலை ஏழு பிரிவாகப் பகுத்துப் பாடியுள்ளார். பொருட்பாலின் முதற்குறள் 'படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் அரசு' என்பதாகும். அதன்படி அரசியல் 25, அமைச்சியல் 10, அரணியல் 2, கூழியல் 1, படையியல் 2, நட்பியல் 17, குடியியல் 13 எனப் பகுப்பதே முறையெனப்படுகிறது. போக்கியார் பாடற்கருத்துப்படி இவ்வுரையில் இயல்கள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசியல்

வள்ளுவர் கால உலக நூல்கள் பலவும் அரசன் இயல் என அரசனுக்கு முக்கிய இடம்தந்து கூறியிருக்கவும், அரசு என்று ஆளும் தகவுடைய ஒன்றனைச் சுட்டி, அரசாளுதலின் இயல்புகளைக் கூறியது, காலந்தோறும் நீட்டிக்கவல்ல சிந்தனையாகும். இன்றைய குடிமக்கள் அரசுக்கும் பொருந்துமாறு தொடரமைப்பு உளது.

அரசியலில் அரசனுக்கு எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் இடங்களும் உள. பொதுவாக ஆட்சி செய்வார், நிருவாகி எனப்படும் ஆள்வினைஞர்கட்கும் பொருந்துமாறு பொதுப்படக் கூறுமிடங்களும் உள. அரசியலில் வரும் கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை ஊக்கமுடைமை, மடி இன்மை, ஆள்வினையுடைமை இடுக்கணழியாமை போல்வன அரசர்க்கும் ஆள்வோர்க்கும் மட்டுமன்றி அனைவருக்கும், இவை பொதுவாக அமைகின்றன. அரசரைத் தெய்வ அவதாரம் எனும் கருத்து, திருவள்ளுவர்க்கு உடன்பாடில்லை.

இறைமாட்சி, குற்றங்கடிதல் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் சிற்றினம் சேராமை முதலியன அரசர்கள் அல்லது ஆட்சியாளர்க்குச் சிறப்பாக உரியன. தெரிந்து செயல்வகை நிருவாகத்தினருக்கு மட்டுமன்றி, ஒரு தொழில் தொடங்குவோருக்கும் பொருந்தும்.

வலி காலம் இடமறிதல் சிறப்பாக, அரசாள்வோருக்கும் பொதுவாக அனைவருக்கும் ஏற்புடையனவாகும்.

தெரிந்துதெளிதல் தெரிந்து வினையாடல் சுற்றந்தழால் என்பன அதிகாரிகளை, அலுவலர்களைத் தமக்குப் பதிலாக வைத்து வேலை வாங்கும் 'மனித மேலாண்மை' பற்றியவை.

பொச்சாவாமை, செங்கோன்மை, கொடுங்கோன்மை, வெருவந்த செய்யாமை, கண்ணோட்டம், ஒற்றாடல்யாவும் சிறப்பாக அரசர்க்கும் ஆள்வோர்க்கும் உரியன.

இறைமாட்சி-39

இறைமை – தலைமை ஆட்சியுரிமை. இவ்வுரிமையுடையான் அரசன். இன்று இறையாண்மை சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட அரசிடம் இருக்கிறது.

படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. 381

படையும் குடியும் உணவும் அமைச்சும் நட்பும் அரணும் ஆகிய ஆறு பகுதிகளையும் முழுமையாய் உடையவனே அரசர்களுள் தலைமை வாய்ந்தவனாவான் . ஏறு - காளை இங்கு தலைமைப் பண்புணர்த்தும் படிமம், ஆள்பவர் இவ் ஆறு பகுதிகளையும் முற்றப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம், இந் நான்கும்
எஞ்சாமை –வேந்தர்க்கு இயல்பு. 382

அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம் என்ற இவை நான்கும் வேந்தர்களுக்கு மிகவும் குறைவின்றிப் பிறவி இயல்பாக அமைந்திருக்கவேண்டும். எதனையும் அஞ்சாது எதிர்கொள்ளும் மனம் வேண்டும். ஈகை, கொடுக்கவேண்டிய சூழல்களில் நிரம்பக்கொடுத்து, யாவரையும் தன்வயப்படுத்திக்கொள்ளும் ஈகைக்குணம் அறிவு நன்மை தீமையை உடனுக்குடன் முன்கூட்டி அறியும் அறிவு. ஊக்கம்-எதற்கும் தளராத மனக் கிளர்ச்சியுடைமை.

தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை, இம் மூன்றும்
நீங்கா–நிலன் ஆள்பவர்க்கு 383

காரியமாற்றலில் காலத்தாழ்வு செய்யாமை, ஆட்சி செய்தற்கான நூல்களைப் பயின்ற கல்வி; எதிலும் தெளிவானமுடி வெடுக்கும் திறமை இவை மூன்றும் நிலத்தை ஆள்வர்களிடம் என்றுமிருக்கவேண்டிய செயற்பாடுகளாகும்.

அறன் இழுக்காது, அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா
மானம் உடையது–அரசு. 384

தான் அறத்தின் வழுவாமலும் தன் நாட்டில் மற்றவர்களால் எவ்விதத் தீங்கும் நேராமல் தடுத்தும் வீரத்தின் வழுவாத மானமுடையவனே அரசனாவான். மறன் இழுக்கா மானம், தனது வீரப் பெருமிதம் குன்றாத பெருமையுணர்வு வேண்டும். மானம் உடையவர் தம்மைப் பிறர் இழித்துப் பேசுமாறு நடக்கக் கூசுவர்.

இயற்றலும், ஈட்டலும், காத்தலும், காத்த வகுத்தலும், வல்லது—அரசு 385

பொருள்கள் வரும் வழிகளைக் கண்டறிந்து உண்டாக்க வேண்டும். அவ்வழிகளில் பொருட்செல்வத்தை ஈட்டுதல் வேண்டும், ஈட்டியதை ஒருவழித்தொகுத்துக் காத்தல் வேண்டும். காத்த செல்வத்தைக் காலம் இடம் சூழல் அறிந்து துறைதோறும் பகுத்துத் தரவேண்டும். இவை அனைத்தும் வல்லதே நல்லரசாகும்.

காட்சிக்கு எளியன், கடுஞ் சொல்லன் அல்லனேல், மீக்கூறும், மன்னன் நிலம். 386

ஆள்பவன் குடி மக்களால் காண்பதற்கு எளியனாக இருக்கவேண்டும். எவர் மாட்டும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசாது அவர்களை நடத்திச் செல்பவனாக விளங்க வேண்டும். அத்தகையவ்னது நாட்டைப் பிற நாடுகளிலும் மேம்பட்டதென உலகம் உயர்த்துப் பேசும்.

இன் சொலால் ஈத்து, அளிக்க வல்லாற்குத் தன் சொலால் தான் கண்டனைத்து, இவ் உலகு. 387

படைகள், அதிகாரிகள், மக்கள், நட்பு நாடுகள் - எல்லோரிடத்தும் இன்சொல் பேசுவதோடு அவரவர்க்கு வேண்டியனவற்றைச் செய்து கொடுத்துப் பரிவோடு காக்க வல்லவர்க்கு நாடு முழுவதும் அவர் ஏவிய சொல்லைக் கேட்டு அவர் கருதியவாறு நடக்கும். ஓர் அடிப்படை நிருவாக நெறி இது.

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன், 'மக்கட்கு இறை' என்று வைக்கப்படும். 388

இன்னார் இனியாரென்று பாராது, நடுவுநிலைமையோடு வழக்குகளில் முறை வழங்கிக் காக்கும் மன்னவன் அம் மக்கட்கு இறை என்று போற்றப்படுவான். பிறப்பினால் அரசன் கடவுளாவான் என்ற கருத்திற்கு மாறாக, முறைசெய்து காப்பாற்றுபவனே இறையாவான் எனக் கூறுகிறார்.

செவி கைப்பச் சொற் பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும், உலகு 389

தன் செவி கசக்கும்படி, தன் குற்றங்குறைகள் அமைச்சர், மக்கள் முதலியோரால் இடித்துக் கூறப்படுமானாலும் அவற்றைப் பொறுமையோடு கேட்கக் கூடிய பண்புள்ள வேந்தனின் ஆட்சியின்கீழ் இவ்வுலகம் நெடிது நாள் விளங்கும். கவிகைக்கீழ் தங்குதல் அவனது கொற்றக் குடைக் கீழ் இருத்தல்.

கொடை, அளி, செங்கோல், குடிஓம்பல், நான்கும் உடையானாம், வேந்தர்க்கு ஒளி. 390

கொடை கொடுத்தலும் அளிசெய்தலும் செங்கோல் காத்தலும் குடிகளைப் பேணலும் ஆகிய இந்நான்கு செயல்களையும் உடையவன் வேந்தர்கள் இனத்திற்கே ஒளிதரும் விளக்கென விளங்குவான். 'கொடை' - மக்கட்கு வசதி செய்து கொடுத்தல். அளி - தலையளி, உபசரித்தல் என்பர். செங்கோல் - வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்னாது சமமாய் நடக்கும் ஆட்சிப் பண்பு. குடி ஓம்பல் தளர்ந்த குடிகளைப் பேணுதல்.

கல்வி-40

கற்றற்குரிய நூல்களை ஐயம் திரிபின்றிக் கற்றலும் அங்ஙனம் கற்பதன் சிறப்பும்.

கற்க, கசடு அற, கற்பவை; கற்றபின்,
நிற்க, அதற்குத் தக. 391

கற்க வேண்டிய நூல்களை ஐயம் திரிபின்றிக் கற்க! அங்ஙனம் கற்றால், அக்கல்விக்கு ஏற்ற நற்குண நற்செயல்களை வாழ்க்கையில் கடைப் பிடிப்பீ:களாக! கசடு - குற்றம். ஐயமும் திரிபும் - இதுவோ அதுவோ என்பது ஐயம்; ஒன்றை மற்றொன்றாக மாற்றி உணர்வது திரிபு.

'எண்' என்ப, ஏனை 'எழுத்து' என்ப இவ் இரண்டும்
'கண்' என்ப, வாழும் உயிர்க்கு. 392

எண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டனவும் ஏனைய எழுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டனவுமான இருவகை நூல்களையும், வாழும் உயிர்களாம் மக்களுக்கு இரு கண்கள் என்று கூறுவார்கள். 'பிற உயிர்கள் வாழ்வதாகக் கூறுவதில்லை; சிறப்பாக வாழ்வதால் மக்கள் உயிர் வாழும் உயிர்' எனப்பட்டது. எண் வழிப்பட்டவை கணிதம், வானநூல். அறிவியல் என விரியும். எழுத்து வழிப்பட்டவை இலக்கிய இலக்கணமாக விரியும்.

கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்து இரண்டு
புண் உடையர், கல்லாதவர். 393

கற்றவர்களே கண்களுடையவர் என்று மதிக்கப்படுவார்கள். கல்லாதவர்களுக்கு ஊனக்கண்களிருந்தாலும் முகத்தில் இரண்டு புண்களை உடையவர் என்றே கருதப்படுவார்கள், பொருள்களின் உண்மைத் தன்மையை அறிவதற்குக் கல்வி தேவை; அஃதில்லாதபொழுது தவறாகவுணர்ந்து தீமையும் பயத்தலால் புண்கள் என்றார்.

உவப்பத் தலைக்கூடி, உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே – புலவர் தொழில். 394

நூற்கல்வி மிக்க புலவர்கள் தாம் உவகை கொள்ளுமாறு ஒருங்குகூடுதலும், மீண்டும் எப்பொழுது இவ்வாறு கூடப் பெறுவோமெனப் பரிவுகொள்ளுமாறு பிரிதலுமாகிய இவற்றையே முழுவதும் தமது தொழிலாக உடையவராவர். புலம், புலமை, என்பன நூற்கல்வியால் பெற்ற அறிவைக் குறிக்கும். நிரம்ப, நன்கு கற்றவர்களுக்கு அக்கல்வித் தொடர்பானவற்றை உரையாடுவதிலேயே இன்பமாகப் பொழுதுபோகுமென்பதால் அனைத்தே புலவர் தொழில்' என்றார்.

உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்;
கடையரே கல்லாதவர். 395

செல்வம் உடையவர்களிடம் அஃதில்லாதவர்கள் உதவி கருதிப் போங்கால், ஆசையால் தாழ்ந்து நின்று அவ்வுதவிபெறக் காண்கின்றோம். அதுபோல், கற்றறிந்த ஆசிரியர்களிடம் பணிந்து நின்று கற்றுக்கொண்டவர்களே தலையாய்வர் ஆவர்;

அங்ஙனம் பணிந்து கற்பதற்கு வெட்கப்பட்டுக் கல்லாதவர்கள் கடையரே ஆவர். கல்லாதவன் ஏவலன் வேலைக்கும் தகுதியுடையவனாகான்.

தொட்டனைத்து ஊறும், மணற் கேணி ; மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும், அறிவு. 396

மணற் பாங்காகவுள்ள இடத்திலுள்ள கேணியில் தோண்டத்தோண்டத் தோண்டிய அளவினதாக நீர்ஊறும்; அதுபோல் உலக மக்களுக்குக் கல்வியைக் கற்கக்கற்கக் கற்ற அளவினதாக அறிவு கூடும். கல்வி உளவியலார் உள்ளத்தின் உள்ளிருக்கும் அறிவை மேன்மேலும் மலரச்செய்வதே கல்வி என இன்று கூறுவதை, இதனுடன் ஒப்புநோக்குக! 'மற்றுந்தன் உண்மை அறிவே மிகும்' (373) என்ற இடத்தில், உள்ளிருந்து ஊறிப்பெருகும் அவ்வறிவில், அவரவர் பிறவி இயல்பும் படிந்திருக்கும்; அது அவரது வெற்றி தோல்விக்குக் காரணமான ஊழாக அமையும் எனக்கூறியிருப்பதுடன் இது பொருந்திவருதல் காணலாம்.

யாதானும் நாடு ஆமால்; ஊர் ஆமால்; என், ஒருவன்
சாம் துணையும் கல்லாதவாறு ? 397

கற்றவர்களுக்கு எந்நாடும் தம் நாடாகும்; எவ்வூரும் தம் ஊராகும். அவ்வாறிருக்க ஒருவன் தான் சாகும் வரையிலும் கல்லாதிருப்பது ஏன்?

ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து. 398

ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி அவனுக்கு ஏழு பிறப்பிலும் சென்று உதவும் துணையாகும். ஏமாப்பு - பாதுகாப்பான துணை. இந்தப் பிறப்பில் உதவுதல் சொல்லாமலே அமையும். 'ஏழு' என்பது பொதுவாகப் பல என்னும் பொருளுடையது. கல்வியால் நீங்காத பயனுண்டு என்பதை அழுத்தமாய்ச் சொல்வதற்குப் பயன்படும் மொழி நடை இது.

தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு,
காமுறுவர், கற்று அறிந்தார். 399

தாம் இன்புறுவதற்குக் காரணமான கல்வியால் உலகமும் இன்புறக்கண்டு, கற்றறிந்தவர்கள் மேலும் மேலும் அக் கல்வியின்மேலேயே காதல் கொள்வர்.

கேடு இல் விழுச் செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு
மாடு அல்ல, மற்றையவை. 400

கல்வியேஅழிவில்லாத சிறந்த செல்வமாகும்; ஒருவனுக்கு மற்றவை எல்லாம் அதுபோன்ற சிறந்த செல்வம் ஆகா. கல்விச் செல்வம் பிறரால் கொள்ளை கொள்ள முடியாது; கொடுத்தால் குறையாது ; உயிரோடு ஒட்டியதாகும் , ஏனைய பிரிக்கக் கூடிய செல்வங்களைவிட, இது ஒருவனுக்கேயுரிய அவனுடைய சொந்தச் செல்வமாகி விடுவதால், 'மற்றையவை மாடல்ல' என்றார். (மாடு - செல்வம்)

கல்லாமை - 41

உடன்பாட்டு முகத்தால் கல்வியின் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்தியவர், எதிர்மறை முகமாகவும் அதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். சிறந்தவற்றை வெவ்வேறு விதத்தில் வற்புறுத்துவது திருவள்ளுவர் இயல்பு.

அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்றே – நிரம்பிய
நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல். 401

தன் அறிவு நிரம்புதற்குரிய நூல்களை முழுமையாகக் கல்லாது, கற்றோரவைக்கண் கூடியிருந்து பேச நினைப்பது, அரங்கம் அமைத்துக் கொள்ளாது வட்டு விளையாட நினைப்பது போலாகும். மிகுதியாகக் கற்றிருப்பவனே பிறருடன் சிறப்பாகப் பேசிப் பழக முடியும்.

கல்லாதான் சொல் காமுறுதல், முலை இரண்டும்
இல்லாதாள் பெண் காமுற்றற்று. 402

கல்லாதவன் கற்றோரவைக்கண், ஒன்றைப்பற்றிப் பேச ஆசைப்படுதல், மார்பு இரண்டும் இல்லாத பேடி ஒருத்தி பெண்தன்மைக்கு ஆசைப்பட்டுப்பெண்போல ஒப்பனை செய்துகொள்வதற்கு ஒப்பாகும். பெண்போலவே நடை உடை மாற்றிக்கொண்டாலும் பெண்ணென மதிக்கப்படமாட்டாள்; கல்லாதவன் பேச்சும் அதுபோல எடுபடாது.

கல்லாதவரும் நனி நல்லர் – கற்றார்முன்
சொல்லாது இருக்கப்பெறின். 403

கற்றோர் அவைமுன் நின்று , எல்லாம் தெரிந்தவர்போல் பேசாதிருக்கப் பெறுவார்களானால், கல்லாதவர்களும் மிக நல்லவர்கள் ஆவர். தம் குறையுணர்ந்தவர்களாதலின் தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்கற்றவராவர்.

கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்று ஆயினும்,
கொள்ளார், அறிவுடையார். 404

கல்லாதவன் தன்னை அறியாமல் சிலசமயம் வெளிப்படுத்தும் ஒளிவீச்சுப் போன்ற அறிவுடைமை , மிகவும் சிறந்தது போல் தோன்றினாலும் அதனை அறிவுடையார் நுண்ணறிவு என்று ஏற்றுக்கொள்ளார். நுட்பம்- நுண்ணறிவு , கல்வியின்றி இயல்பாயுள்ள அறிவு பண்படுத்தாத நிலம்போலப் பயன்தராது.

கல்லா ஒருவன் தகைமை, தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். 405

கல்லாத ஒருவன் தானும் அறிவுடையான் போலத் தன்னை எண்ணிக் கொள்ளும் மதிக்கற்பாடு, கற்ற ஒருவனை அணுகி உரையாடத் தொடங்கியதும் நிலை நிற்கமாட்டாது கெட்டுப்போகும்.

உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால், பயவாக்
களர் அனையர் – கல்லாதவர். 406

கல்லாதவர்கள் 'உயிருடன் உள்ளனர்' என்பதொன்று மட்டுமல்லாமல், எதுவும் விளையாத களர்நிலம்போலத் தமக்கும் உலகிற்கும் பயன்படமாட்டார்கள்.

நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்
மண் மாண் புனை பாவை அற்று. 407

நுண்மையும் மாட்சிமையும் உடையதும் பலநூல்களில் நுழைந்து ஆராய்ந்து கற்றதுமான புலமையறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சிமிக்க அழகு, மண்ணால் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டு வண்ணம் தீட்டபட்டபொம்மையைப் போன்றதாகும். புறஅழகு ஆளுமை தராது; கல்வியாகிய உள்ளொளி இல்லையென்றால், பொம்மைகளைப் பார்த்ததுபோலவே இருக்கும்.

நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே–
கல்லார்கண் பட்ட திரு. 408

கற்றறிந்த நல்லவர்களிடம் உண்டான வறுமையைவிடக் கல்லாதவர்களிடம் சேர்ந்த செல்வம் துன்பம் தரும். கற்றவர் வறுமையால் மற்றவர்க்குத் தீங்கில்லை; கல்லாதவர் செல்வத்தால் அவர்க்கும் மற்றவர்க்கும் தீங்குண்டாகும்.

மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார், கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்து இலர் பாடு. 409

கல்லாதவர்கள் உயர்குடியில் பிறந்தவராயினும் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த கற்றவர் பெருமைக்கு ஈடாகமாட்டார்கள். குடி வழி வழி வரும் குலம்.

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் – இலங்கு நூல்
கற்றாரோடு ஏனையவர். 410

தம் அறிவு துலங்குதற்குக் காரணமான சிறந்த நூல்களைக் கற்றவர்களுடன் அங்ஙனம் கல்லாத ஏனையவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், ஆறறிவுடைய மக்களும் ஐயறிவேயுடைய விலங்குகளும் போன்றவர்கள் ஆவார்கள்.

கேள்வி - 42

அறிவு பெறுவதற்குப் பாடம் கேட்டல் முதலாய கேள்விச் செல்வமும் மிக இன்றியமையாதது. கற்றறிந்தவர் சொல்லக் கேட்பதனால் அறிவு நிரம்பும். ஐயம் வந்த இடத்துக் கேள்வியறிவே அதை நீக்கும் துணையாகும்.

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் ; அச்செல்வம்
செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. 411

செல்வம் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தசெல்வம் செவிச்செல்வமே. அச்செல்வம் செல்வங்கள் அனைத்துள்ளும் தலையாயதும் ஆகும்.

செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து, சிறிது,
வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும். 412

செவிக்கு உணவு எனத்தகும் கேள்வியில்லாத பொழுது, சிறிதளவு உணவு வயிற்றுப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கும் கொடுக்கப்படும். பலரும் உணவுண்பதிலேயே ஆர்வம் காட்டுவராதலின் அறிவுப்பசியைத் தீர்ப்பதற்கே முதலிடம் தருகிறார்.

செவியுணவின் கேள்வி உடையார், அவியுணவின்
ஆன்றாரோடு ஒப்பர், நிலத்து. 413

செவியுணவாகிய கேள்வியறிவினைப் பெற்றவர்கள், வேள்வித் தீயிலிடப்படும் அவி' எனும் உணவினைப் பெறுகின்ற, இவ்வுலகில் வாழும் தேவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள்! தாம் நேரே நூல்களைப் பயிலாதே, கற்றவர் வாய்க்கேட்டு அந்நூல்களாலாம் அறிவினைப் பெறுதலால், கண்காணாமலே அவியுணவைப் பெறும் தேவர்களுக்கு ஒப்பாகின்றனர். வேள்வியை ஏற்காதவராகிய திருவள்ளுவர் (259) கேள்விப் பயனை வற்புறுத்தவே, இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்.

கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க; அஃது ஒருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்று ஆம் துணை. 414

வாய்ப்பின்மையின், ஒருவன் கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்றிலனாயினும், கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்டறிக; அக்கேள்வியறிவு ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் தாங்குந் துணையாய் உதவும். ஊற்றாம் துணை - ஊன்று கோல்போல் பற்றுக்கோடாய் நிற்றல்.

இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே—
ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச் சொல். 415

வழுக்குதலையுடைய நிலத்தின்கண் விழுந்துவிடாதபடி கடக்க ஊன்றுகோல் உதவுவதுபோல, ஒழுக்கமுடையவர்தம் வாயிலிருந்து வரும் சொற்கள் வாழ்வில் தளரும் இடங்களில் கைகொடுத்துதவும். கற்றறிந்திருந்தாலும் ஒழுக்கமுடையவர்தம் வாய்ச் சொற்களை வழிகாட்டியாய்க் கொள்ள வேண்டும்; அவையே தவறு செய்து வாழ்வை இழந்துவிடாதபடி தக்க சமயத்தில் காக்கும்.

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க; அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 416

எந்த அளவு முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு, கற்றவர் கூறும் நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டு அறிக; அது நிறைந்த பெருமையைத் தரும். எல்லாரும் எல்லா நூல்களையும் கற்றல் இயலாது. அதனால் நல்ல நூல்களைப் பற்றி, எந்த அளவு கேட்க முடியுமோ அந்த அளவு தேடித்தேடி மேன்மேலும் கேள்விச் செல்வம் பெறுக.

பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்–இழைத்து உணர்ந்து
ஈண்டிய கேள்வியவர். 417

கேட்கத் தக்கனவற்றை நுண்ணியதாய் ஆராய்ந்து பெருக்கிய கேள்வியறிவினையுடையவர்கள், ஒருக்கால் ஒரு பொருளைப் பற்றித் தவறாக உணர்ந்தாலும் , தம்மை அறிவிலியாக்கும், சொற்களைப் பேசி விட மாட்டார்கள். 'கற்பவை கற்க' என்பதுபோல,'இழைத்து உணர்ந்து - நுண்ணியதாய் ஆராய்ந்து கேட்கத் தக்கனவற்றையே கேட்க வேண்டும். அவர்களை அறியாமலும் பேதைமை பயக்கும் சொற்கள் அவர்கள் வாயிலிருந்து வெளிப்படா.

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே–கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. 418

ஓசை மாத்திரத்தில் நன்கு கேட்கும் செவிகளேயாயினும், அவை கற்றறிந்தார் கூறுவனவற்றைக் கேட்டுக் கேட்டுத் துளைக்கப்படவில்லையென்றால், செவிடாம் தன்மையுடையனவே. கேளாத செவியினர்க்குக் கேள்வியே நுழையாது; கேட்கும் செவிகளேயாயினும், கேட்கும்பழக்கமே இல்லையாயின், அவை செவியினுட் புக வாய்ப்பில்லை. எனவே செவிடும் கேள்வி கேளாச் செவியும் ஒன்றேயாம். கற்ற அளவிற்றாக அறிவு ஊறும் என்றதற்கு ஒப்பக் கேள்வியின் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு வளரும் என்பதும் 'துளைக்கப் படுதல்' என்பதால் பெறப்படுகிறது.

நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய
வாயினர் ஆதல் அரிது. 419

மிக நுட்பமான கேள்வியறிவையுடையவரல்லாதவர், பணிவு கலந்த சொற்களைப் பேசும் வாயினராதல் இயலாது. நுட்பமான கேள்வியறிவைப் பெறப்பெற அவ்வறிவது பெருமையும் அதை அறிந்தவர் பெருமையும் தம்மால் அறியப்படுதலின், தம்மை வியந்துகொண்டு செருக்குடன் பேசத்தயங்குவர்; மற்றவர்களோ தாமறிந்திருப்பதே பெரிதென்றெண்ணிச் செம்மாந்து பேசித் திரிவர்.

செவியின் சுவை உணரா, வாய் உணர்வின், மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என் ? 420

செவியினால் கல்வியறிவில் சுவைகண்டு, அதில் ஆர்வம் காட்டாது, வாயால் உண்ணப்படும் உணவிலேயே ஆர்வம் காட்டும் மக்கள் செத்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? செத்தாலும் வாழ்ந்தாலும் அவர்க்கும் உலகிற்கும் ஒரு பயனும் இல்லை. மக்களை மாக்கள் என்றார் ஐயறிவிற்குமேல் இல்லை என்பதால்.

அறிவுடைமை - 43

கல்வி, கேள்விகளால் துலக்கப்பட்டு, கூர்மையும் சீர்மையுமுடையதாக்கப்படும் இயல்பான அறிவுடைமை.

அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி ; செறுவார்க்கும்
உள் அழிக்கல் ஆகா அரண். 421

அறிவு என்பது ஒருவனுக்கு இடையே ஓர்அழிவு வந்தவிடத்து அதனைத் தடுத்துக் காக்கவல்ல கருவியாகும். அழிக்க நினைக்கின்ற பகைவர்கள் உட்புகுந்து அழிக்கமுடியாதபடி உள்ளேயுள்ள கோட்டையும் அதுவேயாகும். ஏனைய கருவிகளிருப்பினும் அறிவாகிய கருவியே அவற்றை இயக்குவதாம். அறிவு ஒருவனது உடம்புசார்ந்த உயிரோடு ஒட்டியது ; அவனுக்கு உள்ளேயுள்ள கோட்டை, அதனைப் புறக்கருவிகளால் எதுவும் செய்ய இயலாது. அறிவு தான் ஒரு சிறந்த கருவியாக இருப்பதுடன், ஏனைய புறக்கருவிகளால் அழிக்க முடியாத அரணாகவும் இருக்கிறது!

சென்ற இடத்தால் செலவிடா, தீது ஒரீஇ,
நன்றின்பால் உய்ப்பது – அறிவு. 422

நமது ஐம்பொறிகளையும் மனம்போன போக்கில் போக விடாது, தீயவற்றினின்றும் தடுத்து நீக்கி, நல்லவற்றில் செலுத்துவது அறிவாகும். ஐம்பொறிகளின் வழி ஓடுவது மனம்; அதைத் தடுத்து நிறுத்தி, நல்வழி பார்த்துச் செலுத்துவது அறிவு.

எப் பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும், அப் பொருள்
மெய்ப் பொருள் காண்பது – அறிவு. 423

எந்தப்பொருளை யார் ஒருவர் சொல்லக் கேட்டாலும் ; அங்ஙனம் கேட்டபடியே கொள்ளாமல், அப்பொருளின் மெய்ம்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்தறிவது அறிவாகும்.

எண் பொருளவாகச் செலச் சொல்லி, தான் பிறர்வாய்
நுண் பொருள் காண்பது – அறிவு. 424

தான் சொல்வன அரிய பொருள்களேயாயினும் அவற்றை எளிதாக அறியும் படி, எளிமைப்படுத்திக்கேட்பவர்க்குச் சென்றுசேருமாறு சொல்லி ; பிறர் வாயினின்றும் வெளிப்படுவன நுட்பமான அரிய பொருள்களேயாயினும் தான் எளிதாகக் காணவல்லதே அறிவாகும். தான் சொல்வன அரியனவாயினும் எளிதாய்ப் பிறரைச் சென்றடைய வேண்டும் ; பிறர் கூறுவன அரியனவாயினும் அவற்றின் நுண்பொருளைத் தான் கண்டறிய வேண்டும்.

உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்லது – அறிவு. 425

உலக மக்களைத் தழுவி, அவர்களுடன் கொண்டும் கொடுத்தும் உறவாடி வாழ்வதே ஒளிபொருந்திய அறிவாகும். அங்ஙனம் தழுவி வாழும்போது, சிலபோது மிகமகிழ்தலும் சிலசமயம் மனம் சுருங்கிச் சோர்தலுமின்றி, ஒரே சீராகத் தொடர்பு கொண்டு வாழ்வது அறிவாகும். தனிமரம் தோப்பாகாது. மனிதன் உலகில் தனித்து வாழ முடியாது ; உலக மக்களுடன் இசைந்து வாழ்வதை இது குறிக்கிறது.

எவ்வது உறைவது உலகம், உலகத்தோடு
அவ்வது உறைவது – அறிவு. 426

உலகம் எத்தகைய சிறந்த நடை உடை பாவனையுடன் வாழ்கிறது என அறிந்து, உலகத்துடன் நாமும் கூடி அத்தகைய சிறந்த தன்மைகளுடன் வாழ்வதே அறிவாகும். உலக நடையை அறிந்து நாமும் அதற்கு இசைய வாழ வேண்டும்.

அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் ; அறிவிலார்
அஃது அறிகல்லாதவர். 427

அறிவுடையார் என்பவர் எதிர்காலத்தில் வரக்கூடியவற்றை முன்கூட்டி அறியவல்லவரே : அங்ஙனம் அறிய மாட்டாதவர் அறிவில்லாதவர் ஆவர் . அறிவிருந்தும் பயனின்றிப் போகும்.

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை ; அஞ்சுவது
அஞ்சல், அறிவார் தொழில். 428

அஞ்சாமை வேண்டுமெனினும், அஞ்சத் தக்கனவற்றிற்கு அஞ்சாதிருப்பது அறிவின்மையாகும் . எனவே அஞ்சத் தக்கனவற்றிற்கு அஞ்சுவதே அறிவுடையார் செயலாகும். ஆள்பவன் பகைகண்டு அஞ்சக்கூடாது; தீராத சிக்கல்கள் கண்டும் அஞ்சக்கூடாது . ஆனால் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சவேண்டும்; அஞ்சவேண்டிய சூழ்ல்களில் அஞ்சித் தவிர்ப்பதே அறிவின் பயன்.

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை –
அதிர வருவதோர் நோய். 429

வரக்கூடியதொரு துன்பத்தையோ, சிக்கலையோ முன்கூட்டி அறிந்து தீர்க்கவல்ல அறிவுடையார்க்கு, அவர் அதிர்ச்சியடையும்படியாக வருவதொரு துன்பம் இல்லை , முன்னரே அறிந்திருத்தலால் அதிர்ச்சி ஏற்படாது ; அதனை மாற்றவும் பொறுத்துக்கொள்ளவுமான பக்குவமேற்படும் . அத்துன்பம், அத்தகையானால் முன்னறிந்து வெல்லப்படும்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் ; அறிவிலார்
என் உடையரேனும் இலர். 430

பிறிதெதுவும் இல்லாதவராயினும் அறிவுடையார், எல்லாவுடைமைகளையும் உடையவராவார் ; அறிவில்லாதார் எல்லாம் உடையவர்களேயாயினும் யாதொன்றும்

இல்லாதவர் ஆவர். அறிவினால் எதனையும் படைத்துக்கொள்ளவும் காத்துக்கொள்ளவும் முடியும் ; அறிவின்றேல் அவை இரண்டும் இயலா. மேலும் அறிவுடைமை, எல்லாவற்றையும் உடையதன்மைபோல மன எழுச்சிதரும் ; அறிவின்மை எல்லாமிருந்தும் இல்லாதவர் போன்று பயன்தராது ஒழியும்.

குற்றங்கடிதல் - 44

தம்மிடம் தோன்றும் குற்றங்களை ஒருவர் அறவே கடிந்து நீக்குதல் வேண்டும். ஆள்வோர்க்கு இது மிக முக்கியமானது. தம் குற்றம் நீக்குவார்க்கு அல்லாமல், பிறர் குற்றம் நீக்குதலை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது.

செருக்கும், சினமும் , சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. 431

செல்வச் செருக்கும் கடுங்கோபமும் சிறுமைப் பண்பும் இல்லாதவர்தம் பெருக்கம் மேன்மேல் சிறக்கும் தன்மையினையுடையது. பெருக்கம் - செல்வம் , பதவி , புகழ் போல ஆக்கமாய் அமைவன. சிறுமை - பெரியோர்க்கு ஆகாதன ; காமம் போல்வன. அரசர், ஆள்பவர்களிடம் இக்குற்றங்கள் எளிதில் அமையுமாதலின், இவற்றை முதலில் நீக்குக என்பதாம்.

இவறலும் , மாண்பு இறந்த மானமும் , மாணா
உவகையும் , ஏதம், இறைக்கு. 432

செலவு செய்ய வேண்டுமிடங்களிலும் செலவு செய்யாமல் செல்வத்தின்மீது பற்றுவைக்கும் கருமித்தனமும் பெருமைதராத, எல்லைமீறிய மான உணர்ச்சியும் மாண்பற்ற, தகுதியில்லாத மகிழ்ச்சியும் அரசர்க்குத்தீங்காகும். இவை அறவே நீக்க வேண்டியன. மாண்பு இறந்த மானம் - எல்லை,கடந்து மான வுணர்ச்சி பேசுவது. மாணா உவகை-காமம் போல்வனவற்றில் எல்லைகடந்த , பெரு மகிழ்ச்சியில் திளைப்பது.

தினைத் துணையாம் குற்றம் வரினும், பனைத் துணையாக்
கொள்வர், பழி நாணுவார். 433

தமக்கு வரும் பழிச்சொற்களுக்கு வெட்கப்படும் பண்பாளர்கள், தினை அளவினதாகிய மிகச்சிறிய குற்றமே தம்மிடம் ஏற்பட்டதாயினும், அதனைச் சிறிதுதானே என்று கருதாது பனை அளவினதாகக் கருதி நீக்கத் துடிப்பர். பொதுவாகப் பிறருடன் ஒப்பிட்டு ' நான் என்ன தவறு செய்து விட்டேன் ; பெரிதாக நான் ஒன்றும் தவறு செய்துவிடவில்லையே ' என்றுவாதிடுவது மாந்தர் இயல்பு. பண்பாளர் அங்ஙனம் கருதார்.

குற்றமே காக்க, பொருளாக – குற்றமே,
அற்றம் தரூஉம் பகை. 434

ஒருவருக்கு அழிவு பயக்கும் பகை அவர் செய்யும் குற்றமே. அதனால் அவர் தம்மிடம் சிறு குற்றமும் ஏற்படாதிருப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு காக்க வேண்டும்.

ஒருவருக்குப் புறத்தேயிருந்து பகை வருகிறதென்பதைவிட, அவர்தம் குற்றங்களினாலேயே அவரது அழிவு தொடங்குகிறது.

வரும் முன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை, எரி முன்னர்
வைத்தூறு போல, கெடும். 435

குற்றம் ஒன்று தன்பால் உண்டாகுமுன்பே, அதனை வராமல்தடுத்துத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாதவன் வாழ்க்கை, எரியும்நெருப்பின்முன் இட்ட வைக்கோல்போர் போலக்கெடும். குற்றமொன்று ஏற்பட்டபின் காப்பது என்பது , வைக்கோல் போரில் நெருப்புப் பற்றிய பின் அதைக்காப்பது போன்றதாகும். சிறுகுற்றங்கூடத் தன்பால் ஏற்படாதவாறு முன்கூட்டியே, ஒருவர் தம்மைக் கண்காணித்துக் கொள்வதுதான் நல்லது.

தன் குற்றம் நீக்கி, பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்,
என் குற்றம் ஆகும் இறைக்கு ? 436

முதலில் அரசன், (ஆள்வோன்) தன் குற்றத்தைக் கண்டுஅதனை நீக்கிவிட்டுப் பிறகு, பிறரிடம் உள்ள குற்றங்களைக் கண்டு நீக்க வல்லவனானால், அவ் அரசனது ஆட்சிக்கு எவ்விதக் குற்றமும் உண்டாகாது. ஆள்பவனே குற்றமுடையவனானால், பிறர் குற்றம் களைதல் கைகூடாது. அவன் குற்றமற்றவனானால், அவனது ஆட்சியில் எவ்விதக் குற்றமும் நேராது காக்கமுடியும்.

செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம்
உயற்பாலது அன்றிக் கெடும். 437

தனக்கும் பிறர்க்கும் செய்து கொள்ளக்கூடிய நன்மைகளைச் செய்துகொள்ளாது, மிகுந்த பற்றுள்ளம் கொண்ட கருமி சேர்த்த செல்வம் பின்னர் காக்கப் படமுடியாமல் வீணாகத்தானே அழிந்துகெடும்.

பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை , எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று. 438

செல்வத்தைச் செலவிட வேண்டியவற்றில் செலவிடாது . அதில் அதிக ஆசை வைக்கும் கருமித்தனம், குற்றங்கள் எதனுள்ளும் உடன்வைத்து எண்ணக் கூடியதன்று : குற்றத்தில் பெரிய குற்றம் ஆகும் அது. இவறன்மை - கருமித்தனம்.

வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை; நயவற்க,
நன்றி பயவா வினை. 439

ஒருவன் எத்துணை உயர்ந்தாலும் எப்பொழுதும் தன்னைத் தானே வியந்து, பெரிது படுத்திப் பேசாதிருப்பானாக! அச்செருக்கினால் தனக்கும் பிறர்க்கும் நன்மைதராத செயல்களைச் செய்ய ஆசை கொள்ளா திருப்பானாக. மிகவுயர்ந்த நிலைகளை அடைந்தாலும் தன்னை மிகப்பெரிதாக மதித்துக்கொள்ளாமலும், அந்நிலையில் செருக்கினால் நன்மை பயவாத செயல்களைச் செய்துவிடாமலும் ஒருவன் அடக்கமாய் இருக்கவேண்டும்.

காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்,
ஏதில, ஏதிலார் நூல். 440

தான் ஆர்வத்தோடு காதலிக்கும் பொருள்களில் தனக்குள்ள ஆசையை வெளிப்படுத்துவது குற்றம். அவ்வாறு தாம் கொண்ட ஆர்வக் காதலை யாரும் அறியாமல், அப்பொருள்களை ஒருவன் அனுபவிக்க வல்லவனானால், பகைவர்கள் அவனை வெல்லுமாறு சிந்திக்கும் சூழ்ச்சிகள் பயனற்றுப்போகும். அவனுக்கு எதில் ஆசையுள்ளதென அறிந்து, அவனை வெல்லச் சதி செய்பவர்களுக்கு, ஆர்வ வெளிப்பாடு வழிவகுக்கும். ஏதிலார் நூல்- பகைவர் சிந்தனை. திட்டமிடுதலின் அச்சிந்தனையை நூலென்றார்.

பெரியாரைத் துணைக்கோடல் - 45

கல்வி, கேள்வி, அறிவுடைமைகளால் ஒருவன் தன்னைத்தான் காத்துக்கொள்ள முடியுமென்றாலும் அறிவு அகவை பட்டறிவு திறமை பண்புகளில் முதிர்ச்சியுற்ற பெரியவர்களின் துணையையும் தேடிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரசர்க்கு மிக இன்றியமையாததாகிய இது, அனைவருக்கும் பொருந்துவதாகும்.

அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை,
திறன் அறிந்து, தேர்ந்து, கொளல். 441

அறநெறிகளை அறிந்து, அனுபவம் முதிர்ந்த அறிவுடைய மூத்தவர்களின் ஆழ்ந்த நட்பைக் கொள்ளும் வழியறிந்து, ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உற்ற நோய் நீக்கி, உறாஅமை முன் காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். 442

தமக்கு நேர்ந்த துன்பங்களை நீக்கி, இனி நேரக் கூடிய துன்பங்களையும் முன்னதாக அறிந்து வராமல்காக்க வல்ல திறமையுடைய பெரியவர்களைப் போற்றி அவர்க்கு வேண்டுவன செய்து, நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே – பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். 443

பெரியவர்களாம் சான்றோர்களைப்போற்றித் தமக்கு வேண்டியவர்களாக ஆக்கிக்கொள்ளுதல், உலகில் அரியன என்று கருதப்படுவனவற்றுள் எல்லாம் அரிய செயலாகும்.

தம்மின் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்,
வன்மையுள் எல்லாம் தலை. 444

தம்மைவிட அறிவிலும் திறமையிலும் முதிர்ந்த மூத்த பெரியவர்களைத் தமக்கு வேண்டியவர்களாகக் கொண்டு வாழ்தல், ஒருவருக்குரிய வலிமைகள் எல்லாவற்றிலும் தலையாய வலிமையாகும். எவ்வளவு திறமையிருப்பினும் பெரியவர் துணை கட்டாயம் வேண்டும்.

சூழ்வார்கண்ணாக ஒழுகலான், மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். 445

அரசன் தனக்காகச் சிந்தனைசெய்து, ஆலோசனை கூறுபவர்களையே தன் கண்களாகக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தவேண்டியிருப்பதால், அங்ஙனம் சிந்திக்கும் திறன் மிக்கவர்களை, நன்கு ஆராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்வானாக! சூழ்தல் - சிந்தித்தல், ஆலோசனை செய்தல்.

தக்கார் இனத்தனாய், தான் ஒழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்தது இல். 446

அறிவு ஆற்றல் ஒழுக்கம் என எல்லாவகையாலும் தகுதியுடையவர்களைத் தனக்கு இனமாகக் கொண்டு, தானும் ஆராய்ந்து அறிந்து நடக்கவல்ல திறமையாளனுக்குப் பகைவர்கள் செய்யக்கூடிய துன்பம் எதுவுமில்லை.

இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை, யாரே,
கெடுக்கும் தகைமையவர்? 447

குற்றங்குறை கண்டவிடத்துத் தம்மை இடித்துக்கூறித் திருத்தவல்ல தகுதியுடைய பெரியவர்களைத் துணையாகக் கொண்டவர்களைக் கெடுக்கக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் உலகில் யார் உளர்? எவ்ராலும் இயலாது. அவர்கள் சொற்படி நடக்க வேண்டுதலின் 'ஆள்வாரை' என்றார்.

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்,
கெடுப்பார் இலானும் , கெடும். 448

தன்னை இடித்துக்கூறித் திருத்தவல்ல பெரியவர்களின் துணை இல்லாத . பாதுகாவலற்ற மன்னன், பகையாய்த்தன்னைக் கெடுப்பார் யாரும் இல்லாவிட்டாலும் தானே கெட்டழிவான்.

முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை ;– மதலை ஆம்
சார்பு இலார்க்கு இல்லை, நிலை. 449

முதல்போட வழியில்லாத வணிகர்களுக்கு, அதனாலாம் ஊதியம் இல்லை. அதுபோலத் தம்மைத் தாங்கவல்ல பெரியவர்களின் சார்பில்லாதவர்களுக்கு அதனாலாம் நிலையான வாழ்வும் இல்லை. மதலையாம் சார்பு- பெரியவர்களின் தாங்கவல்ல துணை . மதலை கட்டிடத்தைத் தாங்கும் உத்தரம். வாழ்வில் நிலைபெறுதலும் முன்னேறுவதும் பெரியவர்களின் துணையால் எளிதில் நிறைவேறும்.

பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்தே–
நல்லார் தொடர் கைவிடல். 450

துணையாகக் கூடிய நல்லவர்களோடு மனம் வேறுபட்டு, அவர் நட்பைக் கைவிடல், பலரோடு பகை கொள்வதைவிடப் பத்து மடங்கு தீமையாய் முடியும்.

சிற்றினம் சேராமை - 46

கீழ்மக்களுடன் சேராதிருத்தல். ஒருவனது அறிவு அவன் மனத்துளதா ? சாரும் இனத்துளதா ? இவ்வாறு ஆராயின் மனத்திலுள்ளதுபோல் தோன்றினாலும் சாரும் இனத்தினால் அது மாறும் தன்மையுடையதென்பது புலப்படும். அதனால் கீழ்மக்களோடு சேராதேஎன எச்சரிக்கப்படுகிறது.

சிற்றினம் அஞ்சும் , பெருமை ; சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும். 451

பெருமைமிக்க பெரியோரது மனம் சிறியார் இனத்தோடு நட்புக்கொள்ள அஞ்சும். சிறுமைமிக்க சிறியோர் மனமோ, சிறியாரைக்கண்டவுடன் அவர்களைத் தன் சுற்றமாக நினைத்து, அவர்களுடன் சேர்ந்துவிடும்.

நிலத்து இயல்பால் நீர் திரிந்து, அற்று ஆகும் ;– மாந்தர்க்கு
இனத்து இயல்பதாகும் , அறிவு. 452

தான் சேர்நத நிலத்தின் இயல்பால், நீர் திரிந்து அந்நிலத்தின் நிறமும் சுவையும் உடையதாய் மாறும் . அதுபோல், மாந்தர்க்குத் தாம் சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பால் அறிவு திரிந்து, அவ்வினத்தினது தன்மைத்தாகும். எனவே சிற்றினத்தைச் சேர்ந்தால் சிறுமைப்பண்பே உண்டாகும்.

மனத்தான்ஆம், மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி; இனத்தான் ஆம்,
'இன்னான்' எனப்படும் சொல். 453

மக்களுக்குப் பொதுவான 'உணர்ச்சி'என்பது அவரவர் மனத்தால் அமைவதாகும். ஆனால் அவர்களை, இத்தகையவர் என்று சொல்லும் சொல், அவர்தம் இனத்தாலேயே அமைவதாகும்.

மனத்து உளது போலக் காட்டி, ஒருவற்கு
இனத்து உளது ஆகும்–அறிவு. 454

ஒருவன் மனம் தூயவனாதலும், செய்யும் செயல் தூயவனாதலும் ஆகிய இவை இரண்டும் அவன் சாரும் இனம் தூயதாக அமைதலைப் பொறுத்தே உண்டாகும். மனம் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் இயல்பினது. ஆதலால் இனம் தூயதானால் மனம் தூயதாகும்; மனம் தூயதானால் செயல் தூயதாகும்.

மனம் துய்மை, செய்வினை தூய்மை, இரண்டும்
இனம் தூய்மை தூவா வரும். 455

ஒருவன் மனம் தூயவனாதலும், செய்யும் செயல் தூயவனாதலும் ஆகிய இவை இரண்டும், அவன் சாரும் இனம் தூயதாக அமைதலைப் பொறுத்தே உண்டாகும். மனம் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் இயல்பினது. ஆதலால் இனம் தூயதானால் மனம் தூயதாகும்; மனம் தூயதானால் செயல் தூயதாகும்.

மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்; இனம் தூயார்க்கு இல்லை, நன்று ஆகா வினை 456

மனம் தூயவரானவர்களுக்கு மக்கள் நல்லவர்களாக அமைவர். இனம் தூயவரானவர்களுக்கு அவர்கள் செய்யும் செயலெல்லாம் நல்ல பயனுடையனவாகவே முடியும். முன்னைய குறளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது இக்குறள். இனம் தூயதானால் செயல் தூயதாகுமென்றார். தூயதாதல் மட்டுமன்றி நன்மை பயக்குமாறு வெற்றியாய் முடியும் என்று இங்கு கூறுகிறார். அதுபோல இனந் தூயதானால் மனம் தூயதாதல் மட்டுமன்றி, நன்மக்கட்பேறு வாய்க்குமென்றும் இங்கு கூறுகிறார்.

மன நலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்; இன நலம் எல்லாப் புகழும் தரும். 457

மனம் நல்லதானால், நிலைபெற்ற மக்களுயிர்க்கு ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். மனநலத்தால் அறவழி நிலைக்க உயிர் ஆக்கம் பெறும். இனநலம் நற்பெயர் தருதலால், அதன்வழி புகழனைத்தும் வாய்க்கும்.

மன நலம் நன்கு உடையர் ஆயினும், சான்றோர்க்கு இன நலம் ஏமாப்பு உடைத்து. 458

மனநலம் இயல்பாக மிகவுடையராயினும் சான்றோர்களுக்கு இனநலமும் அமைவது அதற்குப் பாதுகாப்பான துணையாகும். மனநலம் இயல்பாகவே வாய்த்துளது. என்றாலும் இனநலமும் அமைந்தால் அம் மனநலம் காக்கப்படும் என்பதாம்.

மன நலத்தின் ஆகும், மறுமை; மற்று அஃதும் இன நலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து. 459

இயல்பாய் அமைந்த மனநலத்தினால் மறுமையிலும் நன்மை உண்டாகும். அம் மனத்தின் நன்மையும் இனநலத்தினாலேதான் பாதுகாவலாய்க் கட்டிக்காக்கப் படுவதாகும். மனநலமும் இனநலமும் தொடர்ந்து பரம்பரைக்கும், மறுமைக்கும் பயன் தருவன.

நல் இனத்தின் ஊங்கும் துணை இல்லை; தீ இனத்தின் அல்லற்படுப்பதூஉம் இல் 460

நல்லவர் இனத்தைக் காட்டிலும் ஒருவனுக்குத் துணையாவது பிறிதில்லை; தீயவர் இனத்தைவிடத் துன்பப் படுத்துவதும் வேறொன்றில்லை.

தெரிந்து செயல்வகை-47

ஒரு செயலை – தொழிலோ வணிகமோ பிறவோ எதுவாயினும் நன்கு ஆராய்ந்து நெறிமுறை தெரிந்துகொண்டு செய்தல். திட்டமிட்டுக் கொண்டு ஒன்றைத் தொடங்கும் இன்றையச் சூழலை இதனுடன் ஒப்பிடலாம்.

அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி, வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து, செயல். 461

ஒரு தொழிலைத் தொடங்குங்கால் அதற்காகும் பொருட்செலவையும், அதனால் கிடைக்கும் பொருள் வருவாயையும் கணக்கிட்டுக் கொண்டு இறுதியில் அவற்றை ஒன்றினொன்று கழித்தவழிக்கிடைக்கும் நிகர ஊதியத்தையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து, நன்மை மிகுதியாகக் கிடைக்குமெனில், அத் தொழிலைத் தொடங்குக. தொழிலுக்கு மட்டுமன்றித் தொடங்கும் எச்செயலுக்கும் பொருந்துமாறு குறள் நடை உளது.

தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும் பொருள் யாது ஒன்றும் இல். 462

ஒரு காரியத்தைத் தொடங்குங்கால், அதற்குத் துணையாகத் தக்கவரென்று தான் சேர்த்துக்கொண்ட குழுவுடன், செய்யப்போகும் வினையை ஆராய்ந்து, பின்பு தாமாகவும் எண்ணிச் செய்ய வல்லவர்களுக்கு, எய்துதற்கு அரிய பொருளென்று எதுவுமில்லை.

ஆக்கம் கருதி. முதல் இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார், அறிவுடையார். 463

சிலசமயம் பெரிதாக ஊதியம் கிடைப்பதுபோல முதலில் தோன்றி, பிறகு கையிலிருந்த முதலையும் இழக்க நேரும். அத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய அறிவுடையவர்கள் ஊக்கம் காட்டமாட்டார்கள். வரப்போகிற ஊதியத்தைக் கற்பனை செய்துகொண்டு இருப்பதையும் இழப்பது, அதனை நன்கு ஆராயாமல் செய்வதன் விளைவாகும்.

தெளிவிலதனைத் தொடங்கார் – இளிவு என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர். 464

தம்மால் தெளிவாக ஆராய்ந்து துணியப்படாத ஒரு செயலை, பிறரால் இகழப்படுதல் என்ற குற்றத்திற்கு அஞ்சுபவர்கள் தொடங்கமாட்டார்கள். தொடங்கிவிடின் இழப்பு வேறு, அதனால் உலகோரால் பழித்துப் பேசப்படும் இழிவு வேறு.

வகை அறச் சூழாது எழுதல், பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பது ஓர் ஆறு. 465

பகையரசர் மீது படையெடுக்க எண்ணும் மன்னன், அங்ஙனம் படையெடுத்தால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் அனைத்தையும், ஒன்று விடாமல் சிந்தித்தே புறப்படவேண்டும். அங்ஙனம் தீர ஆராயாது புறப்படுதல், பகைவரை எச்சரிக்கை செய்து, அவர்கள் தங்களை மேன்மேலும் வலிமைப் படுத்திக்கொள்ள உதவும் ஒரு வழியாகும். 'பாத்திப்படுத்தல்' ஒரு மரபுத்தொடர். தண்ணீர் பாயும் பாத்தியருகே விதையை ஊன்றினால், அது எளிதில் வளர்வது போல, பகைவர் எளிதில் வளர வழி வகுப்பதாகும்.

செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும்; செய்தக்க
செய்யாமையானும் கெடும். 466

ஒரு செயலில் செய்யத்தகாதனவற்றைச் செய்தாலும் அக்காரியம் கெடும். செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமையாலும் கெடும். ஆராய்ந்து தொடங்குவதற்குரிய அனைத்தையும் தொகுத்துப் பொதுப்படக்கூறி, எக் காரியத்திற்கும் பொருந்துமாறு சொல்கிறார். இரண்டையும் நுட்பமாய் அறிந்து செயற்பட வேண்டும்.

எண்ணித் துணிக, கருமம்; துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. 467

செய்யத்தகும் எக்காரியத்தையும் தொடங்கும் முன், நன்கு சிந்தித்துஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன்பின் தொடங்குக! அவ்வாறல்லாமல் முடிவுசெய்து தொடங்கியபின், அதுபற்றிச் சிந்தித்துக்கொள்ளலாம் என்பது தப்பாகும்.

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம், பலர் நின்று
போற்றினும், பொத்துப்படும். 468

வெற்றிதரும் வழி அறிந்து முயலாமல் தப்பான வழியில் கடும் முயற்சி செய்து வருந்துகிற வருத்தம் பலரும் துணையாக நின்று காப்பாற்ற முயன்றாலும் கெட்டழியும். ஊற்றுள்ள இடத்தில் தோண்டாமல் கடும்பாறைப் பகுதியை மிக முயன்றுதோண்டிப் பயனென்ன? பலர் வெற்றி கிடைக்கும் வழிதெரியாமல், வேறு இடத்தில் மிக முயன்று தோற்று, முயற்சியைப் பழிக்கின்றனர்.

நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு—அவரவர்
பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை. 469

யாருக்கு நன்மை செய்ய நினைத்தாலும் அவரவர் பண்பை ஆராய்ந்துதான், நன்மை செய்ய வேண்டும். அங்ஙனம் அவரவர் குணங்களுக்கு ஏற்பச் செய்யாதவிடத்து, நன்மை செய்வதனாலும் தவறுண்டாகும். ஒரு தன்னலக்காரனுக்குப் பதவி உயர்வு எளிதில் கிடைக்கச் செய்தால், அங்ஙனம் உதவியவனையே அவன்கீழே தள்ளிவிட முயலக்கூடும் அல்லவா?

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும்—தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு. 470

காரியங்களைத் தொடங்கும்போது உலகம் தன்னை இகழாத வகையில், தன் தகுதிக்கு ஏற்றவற்றையே ஒருவன் நன்கு எண்ணிச் செய்தல் வேண்டும். தன் தகுதிக்குப் பொருந்தாதவற்றை ஒருவன் செய்ய முற்பட்டால், உலகம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது.

வலியறிதல் - 48

போர் செய்யக் கருதினாலும் தொழில் தொடங்க எண்ணினாலும் கொடை செய்ய நினைத்தாலும் தன் வலிமை மாற்றார் வலிமை தன்னிடமுள்ள பொருள் வலிமை எல்லாவற்றையும் எண்ணிப் பார்த்து அளந்தறிதல்.

வினை வலியும், தன்வலியும், மாற்றான் வலியும்,
துணை வலியும், தூக்கிச் செயல். 471

அரசன் தான் செய்யக்கருதும் வினையினது வலிமையையும் அதனைச் செய்து முடிக்கவேண்டிய தனது வலிமையையும் தன்னை எதிர்த்து நிற்கும் பகைவனது வலிமையையும் இருவர்க்கும் துணையாவார் வலிமையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தன் வலிமை கூடுதலாக இருக்குமாயின் அவ்வினையைச் செய்ய வேண்டும். போர் கருதிய சிந்தனை இவை.

ஒல்வது அறிவது அறிந்து, அதன்கண் தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல். 472

தனக்கு இதனைச் செய்தல் இயலும் என எண்ணிய காரியத்திற்கு அறிய வேண்டுவனவாகிய திறன்களையெல்லாம் அறிந்து, பிறகு அச்செயலிலேயே தன் கவனம் முழுவதையும் வைத்து, அதுவே கண்ணும் கருத்துமாய் நடப்பார்க்கு வெற்றியாய் முடியாத காரியம் இல்லை.

உடைத் தம் வலி அறியார், ஊக்கத்தின் ஊக்கி,
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். 473

தமக்கு இவ்வளவுதான் வலிமையென்று அதனை அளந்தறியாராய், மன எழுச்சி தூண்ட ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கி, அதனை முற்றச் செய்து முடிக்க மாட்டாமல் இடையே கெட்டொழிந்தவர் பலராவர். போர் பற்றியவையாயினும் ஏனைய செயல்களுக்கும் பொருந்துமாறு குறள்நடை யாவும் உள.

அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான், அளவு அறியான், தன்னை
வியந்தான், விரைந்து கெடும். 474

தனக்குரிய ஆற்றலுக்குள் அடங்கி, மற்றவர்களோடு பொருந்திக்கூடி வாழாமல் தனக்குரிய வலிமையது அளவையும் அறியாமல், தன்னைமிகப் பெரிதாக எண்ணி வியந்து செருக்குக்கொள்பவன் விரைந்து கெட்டுப்போவான்.

பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் – அப் பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின். 475

மயில்தோகை மிக நொய்ம்மையானது ; கனமே இல்லாதது, அத்தகைய பீலியாகிய பண்டத்தை அளவின்றி மிகுதியாக ஏற்றினால், அதனை ஏற்றிய வண்டியும் அச்சு முறிந்துபோகும். தனக்குப்பகையாவார் தொகை கூடிக்கொண்டே போனாலும், தனக்கு எதிரானது மிக வலிதாக வளர்ந்து கொண்டே போனாலும் தான் நிலைபெறுதல் அரிது.

நுனிக் கொம்பர் ஏறினார் அஃது இறந்து ஊக்கின்,
உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும். 476

ஒரு மரத்தினது உச்சிக்கு ஏறியவர், அது தாங்கும் அளவறிந்து நில்லாது, அதன் சிறிய பலமற்ற உச்சிக் கொம்பிற்கே, மேன்மேலும் ஏறிச்சென்றால் , அது ஒடிந்து விழ, உயிருக்கு இறுதியாய் முடிந்துவிடும். எதிலும் அவரவர் தத்தமக்குரிய எல்லைகளைத் தெரிந்து செயற்படவேண்டும்.

ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக ; அது பொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி. **477**

ஈதலைப்போற்றும் அறநெறியின்படி, தனக்குரிய பொருளினது அளவை அறிந்து அதற்கேற்ப ஈக ; அது பொருட்செல்வத்தைப்பேணிக்காத்து, மேன்மேலும் ஈந்து வாழ்வதற்கான நெறியாகும்! இதுகாறும் போர் கருதியும் அதனையே பொதுமைப் படுத்தியும் கூறியவர், இனிப் பொருள் அடிப்படையில் வலியறிய வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கூறுகிறார். அளவறிந்து ஈந்தால், பொருட்செல்வத்தைக் காத்துக் கொள்ளலாமாதலால், மேன்மேலும் கொடுத்துதவ அது ஏற்புடையதாகும்.

ஆகாறு அளவு இட்டிது ஆயினும், கேடு இல்லை—
போகு ஆறு அகலாக்கடை. **478**

பொருள் வரும் வழியினது அளவு சிறிதாயினும், அதுபோகும் வழி, அதனைவிட அகலமாக ஆகாதவரை கேடு இல்லை. வருமானத்திற்குக் குறைவாகவோ, அல்லது வருமானத்தின் அளவாகவோ செலவு அமையின் கேடில்லை; செலவு கூடுமாயின் கேடாகும்.

அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகி, தோன்றாக் கெடும். **479**

தனக்குள்ள வருமானத்தின் அளவை அறிந்து அதற்கேற்ப வாழாதவனின் வாழ்க்கை வசதிகள் , முதலில் மிகச்சிறப்பாக உள்ளனபோல ஆடம்பரமாய் வெளியே தோன்றி, பிறகு உண்மையில் அவைகள் எவையும் இல்லை என அறியப்பட்டு, இறுதியில் எவ்விதச் சிறப்புமின்றிக் கெடும். முதலில் ஆடம்பரமாய்ச் செலவு செய்தலால் ' உளபோலத் ' தோன்றும் ; கைப்பொருள் கரைந்து கடன்தொகை பெருகிய பின்பு வெளிப்படும்போது ' உளபோல'த் தோன்றியவை பொய் என்பது தெரியவரும்.

உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை,
வள வரை வல்லைக் கெடும். **480**

தன்னிடமுள்ள செல்வத்தினது எல்லையை அளந்தறியாது செய்யும் ஒப்புரவுச் செய்கையால், ஒருவனது செல்வத்தின் அளவு மிகவிரைந்து கெடும், ஈகையும் ஒப்பரவும் மேலானாலும் அளவறிந்து செய்வனவே தனக்கும் பிறர்க்கும் நெடுங்காலத்திற்குப் பயன்படும். முன்பு'ஈதல் இயையாத போது சாதல் இனிது ' (230) எனவும் 'தன்னை விற்றாயினும் ஒப்புரவு செய்க ' எனவும் (220) அவ்வறச் செய்கையின்பால் தூண்டுதற்கு வற்புறுத்தினார். இங்கு அளவறிதலை வற்புறுத்துகிறார்.

கால மறிதல் - 49

எவ்வளவு வலிமை ஆற்றல் வசதி இருந்தாலும் காலமறிந்து ஒரு காரியம் செய்யாவிட்டால் பயன்படாது. போர்த் தொழிலுக்கு மட்டுமன்றிப் பொதுவாகவும் கருதப்பட வேண்டியதாகும்.

பகல் வெல்லும், கூகையைக் காக்கை;– இகல் வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும், பொழுது. 481

தன்னைவிட வலிமையுள்ளதாகிய கோட்டானைப் பகற்போதில், காக்கை வென்றுவிடும். அதுபோலத் தமது பகையை வெல்ல விரும்பும் வேந்தர்களுக்குக் காலம் பார்த்துப் போரிடுதல் இன்றியமையாதது. வலிமை குறைந்தவராயினும், காலம் கைகொடுத்தால் வெல்லுதல் எளிது. கோட்டானுக்கு பகலில் கண் தெரியாது. அதனால் காக்கை அதை வெல்லுதல் எளிதாகும்.

பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் – திருவினைத்
தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு. 482

எக்காரியத்தையும் அவ்வவற்றிற்குரிய தக்க காலத்தொடு பொருந்தச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அங்ஙனம் காரியமாற்றுதல், ஓரிடத்தும் நில்லாதசெல்வத்தைத் தன்னிடமிருந்து நீங்கிப்போய்விடாமல் கட்டிவைக்கும் கயிறாகும்.

அரு வினை என்ப உளவோ – கருவியாற்
காலம் அறிந்து செயின்? 483

ஒரு செயலை முடித்தற்குரிய கருவிகளோடு, தக்க காலமும் அறிந்து செய்தால், செய்து முடித்தற்கியலாத அரிய செயல்கள் என்று உலகில் எவையும் உளவோ? இல்லை; எக்காரியத்தையும் முடிக்கலாம்.

ஞாலம் கருதினும் , கைகூடும்– காலம்
கருதி, இடத்தாற் செயின். 484

செய்தற்குரிய காலத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து, அதனைத் தகுந்த இடத்தொடும் பொருந்தச் செய்ய வல்லனாயின், அவன் உலகம் முழுவதையும் தானே ஆளக் கருதினாலும் அது அவனுக்குக் கைகூடும்.

காலம் கருதி இருப்பர் – கலங்காது
ஞாலம் கருதுபவர். 485

உலகையே வெல்லக் கருதுபவர், மனம் அசையாது தக்க காலம் வருமளவும் அதனையே எதிர்பார்த்துப் பொறுமையாய்க் காத்திருப்பர்.

ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொரு தகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து. 486

வலிமையால் மன எழுச்சிமிக்கவன் காலம் பார்த்து ஒடுங்கியிருக்கும் இருப்பு, போரிடும் இயல்புடைய ஆட்டுக்கடா தன் பகைமீது தாக்குதற்பொருட்டுச் சிறிது பின்னே கால்வாங்கும் தன்மைத்தாகும், பின்னே கால்வாங்குதல் அதிக வேகமாக வலுவுடன் முன்னே பாய்ந்து தாக்குதற்கேயாம்.

பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார் ; காலம் பார்த்து,
உள் வேர்ப்பர், ஒள்ளியவர். 487

நுண்ணிய அறிவுடையவர்கள் , பகைவர்கள் தங்களிடம் மிகைப் பட நடந்துகொண்டால், அப்பொழுதே விரைந்து தம் சினத்தை வெளிக்காட்டிப் புறத்தே வியர்க்கமாட்டார் ; அவர்களை வெல்லுதற்கான காலத்தினை எதிர்பார்த்து அது வருந்துணையும் மனத்துள்ளே வெகுண்டு கொண்டிருப்பர். வியர்த்தல் - புழுங்குதல்.

செறுநரைக் காணின் சுமக்க ; இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 488

வலிமை குறைந்தவழி, பகைவரை நேரில் கண்டால், அவர்களைத் தலையில் சுமக்க : அவர்களுக்குப் பணிந்துசெல்க ; அவர்களுக்கு வலிமைகுன்றி, அழித்துவிடத்தக்க காலம் நெருங்கும் போது, கொன்று தலைகீழாக அவர்களை உருட்டிவிடுக!

எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால், அந் நிலையே
செய்தற்கு அரிய செயல். 489

தமக்கு எய்துதற்கு அரிய காலம் வந்து அமையுமானால், அங்ஙனம் கைகூடிய அப்பொழுதே, அது நீங்குவதற்கு முன்பாகத் தம்மால் செய்தற்கு அரிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துவிடுக!

கொக்கு ஒக்க , கூம்பும் பருவத்து ; மற்று அதன்
குத்து ஒக்க , சீர்த்த இடத்து. 490

காலம் பார்த்து அமைதியாய்க் காத்திருக்கவேண்டிய காலத்தில் மடைவாயில் கொக்குப்போல ஒடுங்கிக் காரியமே கண்ணாக இருந்திடுக! வினை செய்தற்கு வாய்ப்பான காலம் வந்தபோது, அக்கொக்கு மீனைக் குத்துமாறு போலத் தப்பாமல் விரைந்து செயலாற்றுக!

இடனறிதல் - 50

வலிமையும் காலமும் போல வெற்றியடைதற்குத்தக்க இடமும் அறிந்து செய்தல். எந்தக் கடையை எந்த இடத்தில் வைக்கலாம் என்பது கூட இதிலடங்கும்.

தொடங்கற்க எவ் வினையும் ; எள்ளற்க — முற்றும்
இடம் கண்டபின் அல்லது ! 491

முழுவதும் வெற்றியாக முடித்தற்குத் தக்க இடங்கண்டபிறகல்லது, முன்னதாக எச்செயலையும் தொடங்காதீர்! அவ்வாறல்லாமல் தொடங்கினால் என்ன ஆகிவிடும் என்று இகழாதீர்!

முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் அரண் சேர்ந்து ஆம்
ஆக்கம் பலவும் தரும். 492

பகையை வெல்லக் கருதும் மிக்க வலிமையினையுடைய அரசர்களுக்கும், தங்களுக்குரிய அரண்களை நன்கு அமைத்துக் கொள்ளுதலால் ஆகின்ற ஆக்கம் பல பயன்களையும் கொடுக்கும், வலிமையிருந்தாலும் அரணும் முக்கியம், எதிரியை வெல்லுதற்காம் இடமறிதலேயல்லாமல், தமக்குக் காப்பான இடனறிதலும் வேண்டும். மொய்ம்பு - உடல் வலிமை.

ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப – இடன் அறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்? 493

பகைவர்களை வெல்லக்கூடிய இடமறிந்து, அவர்களிடமிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொண்டு, பக்குவமாய்ச் செயற்படுவார்களானால், வலிமை இல்லாதாரும் வலிமைபெற்றுப் பகைவரை வெல்வர்!

எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் – இடன் அறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494

பகைவரைச் சூழ்ந்து முற்றுகையிடுதற்குத் தகுந்த இடத்தை அறிந்து உட்சென்றவர்கள் விரைந்து நெருங்கி நின்று போர் இடுவாராயின், வெல்லலாம் என எண்ணி உள்ளே இருந்தவர்கள், தம்மைக் காத்துக்கொள்ள இயலாமல் தம் எண்ணத்தை இழப்பர்! உள்ளிருப்போர் ஆயத்தமாகுமுன் தாக்கிவிடுக என்பதாம்.

நெடும் புனலுள் வெல்லும் முதலை ; அடும் , புனலின்
நீங்கின், அதனைப் பிற. 495

ஆழமான நீர்நிலையுள் இருக்கும் முதலை பிற உயிர்களையெல்லாம் வெல்லும் ; அந் நீரினின்றும் நீங்கினால் பிற உயிர்கள் யாவும் அதனை வெல்லும்! அதுபோலத் தமக்குப்பொருந்திய இடமாயின் பகைவரை எளிதில் வெல்வர் ; பொருந்தாத இடத்துச்சென்றால் பகைவரால் எளிதில் வெல்லப்படுவர்.

கடல் ஓடா, கால் வல் நெடுந் தேர் ; கடல் ஓடும்
நாவாயும் ஓடா, நிலத்து. 496

வலிம்மிக்க சக்கரங்களையுடையதாயினும் பெரிய தேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; கடலில் ஓடவல்ல நாவாய்களும் நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா! இடமறிதலோடு, இடத்திற்கேற்ற கருவிகளுமறிந்து செயற்பட வேண்டும்.

அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா – எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தாற் செயின். 497

பகைவரை வெல்லுதற்காம் வழிகளைக் குறைவறச்சிந்தித்து, தக்க இடமும் அறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்வாராயின், அஞ்சாமை ஒன்றே போதும் வெல்வதற்கு ; அஃதல்லாமல் வேறு துணை வேண்டுவதில்லை.

சிறு படையான் செல் இடம் சேரின், உறு படையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498

பெரிய படையையுடைய அரசனேயாயினும், சிறிய படையையுடையவனுக்குப் பாதுகாப்பான இடத்திலே சென்று போர் செய்வானானால், தன் மன எழுச்சி குன்றிப் பெருமை கெடுவான். பெரிய படையினனாயினும், இடமறியாது சென்றால் தோற்க நேரும்.

சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும், மாந்தர்
உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது. 499

பாதுகாப்பான அரண்களும் பெருமையும் இல்லாதவராயினும் பகைவர்கள் வசிக்கின்ற அவர்களது நிலத்தின்கண் சென்று தாக்கிவெல்லுதல் அரிதாகும். தம் நிலத்தைக் காக்க உயிரை விட்டுப் போராடுவராதலின், பெரும்படையும் உடைய நேரும். அவரவர்க்கு உரிய இடமே, அவர்க்கு ஒரு வலிமையாகுமாம்.

கால் ஆழ் களரில் நரி அடும், கண் அஞ்சா
வேல் ஆழ் முகத்த களிறு. 500

நேர் நிற்றலை அஞ்சாத, வேல்களால் அழுத்தப்பட்ட முகத்தையுடைய களிறுகளை, அவை கால் உள்ளே அமிழும் தன்மையுடைய சேற்று நிலத்தில் அகப்பட்டால், நரி கொல்லும்! எவ்வளவு வலிமையுடையாரும் தமக்குப் பொருந்தாத இடத்திற்குச்சென்றால் , தம்மைவிட மிக எளியராலும் தோற்க நேரும்.

தெரிந்து தெளிதல் - 51

தெரிந்து தெளிதலும் இதற்கடுத்த தெரிந்துவினையாடலும் தொடர்புடையன. தெரிந்து தெளிதல் – தனக்குக்கீழே பணி செய்யக் கூடிய அமைச்சர், தூதுவர் முதலானோரை, அரசன் அவர்தம் பண்பு, அறிவு, திறமை முதலியவற்றால் ஆராய்ந்து அவர்பால் நம்பிக்கை வைத்துப் பணியில் அமர்த்துதல், தெரிந்து வினையாடல் – அவர்களின் பணியினது நன்மை தீமைகளைத் தொடர்ந்து ஆராய்தலும், அவர்களை அவரவர் திறமை, தகுதியறிந்து வேலை வாங்குதலும் ஆம். ஒரு செயலை முன்கூட்டி நன்கு ஆராய்ந்து திட்டமிட்டுக் கொண்டு தொடங்குதல் தெரிந்து செயல்வகையில் கூறப்பட்டது, பின்னர் வலிமை, காலம், இடமறிந்து செயற்படும் வகைகள் கூறப்பட்டன, பெரியாரைத் துணைக்கோடலும் சிற்றினம் சேராமையும் இங்ஙனம் ஆள்வினைகளை மேற்கொள்ளும்போது கடைப்பிடிக்க வேண்டியனவே, தொடர்ந்து வினைசெயல்வகை வரை வருவன யாவும் இன்றைய 'ஆள் வினை இயலில்' பாடமாக வைத்து இளைஞர்கட்குக் கற்பிக்குமாறு அமைந்தவை இவை.

அறம், பொருள், இன்பம், உயிரச்சம், நான்கின்
திறம் தெரிந்து தேறப்படும். 501

ஆள்வோர் தமக்கு கீழே பணியில் அமர்த்துபவர்களை நான்கு வகை உத்திகளின் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து தெளிதல் வேண்டும் . அறம் தவறுபவனா, பொருளாசை உள்ளவனா, இன்பத்தில் ஆசைமிக்கவனா, தன் உயிருக்காக அஞ்சுபவனா என ஆராய்ந்து , இவற்றால் எவன் சற்றும் மனம் திரியாதிருக்கின்றானோ, அவனையே ஆட்சிப்பணிகளில் அமர்த்தவேண்டும்.

குடிப் பிறந்து , குற்றத்தின் நீங்கி, வடுப் பரியும்
நாண் உடையான்கட்டே தெளிவு. 502

உயர்குடியில் பிறந்து, இயல்பாகக் குற்றங்களின் நீங்கி, தன்னை அறியாது பழி எதுவும் தன் மீது பட்டுவிடுமோ என அஞ்சுகின்ற , நாணமுடையவன்மீதே நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். உயர்பதவிகளில் பிறரைப் பணியமர்த்தும்போது யாரைத் தெளியலாம்? யார் மீது நம்பிக்கை வைக்கலாம்? என ஆராயும் முறை இது. நாணமுடையவன் குற்றம் செய்யமாட்டான்.

அரிய கற்று, ஆசு அற்றார்கண்ணும், தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே, வெளிறு. 503

கற்பதற்கு அருமையுடைய நூல்களையெல்லாம் கற்று , இயல்பாகக் குற்றங்களினின்றும் முற்றிலும் நீங்கியவர்களிடத்திலும் நுண்ணிதாய் ஆராயுமிடத்து, அறியாமை என்பது சிறிதளவும் இல்லாதிருப்பது மிக அரிதாகும். உலகில் அறியாமை என்பது முழுவதும் இல்லாத ஒருவரைத் தேடுதல் அரிது. கூடியவரை அறியாமையின் நீங்கியவரா என்றே ஆராய்தல் வேண்டும். வல்லவரைவிட, நல்லவரா என்றே தெளிய வேண்டும்.

குணம் நாடி, குற்றமும் நாடி, அவற்றுள்
மிகை நாடி, மிக்க கொளல். 504

ஒருவனது நற் குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து, பிறகு அவனிடம் காணப்படும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து இறுதியாக அவ்விரண்டினுள்ளும் எது மிகுதியாக உளதென எண்ணிப்பார்த்து மிகுதியாய் உள்ளதன் அடிப்படையில் அவனை ஏற்கவோ தள்ளவோ செய்க! எந்த ஒரு பொருள்பற்றியும் குணமும் குற்றமும் நாடி, மிக்கது கொள்ளுமாறு குறளின் நடைப்போக்கு பொதுப்பட அமைந்துளது.

பெருமைக்கும், ஏனைச் சிறுமைக்கும், தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 505

ஒருவரைப்பணியிலமர்த்துதற்கு முன், அவரது பெருமை, சிறுமைகளை ஆராய வேண்டுமேல், அவ்விரண்டுக்கும் அவரவர்தம் செயல்களே, தரம் உரைத்துப் பார்க்கும் கல்லாகும், பொன்னை உரைத்து, மாற்றுப் பார்க்கும் உரைகல் கட்டளைக்கல் எனப்படும். வாய்ப்பேச்சு, திறமை, அறிவு போன்றவற்றைவிட , அவற்றை நடைமுறையில் கையாளும் செயல்களை வைத்தே ஒருவரை மதிப்பிட வேண்டும்.

அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக ; மற்று அவர்
பற்று இலர் ; நாணார் பழி. 506

ஒருவர் வீடு, மனைவி, மக்கள் என எதுவும் அற்றவராயின் அவரை அரசுப் பணிக்கோ, ஆளும் பிற பணிகளுக்கோ தெளிவு செய்தலைத் தவிர்க! ஏனெனில் அவர் உலகத்தோடு எவ்விதத் தொடர்பும் உடையவரல்லர்; அதனால் பழிவருமென்று வெட்கப்படமாட்டார்.

காதன்மை கந்தா, அறிவு அறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாம் தரும். 507

அமர்த்தும் பணியில் அறியவேண்டுவன எதனையும் அறியாத ஒருவரை, அவர்மீது நாம் வைத்திருக்கும் பாசத்தையே அடிப்படையாகக்கொண்டு அமர்த்துதல், நம்மை உலகம் அறிவில்லாதவர் எனத் தூற்றும் படியான எல்லாத் தீமைகளையும் கொடுக்கும்.

தேரான், பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும். 508

முன் தொடர்பு எதுவும் இல்லாத அயலானை ஆராயாமல் தெளிந்து பணியை ஒப்படைப்பின், அவ்வாறு ஒப்படைப்பவனுக்கு மட்டுமன்றி அவன்வழிவரும் பரம்பரைக்கும் தீராத பெருந்துன்பமாய் முடியும்.

தேறற்க யாரையும், தேராது ; தேர்ந்த பின்,
தேறுக, தேறும் பொருள். 509

ஆராயாமல் யாரையும் தேர்ந்தெடுத்தல் கூடாது. அங்ஙனம் , நன்கு ஆராய்ந்து தேர்ந்தெடுத்தபிறகு, அவர்பால் ஒப்படைக்கக் கூடிய பணிகளைத் தெளிவாய் அறிந்து செயற்படுக! தேர்ந்தெடுத்தபின் வழிநடத்தும் முறை தவறினாலும் ஆள்வினை கெடும்.

தேரான் தெளிவும், தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்,
தீரா இடும்பை தரும். 510

ஒருவனை ஆராயாது தேர்ந்தெடுப்பதும் தேர்ந்தெடுத்த பிறபாடு அவன்மீது ஐயப்படுதலுமாகிய இவை இரண்டுமே, மேலாண்மையனுக்குத் தீராத பெருந்துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

தெரிந்து வினையாடல் - 52

ஆராய்ந்து ஒருவரை வேலைக்குத் தெரிவு செய்தபின் அவரவர்க்குரிய பணியை அறிந்து ஒப்படைத்து ஆள்கின்ற திறமை.

நன்மையும் தீமையும் நாடி, நலம் புரிந்த
தன்மையான் ஆளப்படும். 511

ஒருவனிடம் முதலில் ஒரு பணியை ஒப்படைத்து, அதில் நல்லனவற்றையும் தீயனவற்றையும் ஆராய்ந்து, அவற்றுள் நல்லனவற்றையே அரசனுக்குகந்தன என எண்ணி விரும்பிச்செய்கிறானா என்பதைக் கண்டுகொண்டு, பின்பு சிறந்த பணிகளிலே வைத்து ஆளப்படுவான்.

**வாரி பெருக்கி, வளம் படுத்து, உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை!** 512

பொருள் வருவாய் தரும் துறைகளை முன்னிலும் கூடுதலாகப்பெருக்கி, அவற்றாலாம் செல்வ வளத்தை வளர்த்து, இடையூறுகளை நாள்தோறும் ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவன் அரசனுக்குப் பணி செய்தற்குரியவனாவான்.

**அன்பு, அறிவு, தேற்றம், அவா இன்மை, இந் நான்கும்
நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு.** 513

பணி செய்யுங்கால் அரசன்மாட்டு அன்பை வெளிப்படுத்தவேண்டும் ; கொடுத்ததை நிறைவேற்றும் துறைசார்ந்த அறிவுடையவனாக இருக்கவேண்டும் ; இதுதான் செயற்பாலது என ஒன்றைத் துணியும் தெளிவு வேண்டும் ; காரியமாற்றுங்கால் பொருளில் ஆசையற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும். இவை நான்கையும் உறுதியாக உடையவனிடமே பணியை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

**எனை வகையான் தேறியக்கண்ணும், வினை வகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர்.** 514

எல்லாவகையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து பணிகளை ஒப்படைத்த பின்பும், தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளின் இயல்பு காரணமாக, முன்பு நடந்துகொண்ட முறைகட்கு மாறாக நடந்து கொள்ளும் மாந்தர்கள் உலகத்துப் பலராவர். தெளிந்தோம் என்று அலட்சியமாக இராமல், இடையில் இவ்வாறு நம்பிக்கையை வீணாக்கு பவர்களைப்பற்றி விழிப்பாயிருக்கவேண்டும்.

**அறிந்து, ஆற்றி, செய்கிற்பாற்கு அல்லால், வினைதான்
சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்று அன்று.** 515

ஒரு காரியத்தைச்செய்யும் நெறிமுறைகளைக் கண்டு, செயலில் ஈடுபடும்போது வரக்கூடிய இடையூறுகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, செய்து முடிக்கவல்ல ஆற்றலுடையவர்களிடமே அதனை ஒப்படைக்கவேண்டும். அல்லாமல் வேறு வகைகளில் சிறப்புற்றவன் என்பதற்காக ஒருவனை அவனுக்குப் பொருத்தமற்ற ஒன்றில் விடக்கூடாது.

**செய்வானை நாடி, வினைநாடி, காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து, செயல்!** 516

செயலைச்செய்து முடிக்க வல்ல திறமையாளனைஆராய்ந்து, பின்பு அவன் செய்யவிருக்கும் காரியத்தின் இயல்பையும் ஆராய்ந்து அவ்வக் காலத்திற்குத்தக அவையிரண்டும் பொருந்தி வருதலையும் நன்கு அறிந்து அவனை அச்செயலில் ஈடுபடுத்துக!

**'இதனை, இதனால், இவன் முடிக்கும்' என்று ஆய்ந்து,
அதனை அவன்கண் விடல்.** 517

இச்செயலை இக் கருவியால் இத்தகு ஆற்றலுடைய இவன் முடிக்கவல்லன் என்று கண்டு அவனிடம் அச்செயலைச் செய்யுமாறு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை, அவனை
அதற்கு உரியன் ஆகச் செயல். 518

ஒருவனை ஒரு செயலுக்குப் பொருத்தமானவன் என்று அதைச் செய்தற்காம் உரிமையை ஒப்படைத்த பின்பு, அவனை அச்செயலுக்குரிய எல்லா வசதிகளும் உரிமைகளும் உடையவனாக உயரச்செய்தல் வேண்டும் . வினை ஒப்படைத் தானபின் அதற்குரிய தகுதிகளையும் ஒப்படைத்துவிட்டு விலகி நிற்க வேண்டும்.

வினைக்கண் வினைஉடையான் கேண்மை வேறு ஆக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519

தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்திலேயே கருத்தாக இருந்து, அதை முடிப்பதிலேயே கண்ணாக இருப்பவன், தம்மிடம் நட்புரிமையோடு பழகுவதை, பொறாமையாளர்கள் கூறும் சொற்கேட்டுத் தவறாக எடுத்துக் கொள்பவனைத் திருமகள் கை விட்டு நீங்கி விடுவாள். சிலர் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியமே கண்ணாக இருப்பர் ; காக்கை பிடிக்க அறியார்.

நாள் தோறும் நாடுக மன்னன் – வினை செய்வான்
கோடாமை கோடாது உலகு. 520

அரசு அதிகாரிகள் போலும் வினைமேற் கொண்டு செயலாற்றுபவர்கள் எவ்விதத்தப்பும் செய்யாது நடுநிலையுடன் செவ்விய முறையில் நடந்துகொள்வார்களாயின், உலகமும் எவ்விதத் தவறும் செய்யாது செவ்வையாய் இருக்கும். எனவே மன்னவன் நாள்தோறும் அதிகாரிகளது செயல்களை ஆராய்ந்தவண்ணம் இருக்கவேண்டும்.

சுற்றந்தழால் - 53

அமைச்சர், படைத்தலைவர் உள்ளிட்ட சூழஇருக்கும் சுற்றத்தாரை அரசன் அவருக்கு வேண்டுவன கொடுத்தும் வசதிவாய்ப்புகள் செய்தும் தன்பால் அன்பு செலுத்துமாறு தழுவிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொதுவாகச் செல்வர்கள் தம் செல்வத்தைச் சுற்றத்தார்க்குப்பயன்படுத்தி அணைத்துக்கொண்டு வாழ்தலையும் இது குறிக்கும். அமைச்சர் முதலான அதிகாரிகளைச் 'சுற்றம்' எனல் பழம் மரபு.

பற்று அற்றகண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே உள. 521

ஒருவன் செல்வமனைத்தும் இழந்து வறியவனான காலத்திலும் அவனிடம் பழைய உறவை விடாது கொண்டாடும் இயல்புகள் சுற்றதார்களிடமே உண்டு. அத்தகையவர்கள் தான் 'சுற்றத்தார்' எனத் தகுதியுடையவர் என்ற தொனியும் உளது.

**விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின், அருப்பு அறா
ஆக்கம் பலவும் தரும். 522**

அன்பால் இணையும் விருப்பம் நீங்காத சுற்றம் ஒருவனுக்கு அமையுமானால், அவனுக்கு மேலும் மேலும் கிளைத்துப் பெருகும் செல்வம் முதலாய ஆக்கங்கள் பலவற்றையும் அது தரும். பலர் கூடி வளர்த்தலால் செல்வம் பல்கிப்பெருகும். அரும்புதல் அறாத ஆக்கம்- கிளைத்துப்பெருகும் செல்வங்கள். இங்கு சுற்றம் என்பது அரசுக்கு அதிகாரிகள் ஆவர்.

**அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை – குளவளாக்
கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று. 523**

சுற்றத்தோடு அளவளாவி - நெஞ்சு கலந்து வாழவேண்டும். ஏனெனில் சுற்றத்தார் குளத்திற்குக் கரைபோல் நின்று காப்பவர்கள். அங்ஙனம் மனமொன்றி வாழாதான் செல்வ வாழ்க்கை குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர் நிறைந்தாற் போலாகும். சுற்றமில்லாதவன் செல்வம் காக்கப்படாது அழியும்.

**சுற்றதால் சுற்றப்பட ஒழுகல், செல்வம்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 524**

சுற்றமானது அன்போடு தன்னைச் சூழ வருமாறு பரிவுகாட்டி உதவிகள்செய்து வாழ்தல் ஒருவன் செல்வத்தைப் பெற்றதனால் பெற்ற சிறந்த பயனாகும். செல்வத்தைப் பயன்படுத்திச் சுற்றத்தைத் தழுவிக்கொள்ளுதல் செல்வமுடைமையின் பயனாகும்.

**கொடுத்தலும் இன் சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப்படும். 525**

ஒருவன் தன் சுற்றத்தார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொல் பேசுதலையும் கைக்கொள்வானாயின், அவன் அடுக்கப்பட்ட சுற்றங்கள் அனைத்தாலும் சூழப்படுவான். தன் சுற்றமும் அதனது சுற்றமும் பின்னும் அவர்கள் அனைவரின் சுற்றமும் என இது கிளைத்துச் செல்லுமாதலின் ' அடுக்கிய சுற்றம் ' எனப்பட்டது.

**பெருங் கொடையான், பேணான் வெகுளி, அவனின்
மருங்கு உடையார் மா நிலத்து இல். 526**

ஒருவன் சுற்றத்தவர்க்கு மிகுதியாக அள்ளிக்கொடுக்கும் கொடைஞனாகவும் அதிகார பலத்தால் தோன்றும் வெகுளியைச் சிறிதும் கைக் கொள்ளாதவனுமாக இருப்பானேல், அவனுக்குப் பக்கத்துணை அமைவது போல் வேறு யாருக்கும் அமையாது.

**காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும் ; ஆக்கமும்
அன்ன நீரார்க்கே உள. 527**

காக்கைகள் தமக்கு இரை கிடைத்தால் அதை மறைக்காமல் தம் இனத்தைக் கரைந்து அழைத்து அவற்றோடும் கூட உண்ணும். அஃதேபோலச் சுற்றத்தவரோடு நுகர்வோருக்கே செல்வங்கள் பலவும் உளவாகும்.

**பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்,
அது நோக்கி வாழ்வார் பலர். 528**

தன் கீழ்ப் பணிசெய்யும் அதிகாரிகளையும் அமைச்சர்களையும் 'எல்லோரும் சமம்' என்பதுபோலப் பொதுவாகப் பாராமல் அவரவர் தகுதி திறமைகட்கு ஏற்ப வரிசைப்படப் பார்த்து அதற்கேற்ப நடத்துவானாகில், அச் சிறப்பினைத் தாமும் உயர்வு பெற்று அடைதலை நோக்கி, அதற்கேற்ற திறைமையைக் காட்டி வாழ்வோர் பலராவர்.

**தமர்ஆகி, தன் – துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும். 529**

தனக்குச் சுற்றமாயிருந்து பிறகு ஒரு காரணத்தால் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றவர் மீண்டுவந்து சுற்றமாதல், அங்ஙனம் அவர்பிரியக் காரண மாயிருந்ததை அரசன் கைவிடத் தானே உளதாகும். சுற்றத்தவர் மனம் வேறுபட்டுப்பிரிய நேர்ந்தால், அங்ஙனம் பிரிய நேர்ந்த காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து விலக்கிக்கொண்டு, மீண்டும் அவரைச் சுற்றமாக்கிக்கொள்க. அமராமைக் காரணம் - பொருத்தி இராமல் பிரிந்த காரணம்.

**உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை, வேந்தன்
இழைத்து இருந்து , எண்ணிக் கொளல். 530**

தன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்து போன ஒருவன் பின்பு தனக்கு ஒரு காரியம் ஆகவேண்டும் என்பதற்காகத் திரும்பத் தன்னிடம் வருவானாகில், அவனுக்கு வேந்தன் அவ்வாறு அவன் தன்னிடம் வேண்டியதைச் செய்து கொடுத்து, பின்பு ஆர அமர நன்கு ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ள வேண்டும்.

பொச்சாவாமை - 54

பொச்சாத்தல் – கடமையை மறத்தல், செல்வம், பதவி முதலியவற்றால் மகிழ்ச்சியில் மிதக்கும்போது, கடமையை அலட்சியப் படுத்தி மறக்கத் தோன்றும். கொண்ட குறிக்கோளை இடையில் கைவிடக் காரணமான இம்மனச்சோர்வாம் 'அலட்சியப் புத்தி' நீங்கியவழியே ஆட்சி சிறக்கும்.

**இறந்த வெகுளியின் தீதே – சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியில் சோர்வு. 531**

மிகக் கூடுதலான உவகைக் களிப்பினால் ஏற்படும் கடமைமறதி, அளவுகடந்த வெகுளியைவிடத் தீதாகும். அளவு மீறிய கோபம் தன்னையே கொல்லவல்லது, அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியில் மிதந்து, கடமைகளை அலட்சியபடுத்தி மறப்பதும் தனக்கே தீதாய் முடியும்.

**பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை – அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக் கொன்றாங்கு. 532**

நாள்தோறும் இரந்துண்ணும்படியான வறுமை ஒருவனது அறிவை மழுங்கடித்துவிடுவதுபோல் ஒருவனது புகழை அவனது கடமை மறதி கெடுத்துவிடும். நிச்சம் - நாள்தோறும், நிரப்பு - வறுமை.

பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அது உலகத்து
எப் பால் நூலோர்க்கும் துணிவு. 533

செய்யவேண்டியவற்றை அலட்சியப்படுத்தும் கடமை மறதியுடையார்க்குப் புகழுக்குரிய தன்மைகள் எவையும் அமையா. இது உலகத்தில் அனைத்துத் துறைசார்ந்த, எல்லாவகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்த முடிபாகும்.

அச்சம் உடையார்க்கு அரண் இல்லை; ஆங்கு இல்லை;
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு. 534

எத்தனை கோட்டைகளுக்குள்ளேயிருந்தாலும் மனத்தில் அச்சம் உடையவர்களுக்கு அவற்றால் பயனில்லை; அதுபோலச் செல்வம் அனைத்தும் உடையவர்களேயாயினும் கடமை மறதியுடையவர்களுக்கு அவற்றால் வரும் நன்மை இல்லை.

முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான், தன் பிழை,
பின்ஊறு , இரங்கிவிடும். 535

வரக்கூடிய துன்பங்களை முன்னதாக அறிந்து, உரிய காலத்தே காக்காமல் அலட்சியப்படுத்தி விடுத்தவன், பிறகு அவை வந்து தன்னைத் தாக்குகின்ற காலத்தில், தன்னால் அவற்றைத் தடுக்கலாகாமையால், தான் முன்செய்துவிட்ட பிழைக்காக இரங்கி அழ நேரும்.

இழுக்காமை யார்மாட்டும், என்றும், வழுக்காமை
வாயின், அஃது ஒப்பது இல். 536

யாரிடத்திலும் எக்காலத்திலும் அவரவர்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளையோ, உதவிகளையோ அலட்சியப் படுத்தி மறவாதிருக்கும் தன்மை, ஒருவனிடம் சிறிதும் தப்பாமல் வாய்க்குமானால், அதனைப்போல அவனுக்கு நன்மை செய்வது பிறிதொன்றில்லை.

அரிய என்று ஆகாத இல்லை– பொச்சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். 537

எதனையும் மறவாது சிந்திக்கும் தப்பாத சிந்தனை என்ற கருவியால் நன்கு எண்ணிப் பேணிச் செய்வானாயின் , ஒருவனுக்கு இவை செய்தற்கு அரியன என்று சொல்லிக் கை கூடாத காரியங்கள்எதுவுமில்லை.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல் வேண்டும்; செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல். 538

ஒருவன் தான் மிகவும் உயர்த்திப் புகழ்ந்து பேசியவற்றை, பேசியவாறே கடைப்பிடித்துச்செயலில் செய்தாக வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாது, மறந்துவிட்டவர்களுக்கு ஏழு பிறப்பிலும் நன்மை இல்லை. இப்பிறப்பில் நன்மையில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும் இது. ஒரு மொழி நடை.

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை உள்ளுக – தாம் தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து! 539

மக்கள் வெற்றிக் களிப்பினால் மகிழ்ச்சியிலேயே மூழ்கி மயங்கி அதில் தம்மை மறக்கும்பொழுது, அவ்வாறு முன்பு மயங்கிக் கடமைகளை மறந்து இகழ்ந்ததனால் கெட்டழிந்தவர்களை நினைத்துப் பார்ப்பார்களாக!

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் – மற்றும் தான்
உள்ளியது உள்ளப்பெறின். 540

ஒருவர் தாம் நினைத்ததை அடைதல் என்பது எளிது. எப்பொழுது எனில், மேலும்மேலும் தாம் செய்ய எண்ணியதையே எண்ணிஎண்ணி, அதற்கானவற்றிலேயே மனம் தோயப் பெறுவார்களாயின். குறிக்கோளைக் கணப்பொழுதும் மறவாதவர்கள் அதை அடைதல் உறுதி.

செங்கோன்மை - 55

நடுநிலைமை தவறாது ஆட்சிபுரியும் தன்மை. ஆட்சியாளரை மையமிடாது ஆளப்படும் ஆட்சிச் சிறப்பே பேசப்படுகிறது.

ஓர்ந்து, கண்ணோடாது, இறை புரிந்து, யார்மாட்டும்
தேர்ந்து, செய்வஃதே முறை. 541

குற்றங் கண்டவிடத்து ஆராய்ந்து, தனக்கு வேண்டியவர் எனத் தயவு காட்டாது தன் ஆட்சியதிகாரத்தைச் செலுத்திக் குற்றம் செய்தவர் யாராயிருந்தாலும் குற்றத்திற்கு ஏற்ற தண்டனையை நீதிநூல் வல்லாருடன் சிந்தித்து அதன்படி செய்வதுதான் 'முறை' என்று சொல்லப்படும். முறை - நீதி செய்யும் முறைமை; ஆள்பவர்க்கு இது முதற்கடமை.

வான் நோக்கி வாழும் உலகு எல்லாம்; மன்னவன்
கோல் நோக்கி வாழும் குடி. 542

உலகமெல்லாம் வானத்து மழையை எதிர்நோக்கி அதனால் உயிர்வாழும். அதுபோலக் குடிமக்கள் அனைவரும் அரசனது நேரிய ஆட்சியை எதிர்நோக்கி அதனால் வாழ்வர். நேரிய அரசாட்சி இன்றேல் குடிமக்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்தல் இயலாது.

அந்தணர் நூற்கும், அறத்திற்கும், ஆதியாய்
நின்றது–மன்னவன் கோல். 543

அந்தணர்களது வேதங்களுக்கும் அறத்திற்கும் அடிப்படையாய் நிலைபெற்றது அரசனது செங்கோலாட்சியேயாகும். அரசாட்சிக்கே தலைமையிடம் என்பதை வற்புறுத்துகிறது. அந்தணர்தம் வேதங்கள் அரசனுக்கும் மேலானவை என்ற கருத்தை மாற்றி, அவற்றிற்கும் அறத்திற்கும் காவலாய் நிலைபெற்றது மன்னவனது ஆட்சியே என வற்புறுத்துவது இது.

குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சும் மா நில மன்னன்
அடி தழீஇ நிற்கும், உலகு. 544

குடிகளை அரவணைத்து, வேண்டுவன செய்து ஆட்சி செலுத்தும் உலகை ஆளும் மன்னனது அடியைப்பொருந்தி இவ்வுலகம் அவனுக்குத் துணையாக நிற்கும்.

இயல்புளிக் கோல் ஓச்சும் மன்னவன் நாட்ட—
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு. 545

ஆடம்பரம் ஆரவாரமெல்லாம் இல்லாமல் கடமையென்று கருதி மிக இயல்பாக அறவழியில் ஆட்சிசெலுத்தும் மன்னவனது நாட்டின்கண்ணே பருவ மழையும் குறையாத விளைவும் ஒருங்குகூடிச் சிறக்கும்.

வேல் அன்று, வென்றி தருவது ; மன்னவன்
கோல்; அதூஉம், கோடாது எனின். 546

மன்னவனுக்கு வெற்றியைத் தருவது அவன் கையிலுள்ள வேல் அன்று; செங்கோலே அவ்வெற்றிக்கு அடிப்படையாகும். அதுவும் எக்காலத்தும் ஒருபாற் கோடாது செவ்விதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஆயுத பலத்தைவிட, ஆட்சிச் சிறப்பே ஓர் அரசைக் காக்கும்.

இறை காக்கும், வையகம் எல்லாம்; அவனை
முறை காக்கும், முட்டாச் செயின். 547

உலகம் முழுவதையும் அரசன் காப்பான்; அவனை, அவன் செய்யும் நீதிதவறாத ஆட்சி முறையே காக்கும்; அவ் ஆட்சியானது தப்புமாறு வந்தவிடத்தும் தப்பாமல் செலுத்துவானாயின் அங்ஙனம் அவன் காக்கப் பெறுதல் உறுதியாகும்.

எண் பதத்தான் ஓரா, முறை செய்யா, மன்னவன்
தண் பதத்தான் தானே கெடும். 548

வந்தவர் தம் குறைசொல்லுதற்கு எளியனாய் உடனே செவிமடுத்து, தன் அமைச்சர்களுடன் ஆலோசித்து விரைந்து முறைசெய்யாத மன்னவன் காலந்தாழ்த்துகின்ற காரணத்தால் கெடுப்பாரின்றியும் தானே கெட்டுப்போவான். காலந்தாழ்த்துவதால் நீதிமுறை தவறக்கூடும். தண்பதம் - ஆறப்போடுதல் என்பர் இன்று.

குடி புறங்காத்து, ஓம்பி, குற்றம் கடிதல்
வடு அன்று; வேந்தன் தொழில். 549

குடிகளைப் பிறர் துன்புறுத்தாமல் காத்து, தானும் துன்பம் செய்யாது பேணிக் காக்கும் அதே சமயத்தில் குற்றம் கண்டால் தண்டித்து அதனை நீக்குதல் வேந்தனுக்குக் குற்றமன்று; அதுவே அரசனது தொழிலாகும்.

கொலையிற் கொடியாரை, வேந்து ஒறுத்தல் பைங்கூழ்
களை கட்டதனொடு நேர். 550

அரசன் மிகக்கொடியவர்களைக் கொலைத் தண்டனை கொடுத்துத் தண்டித்தல், உழவன் பயிர் வளர்வதற்காகக் களைகளை வெட்டி நீக்குவதற்குச் சமமாகும்; அது குற்றமாகாது!

கொடுங்கோன்மை - 56

மிக இன்றியமையாதவற்றை எதிர்மறை முகத்தாலும் வற்புறுத்துவார் திருவள்ளுவர். நடுவுநிலைமை பிறழ்ந்து நீதிதவறிய ஆட்சியின் கொடுமை இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

கொலை மேற்கொண்டாரின் கொடிதே—அலை மேற்கொண்டு
அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து. 551

குடிமக்களைப் பலவாறு அலைத்து, துன்புறுத்தலையே தொழிலாக மேற்கொண்டு, பொருளை விரும்பி முறையல்லாதவற்றைச் செய்து ஒழுகுகின்ற மன்னன், கொல்லுதலையே தொழிலாக மேற்கொண்டு ஒழுகுவாரினும் கொடியன் ஆவான்.

வேலொடு நின்றான், 'இடு' என்றது போலும்—
கோலொடு நின்றான் இரவு. 552

தனியிடத்தே வேலைக் கையிலேந்தி நின்ற கள்வன் ஒருவன் வழிப் போவானை அச்சுறுத்தி, 'நின்னிடமுள்ள பொருளை வெளியே எடுத்துவை' என்று மருட்டுவதைப்போன்றது, ஆட்சி செய்யச் செங்கோலைத் தாங்கிய அரசன் குடிமக்களிடம் மேன்மேலும் பொருளை இரந்து நிற்பது. பொருள் தராவிடில் தண்டிப்பேன் என்னும் குறிப்புளதாதலின், இரந்து கேட்பதும் கொடுங்கோன்மை ஆயிற்று.

நாள்தொறும் நாடி, முறைசெய்யா மன்னவன்
நாள்தொறும் நாடு கெடும். 553

தன் நாட்டில் நடக்கும் நன்மை தீமைகளை நாள்தோறும் ஆராய்ந்து அகற்கேற்ப நீதிவழங்கி ஆட்சி செய்யாத மன்னவனது நாடு சிறிது சிறிதாக நாள்தோறும் கெட்டுப்போகும்.

கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்—கோல் கோடி,
சூழாது, செய்யும் அரசு. 554

ஆட்சி முறை தவறி, அமைச்சர்களுடன் கலந்தெண்ணாது, தப்புச்செய்யும் அரசன், தன்னிடமுள்ள பொருட் செல்வத்தையும் மேன்மேலும் வருவாய்தரும் குடிமக்களையும் ஒருங்கிழந்து கெடுவான்.

அல்லற்பட்டு, ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே—
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. 555

அரசன் நீதிமுறை தவறியமையால் துன்பப்பட்டுப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத மக்களின் கண்ணீர், அரசனது ஆட்சிச் செல்வத்தைத்தேய்த்து ஒழிக்கும் கருவியாகும்.

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை; அஃது இன்றேல்,
மன்னாவாம், மன்னர்க்கு ஒளி. 556

மன்னர்களுக்கு நாட்டை ஆளுங் காலத்தே ஒளி நிலைபெறுதல் என்பது செங்கோலாட்சியாலாகும். அச்செங்கோலாட்சி இல்லையானால் அவர்களுக்கு வாழுங்காலத்துப் புகழாகிய ஒளி நிலைபெறாது. ஒருவர் வாழுங்காலத்தில் உலகோரால் மதிக்கப்படுதலும் போற்றப்படுதலும் முதலாயின அவர்தம் 'ஒளி' எனப்படும்; பிற்பட எக்காலத்தும் உளதாவது 'புகழ்' எனப்படும்.

துளி இன்மை ஞாலத்திற்கு எற்று? அற்றே, வேந்தன்
அளி இன்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557

உலகிற்கு மழை இல்லாமை எத்தகைய துன்பங்களை விளைவிக்குமோ, அதைப்போன்ற துன்பங்களை, அரசனது தண்ணளியாம் கருணையின்மை உலகில் வாழும் குடிமக்களுக்கு விளைவிக்கும்.

இன்மையின் இன்னாது, உடைமை—முறை செய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். 558

நீதிமுறையில் ஆட்சிசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலாட்சியின் கீழ் வாழ நேர்ந்தால், செல்வமில்லாத வறுமையைவிடச் செல்வமுடைமை துன்பந்தரும்.

முறை கோடி மன்னவன் செய்யின், உறை கோடி
ஒல்லாது, வானம் பெயல். 559

நீதிமுறை தவறி அரசன் கொடுங்கோலாட்சி செய்வானாயின் அவனது நாட்டில் ஓரிரு மழைத்துளி கூட இல்லையாம்படி வானம் மழை பெய்தலைத் தவிர்த்து விடும்.

ஆபயன் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் ;—
காவலன் காவான் எனின். 560

காத்தற்குரிய அரசன் உலகைக் காவாது கைவிடுவானாயின், பசுக்கள் பால் முதலாம் வளம் தருவது குறையும். ஆறு தொழிலுக்குரிய அந்தணர்கள் தாம் கற்றற்குரிய வேதங்களைக் கல்லாது மறந்துவிடுவர். ஆறுதொழில் ஓதுதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றல். எல்லாவற்றுக்கும் நல்லாட்சி செய்யும் அரசனே தலைமை வாய்ந்தவன்; அவனது ஆட்சியே உலகை வாழ்விக்கும் என்பது கருத்து.

வெருவந்த செய்யாமை - 57

அரசன் அதிகாரம் கையிலிருப்பதால் மக்களும் சுற்றமும் துணுக்குற்று அஞ்சும்படியான செயல்களைச் செய்யாமை.

தக்காங்கு நாடி, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561

குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டனையை ஆராய்ந்து அக்குற்றத்தைச் செய்தவன் தொடர்ந்து அதைச் செய்யாதவகையில், அதனை உலகமும் ஏற்கும் வண்ணம் குற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு தண்டிப்பவனே அரசனாவான்.

கடிது ஓச்சி, மெல்ல எறிக—நெடிது ஆக்கம்
நீங்காமை வேண்டுபவர். 562

தமது ஆட்சிச்செல்வம் தம்மைவிட்டு நெடுங்காலம் நீங்காது நிலைபெறுதலை விரும்புகின்ற அரசர்கள், தண்டனையை நிறைவேற்றத் தொடங்கும்போது அளவு கடந்து தண்டிக்கப் போகின்றவர். போலக் கடிதாக ஓங்கி, தண்டிக்கும்போது அடிமெல்ல விழுமாறு, அளவு கடவாமல் தண்டிப்பார்களாக!

வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங் கோலன் ஆயின்,
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563

குடிமக்கள் துணுக்குற்று வெருவும்படியான செயல்களைச் செய்யும் வெங்கோலனாக இருந்தால், அவ்வரசன் உறுதியாக விரைந்து கெட்டுப்போவான். செங்கோலன் கொடுங்கோலன் போல, வெங்கோலன் என்றார். எந்நேரமும் கடும் சினத்தையுடையவன் என்பதை உணர்த்துவதற்காக.

'இறை கடியன்' என்று உரைக்கும் இன்னாச் சொல் வேந்தன்
உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564

தனது குடிமக்களால் 'நம் அரசன் கடுமையானவன்' என்று பேசும் படியான இன்னாத பழிச் சொல்லையுடைய மன்னன், தான் உறையும் நாட்டையும் இழந்து தானும் விரைந்து கெடுவான்.

அருஞ்செவ்வி, இன்னா முகத்தான் பெருஞ் செல்வம்
பேஎய் கண்டன்னது உடைத்து. 565

தன்னைக் காண விழைவார்க்கு எளிதில் காணமாட்டாதவனாய், கண்டவழி கடுகடுவென இன்னாத முகத்தையும் உடையவனாய் இருப்பவனது பெருஞ்செல்வம், பேயைக் கண்டாற்போல, அச்சந்தரும் தன்மையையுடையதாகும்.

கடுஞ் சொல்லன், கண்ணிலன் ஆயின், நெடுஞ் செல்வம்
நீடு இன்றி, ஆங்கே கெடும். 566

அரசன் கடுமொழிகளையே பேசுபவனாய், கண்ணோட்டமும் இல்லாதவனாயின், வழிவழியாக வருகின்ற அவனது பெருஞ்செல்வம் நிலைபெறுதலின்றி அப்பொழுதே கெட்டொழியும்.

கடு மொழியும், கையிகந்த தண்டமும், வேந்தன்
அடு முரண் தேய்க்கும் அரம். 567

கடுஞ்சொற்களும் குற்றத்தைவிடக் கூடுதலாகச் செய்யும் எல்லைகடந்த தண்டனையும் அரசனது பகையை வெல்லும் வலிமையாகிய இரும்பினைத் தேய்க்கும் அரம் ஆகும்.

இனத்து ஆற்றி, எண்ணாத வேந்தன் சினத்து ஆற்றிச்
சீறின், சிறுகும் திரு. 568

முன்னதாக ஒரு காரியம் பற்றித் தன் சுற்றமாகிய அமைச்சர் முதலானவர்களோடு கலந்து ஆலோசிக்காது காரியத்தில் இறங்கிவிட்ட மன்னன், பின்பு அது பிழைபடக்கண்டு , சினத்திற்கு ஆட்பட்டு அவர்களைக் கோபித்துச் சீறுவானாகில் அவனது ஆட்சிச்செல்வம் சுருங்கும்.

செரு வந்த போழ்தில், சிறை செய்யா வேந்தன்,
வெருவந்து, வெய்து கெடும். 569

தனக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கூடிய பாதுகாப்புக்களை முன் கூட்டியே செய்து கொள்ளாத வேந்தன், திடீரெனப் போர்வந்த காலத்தில், துணுக்குற்று அஞ்சி நொந்து கெட நேரும். தான் அஞ்சி வெருவும்படியான செயல்களையும் செய்து கொள்ளுதல் கூடாது.

கல்லார்ப் பிணிக்கும், கடுங் கோல்; அது அல்லது
இல்லை, நிலக்குப் பொறை. 570

அரசியலில் கற்கவேண்டியவற்றைக் கல்லாதவர்களைத் தனக்கேற்ற அமைச்சர் முதலானவர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் கொடுங்கோலாட்சியல்லது, இந்தப் பூமிக்குப் பாரமாவது பிறிதொன்றில்லை.

கண்ணோட்டம் - 58

தண்டிக்கவேண்டிய சமயங்களில் சிறிது கருணை காட்டுதலும் தயவு செய்தலும் கண்ணோட்டமெனப்படும். மனம்நெகிழ்தலைக் கண்காட்டும்போது, கண்ணோட்டம் உளதாகிறது என்பர்.

கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான், உண்டு இவ் உலகு. 571

கண்ணோட்டம் எனும் சிறப்புடைய பேரழகு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இவ்வுலகநடையும் இயங்கி உளதாகின்றது.

கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல்; அஃது இலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572

உலகநடை இயங்குவது கண்ணோட்டம் காரணமாக நிகழ்கிறது. அவ்விரக்கவுணர்வு இல்லாதவர் உலகிலிருப்பது இவ்வுலகத்திற்குப் பாரமாதற்கே அல்லாமல் வேறொரு பயனும் இல்லை.

பண்என் ஆம், பாடற்கு இயைபு இன்றேல் –கண் என் ஆம்,
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்? 573

பாட்டுக்கு இயைபுபடாத பண்ணால் பயன் என்ன? அதுபோலக் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்ணாக இருந்தால் அக்கண்ணால் என்ன பயன்? கண்ணிருந்தும் பயனில்லை.

உளபோல் முகத்து எவன் செய்யும் – அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்? 574

அளவான, ஓர் எல்லைக்குட்பட்ட கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்கள் முகத்தின்கண் உள்ளனபோலத் தோன்றினும் வேறு என்ன பயனைச்செய்யப்போகின்றன? கண்ணிருந்தும் குருடாகின்றன என்பதாம்.

கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃது இன்றேல்,
புண் என்று உணரப்படும். 575

கண்களுக்கு வேறு அணிகலம் இல்லை; கண்ணோட்டமே கண்களுக்கு அழகு தரும் அணிகலமாகும். அக் கண்ணோட்டமில்லையாயின் அவை கண்களல்ல; புண்களென்று அறியப்படும். அழகை இழப்பதன்றித் துன்பமும் தருமாதலால் புண்கள் என்றார்.

மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் –கண்ணோடு
இயைந்து கண்ணோடாதவர். 576

ஓடுதற்குரிய கருவிழியாம் கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாதவர்கள், மண்ணில் பொருந்தி நிற்கின்ற பார்வையற்ற கண்களையுடைய (கணுக்களையுடைய) மரத்திற்கு ஒப்பாவார்கள்! மரங்களுக்கும் கண் (கணு) உண்டு. அக் கண்ணும் கண்ணோட்டமில்லாத கண்ணும் ஒன்றேயாம்.

கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர்; கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577

கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் கண்ணற்றவரேயாவர்; கண்ணுடையவர்கள் கண்ணோட்டம் இலராதலும் இல்லை.

கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்து, இவ் உலகு. 578

நிருவாக நடைமுறை கெடாத அளவில் கண்ணோட வல்லவர்க்கு இவ்வுலகமே உரிமையுடையதாய் அவர் வழி நடக்கும். கண்ணோடுவதால் கருமமும் சிதையக்கூடாது. அங்ஙனம் காரியத்தையும் காப்பாற்றி, அதனளவினதாகக் கண்ணோட்டமும் உடையராயின் உலகமே அவர்க்கு வசப்படும்.

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்கண்ணும், கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579

தம்மைப் பகைத்து வேண்டுமென்று துன்புறுத்தும் இயல்பினாரிடத்திலும், தாம் கண்ணோட்டமுடையவராய் அவரது குற்றத்தைப்பொறுக்கும் இயல்புடையராதலே தலையாய பண்பாகும்.

பெயக் கண்டும், நஞ்சு உண்டு அமைவர் – நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர். 580

எல்லோராலும் போற்றத்தக்க நாகரிகத்தை விரும்புகின்றவர்கள், தம்மொடு பழகியவர்கள் தம் எதிரே தமக்கு நஞ்சுபெய்து தருதலை நேரில் கண்டு வைத்தும், கண்ணோட்டமுடைமையால் மறுக்காமல் அதனை உண்டு அமைதி கொள்வர்.

ஒற்றாடல் - 59

ஒற்றர்களை ஆளுந்திறன், ஆடல் – ஆளுதல்.

ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும், இவை இரண்டும்
தெற்றென்க, மன்னவன் கண். 581

ஒற்றும் புகழமைந்த ஆட்சிமுறை பற்றிய நூலும் ஆகிய இவை இரண்டையும் அரசன் தன் இருகண்களெனத்தெளிவானாக! தன் கண்களால் அறிய முடியாதவற்றையும் இவை காட்டுமாதலின், கண்கள் எனத் தெளிந்து பயன் படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல், வேந்தன் தொழில். 582

ஆள்பவனாகிய வேந்தன் பகை, அயலார், நண்பர் ஆகிய எல்லாரிடத்திலும் நிகழ்பவை எல்லாவற்றையும் எல்லாக் காலத்திலும் விரைந்தறிதல் வேண்டும். அங்ஙனம் ஒற்றர் மூலம் நடப்பனயாவற்றையும் அறிந்தபடி இருத்தலே வேந்தனது தொழிலாகும்.

ஒற்றினான் ஒற்றி, பொருள் தெரியா மன்னவன்
கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல். 583

ஒற்றர்களைக்கொண்டு உளவறிந்து, அங்ஙனம் அறிந்ததை ஆராய்ந்து அதன்படி செயற்படத் தெரியாத அரசன் வெற்றியடைவதற்கான வழி பிறிதொன்று இல்லை.

வினைசெய்வார், தம் சுற்றம், வேண்டாதார், என்று ஆங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது–ஒற்று. 584

அரச காரியங்களைச் செய்வார், தம் சுற்றத்தார், பகைவர் என்று கூறப்பட்ட இவர்கள் அனைவரையும் ஒற்றனாவான் ஆராய வேண்டும்.

**கடாஅ உருவொடு கண் அஞ்சாது, யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே – ஒற்று. 585**

எதிர்ப்பட்ட பொழுது யாரும் ஐயுறாத வடிவத்துடனும்; யாரும் ஐயப்பட்டு அறிந்துகொண்டால் அவர்களின் எதிரே அச்சத்தைச்சிறிதும் வெளிப்படுத்தாமலும்; அங்ஙனம்அகப்பட்டுக் கொள்ளநேர்ந்தால் எந்த நிலையிலும் தன் மனத்துள்ள மறைபொருள்களை அவர்கள் துன்புறுத்துதலால் சோர்ந்து வெளிப்படுத்தாமலும் இருக்க வல்லவனே ஒற்றனெனப் படுவான்.

**துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து, ஆராய்ந்து,
என் செயினும் சோர்வு இலது– ஒற்று. 586**

துறவியர் வேடத்தை உடையவனாய், உள்ளே புகுதற்கரிய இடங்களிலும் உட்புகுந்து உளவறிந்து, அவ்விடத்தே அகப்பட்டுக் கொள்ள நேர்ந்தால் அவர்கள் எவ்வெவ்வாறு துன்புறுத்திக் கேட்டாலும் தன் மனத்திலுள்ளதை வெளிவிடாதவனே ஒற்றனாவான்.

**மறைந்தவை கேட்கவற்று ஆகி, அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே – ஒற்று. 587**

மறைவாக நடக்கும் இரகசியங்களைத் துருவித்துருவிக் கேட்டறிய வல்லவனாகி, அங்ஙனம் அறிந்தவற்றில் ஐயப்பாடு இல்லாது, தன் அரசனுக்குத் தெளிவாகச் சொல்பவனே ஒற்றனாவான். ஐயுற்றுச்சொன்னால் அரசன் அதற்கேற்பச்செயற்பட முடியாது.

**ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும், மற்றும் ஓர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல். 588**

ஓர் ஒற்றன் உளவறிந்து வந்து சொன்ன செய்தியை மற்றொரு ஒற்றனாலும் உளவறியச்செய்து ஒப்பிட்டு உண்மையைக் கண்டு கொள்க. தன் ஒற்றன் செயலையே அவனறியாமல் ஒற்றியறியும் திறமையிருந்தால் .ஒற்றர்கள் யாரும் காட்டிக்கொடுக்க அஞ்சுவர்.

**ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன் மூவர்
சொல் தொக்க தேறப்படும். 589**

ஒற்றர்களை ஆளுமிடத்து அவ் வொற்றர்கள் தமக்குள் ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவாறு, தனித்தனியே ஆள்க. அவ்வாறு ஒரு பொருள் மேல் மூவரை ஏவி, மூவர் கொணரும் செய்தியும் ஒன்று போலிருக்குமாயின் அஃது உண்மையென்று தெளியப்படும்.

சிறப்பு அறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க; செய்யின்,
புறப்படுத்தானாகும், மறை. 590

உளவுகளைத் திறம்பட அறிந்து கூறிய உளவாளிகளுக்குச் சிறப்புச்செய்ய விரும்பினால் அதைப்பிறர் அறியுமாறு செய்யற்க! அங்ஙனம் பலரறியச் செய்தானாயின் தன் மறைவுச்செய்திகளைத் தானே வெளிப்படுத்தியவன் ஆவான்.

ஊக்கமுடைமை - 60

காரியமாற்றுதலில் தளராது, மேன்மேலும் மன எழுச்சியுடையராதல்.

உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்; அஃது இல்லார்
உடையது உடையரோ, மற்று? 591

ஒருவர் உடைமை பல உடையராயினும், 'உடையவர்' எனச் சிறப்பித்துக்கூறத் தகுதியுடையது ஊக்கமுடைமையேயாகும். அவ்வூக்கம் ஒன்றைப் பெற்றிலரேல், மற்று எவ்வெவற்றை உடையவராயிருந்தாலும் அவ்வுடைமைகளை உடையவராவாரோ? ஆகமாட்டார்!

உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள் உடைமை
நில்லாது நீங்கிவிடும். 592

ஊக்கமுடைமை தன் உள்ளத்துடன் ஒட்டியதாகலின், பிரிக்க முடியாத அதுவே ஒருவனுக்கு நிலையான உடைமையாகும். ஏனைய பொருளுடைமை தன்னின் வேறுபட்டு இருப்பதாகலின் நிலையில்லாது நீங்கிப்போகும் தன்மையுடையதாகும்.

'ஆக்கம் இழந்தேம்!' என்று அல்லாவார் – ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்து உடையார். 593

ஊக்கமென்னும் மன எழுச்சியை உறுதியாகத் தம்மிடம் கைப்பொருளெனப் பெற்றிருப்பவர்கள் தம் செல்வம் முதலாய ஆக்கங்களை இழந்தாராயினும் அதற்காக அலமந்து வருந்தமாட்டார்கள்.

ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும்–அசைவு இலா
ஊக்கம் உடையானுழை. 594

சிறிதும் அசைவில்லாத ஊக்கமுடையவனிடம், செல்வம் முதலிய ஆக்கங்கள் தாமே அவனிருக்கும் இடம்தேடி, வழி விசாரித்துக்கொண்டு செல்லும்.

வெள்ளத்து அனைய, மலர் நீட்டம்;–மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது, உயர்வு. 595

அல்லி, தாமரை போலும் நீர்ப்பூக்களின் தண்டினது நீளங்கள், அவை நிற்கும் குளத்தில் வந்துசேரும் நீர் மட்டத்தின் உயரத்திற்கேற்பத் தாமும் உயர்ந்து நிற்கும். அதுபோல மக்களது ஊக்கத்தின் அளவாக அவர்தம் உயர்ச்சியும் அமையும். உள்ளம் உயரஉயர அதனளவு வாழ்வு உயரும்.

உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் ; மற்று அது
தள்ளினும், தள்ளாமை நீர்த்து. 596

ஒருவர் தம் உள்ளத்தால் அடைய நினைப்பன அனைத்தையும் உயர்ந்தவையாகவே நினைக்க! அது பிறகு முடியாமல் தப்பினாலும் முயன்று பெற்றதனோடு ஒக்குமேயல்லாமல், தப்பிப்போனதாகாது. உயர்ந்த குறிக்கோள்களை எண்ணஎண்ண வாழ்வு உயரும்.

சிதைவிடத்து ஒல்கார், உரவோர் ; புதை அம்பின்
பட்டுப் பாடு ஊன்றும் களிறு. 597

முகத்தில் புதையுண்ட அம்புகளால் அடிபட்டும் களிறு அதனால் தளராது எதிர்த்து நின்று தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும். அதுபோலத்தமது முயற்சிக்கு ஊறுவந்தவிடத்தும், ஊக்கமுடையார் தளராது நின்று, தமது பெருமையை நிலைபெறச் செய்வர்.

உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் – ' உலகத்து
வள்ளியம் ' என்னும் செருக்கு. 598

ஊக்கமிகுதி இல்லாதவர்கள், உலகத்தின்கண் பொருள்தேடிப்பிறர்க்கு உதவி வாழ மாட்டாராதலின். ' யாம் வண்மையுடையேம் ' எனப் பெருமைப்படும் நிலையை அடையமாட்டார்கள்.

பரியது கூர்ங் கோட்டது ஆயினும், யானை
வெரூஉம் , புலி தாக்குறின். 599

விலங்குகளிலெல்லாம் பருத்த உடம்பினையும் கூரிய தந்தங்களையும் உடையது யானை. இருப்பினும் யானைக்குப்போதிய ஊக்கமின்மையால். தன்னைவிட ஊக்கமுள்ள புலிதாக்குமானால், அதற்கு அஞ்சும். ஏனைய வலிமைகளெல்லாம் இருப்பினும் ஊக்கமில்லாத அரசர், அதனையுடையவர்க்கு அஞ்சுவர்.

உரம் ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை ; அஃது இல்லார்
மரம் ; மக்கள் ஆதலே வேறு. 600

ஒருவருக்கு ஊக்கமிகுதியே அறிவுடைமையாகும் . அவ்வூக்கம் இல்லாதவர் மரத்திற்குச் சமமாவர். இவர்கள் மக்கள் வடிவாகத் தோன்றுதல் ஒன்றே மரத்திற்கும் இவர்களுக்கும் உள்ளவேறுபாடாகும்.

மடியின்மை - 61

எண்ணியதை முடிக்கும் காலத்துச் சோம்பலின்றி உழைத்தல். மடியினால் சோம்பலுற்றவனே கெடுவதல்லாமல், அவன் குடும்பமும் குடியும் அழியுமெனத் திருவள்ளுவர் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்துகிறார்.

குடி என்னும் குன்றா விளக்கம், மடி என்னும்
மாசு ஊர, மாய்ந்து கெடும். 601

ஒருவன் பிறந்த குடியாகிய நந்தா விளக்கு, சோம்பல் என்னும் மாசு படரப் படரச் சிறிது சிறிதாக ஒளி குறைந்து மறைந்து போகும்.

மடியை மடியா ஒழுகல் – குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்! 602

தாம் பிறந்த குடியை உயர்ந்த குடியாக மேன்மேலும் உயர்த்த விரும்புகின்றவர், சோம்பலை அது சோர்ந்து ஒழியுமாறு செய்து சுறுசுறுப்பாக முயல்வார்களாக! இவர் சுறுசுறுப்பினால் மடி தானே மடியுமாம்.

மடி மடிக் கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த
குடி மடியும், தன்னினும் முந்து. 603

சோம்பலைத் தன்னுடையதாக்கிக்கொண்டு வாழும் அறிவிலி பிறந்த குடி அவன் அழிவதன் முன்னே தான் முன்னதாக அழியும்! மடியிற் கொண்டொழுகுதல் - தன்னதாக்கிக் கொண்டு நடத்தல்.

குடி மடிந்து, குற்றம் பெருகும் – மடி மடிந்து,
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு. 604

சோம்பலில் வீழ்ந்து அதன் வயமாகி, மாட்சிமைப்பட்ட நல்லுழைப்பைக் கைவிட்டவர்களுக்கு, அவர் பிறந்த குடியும் அழிந்து குற்றங்களும் பெருகும். உஞற்றல் - கடுமையாய் உழைத்தல்.

நெடு நீர், மறவி, மடி, துயில், நான்கும்
கெடு நீரார் காமக் கலன். 605

விரைந்து செய்ய வேண்டியவற்றைக் காலம் நீட்டித்துச் செய்யும் இயல்பும், செய்ய நினைத்ததை மறத்தலும், அதனைச்செய்யாது சோம்புதலும், எந்த நேரமும் உறங்கிக்கழித்தலுமாகிய இவை நான்கும் தன்னை விரும்பி ஏறினாரை நடுக்கடலுள் தள்ளிவிடும் மரக்கலங்களாகும்.

படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும், மடி உடையார்
மாண் பயன் எய்தல் அரிது. 606

உலகமுழுதுமுடையாராய் ஆளும் அரசர்களது துணையே பற்றுக் கோடாகஅமைந்தாலும், சோம்பலுடையார் அதனால் மாட்சிமைப்பட்ட எப்பயனையும் அடைதல் இயலாது. சோம்பலுடையார்க்கு எவ்வளவு பெரிய துணையிருந்தாலும் பயனில்லை.

இடி புரிந்து, எள்ளும் சொல் கேட்பர்– மடி புரிந்து
மாண்ட உஞற்றிலவர். 607

சோம்பலை விரும்பி மாட்சிமிக்க கடும் உழைப்பைக் கைவிட்டவர்கள், பிறரால் இடித்துரைக்கப்பட்டு, எள்ளி நகையாடி இழிவாகப் பேசுதலைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க நேரும்.

மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின், தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்திவிடும். 608

குடிமைச் சிறப்பு உடையவனிடம் மடிமையாம் சோம்பல் தன்மை தங்கிவிடுமானால், அஃது அவனைத் தன் பகைவர்களுக்கு மீளாத அடிமையாகும்படி செய்துவிடும்.

குடியாண்மையுள் வந்த குற்றம், ஒருவன்
மடி ஆண்மை மாற்ற, கெடும். 609

தன் குடிக்கு வேண்டுவன செய்யாமையால் குடியாளுந் தன்மையில் ஒருவனுக்கு வந்த குற்றங்கள் யாவும், அவன் மடிக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்ததை மாற்றி, முயற்சியுடையவனாக மாறினால், அவனை விட்டு நீங்கும்.

மடி இலா மன்னவன் எய்தும்– அடி அளந்தான்
தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு. 610

தன் அடியினால் எல்லா உலகையும் அளந்தவன் அங்ஙனம் அளந்துகாட்டிய உலகப் பரப்பு முழுவதையும் ஒருசேர, சோம்பலில்லாத அரசன் தனக்குரித்தாகப் பெறுவான் சோம்பலின்றேல் உலகையே வெல்லலாம் என்பது கருத்து.

ஆள்வினையுடைமை - 62

ஒரு காரியத்தை இடைவிடாது உழைத்து நிறைவேற்றும் நிருவாகத் திறமையுடைமை.

அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும்;
பெருமை முயற்சி தரும். 611

நமக்கு இக் காரியம் செய்தற்குஅருமையுடையதென்று, தமது எளிமை கருதி, மனந்தளராதிருத்தல் வேண்டும். ஏன்எனில், முயற்சியுடைமை அதற்கேற்ற பெருமையைத் தரும்.

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்– வினைக் குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று, உலகு! 612

ஒரு செயலைச் செய்யுங் காலத்தில் அரைகுறையாக நிறுத்தி இடையே அச்செயலைக் கைவிடுதலைத் தவிர்க. ஏன் எனில் ஒரு காரியத்தின் குறையைச் செய்யாது விட்டவர்களை உலகு கைவிட்டுவிடும். ஓம்பல் - தவிர்க

தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே—
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு. 613

எல்லோருக்கும் கொடுத்து வண்மை செய்தல் என்னும் மேம்பாடு, முயற்சியுடைமை என்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த இயல்பின் கண்ணே நிலைபெற்றுளது.

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை, பேடி கை
வாள் ஆண்மை போலக் கெடும். 614

முயற்சியில்லாதவன் பிறர்க்கு வண்மை செய்வதென்பது படைகண்டதும் அஞ்சும் பேடி ஒருவன் தன் கையிலே வாளை ஏந்திக் கையாள முயல்வது போல் ஆகும்.

இன்பம் விழையான், வினை விழைவான் தன் கேளிர்
துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண். 615

இன்பம் வேண்டுமென்று அதில் ஆசைவைக்கமாட்டான்; எப்பொழுதும் ஏதாவது காரியமாற்ற விரும்பி அதில் ஆசை வைப்பான்,அவன் தன் உறவினர்களின் துன்பத்தை நீக்கி அவர்களைத் தாங்கும் தூணாக விளங்குவான்.

முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; முயற்று இன்மை
இன்மை புகுத்திவிடும். 616

முயற்சியுடைமையே செல்வத்தை உண்டாக்கும்; முயற்சியின்மை தடுக்க வியலாதபடி வறுமையை ஏற்படுத்திவிடும்.

'மடி உளாள், மா முகடி' என்ப; மடி இலான்
தாள் உளாள், தாமரையினாள். 617

காரியமாற்றும்போது அதில் ஈடுபடாது சோம்பியிருப்பவனின் மடியில் மூதேவி குடியிருப்பாள்; அதில் ஈடுபட்டுச் சோம்பலின்றிப் பாடுபடுபவனது அடியின் கண்ணே தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி வந்து தங்கிவிடுவாள்.

பொறி இன்மை யார்க்கும் பழி அன்று; அறிவு அறிந்து,
ஆள்வினை இன்மை பழி. 618

மெய்வாய் கண் மூக்கு செவி என்ற ஐம்பொறிகளில் குறைபாடுடைமை யாருக்கும் பழியன்று; அறிய வேண்டுவனவற்றை அறிந்து முயற்சி எதுவும் செய்யாதிருத்தலே பழியாகும்.

தெய்வத்தான் ஆகாதுஎனினும், முயற்சி தன்
மெய் வருத்தக் கூலி தரும். 619

எடுத்த காரியம் தெய்வத்தின் துணையால் ஆகாவிட்டாலும், அதற்காக எடுக்கும் முயற்சி தன் உடம்பை வருத்திய வருத்தத்தின் அளவு கூலி தரும். உழைப்புக்குப் பயனுண்டு என்பதும் ஒரு தெய்வநியதியே; இயற்கையின் விதியே; எனவே அவ்விதியைத் தெய்வமும் மீறவியலாது.

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் – உலைவு இன்றித்
தாழாது உஞற்றுபவர். 620

தடை வந்தபோது மனம் குலையாது, தடுக்கும் ஊழிற்குத் தான் கீழ்ப்படாது, எடுத்த காரியத்தில் கடும் உழைப்பை மேற்கொள்பவர், அங்ஙனம் தடுக்கும் ஊழையும் புறமுதுகுகாட்டி ஓடச் செய்து வெல்வர்.

இடுக்கண் அழியாமை - 63

வெளிவர முடியாது தவிக்கும்படியான கடுந்துன்பம் வரினும் அதற்கு மனம் அழியாது உறுதியுடனிருத்தல்.

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக! அதனை
அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல். 621

ஒருவன் பெருந்துன்பம் ஒன்று வரும்போது, அதனை எதிர்நோக்கிப் புன்னகை கொள்க. அத்துன்பத்தை, வென்று ஓட்ட வல்லது, அம்மகிழ்ச்சி போல்வது பிறிதொன்றில்லை. அடுத்து ஊர்தல் - வெற்றிகொண்டு ஓட்டுதல். இன்ப துன்பங்கள் மனநிலை மாற்றங்களே; எதிர்கொள்ளத் தயக்கமில்லை என்பதைக் காட்டுவதே நகுதல். அம் மனநிலையைக் கண்டால் துன்பம் ஓடிவிடும்.

வெள்ளத்து அனைய இடும்பை, அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும். 622

வெள்ளம்போல் பெருகிவரும் இடும்பைகளெல்லாம் அறிவுடைய ஒருவன் அவற்றைக் கடத்தல் எளிதே என்று தன் உள்ளத்தில் உரத்தோடு நினைத்த அளவில் கெடும்.

இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் – இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅதவர். 623

கடுந் துன்பம் வந்தவிடத்தும் சிறிதளவும் துன்பமேபடாது கடைசிவரை உறுதியோடிருப்பவர்கள், அத்துன்பத்திற்குத் துன்பத்தை உண்டாக்குவர். துன்பத்தைத் துன்பப்பட வைக்கலாமென்பது, வள்ளுவர் காட்டும் உளவியலுண்மைகளில் ஒன்று.

மடுத்தவாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து. 624

பார வண்டியை இழுத்துச் செல்லும் எருதுபோலக் காரியத்தைக் கைவிடாது இறுதிவரை முயலக் கூடியவனை, துன்பம் தடைகளைக் கடந்து துன்புறுத்த மாட்டாமையால், தான் துன்புற்று வருந்த நேரும்.

அடுக்கி வரினும், அழிவு இலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும். 625

ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய்த் துன்பங்கள் அடுக்கி வரினும் அது கண்டு நெஞ்சம் அழியாதானை அடைந்த துன்பம் தான் துன்பப்படும்.

'அற்றேம்!' என்று அல்லற்படுபவோ – 'பெற்றேம்!' என்று
ஓம்புதல் தேற்றாதவர். 626

செல்வம் வந்தபோது அதனைப் பெற்றோமென்று, பாதுகாத்துச் சேமித்து வைத்தலை அறியாதவர்கள், அவை நீங்கி வறுமை வந்த காலத்தில் 'ஐயோ, வறுமைப்பட்டுவிட்டோமே' என்று துயரத்தில் உழல்வது ஏனோ?

'இலக்கம், உடம்பு இடும்பைக்கு' என்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம், மேல். 627

கடுந்துன்பத்தால் வரும் மனக்கலக்கம் உடம்பையே குறிவைத்துத் தாக்குமென்பதை அறிந்த மேன்மக்கள் அத் துன்பம் வந்தபோது, அது கண்டு மனங்கலங்குவதை அதை நீக்கும் வழியாகக் கொள்ள மாட்டார்கள். கையாறு – செயற்படுதல்.

இன்பம் விழையான், 'இடும்பை இயல்பு' என்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 628

இன்பமுறுதலை விரும்பமாட்டான்; காரியமாற்றுங்கால் துன்பங்கள் வருதல் இயல்பே என உணர்வான்; அவன் துன்பங்களைக் கண்டு துன்பமுற மாட்டான்.

இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான், துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன். 629

இன்பத்துள்ளிருந்து கொண்டு, அதை அனுபவிக்கும்போதே மனத்தால் அதை விரும்பாதவன் (அதனோடு ஒட்டாதவன்) தனக்குவரும், துன்பத்துள்ளும் அதை அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால் வருந்தமாட்டான். இரண்டிலும் விடுபட்டு நிற்கும் மனநிலை இது.

இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின், ஆகும் தன்
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு. 630

ஒரு காரியமாற்றும்போது முயற்சித் துன்பங்கள் வரும், தன் காரியம் முடித்தல் கருதி வருதலின் அவையும் இன்பமே எனக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் ஒருவனுக்கு வாய்த்தால் தன் பகைவரும் விரும்பும்படியான சிறப்பை அடைவான்.

அமைச்சியல்

தலைமை வாய்ந்த அரசியல் முற்பட இருபத்தைந்து அதிகாரங்களால் கூறப்பெற்றது. இனி ஆட்சியின் பகுதிகளாக, இறைமாட்சியில் கூறிய ஆறினையும் முறையே தனித்தனியாகக் கூறுகிறார். முதலில் அமைச்சியல் 10 அதிகாரங்களில் கூறப்பெறுகிறது.

அமைச்சராவார் அரசனுக்குக் கருத்துரை கூறி வழிகாட்டி ஆட்சியை நடத்துபவர். அமைச்சு என்ற முதல் அதிகாரம் அமைச்சருக்கே உரியது. தூது அமைச்சின் ஒரு பாகமாகவே கூறப்படுகிறது.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகுதல், குறிப்பறிதல் இரண்டும் அரசரை, ஆள்வோரை, அதிகாரிகளை, மேலாண்மையினரை அணுகிக் கலந்து கீழே பணி செய்பவர்கள் பழகவேண்டிய முறைகளை விளக்குகின்றன. தெரிந்து தெளிதல் முதலியன மேலே உள்ளவர்கள் தம்கீழ்ப் பணிசெய்பவர்கள் பற்றியன என்றால், இவை கீழே பணியாற்றுபவர்கள் மேலாட்சி செய்பவர்களுடன் பழகும் முறையைக் கூறுகின்றன.

சொல்வன்மை, அவை அறிதல், அவை அஞ்சாமை அமைச்சருக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் பயன்படுவனவே. வினைத்தூய்மை, வினைத்திட்பம், வினை செயல்வகை மூன்றும் அமைச்சர்க்கும், அரசியல் அதிகாரிகட்கும், அலுவலக மேலாண்மையர் அனைவருக்கும் பொருந்துவனவாம். பொதுவாக ஆள்வினையியல் அல்லது நிருவாகவியலில் பாடமாக வைக்க வேண்டியவை இவை.

அமைச்சு-64

அமைச்சராவார் இலக்கணத்தையும் அவர்தம் ஆட்சித் திறன்களையும் விளக்கும் பகுதி. இறைவன், செங்கோலன், அமைச்சன் என்று தொழிற்படுவோரைச் சுட்டாமல் இறை, செங்கோன்மை அமைச்சு எனத் தொழிற்பண்புகளையே சுட்டுவதால் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தக் கூற எண்ணிய வள்ளுவர் உள்ளம் புலனாகிறது.

கருவியும், காலமும், செய்கையும், செய்யும்
அருவினையும், மாண்டது – அமைச்சு. 631

செய்தற்கரியன என்றெண்ணும் ஆள் வினைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைச் செய்வதற்கு வேண்டிய கருவிகள், தக்க காலம் ஆகியவற்றைச் சிந்தித்துச் செய்து முடிக்கும் திறன்களையும் பெற்று மாட்சிமைப்பட்டதே அமைச்சாகும்.

வன்கண், குடிகாத்தல், கற்று, அறிதல், ஆள் வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது – அமைச்சு. 632

குற்றம் கண்டவிடத்துத் தண்டிக்கும் மனவுறுதியும் குடிமக்களைப் பேணிக் காத்தலும் ஆட்சி முறைகளைக் கற்பிக்கும் நூல்களைக் கற்றலும் ஆட்சியில் செய்வன தவிர்வன இவை என அறிதலும் அவற்றைச் செய்வதில்நிருவாகத் திறமையுடன் இவை ஐந்தையும் ஒரு சேரப் பெற்று, மாட்சிமைப்பட்டதே அமைச்சு.

பிரித்தலும், பேணிக்கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது – அமைச்சு. 633

பகைவருக்குத் துணையாயினாரைப் பிரித்தலும் தம் துணையாயினாரைப் பகைவர் பிரித்துவிடாமல் கொடை, இன்சொல், நட்பினால் தம்முடன் பேணிக்காத்துக்கொள்ளுதலும் முன்பு தம்முடனிருந்து பிறகு பிரிந்து போயினாரை மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டின் அவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்ளுதலும் ஆகிய இவற்றில் வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

தெரிதலும், தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு. 634

பலவாறு சிந்திக்கும் சூழலில், எக்காரியம் செய்தற்குரியதென ஒன்றை நன்கு ஆராய்ந்து தெளிதலும் அதனைச் செய்து முடிக்கும் வகையறிந்து திறமையோடு செய்து முடித்தலும் கருத்துரை கூறுங்கால் இவ்வாறும் செய்யலாம் அவ்வாறும் முடிக்கலாம் எனக் குழப்பாது இதுவே செய்யத் தகுந்தது என ஒரே உறுதிபடச் சொல்லும் வல்லமையுமுடையது அமைச்சாகும்.

அறன்அறிந்து,ஆன்றுஅமைந்தசொல்லான், எஞ்ஞான்றும்
திறன் அறிந்தான், தேர்ச்சித் துணை. 635

அரச அறங்களை அறிந்து, தனக்குரிய கல்வி நிரம்பி, அதற்குத்தக அமைந்த சொல்லையுடையவனாய் எக்காலத்திலும் நாட்டை ஆளும் திறன் அனைத்தையும் அறிந்தவனே அரசர்கட்கேற்ற நல்ல துணையாவான்.

மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதி நுட்பம்
யா உள, முன் நிற்பவை! 636

தமக்கு இயல்பாயமைந்த நுண்ணிய அறிவுடன் தமக்குரியவாய ஆட்சிமுறை பற்றிய நூற்கல்வியையும் பெற்றிருப்பவர்கட்கு, மிக நுட்பமுடையனவாய் முன்னிற்கும் ஆட்சி வினைகள் யாவை உள?

செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும், உலகத்து
இயற்கை அறிந்து, செயல்! 637

ஆட்சி செய்யுங் காலத்தில் அன்றையதல்லாததும் முன்பே எழுதிவைக்கப் பட்டதுமான நூற்கல்வி முதலியவற்றால் ஆட்சி செய்யும் சட்ட திட்டங்களை அறிந்திருந்தாலும் அன்றைய உலக நடையினை அறிந்து அவ்வக் காலத்துக்குரிய உலக இயற்கைக்கு ஏற்பவே செயற்படுதல் வேண்டும்.

அறி கொன்று, அறியான் எனினும், உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன். 638

அறிந்து, ஆலோசனை கூறுபவரது அறிவை ஏற்காது அவரை இகழ்வதுடன் தானும் நல்லது தீயது அறியான் எனினும் அவ்வரசனுக்கு உறுதி பயக்கும் கருத்துரைகளை, பக்கத்திலிருந்து வழிகாட்டும் அமைச்சன் கூறுதலே கடமையாகும். தன் சொல்லைக் கேட்காமல் இகழ்வான் எனத்தெரிந்தாலும் அமைச்சன் உறுதிபயக்கும் அறிவுரையைக் கூற வேண்டும்.

பழுது எண்ணும் மந்திரியின், பக்கத்துள் தெவ் ஓர்
எழுபது கோடி உறும். 639

ஒருவன் பக்கத்திலிருந்து அவனுக்குக் கேடு கருதும் மந்திரியை விட, அவனைப் பகைப்பவர்கள் எழுபது கோடிப்பேர் எனினும் அமையும், மிகப்பலராய பகைவர்கள் என்ற கருத்தில் எழுபது கோடி எனப்பட்டது.

முறைப்படச் சூழ்ந்தும், முடிவிலவே செய்வர்–
திறப்பாடு இலாஅதவர். 64

ஒரு காரியத்தைப்பற்றி முன்னதாக நன்றாகத் திட்டமிட்டுச் சிந்தித்து வைத்தாலும், பிறகு செய்யும்போது அதை முடித்தற்கேற்ற திறமை சிறிதும் இல்லாதவர், வெற்றியாக முடிக்குமாறு செய்யாமல், தோல்வியுறுமாறே செய்வர்.

சொல்வன்மை-65

தான் கருதிய காரியத்தை வெற்றியாக முடிக்கும் வகையில் பேசும் வன்மை. ஆள்வார்க்கு நிருவாக நடைமுறையில் இப்பேச்சு வன்மையின் உதவி பெரிது.

'நா நலம்' என்னும் நலன் உடைமை; அந் நலம்
யா நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 641

நா நலம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற நலமே, ஒருவனுக்குச்சிறந்த உடைமையாகும். அந்நன்மை, பிற எந்த நலத்துள்ளும் அடங்குவது அன்று; அவை யாவற்றினும் மிக்கது.

ஆக்கமும், கேடும், அதனால் வருதலால்,
காத்து ஓம்பல், சொல்லின்கண் சோர்வு. 642

மேன்மேலும் உயரும் ஆக்கமும் அல்லது அழிவும் ஒருவனுக்கு அவனது வாய்ச்சொல்லினால் வருமாதலால், தன்னிடம் அத்தகையதாகிய சொல்லில் சோர்வு ஏற்பட்டுவிடாமல் கவனமாகப் போற்றிக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும். சொல்லில் சோர்வுபடுதல்-மறதியாலோ அயர்ச்சியாலோ தவறுபடச் சொல்லிக் காரியக்கேட்டை உண்டாக்குதல்.

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய், கேளாரும்
வேட்ப, மொழிவது ஆம்–சொல். 643

தன்சொல்லை விரும்பிக்கேட்டாரைத் தன்பால் ஈர்த்துக்கொள்ளவல்ல நல்லதிறன்களை உடையவாய், தன் பேச்சைக் கேளாது புறக்கணிக்க எண்ணுவாரும் இவர் சொல்வதைக் கேட்க வேண்டுமென விரும்பும்படியாகப்பேசப்படுவதே சிறந்த சொல்வன்மையாகும்.

திறன் அறிந்து சொல்லுக, சொல்லை; அறனும்
பொருளும் அதனின் ஊஉங்கு இல். 644

கேட்பவருடைய தன்மையையும் காரியத்தின் நிலைமையையும் அறிந்து, அதற்கேற்ற சொற்களைப் பயன்படுத்திப்பேசுக. அதைக்காட்டிலும் ஒருவனுக்கு நன்மை தரும் அறநெறியும் இல்லை; காரியத்தை வெற்றியாக முடித்துதவும் பொருள்நெறியும் பிறிதில்லை.

சொல்லுக சொல்லை–பிறிது ஓர் சொல் அச் சொல்லை
வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து. 645

ஒருவன் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களைக் கொண்டே பேச வேண்டும். பிறிதொரு சொல்லை இந்த இடத்தில் பயன்படுத்தியிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்குமே எனத் தான் சொன்ன சொல்லை வெல்லும்படியான சிறப்புடைய பிறிதொரு சொல் இல்லை என்பதை அறிந்து, அத்தகைய சொற்களைப் பயன்படுத்திப்பேசுக!

வேட்பத் தாம் சொல்லி, பிறர் சொல் பயன் கோடல்
மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள். 646

தான் சொல்வதைப் பிறர் தொடர்ந்து கேட்க விரும்புமாறு, அவர் மனங்கொள இனிதாகச்சொல்லி, பிறர் தமக்குச்சொல்லும் சொற்களின் பயனைமட்டும் கருத்திற் கொள்ளுதல் தமக்குரிய மாட்சிமைப்பண்புகளில் சிறுமாசும் இல்லாதவரது கோட்பாடாகும்.

சொலல் வல்லன், சோர்வு இலன், அஞ்சான், அவனை
இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது. 647

பேசும் சொல்வன்மையுடையவன், மறந்தும் தவறிப்பேசிவிடாத திறமையாளன் தன்கருத்தை அஞ்சாது எடுத்துரைக்க வல்லவன் எவனோ அவனை மனவேறுபாடு வந்தவிடத்து வாதத்தில் வெல்லுதல் யாராலும் இயலாது.

விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம்–நிரந்து இனிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். 648

தான் பேச நினைப்பவற்றை வரிசைப்படுத்தி, முறை மாறாமல் இனிமைபொருந்த எடுத்துச்சொல்ல வல்லவரைப் பெற்றால் இவ்வுலகம் அவரது பேச்சைக்கேட்டு விரைந்து அவர்தம் ஏவல் வழி நடக்கும்.

பல சொல்லக் காமுறுவர் மன்ற—மாசு அற்ற
சில சொல்லல் தேற்றாதவர். 649

தாம் கருதியவற்றைக் குற்றமற்ற, சுருங்கிய சில சொற்களால் கூற வழியறியாதவரே, பலவாய சொற்களால் பயனின்றி விரித்துப் பேசுதலில் ஆசை கொள்வர்.

இணர் ஊழ்த்தும் நாறா மலர் அனையர்—கற்றது
உணர விரித்து உரையாதார். 650

தாம் கற்றவற்றைப் பிறர் மனங்கொள விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்கள், கொத்தாக மலர்ந்துவைத்தும் மணக்காதபூவைப்போல்வர்.

வினைத்தூய்மை-66

ஆட்சிசெய்வோர் தம் செயலில் அப்பழுக்கற்ற தூயவராதல் வேண்டும் என்பது முதலாவதும் முதன்மையானதுமாகும்.

துணை நலம் ஆக்கம் தரூஉம்; வினை நலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும். 651

ஆள்பவனுக்கு நல்லதுணை அமைவது, ஆக்கமாவன பலவற்றையும் தரும் அதுபோலச் செய்யும் செயலில் களங்கமற்ற தூய்மை அமையின், அது அவன் விரும்பிய நலன்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கும்.

என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும்—புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. 652

ஒருவன் தனக்குப் புகழையும் நன்மையையும் தராத செயல்களை எக்காலத்தும் தன்னிடம் நிகழாதவாறு முற்றிலும் நீக்குதல் வேண்டும்.

ஓஒதல் வேண்டும், ஒளி மாழ்கும் செய்வினை—
'ஆஅதும்!' என்னுமவர். 653

ஆட்சி அதிகாரத்தில் மேலும்மேலும் உயர்வோம் என முயலுபவர்கள், தமக்குளதாகிய ஒளியை, அழிக்கும் களங்கமுள்ள வினைகளைச்செய்தலை முற்றும் தவிர்தல் வேண்டும். ஒளி ஒருவர் வாழுங்காலத்தே விளங்கும் ஆட்சி அதிகாரச் செல்வாக்கால் விளையும் ஆளுமை. புகழ் - வாழும்போதும் பிறகும் ஏற்றிப்பேசப்படுதல்.

இடுக்கட் படினும், இளிவந்த செய்யார்—
நடுக்கற்ற காட்சியவர். 654

தாம் வெளிவர முடியாத பெருந் துன்பத்திலே அகப்பட நேரினும் அதிலிருந்து தப்புவதற்காகத் தமக்கு இழிவுதரும் செயல்களை ஒருபோதும் செய்யமாட்டார்கள், அசைவற்ற உறுதியான தெளிவினையுடையவர்கள்! வினைத்தூய்மையுடையவர்களும் சிலபோது இக்கட்டான சூழலில் தமக்கு இழிவுதரும் செயல்களைச்செய்தேனும் தப்பிக்க முயல்வர்; அது கூடாது.

'எற்று!' என்று இரங்குவ செய்யற்க; செய்வானேல்,
மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று. 655

ஒருவன் பிற்பாடு ஐயோ! இதை யான் ஏன் செய்தேன் எனத் தானே இரங்கும்படியான செயல்களைச் செய்யாதிருப்பானாக! ஒருவேளை அங்ஙனம் இரங்கும்படியானவற்றைத் தவறிப்போய்ச்செய்து விடுவானேல், அதற்காக வருந்திக்கொண்டிருப்பதைவிட மீண்டும் அவ்வாறு இரங்கும்படியான செயல்களைச்செய்யாதிருத்தலே நல்லது.

ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும், செய்யற்க—
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. 656

ஒருவன் தன்னைப் பெற்ற தாயே பசியால் வாடக் கண்டானாயினும் அதைக் காரணமாகக் காட்டி, சான்றோர்கள் பழி தூற்றும்படியான செயல்களைச் செய்யாது தவிர்த்தல் வேண்டும்.

பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின், சான்றோர்
கழி நல்குரவே தலை. 657

பழிச்சொற்களைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு சிலர் சேர்க்கும் செல்வத்தைவிடச் சான்றோராய் வாழ்ந்து அனுபவிக்கும் மிகுந்த வறுமையே மிகவுயர்ந்ததாகும். பழியுடன் இன்பத்தில் திளைப்பது சேற்றில் இன்பங்காணும் பன்றிக்கும் எருமைக்கும் நிகராகும்.

கடிந்த கடிந்து ஒரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும், பீழை தரும். 658

பெரியவர்கள் கடிந்து ஒதுக்கிய தீமைகளைத் தாமும் கடிந்து நீக்காது அவற்றைச் செய்பவர்கட்கு அக்காரியங்கள் ஒருவேளை அச்சமயத்தில் அவர் கருதியபடி முடிந்தாலும் பிற்பாடு நீக்கவொண்ணாத பெருங்கேட்டினையே தரும்.

அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம்; இழப்பினும்,
பிற்பயக்கும், நற்பாலவை. 659

பிறர் அழுமாறு தீய வினைகளைச் செய்து அவரிடமிருந்து கொண்ட செல்வமனைத்தும் பிற்பாடு தான் அழுது புலம்புமாறு கைவிட்டுப்போகும். நல்ல வழிகளில் பெற்ற செல்வத்தை இழந்துவிட நேர்ந்தாலும் பிற்பாடு அவை திரும்ப வந்து உரிய நன்மையைப் பயக்கும.

சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல்—பசு மண்
கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று. 660

தீய ஊழல் வஞ்சகச்செயல்களால் ஒருவன் செல்வத்தைச்சேர்த்து, அதனை நெடுங்காலம் கட்டிக்காக்கலாம் என எண்ணுதல், பசுமண் பானையில் நீரைப் பெய்து நிலைபெறுமாறு வைத்த தன்மையதாகும் பச்சைமண் பானையில் நீரைப் பெய்து வைத்தால் பானையும் கரைந்து நீரும் ஒழுகிப்போகும். அதுபோலத் தீவினைகளால் செல்வம் சேர்த்தால் சேர்த்தவனும் அழிந்து செல்வமும் ஒழிந்து போகும்.

வினைத்திட்பம்-67

ஆட்சி நிருவாக நடைமுறைகளை மனஉறுதியுடன் செப்பமுறச் செயலாற்றுவது.

**வினைத் திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத் திட்பம்;
மற்றைய எல்லாம் பிற. 661**

உறுதியும் செப்பமும் கூடியதாய் ஒருவனது மனத்திலுண்டாகும் திட்பமே அவனுடைய செயல்திட்பமாக வெளிப்படும்; அதைத் தவிர்த்த பிற யாவும் திட்பமெனக் கூறத்தக்கன அல்ல. புறத்தே பலவாறு முயலப்படினும் அகத்திட்பமின்றேல் அம் முயற்சிகள் பயன்படா.

**ஊறு ஒரால், உற்றபின் ஒல்காமை, இவ் இரண்டின்
ஆறு என்பர் – ஆய்ந்தவர் கோள். 662**

ஒரு காரியத்தில் இடையூறாய் வந்து பழுதுபடும் செயல்களை வருமுன்பே தவிர்த்தலும் தம்மைமீறி எதிர்பாராது செயல் பழுது படுமானால் அதற்கு மனம் தளராதிருத்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டுமே ஆட்சிசெய்யும் நெறியென்பது, நிருவாக நடைமுறைகளை ஆராய்ந்தவர்களின் கருத்தாகும்.

**கடைக்கொட்கச்செய்தக்கது ஆண்மை;இடைக் கொட்கின்,
எற்றா விழுமம் தரும். 663**

ஒரு வினைனய அது முற்ற முடியும்வரை தன்னடக்கமாகவும் கமுக்கமாகவும் செய்து முடித்து, இறுதியில் பிறர் அறியுமாறு செய்வதே ஆளும் திறமையாகும்;அவ்வாறன்றி இடையே பலரறிய வெளிப்படுமாயின்,அது அவ்வினை செய்வானுக்கு நீங்காத பெரும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

**சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய; அரிய ஆம்,
சொல்லிய வண்ணம் செயல். 664**

'யாம் இவ்வினையை இவ்வாறு திட்டமிட்டுச்செய்து முடிப்போம்' என வாயால் சொல்லிவிடுதல் எல்லோர்க்கும் எளிதாகும்; அங்ஙனம் சொல்லியபடியே செய்து முடிப்பதென்பது அரிய செயலாகும்.

**வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத் திட்பம், வேந்தன்கண்
ஊறு எய்தி, உள்ளப்படும். 665**

மற்றவர்க்கில்லாத பெருஞ்சிறப்பைப் பெற்று, மாட்சிமைப்பட்டவர் என்று கூறப்படும் அமைச்சர்களது செயல்திட்பம் எப்போது தெரியவரும் என்றால், தமது வேந்தர்களுக்கு ஓர் இடையூறு ஏற்பட்டபோதுஅதை அவர்கள் தீர்க்கும் வித்தைப் பார்த்து மதிக்கப்படும்.

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப – எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப்பெறின். 666

குறிக்கோள்களை எண்ணிச் சாதிக்க விரும்புகின்றவர்கள், அவ்வாறு தாம் எண்ணியவற்றை நிறைவேற்றும் வழிகளில் அசைவிலா மனத்திண்மை படைத்தவர்களாக இருந்தால், நினைத்தவற்றை நினைத்தவாறே அடைவார்கள்!

உருவுகண்டுஎள்ளாமைவேண்டும்– உருள் பெருந் தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. 667

உருண்டு ஓடுகின்ற பெரிய தேருக்கு, அச்சுமரத்தினின்றும் உருளையைக் கழன்று ஓடிவிடாமல் தடுக்கும் சின்னஞ்சிறு ஆணியைப்போல, ஆட்சிச் சக்கரத்தைக் காக்கும் மனத்திட்பமுடையாரை உடையது இவ்வுலகம். எனவே சிலபோது அவரது வடிவச் சிறுமை கருதி, இகழ்தல் கூடாது.

கலங்காது கண்ட வினைக்கண், துளங்காது
தூக்கம் கடிந்து செயல். 668

இதுவா அதுவா என்று கலங்காது , இவ்வினையே செய்யத்தகுவது எனத் துணிந்த செயலின்கண், அதைச் செயற்படுத்தும்போது ' இதைத் தம்மால் செய்ய முடியுமோ ' என்பது போல மனம் அசைதலின்றி, காலம் நீட்டித்தலை முற்றிலும் தவிர்த்து உடனே செயலில் இறங்க வேண்டும்.

துன்பம் உறவரினும் செய்க, துணிவு ஆற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 669

முதற்கண் முயற்சித் துன்பம் மிகுதியாக வருமாயினும் அதற்காக மனம் தளராமல், முடிவில் இன்பத்தைத் தரும் அரிய காரியத்தைத் துணிவுடன் உழைத்துச் செய்க!

எனைத் திட்பம் எய்தியக்கண்ணும், வினைத் திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டாது , உலகு. 670

சிந்தனை வாய்ப்பேச்சு முதலாய பிறபல திட்பங்களெல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் செம்மையாய்ச் செய்து முடிக்கும் வினைத்திட்பத்தை விரும்பிப்பெறாதவரை உலகு விரும்பாது.

வினை செயல்வகை-68

வினை என்பது ஆட்சி செய்தல், நிருவகித்தல், காரியங்களாற்றுதல் எனப்படும். அதில் தூய்மை வேண்டும் என்றார்; மனத் திட்பமுடன் செயலாற்ற வேண்டுமென்றார்; இங்கு அதைச் செய்யும் நெறிமுறைகளை விளக்குகின்றார்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்; அத் துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. 671

ஒன்றைப்பற்றிச் சிந்திப்பதின் விளைவு ஏதேனும் ஒருதெளிந்த முடிவிற்கு வருவதற்காகும். அங்ஙனம் தெளிந்து முடிவுசெய்தபிறகு அக்காரியத்தை உடனே செய்யாது, காலம் தாழ்த்தி ஆறப்போடுவது தீதாய் முடியும்.

தூங்குக, தூங்கிச் செயற்பால; தூங்கற்க,
தூங்காது செய்யும் வினை. 672

காலம் தாழ்த்தி மெதுவாகச் செய்யக்கூடிய வினைகளைக் காலம் நீட்டித்துச் செய்யலாம்; காலம் தாழ்த்தாது உடனே செய்யவேண்டியவற்றையும் அங்ஙனம் தாழ்த்தி விடாது விரைந்துசெய்க! இன்றைய அலுவலகக் கோப்புகளுக்கு இது மிகவும் பொருந்தும்.

ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்றே; ஒல்லாக்கால்,
செல்லும் வாய் நோக்கிச் செயல். 673

எந்த வழிகளிலெல்லாம் தன்னால் ஒரு வினையைச் செய்ய இயலுமோ அந்த வழிகளிலெல்லாம் முயலுதல் நன்று; அவ்வாறு தான் முயன்ற வழிகளில் இயலாதவிடத்து, அந்த வினையின் போக்கை ஆராய்ந்து, அதற்கேற்ற வேறு எவ்வழியில் முடிமோ அதன் மூலம் காரியத்தைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும்.

வினை, பகை, என்று இரண்டின் எச்சம், நினையுங்கால்,
தீ எச்சம் போலத் தெறும். 674

தீயினை முழுவதும் அணைக்காமல், சிறிது எஞ்சிக் கிடந்தால் என்ன செய்யப்போகிறது என விட்டுவிட்டால் அது பிறகு பெரியதாகி அழிவைத் தர நேரும். அதுபோல ஒரு வினையை முழுவதும் செய்து முடிக்காமலும் பகையை முழுவதும் ஒழிக்காமலும் எஞ்சி நிற்குமாறு இடையில் விட்டுவிடின் அங்ஙனம் எஞ்சி நின்றவை தீயினது எச்சம்போலப் பிறகு வளர்ந்து அழிவைத் தரும். ஒரு செயலைத் தொடங்கி, இடையில் கைவிடுவதும், பகையை ஒழிக்கத் தொடங்கி, இடையில் கைவிடுவதற்கு ஒப்பாகும்.

பொருள், கருவி, காலம், வினை, இடனொடு ஐந்தும்
இருள் தீர எண்ணிச் செயல்! 675

ஒரு காரியமாற்றத் தொடங்குங்கால் அதற்கு வேண்டிய பொருட்செல்வமும், கருவிகளும், தக்க காலமும், அச்செயலின் அளவும், ஏற்ற இடமும் ஆகிய இவ்வைந்தினைப் பற்றியும் மயக்கமறத் தெளிவாகச் சிந்தித்துப் பிறகு தொடங்குக.

முடிவும், இடையூறும், முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும், பார்த்துச் செயல்! 676

ஒரு தொழிலோ, வணிகமோ, பிறிதொரு காரியமோ எதுவாயினும் தொடங்குமுன், அது எவ்வாறு செய்து முடிக்கப்படும்எனக் காரியம் முடியுமாற்றையும், இடையே வரும் இடையூறுகள் எவையெவை எந்த அளவு வந்து பாதிக்கும் என்பதையும் இவற்றைக் கடந்து முழுவதும் செய்து முடித்த பிற்பாடு இறுதியில் கிடைக்கும் நிகர ஊதியத்தையும் சீர் தூக்கிப் பார்த்து, நன்மை உண்டேல் அதனைத் தொடங்குக!

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை, அவ் வினை
உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல். 677

செய்யப்படும் ஒரு தொழிலைச் செய்யப் புகுகின்றவன் அதனைச் செய்யும் செயல்முறைகள் யாவை என்றால், அத்தொழிலை முன்பே செய்து பழகியவன், அதன் உள்ளார்ந்த திறன்களை எல்லாம் அறிந்திருப்பானாதலால், அவனிடமிருந்து அவ்வறிவைத் தான் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல்– நனை கவுள்
யானையால் யானை யாத்தற்று. 678

ஒரு காரியத்தைச்செய்து முடித்துக்கொள்கிறபோதே, அதனோடு சேர்ந்து பிறிதொரு வினையையும் முடித்துக்கொள்ளுதல் ஓர் அரிய செயல் திறமையாகும். அது மதம் பொழியும் கன்னத்தையுடைய யானை ஒன்றைக்காட்டி அதைப்போன்ற பிறிதொரு யானையைப் பிடிப்பது போன்றதாகும்.

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே–
ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல். 679

தம் நண்பர்களுக்கு நல்லனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் அதனிலும் விரைந்து செய்யவேண்டியது யாதெனில், தம்மோடு ஒட்டாது விலகி நிற்பாரைத் தமக்கு நட்பாக்கிக்கொள்ளுதலாகும். அரசியல் தந்திரங்களில் ஒன்று இது.

உறை சிறியார் உள் நடுங்கல் அஞ்சி, குறை பெறின்,
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. 680

தாம் ஆளும் நாடு சிறியதாகிய அமைச்சர்கள் தம்மைவிட வலியவர்கள் எதிர்த்து நிற்குமிடத்து, தம் குடிமக்கள் நடுங்குவதை உணர்ந்து, அதற்கு அஞ்சித் தம்மினும் பெரியராகிய அவ்வரசர்களிடம் நட்புச் செய்துகொண்டு தமது குறை நீங்கப் பெறுமாயின், அதனைப் பணிந்து ஏற்றுக்கொள்வர். நட்புச் செய்தல் - தூதனுப்பிச் சமாதானம் செய்து கொள்ளுதல், அதற்கு வாய்ப்பிருந்தால் நழுவ விடக்கூடாது.

தூது-69

மன்னர்களிடையே கருத்துப் பரிமாறிக்கொள்ளத் தூது செல்வாரது இலக்கணமும் செயல்திறனும். இவர்கள் அமைச்சர்களுக்கு நிகராக மதிக்கப்பட்டனர்.

அன்புடைமை, ஆன்ற குடிப்பிறத்தல், வேந்து அவாம்
பண்புடைமை, தூது உரைப்பான் பண்பு. 681

தூது சென்று மாற்றரசிடம் தன் அரசனுக்காகச் செய்தி சொல்பவனது இயல்பான பண்புகள்; பொதுவாக அன்புள்ளவனாதல் சிறந்த குடியில் பிறந்தவனாதல், வேந்தர் விரும்பும் நற்பண்புகளைப் பெற்றிருத்தல் ஆகிய மூன்றுமாம்.

அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை—தூது உரைப்பார்க்கு
இன்றியமையாத மூன்று. 682

தூதுரைப்பவனிடம் சிறப்பாக அமைந்திருக்கவேண்டிய இன்றியமையாத தன்மைகள்: தன் அரசனிடம் அன்புடையவனாதல், தன் அரசனுக்கு வேண்டியன யாவை என அறியும் அறிவுடையவனாதல் வேற்றரசர்களிடம் தன் அரசனுக்காக நன்கு சிந்தித்துப் பேசும் சொல்வன்மை பெற்றிருத்தல் ஆகிய மூன்றுமாம். முன்னைய மூன்றும் இயல்பாக அமைந்திருக்கவேண்டியவை; பின்னைய மூன்றும் தூதுவன் தன்னிடம் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியவை.

நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல்—வேலாருள்
வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு. 683

வேலைத் தாங்கிய மன்னரிடைச்சென்று, தன் மன்னனுக்கு வெற்றிதரும் காரியங்களை எடுத்துரைக்கவல்ல தூதுவனின் பண்பு, ஆட்சிமுறை நூல்களைக் கற்றவர் நடுவே தான் அவரினும் சிறந்த அந்நூற் கல்வியுடையவனாகத் திகழ்தல் ஆகும். நூற்கல்விச் சிறப்பால், கொல்லவல்ல வேலையுடையவராகிய பகையரசர் அவையில் திறமையாகப் பேசித் தன் மன்னவனுக்குச் சார்பான நிலையை உருவாக்க வல்லவனாதல், தூதனுக்கு வேண்டிய இன்றியமையாத இயல்பாகும்.

அறிவு, உரு, ஆராய்ந்த கல்வி, இம் மூன்றன்
செறிவு உடையான் செல்க, வினைக்கு. 684

இயற்கையிலமைந்த கூர்மையான அறிவும் கண்டார் விரும்பும் தோற்றப்பொலிவும் ஆட்சி நெறிமுறைகளை நன்கு ஆராய்ந்த அரசியல் கல்வியறிவும் ஆகிய இம் மூன்றையும் முழுமைபெறப் பெற்றவன், தூது செல்வதற்குத் தகுதியுடையவனாவான்.

தொகச் சொல்லி, தூவாத நீக்கி, நகச் சொல்லி,
நன்றி பயப்பது ஆம்—தூது. 685

வேற்றரசர்களிடம் வழவழ என்று பேசாமல், தான் சொல்ல வந்தவற்றை நிரல்படக் காரண காரியத்தோடு தொகுத்துச் சுருக்கமாகச் சொல்லி, கருத்து வேறுபாட்டை வளர்த்துத் தங்கட்குத் தீமைதரும் பொருந்தாத சொற்களைப் பேசிவிடாமல் அவற்றைக் கவனமாக நீக்கி, பகையரசர்க்கு வேண்டாதனவே எனினும் அவற்றை அவர் மனம் மகிழுமாறு இனிதாகச்சொல்லி, தன் மன்னனுக்கு நன்மையை விளைவிப்பவனே நல்ல தூதுவன்.

கற்று, கண் அஞ்சான், செலச் சொல்லி, காலத்தால்
தக்கது அறிவது ஆம்—தூது. 686

அரசியல் நூல்களைப் படித்து நன்கு கைவரப் பெற்றிருப்பதால் பகையரசர் எதிரே, அவர் வெகுளினும் அஞ்சாது நின்று, தான் சொல்ல வந்ததை அவர் மனம் ஏற்குமாறு சொல்லி, அந்தக் கணத்தில் அச்சூழலில் எவ்வாறு பேச வேண்டுமென காலத்திற்குத் தக்கவாறு உடனுக்குடன் பேச அறிந்தவன் சிறந்த தூதுவனாவான்.

கடன் அறிந்து காலம் கருதி, இடன் அறிந்து
எண்ணி, உரைப்பான் தலை. 687

காரியமாற்ற வேண்டிய கடமையின் தன்மையை அறிந்து, பகையரசரிடம் சொல்லுதற்குத் தக்க செவ்வி பார்த்து அப்போதுள்ள இடச் சூழலையும் கருத்திற்கொண்டு அவற்றிற்கேற்பத் தானாகச் சிந்தித்துத் தூதுசொல்ல வல்லவனே தூதுவனாவான்.

தூய்மை, துணைமை, துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழி உரைப்பான் பண்பு. 688

பகைவரால் ஆசைகாட்டித் தம் பக்கம்சேர்க்கமுடியாத, பொருள், காமம் போன்றவற்றால் ஈர்க்கமுடியாத தூயவனாதலும் பகைவர் அவைக்கண் சிலரைத் தனக்குத் துணையாக்கிப் பேச வைக்க வல்ல திறமையுடையவனாதலும் சொல்லவந்ததைப் பகையரசர் சினங்கொண்டு துன்பம் செய்வரென அஞ்சாமல் துணிந்து சொல்ல வல்லவனாதலும் ஆகிய இம் மூன்றையும் வெளிப்பகட்டாக அல்லாமல் உண்மையாகக் கொண்டிருப்பதே அரசன் சொன்னதை அவன் சொல்லியபடியே வேற்றரசரிடம் சொல்ல வேண்டிய தூதுவனது இலக்கணமாகும்.

விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—வடு மாற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன். 689

தன் அரசனுக்குத் தாழ்வுதந்து வடுவையுண்டாக்கக்கூடிய சொற்களை வாய்தவறியும் பேசிவிடாத மனவுறுதியையுடையவனே, அரசன் சொல்லியனுப்பிய மறுமொழியைப் பகையரசர்க்குச்சொல்லுதற்குத் தகுதியுடைய தூதுவன் ஆவான்.

இறுதி பயப்பினும், எஞ்சாது, இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம்—தூது. 690

தன் அரசன் கூறியனுப்பியதைப் பகையரசர் முன்சொன்னால், தன்னுயிர்க்கு ஆபத்தையுண்டாக்குமென்று தெரிந்தாலும் அதற்கு அஞ்சி அதனைக்கூறாது விடாமல், தன் அரசனுக்கு நன்மை விளையுமாறு நடந்து கொள்பவனே சிறந்த தூதுவனாவான்.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்-70

அமைச்சர் முதலானோர் மன்னர்களைச் சார்ந்து பழகும் நெறிமுறைகள்.

அகலாது, அணுகாது, தீக் காய்வார் போல்க—
இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார். 691

ஆட்சியதிகாரம் கையிலிருக்கிற காரணத்தினால் எந்த நேரமும் மனம் மாறுபடுதற்குரிய வேந்தர்களைச்சார்ந்து பழகுவோர், அவரைவிட்டு மிக விலகாமலும் நெருங்காமலும் குளிருக்குத் தீக்காய்வார் போலப் பழகுக!

மன்னர் விழைப விழையாமை, மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கம் தரும். 692

மன்னர்கள் விரும்பும் ஆடம்பரத்தன்மை, ஒப்பனை , நுகர்வன போன்றவற்றைத் தாமும் விரும்பாதிருத்தல், அம்மன்னர்களால் உணரப்பட்டுத் தமக்கு நிலைபெற்ற ஆக்கம் பலவும் தரும்.

போற்றின் அரியவை போற்றல் –கடுத்தபின்,
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது. 693

அரசர்களோடு பழகுவார் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளக் கருதினால், அரிய பிழைகள் எவையும் தம்மிடம் வராமல் காக்கவேண்டும். ஏன் எனில் அரசர்கட்கு ஒருமுறை ஐயம் ஏற்பட்டுவிட்டால், பிறகு அவர்களை அவ்ஐயம் தீர்த்து நம்பவைத்தல் யாராலும் இயலாது.

செவிச் சொல்லும், சேர்ந்த நகையும், அவித்து ஒழுகல்–
ஆன்ற பெரியார் அகத்து. 694

கல்வி கோள்விகளால் நிரம்பிய பெரியவர்கள் அருகிலிருக்கும்போது, அவர்கள் பார்க்க ஒருவன் மறறவன் செவிக்கண் ஏதோ இரகசியம் பேசுவதையும் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து சிரிப்பதையும் முற்றிலும் தவிர்க்கவேண்டும். இன்றேல் அவர்கள் தம்மைப்பற்றிய குறைகளைப் பேசுவதாகவும், அங்ஙனம்பேசிச் சிரிப்பதாகவும் எடுத்துக்கொள்ள நேரும்.

எப் பொருளும் ஓரார் , தொடரார், மற்று அப் பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க, மறை. 695

அரசனுடையவான மறைபொருட்செய்திகள் ஏற்படும் காலத்தில், அவற்றில் யாதொரு செய்தியையும் கூர்ந்து செவிகொடுத்துக்கேட்கலாகாது. அவற்றைப் பற்றித் தோண்டித் துருவி அறியுமாறு தொடரலாகாது! அம்மறைவான செய்திகளை அவனே வெளிப்படுத்துங்காலத்தில்தான் கேட்டறியவேண்டும்.

குறிப்பு அறிந்து, காலம் கருதி, வெறுப்பு இல
வேண்டுப, வேட்பச் சொலல். 696

அரசர்களிடம் ஏதும் காரியமாகப் பேச நினைக்கின்றபொழுது, அவர்தம் மனக் குறிப்பினையறிந்து, சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி, அவர்க்கு வெறுப்பை விளைவிக்காதவையும் மிகவும் வேண்டியனவுமானவற்றை மட்டும் அவர் விரும்பும் வகையில் சொல்லுக!

வேட்பன சொல்லி, வினை இல எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் , சொல்லா விடல். 697

அரசர்கட்குப் பயன்படுவனவும் அவர்கள் விரும்புவனவுமானவற்றைச் சொல்லி, அவர்கட்கு வேண்டிய காரியங்களல்லாத பயனற்றவற்றை, எப்பொழுதும் அவர்கள் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் சொல்லாது விடுக!

'இளையர், இன முறையர்' என்று இகழார், நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப்படும். 698

இவர் நமக்கு வயதில் இளையவர்தானே என்றும், இவர் நமக்குக் கீழே இந்த நிலையில் முன்பொருகாலத்தில் இருந்தவர்தானே என்றும் உயர்பதவியிலிருக்கும் ஒருவரை இகழாமல், இப்போது அவர் இருக்கும் உயர்ந்த நிலையாகிய சிறப்புக்கேற்ப மதிப்புக்கொடுத்துப் பழக வேண்டும்.

'கொளப்பட்டேம்' என்று எண்ணி, கொள்ளாத செய்யார்–
துளக்கு அற்ற காட்சியவர். 699.

அரசன் சிலரை மிகவும் அன்பு பாராட்டி, உறவினர் போல் நடத்தலாம். அதற்காக, அவர்கள் நாம் அரசனால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டுத் தன்னுடையவனாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்று எண்ணி, அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார், அசைவற்ற உறுதியான அறிவினையுடையவர்கள்! சிறிது செய்தாலும் பின்பு அது பெருந்துன்பமாய் முடியும்.

பழையம் எனக் கருதி, பண்பு அல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும். 700

அரசனுக்கு நாம் நீண்டநாளாகப் பழக்கமுடையோம் எனஎண்ணி அந் நட்புரிமைபற்றித் தம் தகுதிக்குப் பொருந்தாத பண்பல்லாதவற்றைச்செய்தால், அம்மிகைப்பட்ட உரிமையுணர்வு பிற்பாடு அழிவைத்தரும்.

குறிப்பறிதல்-71

ஒருவருக்கொருவர் குறிப்பறிந்து பழகுதல். அரசன் குறிப்பறிந்து அமைச்சர் பழகுதலும் அவ்வாறே ஆள்பவன் மற்றவர் குறிப்பறிந்து பழகுதலும் எல்லாம் இதிலடங்கும்.

கூறாமை நோக்கி, குறிப்பு அறிவான், எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி. 701

அரசர்கள் தம் கருத்தை வாய்விட்டுக் கூறுவதன் முன்பே அவர்தம் உள்ளக்குறிப்பை, முகத்தையும் கண்ணையும் உற்றுநோக்கியே, அறியக்கூடிய அமைச்சன் எக்காலத்திலும் வற்றாத நீரால் சூழப்பட்ட உலகிற்குச் சிறந்த அணிகலன் போன்றவன் ஆவான்.

ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல். 702

ஒருவர் தம் உள்ளத்தினுள் நினைப்பதைச் சிறிதும் ஐயப்படாது இதுதான் என உறுதியாக உய்த்து அறியவல்லவனைத் தெய்வத்திற்குச் சமமாகக் கருதி மதித்திடுக! மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்விக ஆற்றலுடையான் என்பதாம்.

குறிப்பிற் குறிப்பு உணர்வாரை, உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும், கொளல். 703

பிறர்முகக் குறிப்பைக்கொண்டு, அவர் மனக்குறிப்பை அறிய வல்லவரை, அரசர்கள் தம் உடல் உறுப்புக்களுள் எதனைக் கொடுத்தும் துணையாகக்கொள்க!

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு ஏனை
உறுப்பு ஓரனையரால், வேறு. 704

ஒருவர் தம் மனத்துக்குள் நினைத்த கருத்தை, அவர் வாய்விட்டுக் கூற வேண்டாமலே அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களோடு அங்ஙனம் அறியமாட்டாதார், உறுப்புக்களால் ஒரு தன்மையுடையவர்களாயினும் மதிநுட்பத்தால் வேறுப்பட்டவர் ஆவார்கள்.

குறிப்பின் குறிப்பு உணரா ஆயின், உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ , கண் ? 705

தம் குறிப்புணரும் ஆற்றலைக் கொண்டு, பிறரது உள்ளக் குறிப்பை அறியமாட்டாவாயின், உறுப்பினுள் சிறந்தது எனப்படும் கண்கள் வேறு என்ன பயனைத் தரப்போகின்றன?

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும், முகம். 70(

தன்னை அடுத்திருக்கும் பொருளினது வண்ணத்தை அவ்வாறே தன்னுட பெற்றுக்காட்டும் பளிங்குபோல, ஒருவனது நெஞ்சத்தில் உணர்ச்சி மிகுந்தெழுந்த கருத்தை, அவனது முகம் தானே வெளிப்படுத்திக் காட்டிவிடும்.

முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—உவப்பினும்
காயினும், தான் முந்துறும் ? 707

பிறரைப்பற்றி உள்ளத்துள் மகிழ்ந்து நினைத்தாலும் சினந்து எண்ணினாலும் அவை இரண்டையும் முகமானது முந்திக்கொண்டு வெளிக்காட்டிவிடும். இங்ஙனம் வெளிப்பட்டதை முன்னறியவல்ல முகத்தைவிட மிகுந்த அறிவுடையது வேறொன்றுண்டோ?

முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அகம் நோக்கி,
உற்றது உணர்வார்ப் பெறின். 708

ஒருவரது உள்ளக் கருத்தினைக் குறிப்பால் நோக்கி, அறிய வல்லவர்களைப்பெற்றால், ஒருவர் முகத்தை ஒருவா் நோக்கி நின்றாலே போதும். வேறு பேச்சு வேண்டாம்.

பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும்—கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709

ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்ட பகைமையையும் நட்பையும் கண்களே காட்டிவிடும், கண் பார்வையினால் கருத்து வேறுபாடுகளை அறிய வல்லவர்களைப்பெற்றால்!

'நுண்ணியம்' என்பார் அளக்கும் கோல், காணுங்கால்,
கண் அல்லது, இல்லை பிற. 710

நுண்ணிய அறிவுடையேம் என்பார் பிறர் கருத்தை அளந்தறியும் அளவுகோல் யாதென ஆராயுமிடத்து அப்பிறரது கண்களல்லது பிறிதில்லை. கண்களே உண்மையை மறைக்காமல் வெளிப்படுத்தும். ஏனைய பேச்சும் செயலும் உண்மையை மறைக்கக் கூடும். மேலும் தன் கண்ணை அளவு கோலாகக்கொண்டு, அறிபவரே அவரெனலாம்.

அவையறிதல்-72

அரசவையாயினும் பிற அவைகளாயினும் அவையினது தரமும் நிலையுமறிந்து அதற்கேற்பப் பேசுதல்.

அவை அறிந்து, ஆராய்ந்து, சொல்லுக– சொல்லின்
தொகை அறிந்த தூய்மையவர். 711

சொற்களின் தொகுதியைக் கற்றறிந்த, உளத்தூய்மையினையுடைய சான்றோர், தாம் பேசும் அவையின் தரம், சூழல் காரியம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து அதற்கேற்பச்சொல்லுதல் வேண்டும்.

இடை தெரிந்து, நன்கு உணர்ந்து, சொல்லுக – சொல்லின்
நடை தெரிந்த நன்மையவர்! 712

சொற்களின் இயல்பறிந்து அவற்றின் மொழி நடையில் பழகிய நன்மை கைவரப்பெற்ற சான்றோர், அவைக்கண் பேசப்புகும்போது, அதன் செவ்வியை அறிந்து குற்றமேற்படாமல் நல்லனவற்றைத் தெளிந்து சொல்வார்களாக!

அவை அறியார், சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின்
வகை அறியார்; வல்லதூஉம் இல் 713

அவையினது நிலையை அறியாராய், தம் மனம் போன போக்கில் பேசிக் கொண்டு போகிறவர், பேச்சின் முறைமையை அறியாதவராவார். அவர் வேறு எதிலும் வல்லவருமாகார்.

ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல், வெளியார்முன்
வான் சுதை வண்ணம் கொளல். 714

பேசும் போது, அறிவாற்றல் மிக்கவர் முன் தானும் அறிவாற்றல்மிக்கவனாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்க. மற்றைய அறிவிலாராம் வெள்ளைகள் கூடிய அவைக்கன்னே பேச நேரின் அவரினும் வெளிய சுண்ணாம்பின் வண்ணமுடையவனைப் போல, அறிவை வெளிப்படுத்தாது நடந்து கொள்க!

'நன்று' என்றவற்றுள்ளும் நன்றே – முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. 715

அறிவு அகவை முதலியவற்றால் தம்மினும் முதிர்ச்சிபெற்றார் இருக்கும் அவைக்கண்ணே அவரை முந்திக்கொண்டு எதனையும் பேசாதிருக்கும் அடக்கமுடைமை. ஒருவனுக்கு நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றுள்ளும் நன்றாகும்.

ஆற்றின் நிலைதளர்ந்தற்றே–வியன் புலம்
ஏற்று, உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு. 716

பரந்த நூற்பொருள்களை யெல்லாம் கேட்டு உணரவல்ல கற்றறிந்தார் கூடிய அவையின்கண், சொல்வன்மையுடையான் ஒருவன் சொற் குற்றத்திற்காட்படுதல், ஆற்றிலே நீந்துவானொருவன் வெள்ளத்தினிடையே அகப்பட்டு நிலைகுலைந்து தளர்ந்ததற்கு ஒப்பாகும்.

கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும்–கசடு அறச்
சொல் தெரிதல் வல்லார் அகத்து. 717

குற்றங்கள் நீங்குமாறு சொற்பொழிதலை ஆராய்ந்தறிய வல்லார் கூடிய அவையின்கண் பல நூல்களையும் கற்று அவற்றின் நுண்பொருள்களை அறிந்தார் ஒன்றைப் பற்றிச் சொல்வார்களாயின் அவர்கள் கல்வி ஒளி வீசித்திகழும்!

உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்–வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர் சொரிந்தற்று. 718

எதைப்பற்றியேனும் பேசுங்கால் அதனை நன்கு அறிந்து கொள்ளக்கூடிய அவையினர்முன் கற்றறிந்தவர் ஒன்றைச் சொல்லுதல் இயல்பாக வளரும் பயிர்கள் நின்ற பாத்தியின்கண் நீரினைப் பாய்ச்சியதற்கு ஒப்பாகும்.

புல் அவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க–நல் அவையுள்
நன்கு செலச் சொல்லுவார்! 719

நல்லவர்கள் கூடிய அவையின்கண் நல்ல பொருள்களை அவர்மனங்கொள்ளச்சொல்லும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள், அறிவற்ற கீழான புல்லர்கள்கூடிய அவைக்கண், அந் நல்லவற்றை மறந்தும் கூடப்பேசுதல் கூடாது!

அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து அற்றால்– தம் கணத்தர்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். 720

நல்ல சான்றோர்கள் தம் கூட்டத்தவர் அல்லாத புல்லர்கள் கூடிய அவையின் முன்னே ஒன்றனைப் பற்றிச்சொற்பொழிதல், தூயதல்லாத சாய்க் கடைக்கண்ணே அமிழ்தத்தைக் கொட்டியதற்கு ஒக்கும். கோட்டி கொளல் - அவையைக் கூட்டிவைத்துப்பேசுதல்.

அவையஞ்சாமை-73

கூச்சத்தாலும் பழக்கமின்மையாலும் அவைமுன் பேசும்போது அச்சம் ஏற்படக் கூடும். அவையைக் கண்டு அஞ்சாமல் நின்று பேசும் திறமையை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வகை அறிந்து, வல் அவை, வாய்சோரார் – சொல்லின்
தொகை அறிந்த தூய்மையவர். 721

சொற்களின் தொகுதியைக் கற்றறிந்த மனந்தூயராகிய சான்றோர், கற்றுவல்லார் அவையின்கண்ணே பேசும் வகையை அறிவராதலின் அச்சத்தால், சிறுவழு ஏற்படுமாறும் வாய் தவறிப் பேசமாட்டார்.

கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் – கற்றார்முன்
கற்ற செலச் சொல்லுவார். 722

கற்றறிந்தார் கூடிய அவைக்கண்ணே, தாம் கற்ற அரிய பொருள்களை, அஞ்சாமல் கேட்பார் மனங்கொள்ளுமாறு எடுத்துச்சொல்லுபவர், கற்றவரனைவருள்ளும் இவரே நன்கு கற்றவரென உலகத்தாரால் சிறப்பித்துப் பேசப்படுவர்.

பகையகத்துச் சாவார் எளியர்; அரியர்,
அவையகத்து அஞ்சாதவர். 723

பகைவரிடையே புகுந்து போரில் சாகின்றவர்களை உலகில் எளியர் எனலாம். அவையிடை நின்று அஞ்சாது பேசக்கூடியவர்களே அரியவர் ஆவர். அவை அஞ்சாமை எளிதன்று.

கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி, தாம் கற்ற,
மிக்காருள், மிக்க கொளல். 724

கற்றறிந்தார் கூடிய அவை முன்னே தாம் கற்ற அரியபொருள்களை, அவர்கள் மனங்கொள்ளுமாறு சொல்லி தம்மிலும்மிகுதியாகக் கற்றவரிடத்திலிருந்து அவர் கற்ற அம்மிகுதியான அரியபொருள்களைத் தாம் கேட்டு அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். தம்மிலும் மேம்பட்டவரை மதித்துக் கேட்பவர்தாம் பிறர் மதிக்குமாறு பேசவல்லவர் ஆவர்.

ஆற்றின், அளவு அறிந்து கற்க–அவை அஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற்பொருட்டு. 725

அவையின்கண் அஞ்சாமல் நின்று, தன்னைக் கேள்விகேட்பவர்கட்கெல்லாம் மறுமொழி கொடுக்கும் பொருட்டு , ஒருவன் அதற்கான நெறிமுறைப்படி அத்தகைய ஆற்றல் தரும் அளவை நூலை நன்கு கற்க வேண்டும். அளவு - அளவை நூல், தருக்கம்.

வாளொடு என் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு? நூலொடு என்,
நுண் அவை அஞ்சுபவர்க்கு? 726

நெஞ்சில் உரமில்லாதவர்க்குக் கையில் வாளிருந்து என்ன பயன்? அறிவு நுட்பமுடையார் கூடிய அவையைக் கண்டு அஞ்சுபவர்க்கு அவர் கற்ற நூல்களினால் பயன் என்ன?

பகையகத்துப் பேடி கை ஒள் வாள்—அவையகத்து
அஞ்சுமவன் கற்ற நூல். 727

அவையின்கண்ணே பேச அஞ்சுகின்றவன் கற்ற நூல், பகைவர்நடுவில், போருக்கு அஞ்சும் பேடி தன் கையிலே பிடித்த ஒளிபொருந்திய வாளை ஒக்கும். இரண்டும் நகைப்பிற்கிடமாகுமேயல்லாமல் பயன்படா.

பல்லவை கற்றும், பயம் இலரே—நல் அவையுள்
நன்கு செலச் சொல்லாதார். 728

நல்லவர்கள் கூடிய அவையின்கண் தாம் கற்றவற்றை, அவர் உள்ளம் ஏற்கும்படி சொல்லமாட்டாதவர். பற்பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாரேனும் உல்கத்திற்குப் பயன்படமாட்டார்கள்.

'கல்லாதவரின் கடை' என்ப – 'கற்று அறிந்தும்,
நல்லார் அவை அஞ்சுவார்'. 729

அரிய நூல்களைக் கற்று அரும் பொருள்களைத் தெரிந்து வைத்திருந்தும், நல்லோர் கூடிய அவையிலே பேச அஞ்சுகின்றவர்களை, கல்லாதவர்களை விடக் கடைப்பட்டவரென்று உலகத்தார் பழித்துப்பேசுவர்.

உளர் எனினும், இல்லாரொடு ஒப்பர்—களன் அஞ்சி,
கற்ற செலச் சொல்லாதார். 730

அவைக்களத்தைக் கண்டு அஞ்சி, தாம் கற்றவற்றை அவையோர் உள்ளம் ஏற்குமாறு சொல்லமாட்டாதவர்கள், உயிருடனுள்ளார் என்று சொல்லப்படினும் இறந்தாரோடு ஒப்பர். உலகோரால் எண்ணப்படாமையின் இருந்தும் பயனில்லை.

அரணியல்

அரசாட்சியின் தலைமை அரசன். அவனுக்கு அல்லது அரசுக்கு உட்பட்டவை ஆறு பகுதிகள். அவற்றில் அமைச்சு முக்கியமானது. பத்து அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டது. இங்கு நாடும், நாட்டைக் காக்கும் கோட்டைகளான அரணும் இரண்டு அதிகாரங்களில் கூறப்படுகின்றன. நாற்புறமும் இயற்கையும் செயற்கையுமான அரண்களையுடையதே நாடு. அதனால் நாடும் அரணும் சேர்த்து அரணியல் என்ற பகுப்பில் கூறப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டின் எல்லைக் கோட்டை வகுப்பன அரண்கள். எனவே அரணில் நாடும் அடக்கிக் கூறப்படுகிறது.

நாடு-74

குடிமக்களையுடையதாய் நாற்புறமும் அரண்களைப் பெற்றுத் தனியுரிமையுடன் விளங்கும் நாட்டினது சிறப்புக்களைக் கூறும்பகுதி இது.

**தள்ளா விளையுளும், தக்காரும், தாழ்வு இலாச்
செல்வரும், சேர்வது—நாடு.** 731

எந்நாளும் தட்டுப்பாடில்லாத நல்ல விளைச்சலையும் எல்லாவகையாலும் தகுதியுடைய சான்றோர்களையும் எவ்வகையிலும் தாழ்வு படாத நல்ல செல்வர்களையும் ஒருசேரக் கொண்டு விளங்குவதே நாடு எனப்படும்.

**பெரும் பொருளாற் பெட்டக்கது ஆகி, அருங் கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது—நாடு.** 732

அளவு கடந்த இயற்கைப் பெருஞ்செல்வங்களை உடைமையினாலே மக்களால் விரும்பத்தக்கதாகி, வேளாண்மையில் கேடுகள் நேராமல் மிகுதியாக விளையும் நீர், நில வளமுடையதே நாடாகும்.

**பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி, இறைவற்கு
இறை ஒருங்கு நேர்வது—நாடு.** 733

நாட்டிற்கு ஏதும் எதிர்பாராத இடர்ப்பாடுகள் வந்தால் அச்சுமையனைத்தையும் தாங்கவல்லதாவதோடு அரசனுக்குத் தாம் செலுத்தவேண்டிய வரிப்பொருள் முழுவதையும் உடம்பட்டு இசைந்து கொடுக்கும் குடிமக்களையுடையதே நாடாகும். சிறந்த குடிமக்களையுடையதே நாடு எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும்.

**உறு பசியும், ஓவாப் பிணியும், செறு பகையும்,
சேராது இயல்வது—நாடு.** 734

தீராத மிக்க பசியும் நீங்காத பெரு நோய்களும் அழிவு தேடும் பகையும் ஆகிய மூன்றும் இல்லாமல் இனிது நடப்பதே நாடாகும்.

**பல்குழுவும், பாழ்செய்யும் உட்பகையும், வேந்து அலைக்கும்
கொல் குறும்பும், இல்லது—நாடு.** 735

சாதி சமயம் போலும் காரணங்கள் பற்றித் தம்முள் பிரிந்துநிற்கும் பல குழுக்களும், உடனிருந்தே கேடு செய்யும் உட்பகையும் வேந்தர்களையும் அலைத்துத் துன்புறுத்தும் கொலையையே தொழிலாகவுடைய கீழ்மக்களும் இல்லாததே நாடாகும்.

**கேடு அறியா, கெட்ட இடத்தும் வளம் குன்றா
நாடு, என்ப, நாட்டின் தலை.** 736

இயற்கைச் சீரழிவாலோ பகையாலோ கெடுதல் அறியாததும், அரிதாகக் கேடு வந்ததாயினும் தன் வளங்குறையாததுமாகிய நாட்டினை, நாடுகள் எல்லாவற்றினும் தலைமையானது என்பர்.

இரு புனலும், வாய்ந்த மலையும், வரு புனலும்,
வல் அரணும்,–நாட்டிற்கு உறுப்பு. 737

ஊற்று நீர் மழை நீர் எனப்பட்ட இரண்டு நீரும் வளந்தருமாறு வாய்த்த மலைகளும், மலைகளில் உண்டாகிவரும் ஆற்று நீரும் இவற்றுடன் வலிமை வாய்ந்த இயற்கை அரண்களும் ஒரு நாட்டிற்கு இன்றியமையா உறுப்புக்களாகும்.

பிணி இன்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம்–
அணி என்ப, நாட்டிற்கு – இவ் ஐந்து. 738

நோயில்லாமை, செல்வமுடைமை, விளைவுடைமை, இன்பம் உடைமை, பாதுகாப்பமைந்த காவலுடைமை என்ற இவை ஐந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அழகு தரும் என்று சொல்வார்கள்.

நாடு, என்ப, நாடா வளத்தன; நாடு அல்ல,
நாட, வளம் தரும் நாடு. 739

தன்னிடம் வாழ்பவர்கள் தேடி வருந்தாமல் தானே வந்தடையும்படியான வளங்களையுடையதே நாடு என்று கூறுவர். அவ்வாறல்லாமல தேடி வருந்தியபின்பே பயன்தரும்படியான வளத்தினையுடையவை நாடுகள் எனப்படா. இயற்கைவளம் கொழிக்க வேண்டும். மிக வருந்தியபின்பு பயன் தருபவை சிறப்புடையவை அல்ல.

ஆங்கு அமைவு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே–
வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு. 740

ஒரு நாட்டிற்கு வேண்டிய எல்லாவற்றாலும் நிறைந்திருந்தாலும் தலைமை தாங்கி நடத்திச்செல்லும் முறைமைச் சிறப்புமிக்க நல்ல வேந்தனை அமையப்பெறாத நாடு அவற்றால் பயன் பெறாது.

அரண்-75

ஒரு நாட்டிற்கு இன்றியமையாத அரண்களின் இலக்கணமும் சிறப்பும் கூறும் பகுதி

ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள்; அஞ்சித் தற்
போற்றுபவர்க்கும் பொருள். 741

ஆற்றலுடையவராய் முற்றுகையிட்டுப்போர் செய்ய வல்லவர்க்கும் அரண்களைப் பெற்றிருப்பதே காப்பாகும். அச்சங்கொண்டு உள்ளிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்பவர்களுக்கும் அரணே சிறந்த பாதுகாப்பாகும்.

மணி நீரும், மண்ணும், மலையும், அணி நிழற்
காடும், உடையது – அரண். 742

என்றும் வற்றாத, மணிபோலும் தெளிந்த நிறத்தினையுடைய நீர் அரணும், வெட்ட வெளியான நிலப்பகுதியும், மலையும், குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும் ஆகிய

நான்கும் உடையதே இயற்கை அரண் எனப்படும். இவை அமைதல் ஒரு நாட்டிற்கு மிகுந்த பாதுகாப்பு.

உயர்வு, அகலம், திண்மை, அருமை, இந் நான்கின்
அமைவு அரண், என்று உரைக்கும் நூல். 743

நல்ல உயரமும் அகலமும் இடிக்கவியலாத திண்மையும் கிட்டுவதற்கு அருமையும் எனும் இவை நான்கும் அமைந்ததே மதில் அரண் என்று நூல்கள் விளக்கிக்கூறும்.

சிறு காப்பின் பேர் இடத்தது ஆகி, உறு பகை
ஊக்கம் அழிப்பது – அரண். 744

காக்கவேண்டிய வாயில் முதலிய பகுதிகள் சிறிதளவு முயற்சியால் காக்கக் கூடியனவாக இருக்க வேண்டும், உட்பகுதியோ மிகவும் அகன்ற இடத்தை உடையதாய் இருக்கவேண்டும். தன்னை வந்து நெருங்கி முற்றுகையிடும் பகைவர்களின் மன எழுச்சியைக்கெடுத்து அஞ்சச்செய்வதாய் அமையவேண்டும். அத்தகையதே சிறந்த மதிலரணாகும்.

கொளற்கு அரிதாய், கொண்ட கூழ்த்து ஆகி, அகத்தார்
நிலைக்கு எளிது ஆம் நீரது – அரண். 745

பகைவர் நெருங்கிக்கைக்கொள்ளுதற்கு முடியாதபடி கருவிகளை யுடையதாதல் வேண்டும். உள்ளிருப்பார் உண்ணுதற்கு வேண்டிய அளவு உணவுடையதாதல் வேண்டும். மதிலகத்தே உள்ளவர்கள் பாதுகாப்புடன் இருந்து, பகைவர் மீது எளிதில் போர் செய்யும்படியான அமைப்பு வேண்டும். இத் தன்மைகளையுடையதே அகழி சூழ்ந்த மதிலரணாகும்.

எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய், இடத்து உதவும்
நல் ஆள் உடையது – அரண். 746

மதிலகத்தே உள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாப்பொருள்களையும் உடையதாய், போர் நேர்ந்த பொழுதில் எதிரியை முறியடித்துக்காத்துதவ வல்ல, நல்ல வீரர்களையுமுடையது சிறந்த அரணாகும்.

முற்றியும், முற்றாது எறிந்தும், அறைப்படுத்தும்,
பற்றற்கு அரியது – அரண். 747

வெளிவர முடியாதபடி சூழ்ந்து முற்றுகையிட்டும், அங்ஙனம் முற்றுகையிடாமலே வலுவற்ற இடம் பார்த்துப் போரிட்டுத் தகர்த்தும், வஞ்சகம் செய்து குறுக்கு வழிகளில் ஏமாற்றி உட்புகுந்தும் இவ்வாறு எவ்வகையாலும் பகைவர்களால கைப்பற்றுதற்கு இயலாததே சிறந்த அரணாகும்.

முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும், பற்று ஆற்றி
பற்றியார் வெல்வது – அரண். 748

முற்றுகையிட வல்லவராகப் பெரும்படையுடன் வந்து சூழ்ந்து நின்று முற்றுகையிட்ட பகைவர்களையும், தம் மதிலகத்தைப்பற்றி நிற்பவர்கள் சிறுபடையினரேயாயினும் தாம் பற்றி நின்ற இடத்தைச் சிறிதும் விட்டுக்கொடுக்காமல் நின்று பொருதுவெல்லுமாறமைந்ததே சிறந்த அரணெனப்படும்.

முனை முகத்து மாற்றலர் சாய, வினைமுகத்து
வீறு எய்தி மாண்டது – அரண். 749

போரின்கண் பகைவர்கள் கெட்டழியுமாறு மதிலகத்தே உள்ளவர்களின் போர்த் தொழில் சிறப்புறுதல் மாட்சிமைப்பட்டதே நல்ல அரணாகும்.

எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும், வினை மாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது – அரண். 750

எல்லாவிதமான மாட்சிமைகளையும் உடையதாயினும், போர்த்தொழில் மாட்சிமையில்லாதார்களைக் கொண்டிருக்குமானால், அரணால் பயனில்லை. அரன் வலுவாயிருந்தாலும் அதைக் காப்பவர், போர்த் திறைமையற்றவராயின் ஒரு பயனுட இல்லை.

கூழியல்

பைங்கூழ் என்பது உணவுப் பயிர்கள். கூழ் என்பது உணவு. பொருளாதாரம் நுகர்வன பற்றியது என்ற அடிப்படையில் திருவள்ளுவர் ஓர் அரசுக்கு உறுப்பாகக்கூடிய பொருட்செல்வத்தைக் கூழ் என்றே குறிப்பிடுகிறார். "படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண்" என்ற ஆறில், கூழ் எனும் பொருள் பற்றிய இது கூழியலெனப்பட்டது. இதனைப் பொருள் இயல், செல்வ இயல் என்று சுட்டியிருக்கலாம். 'கூழியல்' எனக் குறித்திருப்பது மிகுந்த அடிப்படைச் சிந்தனை. மனிதன் தன் ஐம்புலன்களால் நுகர்வன எல்லாம் செல்வமாதலின் 'கூழ் எனச் செல்வத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொருள் செயல் வகை-76

பொருட் செல்வம் வரும் வழிகளைக் கண்டறிதலும் அதைத் தேடும் விதமும் பயன்கொள்ளும் முறையும் கூறும் பகுதி.

பொருளல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது, இல்லை பொருள். 751

ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவரையும் மதிக்கத்தக்கவராகச்செய்ய வல்லதாகிய பொருட்செல்வத்தைத் தவிர, ஒருவனுக்குப் ' பொருள்' என்று உயர்த்துச் சொல்லத் தக்கது பிறிதில்லை.

இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர், சிறப்பு. 752

பொருட்செல்வம் இல்லாதவரை, அவர் பிற எல்லா நலங்களும் உடையவராயினும், எல்லாரும் இகழ்ந்து தாழ்வு படுத்துவர். செல்வமுடையவரை, அவர் பிற தகுதி எதுவும் இல்லாதவராயினும் எல்லாரும் உயர்வுபடுத்திச் சிறப்புச்செய்வர்.

பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம், இருள் அறுக்கும்--
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. 753

பொருட் செல்வம் எனப்படும் உண்மையான விளக்கு, அதை உடையவர்கள் நினைத்த இடத்துக்குச் சென்று, அங்குள்ள பகையாகிய இருளைக் கெடுக்கும்.

அறன் ஈனும் ; இன்பமும் ஈனும் ;-- திறன் அறிந்து
தீது இன்றி வந்த பொருள். 754

ஈட்டும் நெறிமுறையை அறிந்து, தீமை செய்யாது ஈட்டிய பொருட்செல்வம் அதை ஈட்டியவனுக்கு அறம் செய்தற்குப் பயன்படுவதுடன் நன்கு துய்க்கப்படுமாதலின் இன்பத்தையும் கொடுக்கும்.

அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம்
புல்லார், புரள விடல். 755

பொருட் செல்வத்தைத்தேடும் போது அனைத்துயிர்களிடத்தும் அவற்றின் துன்பங்கண்டு வருந்தும் அருளும் அவற்றின்பால் பரிவு காட்டும் அன்பும் அமையுமாறு ஈட்டவேண்டும் அங்ஙனம் ஈட்டப்படாத, பிறவழியில்வந்த பொருட்செல்வத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் கூடாது ; தவறி வரினும் அச்செல்வத்தைக் கையைவிட்டுப்போகுமாறு கழித்து விடுதல் வேண்டும்.

உறு பொருளும், உல்கு பொருளும், தன் ஒன்னார்த்
தெறு பொருளும், வேந்தன், பொருள். 756

அரசர்களுக்குப்பொருட்செல்வமாவன, இயல்பாகக் குடிவழியில் வரும் சொந்தப் பொருளும், வரிகள் மூலம் கிடைக்கும் பொருளும், தன் பகைவர்களை வென்று திறையாக (கப்பமாகக்) கைக்கொள்ளும் பொருளும் ஆகிய மூன்றுமாகும்.

அருள் என்னும் அன்பு ஈன் குழவி, பொருள் என்னும்
செல்வச் செவிலியால், உண்டு. 757

பரிவாகிய அன்பினால் பெறப்பட்டு பிறவுயிர்களின் துன்பத்தை நீக்கும் அருள் என்ற குழந்தை, பொருள் என்று சொல்லப்படுகின்ற செல்வமாம் செவிலியால் வளர்க்கப்படுதலால் உலகில் உளதாகிறது.

குன்றுஏறி, யானைப்போர் கண்டற்றால் தன் கைத்து ஒன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758

தன் கையகத்தே,முதலாக இடுமாறு செல்வமிருக்க, அதனையுடையவன், மேற்கொள்ளும் ஒரு தொழில் யானையும் யானையும் போரிடுங்கால், அப்போரினைக் குன்றின்மேல் ஏறிநின்று வருத்தமோ, அச்சமோ இன்றிக்கண்டு களிப்பதை ஒக்கும்.

செய்க பொருளை ; செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு அதனின் கூரியது இல். 759

பொருட்செல்வத்தை ஈட்டும் வழியறிந்து ஈட்டுக. ஏன் எனில் கறுவிக்கொண்டேயிருக்கும் பகைவரின் செருக்கினை அறுக்கும் அரமாகிய கருவி, அச்செல்வத்தைப்போலக் கூர்மையுடையது பிறிதில்லை.

ஒண் பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு, எண் பொருள்– ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760

சிறந்த செல்வத்தை மிகக்கூடுதலாக ஈட்டும் வழியறிந்து ஈட்டிக் கொண்டவர்களுக்கு, ஏனைய அறம் செய்து வாழ்தலும் நல்லின்பம் துய்த்தலுமாகிய இரண்டும் மிக எளிதாய்க் கிடைக்கும்.

படையியல்

அரசனுக்குரியனவாம் ஆறு பகுதிகளில், மிக இன்றியமையாதது என்பதால், 'படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண்' என்றபடி முதற்கண் வைத்துக் கூறப்பட்ட படையினது சிறப்பு, இயல்பு ஆகியன கூறுதல். நாடு, அரசு என்று சொல்லும்பொழுது 'படை'தான் முதலிடம் பெறுகிறது.

படைமாட்சி-77

படையினது இலக்கணத்தை இரண்டு அதிகாரத்தால் கூறத்தொடங்கி, முதலில் படை மாட்சி எனப் படையினது சிறப்புப் பற்றி விளக்குகிறார்.

உறுப்பு அமைந்து, ஊறு அஞ்சா, வெல் படை–வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை. 761

தனக்கு உறுப்பாகக் கூடிய அனைத்தாலும் நிறைந்து, பகைவரால் இடுக்கண் படுவதற்கு அஞ்சாமல் நின்று, அப்பகையை வெல்ல வல்லதாகிய படை வேந்தனது செல்வங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த செல்வமாகும்.

உலைவுஇடத்துஊறுஅஞ்சாவன்கண், தொலைவு இடத்து, தொல் படைக்கு அல்லால் , அரிது. 762

அரசன் தோற்கும் சமயம் வந்து, படை குலைந்து போகும் சமயத்திலும் தன் மேல் விழும் காயங்களுக்கு அஞ்சாது எதிர்நிற்கும் மனவுறுதி அவ்வரசனிடம் வழிவழியாக வந்த பழைமைத் தொடர்புடைய படைக்கு அல்லாமல், மற்றவர்க்கு உளதாகாது. தொல்படை, பாட்டன், தந்தை, மகன் என அரச குடும்பத்தோடு வழிவழியாக வரும் படை.

ஒலித்தக்கால் என் ஆம் உவரி, எலிப்பகை;
நாகம் உயிர்ப்ப, கெடும். 763

எலிகளாகிய பகை ஒருங்குதிரண்டு கடல்போல ஆரவாரம் செய்வதால் என்ன பயன்? நாகப் பாம்பு மூச்சுவிட்ட அளவிலே அவை அனைத்தும் கெட்டு அழிந்துபடும். எண்ணிக்கை கூடுவதால் படை வெல்லாது; மிகவும் சிறந்த வீரர்களைக் கொண்ட படைதான் வெல்லும்.

அழிவு இன்று, அறைபோகாது ஆகி, வழிவந்த
வன்கணதுவே –படை. 764

போரிடுங்கால் தோற்றோடாது எதிர்நிற்க வல்லதாய், பகைவரின் சூழ்ச்சிக்கு இடங்கொடுத்துக் காட்டிக்கொடுக்காத நன்றி உடையதாய், பாட்டன், தந்தை மகன் என இவ்வாறு வழிவழியாக வந்த வீரத்தையும் உடையதே சிறந்த படை. வீரமும் வழிவழி வருவது.

கூற்று உடன்று மேல்வரினும், கூடி எதிர் நிற்கும்
ஆற்றலதுவே – படை. 765

கூற்றுவனே சினங்கொண்டு தாக்குதற்கு வந்தாலும், எல்லோருமாக மனம் ஒத்து ஒருங்குகூடி , எதிர்த்துநிற்கும் பேராற்றலையுடையதே படையாகும்.

மறம், மானம், மாண்ட வழிச் செலவு, தேற்றம்,
என நான்கே ஏமம், படைக்கு. 766

பகைவரை எதிர்க்கும் வீரம், தாழ்வு வராமல் காக்கும் மானவுணர்ச்சி, மாட்சிமைப்பட்ட வழியிலேயே படையெடுத்துச் செல்லும் திறமை,அரசனுக்கு நம்பகத் தன்மையுடைமை என்ற இந்த நான்கும்தான் படையின் பெருமையைக் காக்கும் தன்மைகளாகும்.

தார் தாங்கிச் செல்வது தானை–தலைவந்த
போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து. 767

தங்கள்மேல் வந்த பகைவர்கள் வியூகம் அமைத்துச்செய்யும் போரினைத் தடுக்கும் திறத்தை அறிந்து அவர்களின் தூசிப்படை தங்கள் மேல் வந்து தாக்காமல் அதற்கு முந்திக் கொண்டு, தங்கள் படையை அப் பகைவர்மேல் செலுத்தி மேற்போவதே படையெனப் பெருமையுடன் கூறப்படும். தார் - தூசிப்படை. முதலிற் போவது. கூழை - பின் செல்லும் படை. தூசிப்படை கண்ணை மூடிக்கொண்டு பகைவர் மேல் சென்று விழக் கூடியதாகவும் கூழைப்படை நன்கு பயிற்சி பெற்றதாக, எதிர்த்து வரும் படையைத் தடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அடல்தகையும், ஆற்றலும், இல் எனினும், தானை
படைத் தகையான் பாடு பெறும். 768

பகைவர்கள் மீது பாய்ந்து கொல்லும் வீரமும் அது தன்மேல் பாயும்போது தாங்கிப்பிறகு மேற்செல்லும் ஆற்றலும் இல்லையென்றாலும் ஒரு சேனை, தோற்றப்பொலிவுடன்

எழுச்சிமிகக் காணப்படும் தகுதியினால் பெருமை அடையும். படையைப் பார்த்ததும் பகைவர் அஞ்சுமாறு அதன் தோற்றமும் அணிவகுப்பும் ஆடம்பரமாய் இருக்கவேண்டும்.

சிறுமையும், செல்லாத் துனியும், வறுமையும்,
இல்லாயின் வெல்லும், படை. 769

ஒவ்வொருவராகப் படையைவிட்டுப்போவதால் அது சிறிதாகக்தேய்ந்து சிறுபடையாதலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும். பசித்துன்பத்தால் வாடும் வறுமையும் இல்லாதிருந்தால், அத்தகைய படை வெற்றி கொள்ளும். இவை நேராமல் அரசு படையைக் காக்க வேண்டும்.

நிலை மக்கள் சால உடைத்துஎனினும், தானை
தலைமக்கள் இல்வழி இல். 770

போரில் அஞ்சாது நிற்கும் நிலையுடைய வீரரை மிகுதியாக உடையதே என்றாலும் ஒரு சேனை தன்னை வழி நடத்தும் தலைவர்களைப் பெற்றிலதேல் பயன்படாது போகும்.

படைச்செருக்கு-78

படை வீரர்கள் மறம், மானம் போலும் பண்புகளை உடையவர்களாய்ப் பெருமிதத்துடன் திகழ்தல்.

என்னை முன் நில்லன்மின்–தெவ்விர்! – பலர், என்னை
முன் நின்று கல் நின்றவர். 771

பகைவர்களே! என் தலைவன் முன் எதிர்த்துநின்று அவனால் தாக்கப்பட்டு இறந்து கல்நடப்பெற்று. இப்போது கல்லுருவாகி நிற்கும் வீரர்கள் பலராவர்! அதனால் நீங்களும் கல்லுருவாகாது சொந்த உடம்புடன் நிற்கவேண்டினால் என் தலைவனை எதிர்த்துப் போர் செய்ய நினைத்து அவனெதிரே வந்து நிற்காதீர்கள்!

கான முயல் எய்த அம்பினில், யானை
பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது. 772

காட்டிலோடும் முயலைக் குறிதவறாது எய்த அம்பினைக் கையிலேந்துவதைவிட. யானையை எய்து குறிதவறிப்போன வேலை ஏந்துவது ஒருவனுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் செயலாகும். தம்மைவிட வலிமை குறைந்தவர்களை வெல்வதைவிடத் தம்மிலும் பெரிய வீரர்களுடன் பொருதலின் சிறப்பு இவ்வாறு கூறப்படுகிறது.

பேர் ஆண்மை என்ப, தறுகண்; ஒன்று உற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்று அதன் எஃகு. 773

போர்க்காலத்தில் பகைவரைக் கொன்றழிக்கும் இரக்கமிலா வன்கண்மையை. ஒரு வீரனுக்குப் பெரிய ஆண்மை என்று உலகினர் சொல்வர். ஆனால் அப்பகைவருக்கு

ஓர் இடையூறு. போர் செய்யும் நேரத்தில் ஏற்பட்டால் அதைத் தவிர்க்க உதவுதல் அப்பெரிய ஆண்மையினது உச்சத்தைக் காட்டும் கூர்மை என்று சொல்லுவர். போரிடையே எதிரி வாளைத் தவறவிட்டால், அந்த நேரம் பார்த்துக்கொல்லாமல், அவன் வாளையெடுத்துப்போர் செய்ய இடங்கொடுத்து உதவும் மனமே'ஊராண்மை'யாம்.

கை வேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய் வேல் பறியா, நகும். 774

தன் கையின் கண்ணிருந்த வேலைத் தன்மேல் காக்க வந்த களிற்றின்மேலே அதன் உயிர் போகுமாறு வீசிவிட்டு வருகிற வீரன் மேலும் தன்னை நோக்கி வரும் அடுத்த களிற்றுக்கு என்ன செய்வதென்று திகைத்துநிற்கும் போது தன்மேல் வீசப்பட்டுத் தன் மார்பிலே பதிந்து கிடக்கும் வேலைக்கண்டு, தக்க சமயத்தில் கருவி கிடைத்ததென்று அதனைப் பறித்தெடுத்துக்கொண்டு மகிழ்சியடைவான், மாபெரும் வீரனின் மறச்சிறப்பு இது.

விழித்த கண் வேல்கொண்டு எறிய, அழித்து இமைப்பின்,
ஓட்டு அன்றோ, வன்கணவர்க்கு ? 775

பகைவரை வெகுண்டு நோக்கிய கண்கள், அவர்கள் நேரே குறிபார்த்து வேலைக்கொண்டு எறிய அதற்கு அங்ஙனம் பார்த்த கண்கள் பார்வையை மீட்டுக்கொண்டு இமைக்குமாயின், அது தறுகண்மை எனப்படும் பெரு வீரத்தையுடைய வீரர்கட்குப் புறங்கொடுத்தலாகி விடுமன்றோ? வீரச்சிறப்பை மிகுத்துக் கூறியது.

விழுப்புண் படாத நாள் எல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்கும், தன் நாளை எடுத்து. 776

ஒரு வீரன் தன் வாழ் நாட்களை எண்ணி, அவற்றுள் முகத்தினும் மார்பினும் விழுப்புண் படாத நாட்கள் அனைத்தையும் பயன்படாது வீணாகக் கழிந்த நாட்களுக்குள்ளே சேர்ந்தனவாக எண்ணிக்கொள்வான்.

சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து . 777

உலகமெங்கும் விரைந்துபரவும் புகழை விரும்பி, உயிரை விரும்பாது அதனை இழக்கவும் துணிந்து போரிடும் மறவர்கள், தங்கள் கால்களிலே வீரக் கழல்களைக்கட்டுவது அக்கழல்களுக்குத் தனியழகைத் தரும்சிறப்புடையதாகும். மற்றவர்கள் கழலணிவது கழலுக்கும் அழகுதராது;அணிபவர்க்கும் சிறப்புத்தராது என்பது கருத்து.

உறின், உயிர் அஞ்சா மறவர், இறைவன்
செறினும், சீர் குன்றல் இலர். 778

போரில் விழுப்புண்பட்டு ஊறு (துன்பம்) நேர்ந்த நிலையிலும் உயிர்விடுதற்கு அஞ்சாது போர்செய்யும் மறவர்கள். அரசன் அந்நிலையில் போரிட வேண்டாமென்று தடுத்துக் கோபித்தாலும் தமது வீரச்சிறப்பில் சிறிதும் குறைய மாட்டார்கள்.

இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை, யாரே,
பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர்? 779

வீரர்கள் போரில் இன்னது செய்து முடிப்பேன் என வஞ்சினம் கூறியது தப்பிப் போகாதபடி, கடும் போர் புரிவர். ஒருவேளை, அவ்வஞ்சினம் முடிக்கும்முன் இறந்துபோனவர்களை, 'இவர் வஞ்சினத்தை நிறைவேற்றாமல் இறந்துபோனார் என்று பழித்துப் பேசுதற்குரியார் யார்? வஞ்சினத்தை முடிப்பதற்காகப் போரிட்டு முன்னே மடிந்தாலும், அது தோல்வியாகாது; அவர் வஞ்சினம் முடித்தவராகவே கருதப்படுவார் என்பது இதன் கருத்து.

புரந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாகிற்பின், சாக்காடு
இரந்து கோள் – தக்கது உடைத்து. 780

தம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிப் புரந்தவர்களின் கண்களிலே நீர் பெருகும்படி அவர்கட்காகப் போரிட்டுச்சாகப்பெற்றால், அச்சாவு, இரந்து கேட்டு (யாசித்துப்) பெறும் தகுதியையுடையதாகும்.

நட்பியல்

அரசர்க்குரியனவாம் ஆறு பகுதிகளுள் 'நட்புப்' பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் பகுதி. நட்பையும் அதனோடு சேர்த்து எண்ணக் கூடியவற்றையும் பதினேழு அதிகாரங்களில் கூறுகின்றார். நட்பு பொதுவாக ஒருவருக்கொருவர் கொள்ளும் அன்பு வழிப்பட்ட பழக்கத்தையும் அரசுகளுக்குச் சிறப்பாக வெளிநாட்டுறவு முதலியவற்றையும் குறிப்பதாகும். இந்நட்பினது தன்மை பலவிதமான பார்வைகளில் விளக்கப்படுகிறது.

நட்பு-79

நட்பினது சிறப்பும் இலக்கணமும் கூறப்படும் பகுதி.

செயற்கு அரிய யா உள, நட்பின்? – அதுபோல
வினைக்கு அரிய யா உள, காப்பு? 781

நட்பினை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் போலச் செய்தற்கரியன உலகில் யாவை உள? ஒரு காரியத்தைச் செய்யுமிடத்து, அதற்குத் துணைபாக நின்று காக்கக் கூடியவை, அந் நட்புப்போல வேறு யாவை உள? செவ்விபார்த்து நட்புக்கொள்ளுதல் எளிதன்று; பலர்க்கு வாய்ப்பதில்லை, வாய்த்தால் அதைப்போன்று காரியமாற்றுதலில் கைகொடுத்துக்காப்பது பிறிதில்லை.

நிறை நீர, நீரவர் கேண்மை, பிறை; மதிப்
பின் நீர, பேதையார் நட்பு. 782

இனிய பண்புடையவர்களது நட்புகள், பிறையானது நாளும் வளர்ந்து வளர்ந்து நிறைவதுபோன்ற தன்மையினையுடையனவாகும். அம் முழுமதி பின்பு நாள்தோறும் படிப்படியாகக் குறைவது போல, அறிவிலார்தம் நட்புகள் நாள்தோறும் குறையும் தன்மை உடையனவாகும்.

நவில்தொறும் நூல் நயம் போலும்— பயில் தொறும்,
பண்புடையாளர் தொடர்பு. 783

நல்ல நூல்கள் கற்குந்தோறும் புதிய புதிய நயங்களைத் தருவதுபோல, பண்புடையவர்களோடு கொண்ட நட்பு, அவர்களுடன் பழகுந்தோறும் இன்பம் தரும்.

நகுதற்பொருட்டு அன்று, நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு. 784

ஒருவருடன் ஒருவர் நட்புக்கொள்ளுதல் தம்முள் சிரித்து விளையாட்டாகப்பேசி மகிழ்வதற்கன்று; ஒருவரிடம் மிகையான வேண்டாத செய்கை காணப் படும்போது, தாமே முன்னதாகச் சென்றுஉரிமை எடுத்துக் கொண்டு கடிந்து கூறித் திருத்துதற் பொருட்டாகும்.

புணர்ச்சி, பழகுதல், வேண்டா ; உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். 785

ஒருவருடன் ஒருவர் நட்புக்கொள்வதற்கு ஓரிடத்துக் கூடி இருத்தலோ, அடிக்கடி கண்டு பழகுதலோ வேண்டுவதில்லை. இருவருக்கும் ஒத்த உணர்ச்சியிருக்குமானால், அதுவே நட்பாகிய உரிமையை விளைவிக்கும்.

முகம் நக, நட்பது நட்பு அன்று; நெஞ்சத்து
அகம் நக, நட்பது –நட்பு. 786

கண்டவுடன், முகத்துக்கு முகம் வெளியே சிரித்து அகம் ஒன்றாமல் நட்புக்கொள்வது நட்பாகாது; நெஞ்சின்கண் உள்ள அன்பால் அகமும் மலர நட்புக்கொள்வதே உண்மையான நட்பாகும்.

அழிவினவை நீக்கி, ஆறு உய்த்து, அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் – நட்பு. 787

நட்புக்கொண்டவர்கள் அழிவுதரும் தீய வழிகளில் சென்றால் அவற்றை விலக்கி, நல்ல வழிகளில் அவர்களைச் செலுத்தி, விலக்கமாட்டாத பெருந்துன்பம் அவர்களுக்கு வந்தவிடத்துத்தாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து அத்துன்பத்தை அனுபவிப்பதே நட்பு எனப்படும்.

உடுக்கை இழந்தவன் கை போல, ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் – நட்பு. 788

உடுத்தியிருக்கும் ஆடை குலைந்தவனது கை, அவன் மனக் குறிப்பின்றித் தானே விரைந்து சென்று மானத்தைக் காப்பதுபோல , நண்பனுக்கு ஓர் இடுக்கண் ஏற்பட்டபொழுது, உடனே சென்று உதவுவதே நட்பாகும்.

'நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாது ? ' எனின், கொட்பு இன்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை. 789

நட்புக்கு மிக மேம்பட்ட உச்ச நிலை யாதெனில் நண்பர்களுக்குத் தளர்ச்சி வந்தபோது, மனம் சிறிதும் திரிபு படாமல், இயலும் வழியாலெல்லாம் அத் தளர்ச்சியை நீக்கித் தாங்கும் நிலையாகும்.

'இனையர், இவர் எமக்கு; இன்னம் யாம்' என்று
புனையினும் , புல்லென்னும் – நட்பு. 790

இவர் எம்மிடம் இத்தகைய அன்புடையவர்; யாம் இவர்க்கு இத்தகைய நட்புடையேம் என்று ஒருவரை தம் உள்ளன்பு வெளிப்படுமாறு, புனைந்து சொன்னாலும் பொலிவிழந்த நட்பாய்ப்போய்விடும். உயிருக்குயிராக ஒன்றிய நட்பை, அலங்கரித்துப்பேசினும் அது தன் சிறப்பை இழந்துவிடும்.

நட்பாராய்தல்-80

நட்புக்கொள்ளும்போது அதற்குரியாரை நன்கு ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நாடாது நட்டலின் கேடு இல்லை; நட்டபின்,
வீடு இல்லை, நட்பு ஆள்பவர்க்கு. 791

நட்பினை விரும்பிக் கைக்கொள்பவர்களுக்கு ஒருவனோடு நட்புக்கொண்டபின் அதனை விடுவதென்பது நாகரிகமாகாது. ஆதலால். முதலிலேயே அவனது குணம் செய்கைகளை நன்கு ஆராயாமல் தவறாக நட்புக்கொண்டால் அதைப்போலக் கேடுதருவது பிறிதொன்றில்லை.

ஆய்ந்து ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை, கடைமுறை,
தான்சாம் துயரம் தரும். 792

ஒருவனது பண்புகளைப்பற்றிப் பலமுறை திரும்பத்திரும்ப ஆராய்ந்து அதன்பின் ஆழ்ந்த நட்புக்கொள்ளாதவனுக்கு, முடிவில் தான் சாவதற்குக் காரணமான துன்பத்தை, அந்நட்பே விளைவிக்கும்.

குணனும், குடிமையும், குற்றமும் குன்றா
இனனும், அறிந்து யாக்க நட்பு. 793

ஒருவனது குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்றத்தையும் அவனுடன் உள்ளவர்கள் குறையில்லாத நல்லவர்களா என்பதையும் சுற்றத்தையும் ஆராய்ந்தறிந்து அவனுடன் நட்புச்செய்க!

**குடிப் பிறந்து, தன்கண் பழி நாணுவானைக்
கொடுத்தும் கொளல் வேண்டும், நட்பு. 794**

உயர்ந்த குடியில் பிறந்து தன்னைப்பற்றி உலகத்தார் கூறும் பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சி வெட்கப்படுபவனை அவன் விரும்பியதொன்றைக் கொடுத்தாவது நட்புக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பழிக்கு நாணுபவன் பிழை செய்ய அஞ்சுவான்.

**அழச் சொல்லி, அல்லது இடித்து, வழக்கு அறிய
வல்லார் நட்பு ஆய்ந்து கொளல். 795**

குற்றங்கண்டபோது அழுமாறு புத்தி சொல்லியும் நெறியல்லாத நெறியில் சென்றால் இடித்துக் கூறித் திருத்தியும் தனது நடப்பை அறிய வல்லவராய் வழிநடத்திச்செல்லக் கூடியவரது நட்பை. நன்கு ஆராய்ந்து கொள்க!

**கேட்டினும் உண்டு, ஓர் உறுதி—கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பது ஓர் கோல். 796**

ஒருவனுக்குக்கேடு வந்த இடத்தும் அக்கேட்டால் ஒரு நல்ல பயன் உளது. அது தன் சுற்றத்தவரை அவர்கள் எந்த அளவு தன்னிடம் அன்புடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என நீட்டி அளந்தறிதற்கான ஒப்பற்ற அளவுகோலாகும். கேடுவந்ததும் ஒருவர் ஒருவராக நீங்குவர்; உண்மையன்புடையாரே இறுதிவரை ஒட்டியிருப்பர். அதனால் கேடு, உள்ளன்பை அளந்தறியப் பயன்படுகிறது.

**ஊதியம் என்பது ஒருவற்கு பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல். 797**

அறிவிலாதாருடன் கொண்ட நட்பினைக்கைவிட்டு அவரின் நீங்கப்பெறுவானாயின், அஃது ஒருவனுக்குக் கிடைத்த ஊதியம், இலாபம் என்று கருதப்படும். அவர்கள் விலகிப்போவது கடினம்; விலகினால் இலாபம்.

**உள்ளற்க, உள்ளம் சிறுகுவ, கொள்ளற்க,
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு. 798**

தனது உள்ளத்தைச் சிறுமைப்படுத்துவனவாகிய செயல்களை மனத்தாலும் நினையாது ஒழித்து விடுக! அதுபோலத் தனக்கொரு துன்பம் வந்தவிடத்து, இடைவழியில் கீழறுத்தல் செய்வார்- மறைமுகமாக வஞ்சனை செய்வார் நட்பினைக் கொள்ளாது தவிர்த்திடுக!

**கெடும் காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை, அடும் காலை
உள்ளினும், உள்ளம் சுடும். 799**

ஒருவர் நன்றாக இருக்கும்போதெல்லாம் உடனிருந்து, கேடுவந்தகாலத்தில் அவரைக் கைவிட்டு நீங்குவாரது நட்பு. அக்கேடு அவரைக் கொல்வதுபோல் துன்புறுத்தும் சமயத்தில் முன்பு நிகழ்ந்தவற்றை நினைத்தாலும் நினைத்த உள்ளத்தைச் சுட்டுப்பொசுக்கும்.

மருவுக, மாசு அற்றார் கேண்மை, ஒன்று ஈத்தும்
ஒருவுக, ஒப்பு இலார் நட்பு. 800

சிறு குற்றமும் இல்லாத சான்றோரது நட்பினையே பொருந்துக! தமக்குப் பொருத்தமில்லாத பண்பிலாருடன் எதிர்பாராது நட்புக்கொள நேர்ந்தால அந் நட்பினை, அவர் விரும்பிய தொன்றைக்கொடுத்தாவது தொலைத்து விடுக!

பழைமை-81

பல காலமாகப் பழகி வந்ததால் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்படும் நட்புரிமை. தொடர்ந்துவரும் நட்பில், ஒருவர் உரிமையோடு செய்வன சில பிழையாகத் தோன்றினும் பொறுத்தல் கடன் என வற்புறுத்தப்படுகிறது.

'பழைமை எனப்படுவது யாது ?' எனின், யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. 801

'பழைமை' என்று சொல்லப்படுவது எது என்ற கேட்டால் நெடுங்காலமாகப் பழகிவரும் நட்பின் பழைமை காரணமாக உரிமையெடுத்துக்கொண்டு நண்பர்கள் செய்வனவற்றிற்காக, நட்பைச் சிதைக்காமல் உடம்படுவதாகும்.

நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை; மற்று அதற்கு
உப்பு ஆதல் சான்றோர் கடன். 80

நட்பின் உறுப்புக்களில் ஒன்று நண்பர்கள் நட்புரிமை காரணமா சலுகையெடுத்துக்கொண்டு மற்றவர் பொருட்டு அவரைக்கேளாமலும் தாம் நினைத்தபடியும் சில செய்தல். அங்ஙனம் நண்பன் நடந்துகொண்டால், அவ்வுரிமைபற்றிய செயல்கண்டு வெறுக்காமல், உடம்பட்டு இனியவராய், நடந்துகொள்ளுதல் சான்றோர்தம் கடமையாகும். கெழுதகைமை - நட்புரிமை உப்பு ஆதல் - இனியவராதல்.

பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்— கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக்கடை ? 803

தமக்கு உடன்பாடில்லாதவற்றையும் நண்பர் ஒருவர் நட்புரிமையால் செய்துவிடுவாரேல், அவற்றைத் தாமே செய்ததுபோலக் கொண்டு அமைதியுறாவிட்டால் அவருடன் பழையதாய்ப் பலநாள் பழகிவந்த நட்பு என்ன பயனைத் தரும்?

விழைதகையான் வேண்டியிருப்பர்—கெழுதகையான்
கேளாது நட்டார் செயின். 804

நட்புரிமை காரணமாக. தம்மைக் கேளாதே தம் காரியம் ஒன்றைத் தம் நண்பர் செய்து விடுவாராயின், அந்நட்பை விரும்பும் தன்மை காரணமாக அதில் குற்றங்காணாதிருப்பர் மேலோர்.

பேதைமை ஒன்றோ, பெருங் கிழமை என்று உணர்க–
நோ தக்க நட்டார் செயின். 805

ஒருவர் தமக்கு நண்பராயினார் தாம் நொந்து வருந்தத் தக்கவற்றைச்செய்தாரென்றால் அதனை வெறுக்காமல் ஒன்று அறியாமையால் செய்துவிட்டார் என்றுகொள்க; அல்லது அதைவிட அளவு கடந்த நட்புரிமையால் செய்துவிட்டதாக எண்ணி மனஅமைதி கொள்க!

எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார்–தொலைவிடத்தும்,
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு. 806

தம்முடன் முன்பு தொட்டு, வேறுபடாது பழகிவருபவரது நட்பினை, அவராலே தமக்கொரு இழப்பு வந்தவிடத்தும், நட்புரிமையெனப்படும் வரம்பிற்குள் நிலையாக நிற்பவர், கைவிட மாட்டார்.

அழிவந்த செய்யினும், அன்பு அறார்–அன்பின்
வழிவந்த கேண்மையவர். 807

அன்புடன் இணைந்து நெடுங்காலமாக வளர்ந்த நட்புரிமையுடையவர், நண்பர் தமக்கு அழிவு தரக்கூடிய காரியங்களைச்செய்தாராயினும் அவரிடத்துத் தாம் கொண்ட அன்பைக் கைவிட மாட்டார்கள்.

கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாள், இழுக்கம் நட்டார் செயின். 808

தம் நண்பர்களது பிழையைப் பிறர் வந்து சொன்னாலும் அதைக்கேட்டுக்கொள்ளாத அத்துணையளவு நட்புரிமையைப் போற்றுபவர்களுக்கு, அந் நண்பர்கள பிழையானவற்றைச் செய்வார்களாயின், அந்த நாள் அவர்க்கு அவர்தம் உண்மையன்பை வெளிப்படுத்தக் கிடைத்த நல்ல நாளாகும்! அப்பிழையையும் பொறுத்துக் கொண்டு நட்பைப் போற்றுவார்கள்.

கெடாஅர், வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும், உலகு. 809

குற்றம் கண்டபோதும் உரிமை கெடாமல் தொடர்ந்து பழகிவரும் நட்பினையுடையாரது உள்ளன்புமிக்க நட்பினை யார் கைவிடமாட்டார்களோ அவரோடு தாமும் நட்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று உலகம் விரும்பும்.

விழையார் விழையப்படுப–பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியாதார். 810

பழையராய் நீண்ட காலமாகப் பழகிவரும் நண்பர்கள் பிழை செய்தார்களாயினும் அவர்களிடத்தில் தம் பண்பினின்றும் சற்றும் பின்னடையாதவர்கள், தம் பகைவராலும் விரும்பப்படுவார்கள்.

தீ நட்பு - 82

தீயவர்களுடன் கொள்ளும் நட்பு தீமையை விளைவிக்கும் என்பதை விளக்குதல்.

பருகுவார் போலினும், பண்பு இலார் கேண்மை
பெருகலின் குன்றல் இனிது. 811

கண்ணால் காணும்போதே காதல் மிகுதியால் அப்படியே பருகி விடுபவர்போல் காணப்பட்டாலும் பண்பற்றவர்களது நட்பு மேன்மேலும் வளர்வதைவிடத் தேய்வது நல்லது.

உறின் நட்டு, அறின் ஒரூஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை
பெறினும், இழப்பினும், என் ? 812

செல்வமுள்ளபோது பயனுண்டென்பதால் நட்புக்கொண்டு செல்வம் இல்லாதபோது ஒதுங்கிச்செல்லுகின்ற. தமக்குப் பொருத்தமில்லாதவரது நட்பினைப்பெற்றால் கிடைக்கும் பயன் என்ன? இழந்தால் வரும் கேடு என்ன?

உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும், பெறுவது
கொள்வாரும், கள்வரும், நேர். 81

'நட்பினால் கிடைக்கும் பயன் என்ன' என்று தமக்குக் கிடைக்கும் பயனையே அளந்துபார்த்து நட்புக்கொள்ளும் நண்பர்களும், கொடுப்பவரை விரும்பாது அவர் தரும் பொருளையே விரும்பிப்பெறும் விலைமாதர்களும், பிறர் சோர்வு பார்த்துத் திருடும் கள்வர்களும், தம்முள் சமமாவார்கள், மூவரும் செல்வத்தையே குறியாய்க்கொண்டு வஞ்சித்து நடத்தலின் சமமாகின்றனர்.

அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லா மா அன்னார்
தமரின், தனிமை தலை. 814

போர்க்களத்தில் போரிட்டுக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், கீழே தள்ளிவிட்டோடும் பயிற்சி போதாத குதிரை போல்வாருடன் பழகி அவரின் நண்பர் ஆவதைவிடத் தனிமையாயிருப்பது தலையாயதாகும். ஆற்றறுத்தல் ஒரு மரபுதொடர். இடையே வஞ்சித்துக் கைவிடுதல். (ஒப்பு நோக்குக 798)

செய்து ஏமம் சாரா, சிறியவர் புன் கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று. 815

நட்புச்செய்து வைத்தும் தனக்குப் பாதுகாவலாகாத சிறியவர்களுடன் கீழான நட்பினைப் பெறுவதை விட பெறாதிருப்பதே ஒருவருக்கு நல்லதாகும்.

பேதை பெருங் கெழீஇ நட்பின், அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும். 816.

அறிவில்லாதவருடன் மிகநெருங்கிப்பழகும் நட்பினைவிட அறிவுடையாருடன் பழகாதுவிலகியிருப்பது கோடி மடங்கு நன்மைதரும். ஏதின்மை - நட்பும் பகையுமற்று அயலாராயிருக்கும் தன்மை.

நகை வகையர் ஆகிய நட்பின், பகைவரால்
பத்து அடுத்த கோடி உறும். 817

எந்த நேரமும் சிரித்துக்கூத்தடிக்கும் தீயஇயல்புடையவர்களுடன் கொண்ட நட்பினைவிட நேரே பகைக்கும் பகைவரால் பத்துக்கோடி மடங்கு நன்மை உண்டாகும். தீய நட்பாலேற்படும் தீங்குகளுடன் ஒப்பிடும்போது , பகைவரால் ஏற்படும் தீங்கு, பலகோடி மடங்கு நல்லதாகிவிடுகிறது.

ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை
சொல்லாடார், சோரவிடல். 818

தம்மால் நமக்கு உதவக்கூடிய - தம்மால் இயலும் ஒரு காரியத்தையும் நமக்குச்செய்யாமல் அதனைச் செய்ய இயலாதவர்போல நடித்து, முடிக்காமல் போட்டுக்குழப்பி வாட்டுபவரது நட்பினை, அவரறிய வெளிப்படச்சொல்லாமல், சிறிது சிறிதாகக்கைவிடுக!

கனவினும் இன்னாது மன்னோ—வினை வேறு
சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு. 819

தாம் செய்வதொன்று சொல்வதொன்றாகச் செயலும் சொல்லும் வேறுபட்டவரது நட்பு, நனவில் மட்டுமன்றிக் கனவிலும் துன்பம் தருவதாகும்!

எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல்—மனைக் கெழீஇ,
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு. 820

தனியே மனைக்குள் இருக்கும்போது அன்புமிகுந்த நண்பராய்க்கூடிக் குலாவி, பலருடன் பொது மன்றத்தில் இருக்கும்போது பழித்துப்பேசுவாரது நட்பினை, சிறிதளவு கூட நெருங்கிப்பழகாது தவிர்க்க முயல்க!

கூடா நட்பு,83

தீநட்பு – தீயவர் நட்பு. கூடா நட்பு – மனம் பொருந்தாத நட்பு.

சீர் இடம் காணின், எறிதற்குப் பட்டடை—
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. 821

மனம் ஒன்றாமல் சமயம் வாய்க்கும்போது கெடுதல் செய்யலாமென வஞ்சகமாய்

எண்ணிக்கொண்டு, நண்பர்போல் நடித்துக்கூடிப்பழகுபவரது நட்பு. பட்டடை போன்றதாகும். பட்டடை சம்மட்டியால் அடிக்குமுன் ஒரு பொருளைத் தாங்குவது போலிருந்து, தக்க சமயம் வாயத்ததும், ஓங்கி அடிப்பதற்குத் துணையாகும். பட்டடை போல்வாரது மனம் ஒன்றா நட்பே கூடாநட்பென்பது கருத்து. இது கூடா நட்பின் இலக்கணம் கூறுகிறது.

இனம் போன்று இனம் அல்லார் கேண்மை, மகளிர்
மனம் போல, வேறுபடும். 822

தமக்கு உற்ற நண்பர் போல வெளியே காட்டிக்கொண்டு, உண்மையில் மனமொன்றிய உறவாகாதார் நட்பு. சமயம் வாய்த்தால் இருமனப் பெண்டிர்தம் மனம்போல வேறுபடும் தன்மைத்தாகும். இங்கு மகளிர் என்பது விலைமகளிரையே குறிக்கும். வரைவின் மகளிர் அதிகாரம் காண்க. ஒருவருடன் உறவாடி இருக்கும் போதே, அவருடன் மனம் பொருந்தாது அடுத்துப்பொருள்தருவாரை எண்ணியிருப்பதால் இருமனப்பெண்டிர் என்பர். மனம் பொருந்தாமல் நண்பர்போல் நடித்துச் சமயம் பார்த்து வேறுபடுபவரும் அம் மகளிர் போன்றவரே.

பல நல்ல கற்றக்கடைத்தும், மனம் நல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது. 823

பல நல்ல நூல்களைக் கற்ற போதிலும் அதனால் திருந்தி, நல்ல மனமுடையவராச ஆகுதல் மாண்பற்றவர்க்கு இயலாது. கற்றவரென்பதால் நல்லவரென நம்பி நட்புக்கொள்ளுதல் கூடாது. கெட்ட மனமுடையார் என்றும் மனம் ஒன்றிப் பழக மாட்டார்கள்.

முகத்தின் இனிய நகாஅ, அகத்து இன்னா
வஞ்சரை அஞ்சப்படும். 824

முகத்தினால் மலர்ந்து இனியவாகப் பேசிச்சிரித்துப் பழகி அதே சமயம் மனத்தினுள் தீயவற்றையே நினைக்கும் வஞ்சகர்களைக்கண்டு அஞ்சுதல் வேண்டும். அவர்களுடன் நட்புக் கூடாது.

மனத்தின் அமையாதவரை, எனைத்து ஒன்றும்,
சொல்லினான் தேறற்பாற்று அன்று. 825

தம்மோடு மனத்தினால் முழுவதும் பொ்ருந்தாதவரை, எந்த ஒரு வகையிலும் அவர் பேசுவதை நம்பித்தெளியும் தன்மையுடையதன்று நட்பு. அவர் நம்ப வைப்பவர்போல் திறம்படப் பேசுவராதலின், அவர் பேச்சை நம்பித் தெளியற்க என்பதாம்.

நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும், ஒட்டார் சொல்
ஒல்லை, உணரப்படும். 826

உற்ற நண்பரைப்போல் நல்லவற்றையே நம்முன் பேசினாலும் நம்முடன் மனம் பொருந்தாதவர் பேச்சே அது என்பது, அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அப்பொழுதே அறியப்படும். பேச்சு நடிப்பு என்பது பேசும் முறையிலேயே வெளிப்பட்டுவிடும்.

**சொல் வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க—வில் வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமையான். 827**

வில் வளைவது எதிரே நிற்பவர் மீது அம்பை எய்வதற்கே. எனவே வில் வளையும் 'வணக்கம்' தீங்கு செய்வதையே குறித்தமையால், பகைவர்கள் மிகத்தாழ்ந்து, பணிந்து பேசுகின்ற சொல்லினது வணக்கத்தையும் நம்மிடம் நல்லது செய்தலைக் கருதிப்பேசினார் எனக் கருதற்க! வணக்கம் - வளைவது, வளைந்து வணங்குவது இரண்டையும் குறிக்கும்.

**தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்; ஒன்னார்
அழுத கண்ணீரும், அனைத்து. 828**

பகைவர்கள் தொழுது கூப்புகின்ற கையினுள்ளும் கொல்லத்தக்க கருவி மறைந்திருக்கும். அவர்கள் அழுது விடுகின்றகண்ணீரிலும் அதுபோல நம்மையழிக்கும் வஞ்சகம் மறைந்திருக்கும். எனவே குறிப்பறிந்து காத்துக்கொள்க என்பதாம். அவர்கள் தொழுதாலும் அழுதாலும் அதில் ஏமாந்து நண்பரெனத் தெளிதல் கேடு பயக்கும்.

**மிகச் செய்து, தம் எள்ளுவாரை நகச் செய்து,
நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று. 829**

வெளியே மிகுந்த நட்புடையார் போலக் காட்டி, அகத்தே தம்மை இகழும் பகைவர்களை, தாமும் வெளியே சிரித்துப்பேசி அவர்களை மகிழச்செய்து, அகத்தே அந்நட்பு அடியோடு சாகும் வண்ணம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். நடித்துப் பழகுபவர்களோடு நாமும் நடித்துப்பழகி உள்ளத்தினுள்ளே அந் நட்பை முழுவதும் ஒழித்துவிடவேண்டும். அரசியல் தந்திரம் இது.

**பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால், முகம் நட்டு,
அகம் நட்பு ஒரீஇவிடல். 830**

தம் பகைவர் தமக்கு நண்பராய் மாறிப் பழகவேண்டிய சூழ்நிலை ஒன்று வருமானால் அப்போது அவர்களுடன் முகத்தினால் மலர்ந்து நட்புச்செய்து உள்ளத்து நட்பை முழுவதும் கைவிட்டு இறுதியில் சூழ்நிலை மாறும் பொழுது புறத்தே நட்பதையும் கைவிடுக! அரசியலிலும் தனிப்பட்ட நிலைகளிலும் உடனே பகைக்கக் கூடாது. சமயங்களில் இவ்வாறு மனத்தளவில் விழிப்பாய் இருந்து, பிறகு அதிலிருந்து விடுபட வேண்டும்.

பேதைமை-84

சிறிதளவு அறிவும் இல்லாமையே பேதைமை . தன் கேட்டிற்குக் காரணம் யாதெனத் தானே அறியாமை.

பேதைமை என்பது ஒன்.று ; 'யாது ?' எனின், ஏதம் கொண்டு,
ஊதியம் போகவிடல். 831

பேதைமை என்று குறிப்பிட்டுச்சொல்லப்படுவது எதுவென்றால் தனக்குக் கேடு தருவனவற்றை நல்லனவாகக் கருதிக் கைக்கொண்டு, ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுவதாகும்.

பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை, காதன்மை
கை அல்லதன் கண் செயல். 832

தனக்குக் கைவராத- தெரியாத- பழக்கமில்லாத ஒரு காரியத்தின்கண் பெருவிருப்பம் கொள்ளுதல், அறியாமை அனைத்திலும் கூடுதலான அறியாமையாகும்.

நாணாமை, நாடாமை, நார் இன்மை, யாது ஒன்றும்
பேணாமை, — பேதை தொழில். 833

பழிபாவங்களுக்கு வெட்கப் படாமையும், சிந்தித்துச் செயல்படாமையும், முகம் முறியப்பேசும் அன்பின்மையும், பேண வேண்டிய பொருளெதனையும் பேணாமையும், ஆகிய இவை அறிவிலாப் பேதைகட்கு, இயல்பாக அமைந்த தொழிலாகும். இவை தவிர நல்லன அறியாராகையால், இவையே அவரது 'தொழில்' எனப்பட்டன.

ஓதி உணர்ந்தும், பிறர்க்கு உரைத்தும். தான் அடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 834

நூல்களைக் கற்று அவற்றின் நுண்பொருள்களை அறிந்தும், அங்ஙனம் கற்றவற்றைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தும், தான் அப்புலமைக்கேற்ப ஒழுகாத பேதையைப்போல் அறிவிலாப் பேதையர் உலகில் வேறு யாரும் இலர்.

ஒருமைச் செயல் ஆற்றும், பேதை— எழுமையும்
தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு. 835

பின்வரும் ஏழுபிறப்பிலும் தான் நரகத்துன்பம் எனப்படும் சேற்றிலே புகுந்து அதிலேயே அழுந்திக் கிடக்கும் நிலையை, அறிவில்லாத பேதையாகிய ஒருவன் தனது இவ்வொரு பிறப்பிலேயே செய்து கொள்ளும் ஆற்றலுடையவனாவான்! காலமெல்லாம் துன்பத்தில் அழுந்திக் கிடப்பதை. தனக்குத் தானே செய்துகொள்ள வல்லவன் என எள்ளல் குறிப்புடன் கூறுகிறார்.

பொய்படும் ஒன்றோ ; புனை பூணும் ; கை அறியாப்
பேதை வினை மேற்கொளின். 836

செய்யும் முறைமை அறியாத பேதை ஒருவன், ஒரு காரியத்தைச் செய்ய மேற்கொள்வானானால், அக்காரியமும் உள்ளழிந்து கெட்டுப்போகும் ; அதுமட்டுமா? அவனும் கைகளில் தளை பூட்டப்பட்டுச் சிறைப்படுவான்.

ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர்– பேதை
பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை. 837

அறிவிலாப் பேதையானவன் பெருஞ்செல்வத்தை எதிர்பாராமல் அடைவானானால், அச்செல்வத்தை எவ்வித உறவுமற்ற அயலார் உண்டு வயிறு நிறைய, அவனோடு நெருங்கிய அவனது உறவினர் பசியால் வாடுவர்.

மையல் ஒருவன் களித்தற்றால்– பேதை தன்
கை ஒன்று உடைமை பெறின். 838

அறிவிலி ஒருவன் தன் கைகளில் ஏதேனும் உடைமை ஒன்றையும் பெறுவானாயில், அது முன்பே பித்துப் பிடித்தவன் அதனோடு கள்ளையும் குடித்து மயங்கினாற் போலாகிவிடும்.

பெரிது இனிது, பேதையார் கேண்மை– பிரிவின்கண்
பீழை தருவது ஒன்று இல். 839

அறிவிலிகளுடன்கொண்ட நட்பு மிகவும் இனிதாகும். ஏனெனில், பிரிய நேரிடும்போது அந்நட்பு எவ்விதத் துன்பமும் தருவதில்லை! மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் தரும்.

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால்– சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். 840

சான்றோர்கள் கூடிய அவையில், அறிவிலாப் பேதை ஒருவன் புகுதல், தூயவையல்லாதவற்றை மிதித்த காலைக் கழுவாமல் இன்பம்தரும் படுக்கையில வைத்ததுபோலாகும்.

புல்லறிவாண்மை-85

கீழான அறிவுடையான் ஒருவன் தன்னைப் பேரறிவு உடையவனாக மதித்து, அறிவுமிக்காரை மதியாது நடத்தல். புல்லிய அறிவு– சிறப்பற்ற, கீழான அறிவுடைமை.

அறிவு இன்மை, இன்மையுள் இன்மை ; பிறிது இன்மை
இன்மையா வையாது, உலகு. 841

ஒருவனுக்கு வறுமைகளுள் எல்லாம் வைத்துப் பெரிய வறுமையாவது நல்லறிவில்லாமையேயாகும். மற்றைய பொருள்கள் இல்லாமையை, உலகோர் அத்துணை வறுமையாகக் கருத மாட்டார்கள்.

அறிவு இலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல், பிறிது யாதும்
இல்லை, பெறுவான் தவம். 842

அறிவில்லாதவன் மனமுவந்து யாருக்கும் எதையும் ஈய மாட்டான், ஒருவேளை அவன் மனம் மகிழ்ந்து எதையேனும் ஈவானாகில், அது அதனைப் பெறுபவன் செய்த தவத்தின் பயனேயாம். அறிவிலானுக்குக் கொடுக்கும் எண்ணமே வராது, செல்வமிருந்தும் ஈயாமை, புல்லிய அறிவின் இயல்பாகும்.

அறிவு இலார் தாம் தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது. 843

அறிவற்றவர்கள் தமக்குத் தாமே செய்து கொள்ளும் கேடுகள், அவர்களுக்கு அவர்களின் பகைவர்களாலும் செய்தற்கு அரியனவாகும்.

'வெண்மை எனப்படுவது யாது ?' எனின், 'ஒண்மை
உடையம் யாம்!' என்னும் செருக்கு. 844

அறிவில்லாத தன்மை எனப்படுவது யாது எனக்கேட்டால், தமக்குத்தாமே 'ஒள்ளிய அறிவுடையேம்' என எண்ணிக் கொள்ளும் மனச்செருக்காகும், வெண்மை, ஒண்மை எதிர்ச்சொற்கள், வெண்மை- ஒன்றுமற்ற தன்மை, அறிவின்மை, ஒண்மை ஒள்ளிய நுட்பமான அறிவுடைமை.

கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல், கசடு அற
வல்லதூஉம், ஐயம் தரும். 845

தாம் கல்லாதவற்றையும் கற்றவர்போல் காட்டி நடந்துகொள்ளுதல், உண்மையில் அவர் சிலவற்றைக் கசடறக் கற்றிருந்தாராயினும் அதன்கண்ணும் மற்றவர்க்கு ஐயத்தை விளைவிக்கும்! கல்லாததைக் கற்றவர்போல் காட்டினால் கற்றதிலும் ஐயத்தை உண்டாக்கிவிடும்.

அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு– தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி. 846

தம்மிடம் ஏற்படும் குற்றங்களை நீக்கி அவற்றை மறைக்க வழியறியாதவர்கள், தம் மறைவிடத்தை ஆடையால் மறைத்துக் கொண்டதாகக் கூறுவது அவர்தம் அற்பமான அறிவாகும், மறைத்தற்குறிய உறுப்பை மறைப்பதுபோலக் குற்றங்களையும் நாணி மறைத்து நீக்குதல் வேண்டும். இன்றேல் தன் மானத்தைக் காத்ததாக ஆகாது என்பதாம்.

அரு மறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்,
பெரு மிறை, தானே தனக்கு. 847

மறைக்கவேண்டிய அரிய இரகசியங்களைத் தன்னையறியாமல் வெளிப்படுத்திவிடுகின்ற அறிவில்லாதவன், தனக்குத் தானே பெருந்துன்பத்தைச் செய்து கொள்வான்.

ஏவவும் செய்கலான், தான் தேறான், அவ் உயிர்
போஓம் அளவும் ஓர் நோய். 848

அறிவுடையார் சொல்லி ஏவினாலும் அதனை எற்றுக்கொண்டு செய்ய மாட்டான் ; அதுவன்றித் தானாகவும் சிந்துத்துத் தெளிந்து செய்ய அறியான். அவன் தன் உயிர்போமளவும் இவ்வுலகிற்குப்பொறுத்தற்கரியதொரு நோய் போன்று துன்பம் தருபவன் ஆவான்.

காணாதாற் காட்டுவான் தான் காணான் ; காணாதான்
கண்டானாம், தான் கண்ட வாறு. 849

அறியாதவனை அறிவித்து அறிவுடையனாக்கிவிடலாம் என அறிவிக்கப்புகுகின்றவன் தான் அறிவில்லாதவனாகிப் பழிப்புக்கு ஆளாவான். அவ்வறிவில்லாதவனோ, தான் அறிந்து கொண்டதே அறிவுடைமை என எண்ணிக்கொள்வான். புல்லறிவாளனுக்கு எவ்விதத்திலும் அறிவு கொளுத்த முடியாது.

உலகத்தார். 'உண்டு' என்பது 'இல்' என்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப்படும். 850

உலகிலுள்ள உயர்ந்தோர்கள் உண்டு என்று சிந்தித்துக் கூறியவற்றை, ஏற்று உலகொடு ஒத்துப்போதலே முறை அவ்வாறல்லாமல் அவர்கள் உண்டென்று கூறியதை இல்லை எனச்சொல்பவன், உலகத்திலுள்ள பேய் எனக்கருதப்படுவான் ; மனிதன் எனக்கருதப்பட மாட்டான், உலகமக்களின் நல்ல நம்பிக்கைகளோடு இயைந்துபோதலே முறை ; அவற்றுக்கு மாறாகச்சென்றால் மக்கள் அவனைப் பேயைக் கண்டதுபோல் கருதி அஞ்சி விலகிச்செல்வர்.

இகல்-86

ஒருவரை ஒருவர் பகைத்தற்குத் தொடக்கமாக மனம் மாறுபடுதல். முதலில் மனத்தில் தோன்றும் வெறுப்புணர்ச்சி, கருத்து மாறுபாட்டுணர்ச்சிகளே 'இகல்' எனப்படும். மனத்தினுள் தழல்போல் கிடந்து கொதிக்கும் இதுவே பகைத்தீயாய்ப்பிறகு கொழுந்துவிட்டெரியுமாதலால் 'இகல்' தவிர்க என்பது இது.

இகல் என்ப– எல்லா உயிர்க்கும் பகல் என்னும்
பண்புஇன்மை பாரிக்கும் நோய். 851

ஒன்றுபடாமல் பிரித்து வைத்தல் எனப்படும் தீய பண்பைப் பெரிதாக வளர்க்கும் நோய் எல்லா உயிர்களுக்கும் 'இகல்' எனப்படும் மாறுபாட்டுணர்ச்சியே என்பர் பெரியோர்.

பகல் கருதிப் பற்றா செயினும், இகல் கருதி,
இன்னா செய்யாமை தலை. 852

தம்முடன் ஒன்றுபடாமல் பிரிவதையே கருதி, ஒருவன் பொருந்தாத தீயவற்றைச் செய்தானாயினும் அவனிடம் உண்டான இம்மனமாறுபாட்டை எண்ணித் தானும் அதைப்போலவே அவனுக்குத் துன்பம் தருவனவற்றைச் செய்யாதிருத்தல் தலையாய பண்பாகும். இகல் கொள்ளுதற்குக் காரணமுள்ளவழியும் அதைத் தவிர்க்க முயல்வதே நல்லதாகும்.

இகல் என்னும் எவ்வநோய் நீக்கின், தவல் இல்லாத்
தாஇல் விளக்கம் தரும். 853

மனத்தை முறித்துக்கொள்கின்றதாகிய 'இகல்' எனப்படும் கடுந்துன்பத்தைச்செய்யும் நோயை, ஒருவன் தன் மனத்தினின்றும் நீக்குவானாயின், அப்பண்புடைமை கெடுதலில்லாத குற்றமற்ற புகழாகிய ஒளியினை அவனதுவாழ்நாளில் தரும்.

இன்பத்தள் இன்பம் பயக்கும்– இகல் என்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின். 854

துன்பங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் மிகுந்த துன்பத்தைத் தரும் இகல் என்னும் மனமுரண்பாடு மட்டும் ஒருவனுக்கு இல்லாவிட்டால், அது அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிகுந்த இன்பத்தைக்கொடுக்கும்.

இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை, யாரே,
மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர்? 855

மனமாறுபாடு தோன்றியவழி விட்டுக்கொடுத்து உடன்பட்டு வாழக் கூடிய மனவலிமையுடையவரை, அதற்குத் தாமும் இசையாது அவ்விகலையே மிகப்பெரிதுபடுத்தும் தன்மையுடையார் யார்? வலிமை மிக்கவர் இணங்கி வரும்பொழுது மற்றவர் எளிதில் இசைந்து வாழ்வர்.

இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து. 856

மனமாறுபாடுற்றவழி, அதனை மேன்மேலும் மிகுதிப்படுத்தி வளர்த்தலை இனிது எனக்கருதுபவனது வாழ்க்கையில், நிலைகுலைதலும் முற்றும் அழிதலும் விரைவில் நடந்துவிடும்.

மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார்– இகல் மேவல்
இன்னா அறிவினவர். 857

இகலையே விரும்புகின்ற தீய அறிவினையுடையவர்கள் தமக்கு மேன்மை பொருந்துமாறு ஒரு பொருளின் உண்மைத் தன்மையைத் தம் ஆத்திரம் காரணமாக அறியமாட்டார்கள், மனமுறிவு ஆத்திரத்தைக் கிளப்பி உண்மையை அறியவிடாமல் மறைத்துவிடும்.

இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் ; அதனை
மிகல் ஊக்கின், ஊக்குமாம் கேடு. 858

மனமாறுபாடு தோன்றியவழி, தான் வலியவனாயினும் அதை வளர்க்காது விட்டுக்கொடுத்துப் போய்விடுதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கத்தைத் தரும், அவ்வாறன்றி, அவ்விகலையே மேன்மேல் வளர்த்துக்கொண்டு போனால் அவனுக்குக் கேடுகாலமும் அதுபோல் விரைந்து வரும். எதிர் சாய்தல்– விட்டுக்கொடுத்து இணங்கிப் போதல்.

இகல்காணான், ஆக்கம் வருங்கால் ; அதனை
மிகல் காணும், கேடு தரற்கு. 859

மனமுறிவுபடுவதற்குக் காரணம் இருந்தாலும் ஒருவனுக்கு ஆக்கத்தைத் தரும் நல்ல சூழல் வரும்பொழுது அவன் அவ் இகலை நினைக்கமாட்டான் ; தனக்குக்கேடு தேடிக்கொள்ளும் சூழல் வரும்பொழுது, காரணமின்றியும் அவ்விகலை மிகுதிப்படுத்தவே தோன்றும். மனத்திலேற்படும் இகல் உணர்வு, கேட்டை முன்னுணர்த்தும் அறிகுறியாகும்.

இகலான் ஆம், இன்னாத எல்லாம் ; நகலான் ஆம்,
நல் நயம் என்னும் செருக்கு. 860

ஒருவனுக்கு இவ்விகலாலே துன்பங்கள் எல்லாம் உண்டாகும். மகிழ்வுடன் சிரித்துப் பழகுதலால், நல்லியல்புடையான் என்னும் பெருமித நிலை ஏற்படும்.

பகைமாட்சி-87

சிலர் தம் அறியாமையால் பகையை மேன்மைப் படுத்திச் சிறப்புறச் செய்வர். அவ்வாறல்லாமல் தனக்கு நன்மை பயக்குமாறு பகையையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழிகாட்டுவது இது.

வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக ; ஓம்பா,
மெலியார்மேல் மேக, பகை. 861

தம்மைவிட வலியவர் மீது பகைகொள்ளுதலைத் தவிர்த்திடுக. தம்மை மதியாத மெலியவர் மீது பகைகொள்க! இவை பெரிதும் அரசியலை நோக்கியன.

அன்பு இலன் ; ஆன்ற துணை இலன் ; தான் துவ்வான் ;
என் பரியும், ஏதிலான் துப்பு ? 862

தன் சுற்றத்தாரிடம் அன்பு காட்டி அணைத்துக்கொள்ளாதவன் ; வலிமை நிறைந்த துணையுமில்லாதவன் ; தன் வலிமையையும் வளர்த்துக்கொள்ளாதவன் ; இத்தகையவன் பகைவரது வலிமை கண்டு, நைந்து வருந்துவது ஏன்?

அஞ்சும்; அறியான்; அமைவு இலன்; ஈகலான்;
தஞ்சம் எளியன், பகைக்கு. 863

அஞ்ச வேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சுவான்; பகையை வெல்லும் வழியறியான்; பிறருடன் நட்புக்கொள்ளும் இயல்பமையாதவன்; யாருக்கும் எதையும் ஈயாதவன் - இத்தகையவன் தன் பகைக்கு மிகவும் எளியவனாவான்.

நீங்கான் வெகுளி ; நிறை இலன்; எஞ்ஞான்றும்,
யாங்கணும், யார்க்கும், எளிது. 864

கடுங்கோபத்தைக் கைவிடாதவன்; தன்னைப்பற்றிய மறைவான செய்திகளைத் தன் மனத்தில் நிறுத்தி, மறைத்துவைக்க முடியாதவன் ; இத்தகையவனை வெல்லுதல் எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும் யாருக்கும் எளிது.

வழி நோக்கான், வாய்ப்பன செய்யான்;பழி நோக்கான்;
பண்பு இலன் ; பற்றார்க்கு இனிது. 865

ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கும்போது பின்வரும் விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்க மாட்டான் ; அக் காரியத்தை முடித்தற்கு வாய்ப்பானவற்றைச் செய்ய மாட்டான் ; அதைச்செய்யாவிட்டால் வரும் பழிக்கு அஞ்ச மாட்டான் ; பண்புடையவனும் அல்லன். இத்தகையவன் வெல்வதற்கு எளியனாதலின், பகைவர்களுக்கு இவனொடு கொண்டபகை இனிதாகும்.

காணாச் சினத்தான், கழி பெருங் காமத்தான் ;
பேணாமை பேணப்படும். 866

எதனையும் எண்ணிப் பாராது கோபங்கொள்ளும் கடுஞ்சினத்தையுடையவன்; மிகப்பெருகிய காம உணர்ச்சியை உடையவன். இத்தகையவனது பகை எல்லோராலும் விரும்பிக்கைக் கொள்ளப்படும்.

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற– அடுத்து இருந்து,
மாணாத செய்வான் பகை. 867

ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கிவைத்து, கூடவே இருந்து அதற்கு முற்றிலும் மாறான இடர்ப்பாடுகளைச் செய்பவனது பகையை, ஏதேனும் ஒன்றனைக் கொடுத்தாயினும் வலிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அவன் தொடர்பைவிடப் பகையே நன்மைபயக்குமாதலின் எவ்வாறாவது பகைமையாக்கிக்கொள்க என்பதாம்.

குணன் இலனாய்க், குற்றம் பல ஆயின் மாற்றார்க்கு
இனன் இலன்ஆம் ஏமாப்பு உடைத்து. 868

நற்குணம் இல்லாதவனாய், பல குற்றங்களும் உடையவனாய் இருப்பானாகில் யாரும் அவனுக்குத் துணை போக மாட்டார்கள், அதனால் அந்நிலைமை அவன் பகைவர்க்குச் சாதகமான வலிமையாகும்.

செறுவார்க்குச் சேண் இகவா இன்பம் அறிவு இலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். 869

போர் நெறி பற்றிய அறிவில்லாதவரும் அதைக்கண்டு அஞ்சுபவருமாகிய பகைவர்களைப் பெற்றால், அவரோடு பகைப்பவர்களுக்கு இன்பங்கள் சேய்மையில் தள்ளிப்போகா ; அணித்தாகவே வந்து சேரும். அரசியல் நீதி இது ; தம்மைப் பாதுகாக்க அறியாதவர்களைப் பகைக்கலாம் என்பது.

கல்லான் வெகுளும் சிறு பொருள், எஞ்ஞான்றும்,
ஒல்லானை ஒல்லாது, ஒளி. 870

போர் நெறிகளைக்கற்று அறியாதவனாய்த் தன் மீது வெகுண்டு பகைத்தவனது சிறிதளவாகிய பொருளினை வென்று அடையாதவனை, எக்காலத்திலும் வாழுங்காலத்துப் புகழாகிய ஒளி பொருந்தாது. சிறிதென இகழாது வென்று, தம்மை வலுப்படுத்திக்கொள்க எனும் அரசியல் நீதி இது.

பகைத் திறம் தெரிதல்-88

பகையின் திறன்கள் பலவற்றையும் ஆராய்ந்து அறிதல். வேண்டாத பகையை விடுவதற்கும் பகைவருடன் போரிட்டு வெல்வதற்கும் பகையைப் பற்றிய அனைத்து விவரமும் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும்.

பகை என்னும் பண்புஇலதனை, ஒருவன்
நகையேயும், வேண்டற்பாற்று அன்று. 871

பகைமை என்னும் பண்பற்ற ஒன்று, ஒருவன் விளையாட்டாகவும் விரும்பும் தன்மையுடையதன்று. பகையுணர்ச்சி பண்பைக்கெடுக்குமாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்.

வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும், கொள்ளற்க—
சொல் ஏர் உழவர் பகை. 872

வில்லை ஏராகவுடைய உழவர்களாகிய வீரர்களோடு பகைகொண்டாலும் சொல்லை ஏராகவுடைய உழவர்களாகிய அறிவுடையார்களுடன் பகை கொள்ளாதிருப்பீர்களாக. அறிஞர்பகை பிறபகைகளிலும் ஆபத்தானது.

ஏமுற்றவரினும் ஏழை— தமியனாய்ப்
பல்லார் பகை கொள்பவன். 873

தான் தனியனாக நின்று, பலருடைய பகையையும் தேடிக்கொள்பவன் பித்துப் பிடித்தவரைவிடக் கீழ்ப்பட்ட முட்டாளாவான்.

பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று, உலகு. 874

வேண்டிய காலத்தில் பகையையும் நட்பாக்கிக்கொண்டு நடக்கக் கூடிய பண்புடையவனது பெருந்தகைமையின் கீழ் இவ்வுலகம் தங்கியிருக்கும். உலகமே அவன் வயப்படும்.

தன் துணை இன்றால் ; பகை இரண்டால் ; தான் ஒருவன்
இன் துணையாக் கொள்க, அவற்றின் ஒன்று. 875

தான் ஒருவன் மட்டுமே; தனக்குத் துணை எதுவும் இல்லை; பகையோ இரண்டாக உள்ளது. இந்நிலையில் அவ்விரண்டு பகைகளுள் தனக்குப் பொருந்தியது ஒன்றைப் பிரித்துத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. அரசியல் இது.

தேறினும், தேறாவிடினும், அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல். 876

நமக்கு ஒருவன் உள்ளுறப்பகையாக உள்ளான். அவனை முன்பு நம்பிச் சேர்ந்திருந்தாலும் அழிவு வந்த சூழ்நிலையில் அதுபோல நம்பிக்கூடி விடக்கூடாது. ஒருவேளை அவனை நம்பாமல் முன்பு விலகியிருந்தோமானாலும் அச்சூழலில் அவனைப் பிரித்து நீக்குதலும் கூடாது. நம்பிக் கூடினாலும் நம்பாமல் பிரிந்தாலும் அவனால் தீங்கு விளையுமாதலின், அவனை அணுகவும் விடாது அகலவும் செய்யாது இடையே விட்டுவைக்க வேண்டுமாம். அரசியல் தந்திரம் வேண்டும். தேறினும் அழிவின்கண் தேறான் விடல் தேறாவிடினும் அழிவின்கண் பகாஅன்விடல் என்று கொண்டு கூட்டுக.

நோவற்க, நொந்தது அறியார்க்கு; மேவற்க,
மென்மை, பகைவரகத்து. 877

தமக்கொரு துன்பம் வந்து நொந்து கொண்டிருப்பதை அறியாதவர்களுக்கு தாம் அவ்வாறு நொந்து வருந்துவதாக வெளிப்படுத்தக்கூடாது. அதுபோலப் பகைவர்களிடத்துத் தம் மெலிவை வெளிப்படுத்தவும் கூடாது. நமது நோவையும் வலிமையின்மையையும் வெளிப்படுத்தாமல் நடந்துகொண்டு போதலால், பகை தலையெடுக்காது செய்யலாம்.

வகை அறிந்து, தற் செய்து, தற் காப்ப, மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. 878

பகையை வெல்லும் வழிவகைகளை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து அதனை வெல்லுவதற்கேற்றவாறு தன்னைப் பலவிதத்திலும் வளர்த்துக்கொண்டு சோர்வு படாமல் தன்னைக் காத்துக்கொண்டால் தன் பகைவர்களின் இறுமாப்புத் தானாகவே கெட்டு முற்றிலும் ஒழியும்! தற்காப்பு வளரப் பகைவர்தம் இறுமாப்புத் தானாகவே தேய்ந்தொழியுமாம்.

இளைதாக முள்மரம் கொல்க—களையுநர்
கை கொல்லும் காழ்த்த இடத்து. 879

முள் நிறைந்த மரத்தை அது முதிர்ந்து வளருமுன் இளையதாக இருக்கும் போதே வெட்டி எறிந்து விடுக. இன்றேல் முதிர்ந்து வளர்ந்த நிலையில், வெட்டி எறிய முயல்பவர் தம் கையை அது துன்புறுத்தி வருந்தச்செய்யும். பகைவர் வலிமையைப் பெருக்கிக்கொண்டு வளர்வதன் முன்னே, அவர்களை ஒழித்துவிட வேண்டும்.

உயிர்ப்ப உளர் அல்லர் மன்ற—செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலாதார். 880

தம்மிடம் வேண்டாத பகை கொள்ளும் பகைவர்களது தலைமை நிலையைச் சிதைத்தொழிக்க மாட்டாதவர்கள் அப்பகைவர்கள் பெருமூச்சு ஒன்று விட்ட அளவில் தாம் இறந்தொழிவர் என்பது உறுதி. வேண்டாப் பகை கொள்வார்தம் செருக்கை அடக்காவிட்டால் அவர்களால் அழிவு நேர்வுது உறுதி. செருக்கை அடக்குவதில் முந்திக்கொள்ள வேண்டும்.

உட்பகை-89

வெளியே அன்புடையார்போல் நடித்துக் கூடவேயிருந்து கெடுதல் செய்யும் பகைவரது தன்மையை விளக்கும் பகுதி.

நிழல் நீரும் இன்னாத இன்னா—தமர் நீரும்,
இன்னா ஆம், இன்னா செயின். 881

நிழலிற் கிடக்கும் நீர் பருகுதற்கு இனிதென்பர். அத்தகைய நீர்நிலைகளேயாயினும், பின்னர் நோயை விளைவிக்கக் கூடியன தீயனவேயாம். அதுபோலச் சுற்றங்கள் சூழ இருப்பதிலும் இனிமையுண்டெனினும், அவர்கள் தீய இயல்புடையவராயிருந்து தீங்கு செய்வாராயின் அவை தீயனவேயாம்.

வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க; அஞ்சுக,
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. 882

வாள்போல் வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவருக்கு அஞ்ச வேண்டியதில்லை. ஆனால் உறவுடையவர் போல் வெளியே காட்டிக்கொண்டு மனத்தினுள் பகைத்திருக்கும் உட்பகைஞர் தொடர்புக்கு அஞ்சுக பகையைவிட உட்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சி. விழிப்பாயிருக்க வேண்டும்.

உட்பகை அஞ்சித் தற் காக்க! உலைவிடத்து,
மட்பகையின் மாணத் தெறும். 883

உட்பகையாய் வாழும் பகைவரைக்கண்டு அஞ்சி, விழிப்புடன் தன்னைக் காத்துக்கொள்க! அங்ஙனம் காத்துக்கொள்ளாவிட்டால் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கீழேயிருந்து ஓசையின்றி, மட்பாண்டத்தை அறுக்கும் குயவனது கருவிபோல, அவர்கள் உனக்குத் தளர்ச்சி ஒன்று ஏற்படும் சமயம் பார்த்து தப்பாமல் அழித்துவிடுவர்! மட்பகை - கீழறுத்தல், மரபுத் தொடர் (798, 814).

மனம் மாணா உட்பகை தோன்றின், இனம் மாணா
ஏதம் பலவும் தரும். 884

மனம் மாட்சிமைப்படாத உட்பகை ஒருவனுக்கு அவனது சுற்றத்திடத்தே தோன்றுமாயின், அஃது அவனது ஏனைய சுற்றத்தையும் மாட்சிமைப்படாமல் செய்து, அச்சுற்றத்தாரது பகையை வளர்த்துத் துன்பங்கள் பலவற்றையும் உண்டாக்கும். சுற்றத்தார் அவனை நம்பாமலும் அவன் சுற்றத்தாரை நம்பாமலும் ஆகி, அதனால் பல துன்பங்கள் விளையும்.

உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின், இறல் முறையான்
ஏதம் பலவும் தரும். 885

கூடி வாழ வேண்டிய உறவு முறையாரிடம் ஒருவனுக்கு உட்பகை தோன்றுமானால் அஃது அவனுக்கு அழிவைத் தரும்படியான துன்பங்கள் பலவற்றையும் தரும். பெரும்பாலும் நண்பர்கள், சுற்றத்தார், உறவினர்களிடமே உட்பகை தோன்றுதலின் திரும்பத் திரும்ப இவர்களிடம் விழிப்பாக இருக்கச்சொல்கிறார். அரசர்களுக்கு இத் துன்பம் மிகுதி.

ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின், எஞ்ஞான்றும்,
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது. 886

நம்மோடு ஒன்றிப் பழகுகின்ற நமக்கு உள்ளந்தரங்கமானவர்களிடமே நம்மொடு மனம் ஒன்றாத உட்பகை தோன்றுமானால், நாம் எக்காலத்திலும் அதிலிருந்து தப்பிப்பிழைத்தல் இயலாது.

செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும், கூடாதே—
உட்பகை உற்ற குடி. 887

ஒரு செப்பில் அச்செப்பும் அதன் மூடியும் வெளியே வேற்றுமை தெரியாமல் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தியிருப்பதுபோல் புறத்தே வேற்றுமை தோன்றாது கூடிப் பழகினாரானாலும், உட்பகை உண்டான குடியிலுள்ளார் தம்முள் மனம் ஒன்றுபடாது. சமயம் நேரும்போது பிரிந்துவிடுவர். திறக்கப்படும் போது மூடி பிரிவதுபோல, இவர்களும் சமயம் நேரும் போது பிரிந்து பகைமையை வெளிப்படுத்துவர். ஒரு குடிக்குள்ளேயும் உட்பகை தோன்றும் என்பதைச் சொல்லி எச்சரிக்கிறது இது. அரசர்களிடையே இது மிகுதியாகக் காணப்பட்டது.

அரம் பொருத பொன் போலத் தேயும் உரம் பொருது—
உட்பகை உற்ற குடி. 888

ஒரு குடிக்குள்ளேயே உட்பகை தோன்றுமானால் அங்ஙனம் உட்பகைக்கு ஆளான அக்குடி அரத்தினால் தேய்க்கப்பட்ட பொன் சிறிது சிறிதாக அறுபட்டுத் தேய்வதுபோல, அவ்வுட்பகையால் வலிமை சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கப்பட்டு அழிவுறும்.

எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்,
உட்பகை, உள்ளதாம், கேடு. 889

எள்ளின் பிளவுபோல் உட்பகை மிகமிகச்சிறிது என எண்ணி அலட்சியப்படுத்துதல் தவறு. அத்துணைச் சிறியதேயாயினும் அதனுள் பின்னால் விளையக் கூடிய பெருங்கேடு உள்ளடங்கியிருக்கும்.

உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை—குடங்கருள்
பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று. 890

மனம் ஒன்றுபடாத ஒருவரோடு ஓரிடத்தின்கண் கூடி வாழ்தல், குடம்போலும் குறுகிய இடத்திற்குள்ளே பாம்புடன் சேர்ந்து தங்கினாற்போலும். இருவருக்குள் , ஒருவர் உட்பகையானால் வரும் கேட்டை இதுவிளக்குகிறது. எக்கணத்திலும் ஆபத்துளதாகும்.

பெரியாரைப் பிழையாமை-90

தன்னைவிட வலிமையிலும் திறமையிலும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் அகவையிலும் பெரியவர்களுக்குப் பிழை செய்து, தன்னைத்தானே

கெடுத்துக்கொள்ளாதிருத்தல். முன்பு பெரியாரைத் துணைக்கொள்ள வேண்டுமென்றார். இங்கு அவர்களுக்குப் பிழை செய்து வருந்தாதீர் என எதிர்மறை முகத்தால் கூறுகிறார்.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை ; போற்றுவார்
போற்றலுள் எல்லாம் தலை. 891

எடுத்துக்கொண்ட காரியத்தைச்செய்து முடிக்கவல்லவர்களது துணையை இகழ்ந்து அலட்சியப்படுத்தாதிருத்தல், தம்மிடம் தீங்கு நேராமல் காத்துக்கொள்வார் செய்து கொள்ளும் காவல்கள் அனைத்திலும் தலையான காவலாகும்.

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின், பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். 892

தம்மைவிட வலிமையில் பெரியவர்களை மதியாது நடந்து கொண்டால், அப்பெரியவர்களால் நீங்காத கடுந்துன்பங்கள் உளவாகி வருந்தநேரும்.

கெடல்வேண்டின், கேளாது செய்க—அடல் வேண்டின்,
ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு. 893

பகைவரைக் கொன்று வெல்ல நினைத்தால் நமக்குத் துணையாய் முடிக்கவல்லவர்களிடம் பிழை செய்யக்கூடாது. தான் கெட்டுப்போக விரும்பினால் தன்னைவிடப் பெரியவர்களின்பேச்சைக் கேளாது அத்தவற்றை ஒருவன் செய்யலாம்.

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்—ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல். 894

எதனையும் செய்து முடிக்கவல்ல வலிமையுடையார்க்கு அவ் வலிமை இல்லாதார் துன்பந்தரும் செயல்களைச் செய்தல் தம்மைக்கொல்லும் எமனைக் கைகாட்டித் தம்மிடம் வருமாறு அழைப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

யாண்டுச் சென்றுயாண்டும் உளர் ஆகார்—வெந் துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். 895

பகைவர்களுக்குக் கொடிதாகிய பெரு வலிமையினையுடைய வேந்தனின் சீற்றத்துக்கு ஆளானவர்கள் எங்கே தப்பிச்சென்றாலும் தப்பிப் பிழைக்க மாட்டார்கள்.

எரியாற் சுடப்படினும், உய்வு உண்டாம்; உய்யார்,
பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார். 896

ஒருவன் நெருப்பில் அகப்பட்டுச் சுடப்பட்டானாயினும் உயிர்பிழைக்க வழியுண்டு. ஆனால் தம்மிலும் பெருமை மிக்கவர்களுக்குத் தப்புச்செய்து நடப்பவர் எவ்விதத்திலும் உயிர் பிழைக்கமாட்டார்.

வகை மாண்ட வாழ்க்கையும், வான் பொருளும் என் ஆம்—
தகை மாண்ட தக்கார் செறின் ? 897

பண்புநலன்களால் மாட்சிமைப்பட்ட தகுதியுடையார் சினப்பார்களாயின், குடும்பம் நற்பேறு என எல்லாவகையாலும் மாட்சிமைப்பட்ட வாழ்க்கையும் ஈட்டிய பெரும் செல்வமும் என்ன நிலைமையின ஆகும்? யாவும் பயனற்றுப்போகும்.

குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின், குடியொடு,
நின்றன்னார் மாய்வர், நிலத்து. 898

பண்பால் குன்றுபோல் உயர்ந்த பெரியவர்களை அவ மதித்து நடப்பாராயின், இவ்வுலகில் நிலைபெற்றவர்போல் தோன்றுகின்ற செல்வர்கள் தம் குடியோடும் சேர்ந்து அழிவர்.(29,965)

ஏந்திய கொள்கையார் சீறின், இடை முரிந்து,
வேந்தனும் வேந்து கெடும். 899

உயர்ந்த கொள்கையுடைய சான்றோர்கள் சீற்றம்கொண்டால், அச்சீற்றத்திற்கு ஆளானவன் வேந்தனேயாயினும் இடையிலே தன் நிலைமை கெட்டு அரசாட்சியையும் இழப்பான்.

இறந்து அமைந்த சார்பு உடையர் ஆயினும், உய்யார்—
சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின். 900

எல்லாச்சிறப்பும் மிகுந்தமைந்த சீர்மையினையுடையார் சீறும்படி நடந்துகொண்டால், மிகு சிறப்பு அமைந்த பெரிய துணையுடையவராயினும் தப்பிப் பிழைக்க மாட்டார்.

பெண்வழிச் சேறல்-91

எல்லை கடந்த காமம் காரணமாக, மனைவி, காமக்கிழத்தியர் சொற்கேட்டு நடத்தல். அரசியலில் இவ்வாறு பெண்சொற்கேட்டுக் காமவயப்பட்டுக் கடமை மறந்து அழிந்த பேரரசர்கள் பலர் என்பது வரலாறு புகட்டும் பாடம்.

மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்; வினை விழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. 901

இன்ப வயப்பட்டு மனைவியை மிகவும் விழைந்து காம வெறியராய் வாழ்பவர்கள் மாட்சிமைப்பட்ட நற்பயன் எதனையும் அடைய மாட்டார்கள்! இனிக் காரியம் ஆற்றுதலையே என்றும் விரும்புகின்றவர்கள் தமக்கு அது இடையூறாகுமென்று விரும்பாமல் புறக்கணிப்பதும் அக்காமமேயாம்.

பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக, நாணுத் தரும். 902

தன்னைப் பேணிக் காக்காமல் பெண்ணாசை எனப்படும் காமத்தில் உழல்பவனது செல்வம், இவன் காமுகன் என உலகத்தார் பேசும் கெட்டபெயர் உலகில் நிலைபெறுமாறு நாணத்தைத் தரும். அவனது செல்வம் கேட்பவர் நாணும்படியான கெட்டபெயரைத் தரவே பயன்படும்.

இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை, எஞ்ஞான்றும்,
நல்லாருள் நாணுத் தரும். 903

தன் மனைவியிடம் தாழ்தற்குக் காரணமான ஆண் இயல்பிற்கு முரண்பட்ட தன்மை, அவ்வியல்பினையுடைய நல்லவர் நடுவில் செல்லும் போது, எக்காலத்திலும் வெட்கப்படச்செய்யும்.

மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன்
வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று. 904

தன் மனைவிக்கு அஞ்சுகின்ற, மறுபிறவியிலும் நன்மையிலாதான் தொடங்குகின்ற ஆளும் செயல்திறமை ஒருபோதும் சிறப்புப்பெறாது. காரியத்தை ஆளும் திறமை வெற்றி பெறாதபடி, அவனது காமவுணர்வு அவனைக் கீழ்மைப்படுத்திவிடும்.

இல்லாளை அஞ்சுவான், அஞ்சும் மற்று எஞ்ஞான்றும்,
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 905

தன் மனைவியை அஞ்சுபவன் தான்தேடிய செல்வத்தைக் கொண்டு நல்லவர்களுக்கு நல்லன செய்ய முடியாமல் எக்காலத்திலும் அஞ்சுவான். காமவயப்பட்டவனை மனைவி ஆட்டிப்படைப்பதால், அவன் நல்லன செய்யமாட்டாமல் எப்பொழுதும் அஞ்சுவான்.

இமையாரின் வாழினும், பாடு இலரே—இல்லாள்
அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர். 906

இல்லாளின் மூங்கில்போன்ற தோளின் அழகிலே மயங்கி, அவளுக்கு அஞ்சுபவர்கள், தேவர்கள் போல எல்லாச் செல்வமும் எய்தி இன்புற்று வாழ்ந்தாலும் பெருமையில்லாதவர்கள் ஆவார்கள்.

பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின், நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907

மனைவி ஏவியதைக்கேட்டு, அதன்படி நடந்து வாழ்கின்ற ஆண் தன்மையைவிட, இயல்பான நாணத்தையுடைய பெண்மையே பெருமையுடையதாகும்.

**நட்டார் குறை முடியார்; நன்று ஆற்றார்; நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர். 908**

அழகியநெற்றியையுடையவளாகிய தம் மனைவி விருப்பத்தைக்கேட்டு அதன்படி நடப்பவர்கள், தம் நண்பர்களது குறைகளைத் தீர்த்து அவர்களுக்கு உதவி வாழ மாட்டார்கள். எந்த நல்ல காரியத்தையும் செய்ய மாட்டார்கள்! காம வயப்பட்டவனை, பெண்ணுக்கு ஆட்டிப் படைக்கவே தோன்றும். அவனும் அதிலேயே மூழ்கிக் கிடப்பதால் நல்லன செய்ய நினையாமல் கெடுவான்

**அறவினையும் ஆன்ற பொருளும், பிற வினையும்,–
பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909**

அறச்செயல்களும் நிறைந்த பொருட்செல்வத்தைத் தேடிக்கொள்ளுதலும் பிற இன்பச்செயல்களும், யாவும் மனைவி ஏவலைக்கேட்டு நடக்கும் ஆண் மக்களிடம் காணப்படா.

**எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து, இடன் உடையார்க்கு, எஞ்ஞான்றும்
பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை இல். 910**

காரியமாற்றும் சிந்தனை நிறைந்த மனத்துடன், அங்ஙனம் சிந்தித்தவற்றை நிறைவேற்றுதற்கு வேண்டிய செல்வமும் உடையவர்களிடம் மனைவிக்கு அடிமையாகும் பெண்பித்து எக்காலத்தும் உண்டாகாது. இக் குறள்கள் அனைத்து காமவயப்பட்டவனை அழகால் ஆட்டிப் படைக்கும் மனைவியைப் பற்றிே பேசுகின்றன.

வரைவின் மகளிர்-92

ஒருவருக்கே உரியோர் என வரம்பு – எல்லை வகுத்துக் கொள்வதால் திருமணம் வரைவு எனப்பட்டது.அவ் வெல்லை வகுத்துக் கொள்ளாது. பொருள் தருவார் அனைவருக்கும் பயன்படும் மகளிரை வரைவில்லாத மகளிர் என்றனர். இப்பொது மகளிர்தம் தீய குணங்களையும் அவர்களை விரும்புவாரது அழிவையும் இது விளக்குகிறது. பரத்தையர் எனக் குலப்பெயராகச் சுட்டாமை கருதத் தக்கது.

**அன்பின் விழையார், பொருள் விழையும் ஆய்தொடியார்
இன் சொல் இழுக்குத் தரும். 911**

அன்பு காரணமாக ஒருவர்மீது ஆசைவைக்காமல் அவர்தரும் பொருளின்மீதே ஆசைவைக்கும் அழகிய தொடியணிந்த இளம் பெண்கள் பேசும் இனிய பேச்சு, முதலில் இனிதாகத் தோன்றினாலும் பிறகு தீங்காய் முடிந்து இழிவைத் தரும்.

**பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்
நயன் தூக்கி, நள்ளா விடல்! 912**

தாம் அடையும் பொருளாகிய பயனையே அளந்தறிந்து பண்புடையவர்போல் பேசும் பண்பற்ற மகளிரால் பெறும் இன்பம் தீதாதலை ஆராய்ந்தறிந்து அவர்களைப் பொருந்தாது விடுக.

**பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்—இருட்டு அறையில்
ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று. 913**

பொருளுக்குத் தம்மைவிற்கும் பொதுமகளிர் மனத்தகத்தே அன்பின்றிப் பொய்யாகத் தழுவிக்கொள்ளுதல், இருட்டறைக்குள்ளே கிடக்கும் தமக்குத் தொடர்பில்லாத பிணத்தை, தமக்குக் கூலியாகக் கிடைக்கும் சிறு பொருளுக்காகத் தழுவிக்கொள்பவரது தன்மை போன்றதாகும். கன்னிப்பெண்கள் இறந்தால் இவ்வாறு கூலிக்கு ஆளமர்த்தி இரவில் தழுவிக்கொள்ளச்செய்து, பிறகு ஈமச்சடங்கு செய்யும் வழக்கும் சிலரிடம் இருந்துள்ளது.

**பொருட்பொருளார் புன் நலம் தோயார்—அருட் பொருள்
ஆயும் அறிவினவர். 914**

தம்மை விரும்புபவரையல்லாது அவர்தரும் பொருளையே மதிக்கும் பொதுமகளிரின் புல்லிய இழிந்த அழகினை, அருளைப் பொருளாக மதிக்கும் அறிவினையுடைய சான்றோர் , தீண்ட மாட்டார்கள்.

**பொது நலத்தார் புன் நலம் தோயார் மதி நலத்தின்
மாண்ட அறிவினவர். 915**

இயல்பாகப்பொருந்திய மதி நலத்துடன் மாட்சிமைப்பட்ட கல்வியறிவினையுமுடையவர்கள், பொருள்கொடுக்கும் அனைவருக்கும் தம் அழகைத் தரும் பொதுமகளிரின் புல்லிய இழிந்த அழகினைத் தீண்ட மாட்டார்கள்.

**தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்—தகை செருக்கி,
புன் நலம் பாரிப்பார் தோள். 916**

ஆடல் பாடல் கலைகளால் தம்மைப் பெருமைப்படுத்திக்காட்டி, தமது புல்லிய இழிந்த அழகைப் பலவகையாலும் பொருள் கொடுப்பார் அனைவரிடத்தும் பரப்பி விற்கும் பொதுமகளிரது தோள்களை, தம் நலத்தை வளர்த்துக்கொண்டு உயர்வடைய விரும்புபவர்கள் தீண்டமாட்டார்கள்.

**நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர்—பிற நெஞ்சில்
பேணி, புணர்பவர் தோள். 917**

தம்மை விரும்புவாரையல்லாது, அவரால் கிடைக்கும் பிற நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, அவை காரண்மாகக் கூடி மகிழும் பொது மகளிரது தோள்களை, தம் நெஞ்சை ஒருபால் நிறுத்தவல்ல நிறை யெனும் அரிய ஆற்றலில்லாதவர்களே தழுவுவர்.

'ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு' என்ப—
'மாய மகளிர் முயக்கு' 918

தம் போலியழகு பேச்சுக்களால் ஏமாற்றக்கூடிய, மாயம் வல்ல மகளிருடன் தழுவிக்கொள்ளும் செய்கை, அவ்வஞ்சனையை ஆராய்ந்தறிய மாட்டாதவர்க்கு, அவர்களை மயக்கும் அணங்காகி விடும் என்பர் பெரியோர்.

வரைவு இலா மாண் இழையார் மென் தோள்—புரை இலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு. 919

இன்னார் இனியாரென்ற வரையறையில்லாது, பொருள் கொடுப்பாருக்கெல்லாம் தம் அழகை விற்கும், அழகிய அணிகளைப் பூண்ட இளம் மகளிரின் மெல்லிய தோள்கள் உயர்வில்லாத இழிந்த கீழ்மக்கள் புகுந்து அழுந்தும் சேறாகும்.

இரு மனப் பெண்டிரும், கள்ளும், கவறும்,—
திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு. 920

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று செய்யும் இருமனப்பெண்டிராம் பொதுமகளிரும் கள்ளும் சூதும் என்ற இவை மூன்றும் திருமகளால் விட்டு நீக்கி வைக்கப்பட்டாரது தொடர்புகளாகும். செல்வம் பறிபோகும்.

கள்ளுண்ணாமை-93

கள் குடித்தலால் ஏற்படும் தீங்குகளை விளக்குதல்.

உட்கப் படாஅர், ஒளி இழப்பர், எஞ்ஞான்றும்—
கள்—காதல் கொண்டு ஒழுகுவார். 921

எப்பொழுதும் கள்ளின்மேல் காதல்கொண்டு அதனோடு பழகி வாழ்பவர் பகைவரால் அஞ்சப்படாது எளியராவர் ; பலராலும் மதிக்கப்படுதலாகிய ஒளியினையும் இழப்பர்.

உண்ணற்க, கள்ளை உணில், உண்க ; சான்றோரான்
எண்ணப்பட வேண்டாதார். 922

கள் குடிக்காதீர்! மீறிக்கள்ளைக் குடிக்க விரும்புவீராயின், சான்றோரால் மதிக்கப்படுதலை விரும்பாதவர்கள் குடிப்பீர்களாக!

ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் ; என் , மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. 923

தன் பிள்ளைகள் செய்யும் குறும்புகளனைத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ளும் மனமுடைய பெற்ற தாயின் முன்பாகவும், கள்ளுண்டு களித்து நிற்றல் விரும்பத்தகாத தீய செயலாகும். அப்படியிருக்கவும் சான்றோர்கள் முன்பாகக் க்ள்ளைக் குடித்துச் செல்லுதல் எத்தகைய தீங்காகும்? எண்ணிப்பாரீர்!

நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும்– கள் என்னும்
பேணாப் பெருங் குற்றத்தார்க்கு. 924

கள் குடித்தல் என்ற, எல்லோராலும் போற்றப்படாத பெரிய குற்றத்தைச்செய்பவர்களுக்கு நாணம் என்று சொல்லப்படுகின்ற நல்லவள், நேரில் பார்த்தற்கும் அஞ்சிப் புறமுதுகுகாட்டி ஓடி விடுவாள்! கள் குடிப்பவர்கள் அறவே வெட்கத்தைவிட்டவர்கள் ஆவர்.

கை அறியாமை உடைத்தே– பொருள் கொடுத்து,
மெய் அறியாமை கொளல். 925

பொருள் கொடுத்துக் கள்ளை வாங்கிக்குடித்து, ஒருவன் போதையால் தன்னை மறந்த தன்மையை அடைதல், உலகில் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அறிவு இல்லாமையைக் காட்டும் செயலாகும்.

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் ;– எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சு உண்பார் கள் உண்பவர். 926

கள்ளைக் குடித்து மயக்க முற்று ஆழ்ந்து உறங்குகின்றவர்கள், உயிர்ப்பு உடையவரேனும், நினைனவ இழத்தலின் அந்த நிலையில் செத்தவர்களின் வேறாகக் கருதப்படமாட்டார்கள். எனவே இடைவிடாது கள் குடிப்பவர்கள் நஞ்சினை உண்பவர்களின் வேறல்லர்.

உள் ஒற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர்– எஞ்ஞான்றும்
கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர். 927

எப்பொழுதும் கள்ளை மறைவாக உண்டு, அறிவு மயங்கிக்கண் சோர்பவர்கள், தம்முடன் உள்ளூரில் வாழ்பவர்களால் தமக்குள் மறைவாக இவர்களது குற்றங்கள் உளவறியப்பட்டு, நகையாடி இகழப்படுவார்கள்.

'களித்து அறியேன்' என்பது கைவிடுக– நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்! 928

மறைவாகக் கள்ளுண்டுவிட்டு, யான் கள்குடித்தறியேன் எனப்பலர்நடுவே கூறி ஒழுக்கமுடையவர்போல் நடித்தலைக் கைவிடுக! ஏனெனில் மனத்தினுள் வைத்து ஒளித்த அக்குற்றம், அவ்வாறு ஒளித்த அப்பொழுதே வாய் சோர்ந்து முன்னையளவினும் மிக்கு வெளிப்படும். கட்குடி பிறரால் அறியப்பட்டுவிடும் ; மறைக்க முடியாது.

களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்– கீழ் நீர்க்
குளித்தானைத் தீத் துரீஇ அற்று. 929

கள் குடித்துக் களித்துப் பழகிப்போனவனை, 'அது தீதென்று' சான்றுகாட்டித் தெளிவித்தல், குளத்து நீருக்குள்ளே போய் முழுகிக் குளிக்கின்றவனை தீவட்டியை எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தேடுவதற்கு ஒப்பாகும். கள் பழகிவிட்டால் திருத்துதல் அரிது.

கள் உண்ணாப் போழ்தில், களித்தானைக் காணுங்கால்,
உள்ளான்கொல், உண்டதன் சோர்வு! 930

கள்ளைக் குடிக்கும்பழக்கமுள்ள ஒருவன், தான் கள் உண்ணாதிருக்கும் சமயத்தில், தன்னைப்போல் பிறனொருவன் கள் குடித்துக் களித்தாடுவதைக் காணும்பொழுது, தானும் முன்பு இவ்வாறு தானே கள்ளுண்ட அறிவுமயக்கத்தில் ஆடி இருப்போமென்பதை, நினைத்துப் பார்க்க மாட்டான்போலும்! நினைத்துப் பார்த்தால், அதனாலாம் இழிவு உணரப்பட்டுக் கள் குடித்தலைத் தவிர்க்கக்கூடும்.

சூது-94

சூதாடுவதின் தீமைகள்.

வேண்டற்க, வென்றிடினும் சூதினை! வென்றதூஉம்,
தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று. 931

சூதில் ஒருவன் வெற்றி பெற்றானாயினும் அதனை விரும்புதல் கூடாது. ஏனெனில் வென்று பெற்ற அச்சிறு பொருளும், மீன் பிடிக்கும் தூண்டிலில் இரை வைக்கப்பட்டஇரும்பு முனையை மீன் விழுங்கி அதனால் பிடிக்கப்படுதல் போன்ற தன்மையினையுடையதாகும். மீன் தூண்டிற்புழுவாம் இரையை உண்ணப்போய்த் தூண்டிலில் அகப்பட்டுக் கொள்வதுபோல், இவனும் சூதில் வென்ற சிறுபொருளைக்கொண்டு மேன்மேலும் சூதாடி உள்ளதனைத்தையும் இழக்க நேரும்.

ஒன்று எய்தி, நூறு இழக்கும், சூதர்க்கும் உண்டாம்கொல்—
நன்று எய்தி வாழ்வதோர் ஆறு? 932

முதலில் ஒன்றை வென்றெய்தும் சூதில் தொடர்ந்து நூறை இழக்க நேரும். இன்னும் வென்றுவிடலாம், இழந்ததை மீட்டுவிடலாம் என்று அதிலேயே மூழ்க வைத்து நூறினை இழக்கவைக்கும். சூதினை ஆடுபவர்களுக்கு, நன்மை எய்தி வாழ்வதொரு வழி உண்டாகுமோ? ஆகாது.

உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின், பொருள் ஆயம்
போஒய்ப் புறமே படும். 933

கவறு எனும் சூதாடுகருவியை உருட்டி உருட்டி, மேன்மேலும் பணையம் வைத்துப் பனிரண்டு, எட்டு என இவ்வாறு இடையீடில்லாமல் கூவி ஆடினால் கைவசமிருந்த பொருட்செல்வக் கூட்டமனைத்தும் அவனைவிட்டு வெகுதூரம் விலகிப் போய்விடும்.

சிறுமை பல செய்து, சீர் அழிக்கும் சூதின்,
வறுமை தருவது ஒன்று இல். 934

பலவகை இழிவுகளையும் உண்டாக்கி, முன்பிருந்த சிறப்புக்களையும் அழிக்கும் சூதினைப்போல், ஒருவருக்கு வறுமையைத் தரவல்லது பிறிதொன்றில்லை.

கவறும், கழகமும், கையும், தருக்கி
இவறியார்—இல்லாகியார். 935

சூதாடு கருவியாம் கவறும் அதனையாடும் சூதாடுகளமும் அதில் ஆடுதற்கு வேண்டிய கைத்திறமும் கொண்டு அதில் தாம் மேம்பட்டவர் எனத் தருக்குக்கொண்டு அதிலேயே ஈடுபட்டுக் கிடந்தவர்கள், கைப்பொருள் அனைத்தையும் இழந்து, எதுவும் இல்லாதவர்களாய் வறுமையடைவர். அதனைப் பாடமாகக் கொள்க என்பதாம்.

அகடு ஆரார் ; அல்லல் உழப்பர் ; சூது என்னும்
முகடியான் மூடப்பட்டார். 936

சூது என்று சொல்லப்படுகின்ற மூதேவியால் முழுவதும் கவரப்பட்டவர்கள், வயிறார உணவுண்ணப் பெறாமல் வறுமைப்படுவர் ; எல்லாத் துன்பங்களிலும் கிடந்து உழல்வர்.

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்—
கழகத்துக் காலை புகின். 937

காலை எழுந்ததும் சூதாடுகின்ற கழகத்தின்கண் புகுவதை, ஒருவன் வழக்கமாகக்கொள்வானாயின், அது அவன்குடியில் பழங்காலம்தொட்டு வந்த வீடு, மனை, காடு கரை முதலாய செல்வங்களையும், குடிவழிவந்த நற்பண்புகளையும் கெடுத்துவிடும்.

பொருள் கெடுத்து, பொய் மேற்கொளீஇ, அருள் கெடுத்து,
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. 938

ஒருவன் சூதில் பழகிவிட்டால் அது அவனிடமிருந்த பொருட்செல்வத்தை அழித்து, பொய் சொல்லுதலை மேற்கொள்ளவைத்து, மனத்தினுள் ஊறும் அருளினையும் கெடுத்து, அல்லற்பட்டு உழலுமாறு செய்யும்!

உடை, செல்வம், ஊண், ஒளி, கல்வி என்று ஐந்தும்
அடையாவாம்— ஆயம் கொளின். 939

சூதாடும் பழக்கத்தை ஒருவன் தனக்கு இன்பப்பொழுதுபோக்கு எனக்கொள்வானானால் உடை, உணவு, செல்வம், கல்வி, மதிப்புடன் திகழும் புகழ் என்ற ஐந்தும் அவனைச் சாராவாய் நீங்கும். கழகம், ஆயம் என்பன முற்காலத்தில் இன்பப்பொழுதுபோக்குமிடங்கள்.

இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல், துன்பம்
உழத்தொறூஉம் காதற்று, உயிர். 940

சூது ஒருவன் தன்னை ஆடுங்காலத்தில் பொருளை இழந்தானாயினும் மீண்டும் மீண்டும் இழந்ததை வென்றுவிடலாமென்று தன்னையே ஆசைப்படவைக்கும். அதைப்போல இந்த உடம்பினால் துன்பங்களையே அனுபவித்தாலும், அவ்வாறு உழலுந்தோறும் இந்த உயிரானது உடலையே மேலும் மேலும் காதலிக்கும்.

மருந்து-95

இயற்கை மருத்துவத்தை வற்புறுத்தும் நெறிமுறை இது. உணவு முறையினாலேயே, நோய்களுக்கான அடிப்படைகளை மாற்றி, நலமுறலாம் என விளக்கப்படுகிறது.

மிகினும் குறையினும், நோய் செய்யும்— நூலோர்
வளி முதலா எண்ணிய மூன்று. 941

உணவு, உறக்கம் இணைவிழைச்சு முதலாய பழக்கங்களும், ஒருவனது உடல் இயல்புக்கு ஒத்தனவாகாது., அதன் அளவைவிட மிகினும் குறையினும், மருத்துவ நூலுடையார் வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம் என எண்ணிக் கூறியுள்ள, மூன்றினாலும் நோயை உண்டாக்கும். வாதம் - காற்று, வளி.பித்தம் - சூடு, பித்த நீர், சிலேட்டுமம்- கபம், குளிர்ச்சி. இவை மூன்று நாடிகள். உணவு, பழக்கம் இரண்டும் அளவாக அமைவது நல்லது ; கூடுதல் குறைவானால் நாடிகளும் கூடுதல் குறைவாகும், நோய்க்கு அறிகுறி இவை.

மருந்து என வேண்டாவாம், யாக்கைக்கு— அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். 942

ஒருவன் முன் உண்ட உணவு செரித்ததை அறிகுறிகளால் நன்கு அறிந்து, பின்பு அடுத்து உண்பானானால், அவனுடம்புக்கு மருந்து எதுவும் வேண்டாம்.

அற்றால், அளவு அறிந்து உண்க ; அஃது உடம்பு
பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு. 943

முன் உண்ட உணவு செரித்த பிறகு, பசியினது அளவும் செரிமானமாகும் நிலையும் அறிந்து அவ்வளவினதாக உண்ணவேண்டும். அவ்வாறு உண்ணும் நெறி, பெறுதற்கரிய இவ்வுடம்பினைப் பெற்றவன், இதை நீண்ட காலத்திற்குக்காத்து வாழும் வழியாகும்.

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து, மாறு அல்ல
துய்க்க, துவரப் பசித்து. 944

முன்பு உண்டது நன்கு செரித்துவிட்டதா என்பதை அறிந்து, பின்பும் முழுவதுமாக நன்கு பசி எடுத்த பிறபாடு, மாறுபாடுள்ளன அல்லாத உணவுகளைத்தேர்ந்தெடுத்து, உண்ணும் நெறிகளைக் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடித்து உண்ணும் பழக்கத்தைக்கைக்கொள்க. உணவும் உண்ணும் நெறிகளும் இயற்கை மருத்துவம்.

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின்,
ஊறுபாடு இல்லை, உயிர்க்கு. 945

தன் உடம்பினது இயல்புக்கு மாறுபாடில்லாத உணவுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, தன் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உண்ணாமல் தனக்கேற்ற உணவைப் பொருந்திய அளவினதாக ஒருவன் உண்பானாயின் அவன் உயிர்க்கு நோய்களால் இடையூறுகள் ஏற்படா.

இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல், நிற்கும்,
கழி பேர் இரையான்கண் நோய். 946

தன் பசிக்குரிய உணவினது அளவில் சிறிது குறையவுண்ணுதலே நன்மைதரும் என்பதையறிந்து உண்ணுபவனிடம் இன்பம் நிலைத்து நிற்கும். அதுபோல் ஆசையால் அளவு கடந்து இரையைத் தின்பவனிடம் நோய் நிலைத்து நிற்கும்.

தீ அளவு அன்றித் தெரியான் பெரிது உண்ணின்,
நோய் அளவு இன்றிப் படும். 947

தான் உண்ணும் உணவைச் செரிக்கவைக்கும் வயிற்றுத்தீயினது அளவுக்குள் அல்லாமல் தன் உடம்புக்கு ஏற்றன யாவை என்பதும் தெரியாமல் , மிகக் கூடுதலாக ஒருவன் உண்ணுமாயின், அவனுக்கு நோய்கள் எல்லையின்றிப்பலவாய் விளையும்.

நோய் நாடி, நோய் முதல் நாடி, அது தணிக்கும்,
வாய் நாடி, வாய்ப்பச் செயல். 948

மருத்துவன் நோயாளியின் நோயை அறிகுறிகளால் முதலில் ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கவேண்டும் ; பிறகு அந்நோய் வந்த காரணத்தை- அடிப்படையை ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும் ; பின்னர் அந்நோயைத் தீர்க்கும் வழிவகைகளை ஆராய்ந்து, அதனை நன்மைபயக்குமாறு செய்யும் முறைகளின்படி செய்யவேண்டும். நோய் நாடுதல் நோய்முதல்நாடுதல் தீர்க்கும்வழி நாடுதல் மூன்றும் முறைப்படி கண்டபின், அதனை வாய்ப்பச் செய்தலும் இன்றியமையாததாகும்.

உற்றான் அளவும், பிணி அளவும், காலமும்,
கற்றான், கருதிச் செயல். 949

மருத்துவத்தைக் கற்றவன் நோயாளியின் நிலை உடம்பின் தன்மை முதலியவற்றையும் நோயினது அளவு, தன்மை முதலியவற்றையும் அன்றைய பருவநிலைகளையும் தான் கற்ற நூல்நெறியால் ஆராய்ந்து, தன் நுண்ணறிவாலும் சிந்தித்து மருத்துவம் பார்க்கவேண்டும்.

உற்றவன், தீர்ப்பான், மருந்து, உழைச்செல்வான், என்று
அப் பால் நாற் கூற்றே- மருந்து. 950

நோய்க்கு மருத்துவம் என்பது நோயுற்றவன், நோய் தீர்க்கும் மருத்துவன், மருந்து, பக்கத்திலிருந்து , தப்பாமல் மருந்து தருபவன் என்று கூறப்பட்ட நான்கு பகுதிகளையுடையதாகும். இந்நான்கும் சிறப்புற அமைந்தால்தான் மருத்துவம் பயன்தரும்.

குடியியல்

அரசினது ஆறுபகுதிகளுள் மிக இன்றியமையாததாகிய குடிமக்களது இயல்புகளைக் கூறும் பகுதி. இது பதின்மூன்று அதிகாரங்களால் கூறப்படுகிறது.

குடிமை-96

குடிமக்களாவாரது தன்மைகள். ஒரு நாட்டின் இன்றியமையா உறுப்பாகிய குடிமக்களைப் பொறுத்தே, நாட்டின் பெருமையும் சிறப்பும் பண்பாடும் அமைகின்றன.

இற் பிறந்தார்கண் அல்லது இல்லை– இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951

நற்குடியில் பிறந்தவர்களிடமல்லாமல், மற்றவர்களிடம் எண்ணம் சொல் செயல்களில் செப்பமும் நாணமும் ஒருசேர இயல்பாக உளவாகா. இவை குடிவழியில் பரம்பரையாய் அமையும் இயல்புகள். ஒரு குலையில் காய்த்தவை போல, உறவுடைய பரம்பரையில் வருபவர்கள் ஒரு குடியினராவர்.

ஒழுக்கமும், வாய்மையும், நாணும், இம் மூன்றும்
இழுக்கார்குடிப் பிறந்தார். 952

நற்குடியில் பிறந்தவர்கள் ஒழுக்கம் வாய்மை நாணம் ஆகிய இம் மூன்றிலும் இயல்பாகவே ஒரு போதும் தவறுபட மாட்டார்கள்.

நகை, ஈகை, இன்சொல், இகழாமை, நான்கும்
வகை என்ப– வாய்மைக் குடிக்கு. 953

எக்காலத்திலும் வேறுபாடில்லாது ஒரே நிலையில் சிறப்புடன் திகழும் நற்குடியில் பிறந்தவர்களுக்குப் பிறருடன் பழகும்போது, முகமலர்ச்சி உடைமையும் வறுமையால் இரந்து வந்தவர்களுக்கு ஒன்றை ஈதலும் யாரிடத்தும் இன்சொற் பேசுதலும் ஏழை எளியர் என யாரையும் இழிவாகப்பேசாமையும் ஆகிய நான்கும் அவர்க்கேயுரிய பண்புக் கூறுகள் என்பர். வாய்மைக்குடி- ஒழுக்கம் பிறழாது ஒரே சீராக விளங்கிவரும் குடி.

அடுக்கிய கோடி பெறினும், குடிப் பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954

அடுக்கப்பட்ட பல கோடிகள் கொண்ட செல்வத்தைப் பெற்றாலும் நற்குடியில் பிறந்தவர்கள் தம் ஒழுக்கம் குன்றும் படியான செயல்களைச்செய்ய மாட்டார்கள்.

வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும், பழங்குடி
பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955

தொன்றுதொட்டு விளங்கிவரும் பழங்குடியில் பிறந்தவர்கள் தாம் பிறர்க்கு வழங்கும் பொருட்செல்வம் முன்னைய நிலையிலிருந்து வரவரச் சுருங்கியவிடத்தும், பிறர்க்குதவும் பண்புடைமையிலிருந்து நீங்கமாட்டார்கள்.

சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் –' மாசு அற்ற
குலம் பற்றி வாழ்தும்' என்பார். 956

சிறு குற்றமும் இல்லாமல் வருகின்ற குலவழிக்கு ஏற்ப வாழ்வது நம் கடமை என எண்ணி வாழ்பவர்கள் வஞ்சனை பொருந்திய. சான்றாண்மை இல்லாத செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்.

குடிப்பிறந்தார்கண்– விளங்கும்– குற்றம், விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல், உயர்ந்து. 957

நற்குடியில் பிறந்தாரிடம் ஒரு சிறு குற்றமும் ஏற்படக்கூடாது. ஏனெனில் அக் குற்றம் ஆகாயத்தில் மதியிடத்தே காணப்படும் களங்கம் சிறிதேயாயினும் உலகெங்கும் விளங்கித் தோன்றுவதுபோல், அனைவராலும் அறியப்பட்டு ஓங்கித் தோன்றும்.

நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின், அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப்படும். 958

குலநலமுடையவனாகப் பிறந்தும் அவனிடம் ஈரமின்மை தோன்றுமானால், அவனை 'நற்குலத்தில் பிறந்தவன்தானா இவன்' என உலகம் ஐயப்படும்.

நிலத்தில் கிடந்தமை கால் காட்டும் ;– காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச் சொல். 959

நிலத்தின்கண் அமைந்துகிடக்கும் மண்ணினது இயல்புகளை அதில் முளைத்த பயிர்கள் புறத்தே காட்டிவிடும், அதுபோல நற்குலத்தில் பிறந்தார் ஒருவரது இயல்புகளை அவர் பேசும் வாய்ச்சொற்கள் காட்டிவிடும்.

நலம் வேண்டின், நாண் உடைமை வேண்டும் ; குலம் வேண்டின்,
வேண்டுக, யார்க்கும் பணிவு. 960

ஒருவன் தனக்கு நன்மையை விரும்புவானானால் நாணத்தை விரும்ப வேண்டும். நற்குலத்தவன் எனும் பெருமையை விரும்புவானானால், பணியத் தக்கார் அனைவரிடமும் பணிதலை விரும்புதல் வேண்டும். நாணம் குற்றம் செய்வதைத் தடுக்கும். பணிவு செருக்கின்மையைக் காட்டும்.

மானம்-97

ஒருவர் தம் நிலையில் தாழாதிருத்தலும் வேறு காரணங்களால் தாழ்வு வந்துழி வாழாமையுமே மானம் எனப்படும்.

இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்,
குன்ற வருப விடல். 961

மிக இன்றியமையாத சிறப்பினையுடைய காரியங்களேயாயினும் தம் குடிச்சிறப்புக் குறைபடுமாறு இழிவுதரும் செயல்களைச் செய்யாது கைவிடுக.

சீரினும், சீர் அல்ல செய்யாரே—சீரொடு
பேராண்மை வேண்டுபவர். 962

புகழ்ச்சிறப்புடன் தம் பெருமையையும் நிலைநிறுத்தும் மானத்தை விரும்புகின்றவர். தமக்குச் சிறப்பு வேண்டுமெனத் தேடுமிடத்தும் தம் குடிச்சிறப்புக்கு ஒவ்வாத காரியங்களைச் செய்யமாட்டார்.

பெருக்கத்து வேண்டும், பணிதல் ; சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும், உயர்வு. 963

செல்வம் மிகுந்து நிறைந்திருக்கும் காலத்தில் அச்செல்வமே உயர்வைத் தருதலின், தாம் பணிவு காட்டி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அச்செல்வம் குறைந்து சுருங்கிய காலத்தில் அது தாழ்வை உண்டாக்குமாதலின், தாம் தம் உயர்வு தோன்ற நடந்த கொள்ளவேண்டும்.

தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர்—மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக்கடை. 964

மக்கள் மானவுணர்வைக் கைவிட்டுத் தம் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து கீழிறங்கியவழித் தலையைவிட்டுக் கீழே உதிர்ந்த மயிரினை ஒப்பர்.

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் – குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 965

குடிப்பிறப்பு, புகழ் போன்றவற்றால் மலைபோல உயர்ந்தவராயினும் இழிவுபடுதற்குக் காரணமான செயலை ஒரு குன்றி மணி அளவு செய்வாராயினும் தாழ்வுபடுவர். குன்றிமணி அளவுதானே என எண்ணலாகாது.

புகழ் இன்றால்; புத்தேள் நாட்டு உய்யாதால்; என் மற்று,
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை ? 966

தன்னை இகழ்பவர் பின்னே மானத்தைவிட்டு ஒருவன் போய்க் கைகட்டி நிற்பது புகழைத் தராது. ஏனைய உயர்ந்த உலகத்தும் செலுத்தாது. பின் அங்ஙனம் தாழ்ந்து நிற்பது எதற்காக?

ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின், அந் நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967

தன் பகைவர்பின்னே பணிந்து சென்று ஒருவன் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வதைவிட, அவ்வறிய நிலையிலேயே துன்பப்பட்டு இறந்துபோனான் என்று சொல்லப்படுதல் நன்று.

மருந்தோ, மற்று ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை– பெருந்தகைமை
பீடு அழிய வந்த இடத்து? 968

குடிப்பிறப்பிற்கேற்ற பெருமித வாழ்வின் பெருமையாம் மானம் கெடும் நிலைமை வந்தவிடத்துச் செத்தொழியாமல், பயனற்ற இந்த ஊனாலான உடம்பைப் பாதுகாத்து வாழும் வாழ்க்கை பின்னர் இறவாமல் வாழ மருந்தாகுமோ? மானம் பெரிதென்றுவற்புறுத்தும் முறை இது. என்றேனும் சாகப்போகிறவன் மானம் அழிய வாழ்வானேன்? இவ்வாறு மானவுணர்ச்சி தூண்டப்பெறுகிறது.

மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர் நீப்பர், மானம் வரின். 969

தன் உடம்பிலுள்ள மயிர்த்திரளில் ஒரு மயிர் உதிர்ந்தாலும் உயிர்வாழாத கவரிமானைப்போன்றவர்கள், தங்கள் மானத்திற்குக் கேடொன்றுவரின் அக்கணமே தம் உயிரை விட்டு மானத்தைக் காத்துக்கொள்வர்.

இளி வரின், வாழாத மானம் உடையார்
ஒளி தொழுது ஏத்தும், உலகு. 970

தம்க்கு ஓர் இழிவு வந்தவிடத்து அதைப்பொறுத்துக்கொள்ளாது உயிரைவிட்டுத் தம் மானத்தைக் காத்துக்கொள்ளும் மானமுடையவர்களது புகழ் வடிவினை உலகம் வணங்கித் துதித்து நிற்கும். இவை யாவும் உயிரைவிட மானமே பெரிதென வற்புறுத்துவன.

பெருமை-98

மக்கள் தமது உய்ர்ந்த பெருமையைக் காத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். பிறர் போற்றும்படியான சீர்மைகள் அனைத்தும் உடைமையே பெருமையாகும்.

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை ; இளி ஒருவற்கு,
'அஃது இறந்து வாழ்தும்' எனல். 971

ஒருவனுக்குச் செயற் கரிய செய்தல் கூடும் என்று தோற்றும் ஊக்கமிகுதியே, பலரிடைச் சிறந்து நிற்கும் ஒளியாகும். அத்தகைய சூழல் வரும்போது, ஊக்கத்துடன் செயற்கரியதைச்செய்யாது எளிதாய் வாழ்வோம் என எண்ணுதல் அவனுக்கு இழிவு தருவதாகும்.

பிறப்பு ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வா,
செய்தொழில் வேற்றுமையான். 972

பிறப்பினால் ஒரு தன்மையினவாகிய மக்களுயிர்கள் அனைத்திற்கும் அவையவை செய்யும் தொழில்களது வேறுபாட்டால் அவற்றின் சிறப்புகள் ஒரு தன்மையினவாகா; வெவ்வேறு வகையினவாகும். ஒவ்வொன்றும் அதற்கேற்ற வேறுபட்ட சிறப்புடையதாகும். தொழில்களிலும் உயர்வு தாழ்வு கூறவில்லை; அவ்வவற்றிற்கேற்ற தனிச்சிறப்புண்டு என்பதே வள்ளுவர் கருத்து.

மேல் இருந்தும், மேல் அல்லார் மேல் அல்லர் ; கீழ் இருந்தும்,
கீழ் அல்லார், கீழ் அல்லவர். 973

மேன்மை இல்லாதவர் சிலர் மேலான பதவிகளில்- இடங்களில் போய் அமர்ந்துவிடுவர் ; அங்ஙனம் அமரினும் பெரியரல்லாதார் பெரியராகார். சிலபோது செயற்கரிய செய்யவல்ல மேன்மக்கள் சூழ்நிலைகளால் கீழ்ப்பட்ட சிறிய பதவிகளில்- இடங்களில் இருக்க நேரலாம் ; அங்ஙனம் தாழ்ந்த இடத்திலிருந்தாலும் சிறியவரல்லாத அப்பெருமை மிக்க பெருமக்கள் சிறியவராகார். எங்கிருந்தாலும் பெரியவ பெரியவரே ; சிறியவர் சிறியவரே.

ஒருமை மகளிரே போல, பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டு ஒழுகின், உண்டு. 97

இங்கும் அங்குமென அசைவுபடாத, ஒரே உறுதிப்பாடுடைய மனத்தைப் பெற்ற குடும்ப மகளிரைப்போல், பெருமை என்பதும் தன்னைத் தானே காத்துக்கொண்டு ஒழுகப்பெறுபவர்களுக்கே உண்டு. தற்கட்டுப்பாடே பெருமை தரும். இது குடும்ப மகளிரிடம் இயல்பாக உண்டு.

பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார்— ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975

பெருமையுடையவர்கள் எனப்படுவோர், மற்றவர்களால் செய்தற்கரியன என்று கருதப்படும் செயல்களை, அவற்றைச்செய்யும் நெறிமுறையை அறிந்து அவற்றின்படி செய்து முடிக்கவல்லவராவர்.

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை— 'பெரியாரைப்
பேணிக் கொள்வேம்' என்னும் நோக்கு. 976

பெருமையுடைய பெரியவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் பண்பாட்டை நாமும் பெற்றுக்கொள்வோம் என்னும் குறிக்கோள், மற்றைய சிறியவர்களது உள்ளத்தின்கண் இயல்பாக உளதாகாது. கல்வி, செல்வமெல்லாம் இருந்தாலும் அச்செருக்குக் காரணமாகச் சிறியவர்கள் பெரியவர்களைப் போற்றி, அவர்கள் வழியில் நடந்து பெருமைபெற எண்ண மாட்டார்கள்.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்று ஆம் – சிறப்பும்தான்
சீர் அல்லவர்கண் படின். 977

கல்வி, செல்வம், பதவி முதலியவற்றால் வரும் சிறப்பும் அதற்குத் தகுதியற்றவர்களிடம் போய்ப்பொருந்துமானால் எல்லோரையும் விடத் தாமே மிகப் பெரியவர் எனும் செருக்குள்ள செயல்களையே உடையதாகும்.

பணியுமாம், என்றும் பெருமை; சிறுமை
அணியுமாம், தன்னை வியந்து. 978

பெருமையுடைமை அதற்குரிய சிறப்புள்ள வழியும் தருக்கின்றிப்பணிவையே வெளிப்படுத்தும். மற்றைய சிறுமையுடைமை அதற்குரிய சிறப்பில்லாத வழியும் தன்னைத் தானே வியந்து பெரிதுபடுத்திக்கொள்ளும்.

பெருமை பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்துவிடல். 979

பெருமை எனப்படுவது பெருமைப்படுவதற்கு ஏதுவான சிறப்புகள் தம்மிடம் இருந்த போதும் தருக்கின்றி இருத்தலாகும். சிறுமை எனப்படுவது பெருமைப்பட ஒன்றுமில்லாதவிடத்தும் பெருமிதத்தைத் தன்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு, செருக்குதலாகும். ஊர்ந்துவிடல் - மரபுத்தொடர் (621).

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறிவிடும். 980

பெருமைப் பண்பு பிறருடைய குற்றங் குறைகளைக் கூறாது மறைத்து நிறைகளையே வெளிப்படக்கூறும். ஏனைய சிறுமைப்பண்போ பிறர் குணத்தை மறைத்துக் குற்றங்களையே தூற்றிப்பேசும்.

சான்றாண்மை-99

நற்குண நற்செயல்களால் நிறைந்து விளங்கும் தன்மை.

கடன் என்ப, நல்லவை எல்லாம்–கடன் அறிந்து,
சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு. 981

தமக்குக் கடமையாவது இதுவே என அறிந்து சான்றாண்மையை மேற்கொண்டு வாழ்பவர்களுக்கு உலகில் உள்ள நல்லவைகள் எல்லாமே அவர்கள் செய்தற்குரிய கடமைகளாகும். இது அது என இல்லாமல் எதுஎது நல்லதோ அதைச் செய்து வாழ்வது சான்றோர்க்குக் கடமையாகும்.

குண நலம், சான்றோர் நலனே; பிற நலம்
எந் நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 982

சான்றோர்க்கு அழகுதரும் நலமாவன அவர்தம் குணநலன்களேயாகும். பிற அணியழகு தோற்றப்பொலிவு முதலாய நலன்களெல்லாம் எவ்வகை நலத்தினும் வைத்து எண்ணப்படுவன அல்ல. ஒருவர் அழகாலும் அணிகளாலும் நிறைந்திருந்தாலும் சான்றோராதல் இயலாது. நற்குணங்களால் நிறைந்திருத்தலே சான்றாண்மையாகும்.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு கண்ணோட்டம், வாய்மையொடு
ஐந்து–சால்பு ஊன்றியதூண். 983

எல்லாரிடத்தும் அன்பும், பழிபாவங்களுக்கு வெட்கப்படும் நாணமும், மக்கள் அனைவருக்கும் உதவும் ஒப்புரவும், எளியவரிடம் இரக்கம் காட்டும் கண்ணோட்டமும் எப்பொழுதும் தவறாத வாய்மையும், ஆகிய இவை ஐந்தும் சால்பு என்ற மண்டபத்தைத் தாங்கும் தூண்களாகும்.

கொல்லா நலத்தது, நோன்மை; பிறர் தீமை
சொல்லா நலத்தது, சால்பு. 984

தவம் என்பது முதன்மையாக ஒருயிரையும் கொல்லாதிருத்தல் என்ற சிறப்புடையது அதுபோலச் சால்பு என்பது பிறர்தம் குற்றங்களை வாய்விட்டுச்சொல்லாத நற்குணத்தின் பாற்பட்டதாகும்.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்; அது சான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. 985

பணிவு தலை குனிதலன்று ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிக்கவல்லவரது தலைமையான ஆற்றல் ஆகும். சால்புடையார் தம் பகைவரைப் பகைமையின் நீங்கவைத்துத் தம்மவராக மாற்றுகின்ற படைக்கருவியும் அதுவேயாகும்.

'சால்பிற்குக் கட்டளை யாது?' எனின், தோல்வி
துலை அல்லார்கண்ணும் கொளல். 986

சால்புடைமை என்னும் பொன்னின் தரத்தை அளந்தறிவதற்கு உரைகல்லாகப் பயன்படும் கட்டளைக்கல் யாதென்றால் தமக்கு ஒப்பாக மாட்டாத தாழ்ந்தவரிடத்தும், தம்மிடம் வெல்லும் ஆற்றலிருக்கவும் தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். ஆற்றலில் தம்மிலும் தாழ்ந்தாரை வெல்ல வேண்டி, அவருடன் சமமாய்ச் சண்டையிடாமல், தோல்வியைத் தாமே ஏற்று அவரினும் உயர்வாதல் சால்பினது அளவைக் கூட்டும் என்பதாம்.

இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்,
என்ன பயத்ததோ. சால்பு? 987

தமக்கு இன்னாத துன்பங்களைச்செய்தவர்களுக்குத் தாமும் திரும்ப, அத்துன்பங்களையே செய்யாமல்அதனை மாற்றி அவர்களுக்கு இனியவற்றைச்செய்து காட்டாவிட்டால், சால்பு என்பதன் பயன் வேறு யாதுளது?

இன்மை ஒருவற்கு இளிவு அன்று – சால்பு என்னும்
திண்மை உண்டாகப் பெறின். 988

சால்பு என்று சொல்லப்படும் மனத்திண்மையாம் உறுதி ஒருவனிடம் அமையப்பெற்றால் அவனுக்கு வறுமை இழிவாகாது. சால்புடையான் வறுமையிலும் செம்மையாய் வாழ்ந்து காட்டுவான்.

ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்; சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படுவார். 989

சான்றாண்மை என்னும் கடலுக்குக் காப்பான கரை என்று சொல்லப்படுகின்ற சான்றோர்கள் ஊழிக் காலத்தே கடலும் கரையுள் நில்லாது உலகமே திரிந்தாலும் தாம் தம் நற்குணங்கள் நற்செய்கைகளிலிருந்து சிறிதும் திரிய மாட்டார்கள்.

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின், இரு நிலம்தான்
தாங்காது மன்னோ, பொறை! 990

பலநற் குணங்களாலும் நிறைந்த சான்றோர் தமது நிறைவுடைய அத் தன்மையில் குறைவராயின் இப்பெரிய மண்ணுலகம் தான் தாங்கும் சுமையைத் தாங்கமாட்டாது அழிந்துபோகும். சான்றோர் உண்மையால் உண்டு இவ்வுலகமாதலின் அச்சான்றோரே பண்பு நலனிற் குறைவராயின், உலகம் தலைகீழாகி அழியுமாம்.

பண்புடைமை-100

நற்குணங்களுடைமை. பிறருடன் பழகும்போதுதான், பெரிதும் பண்பு வெளிப்படுமாதலின், பழகும் பண்பாட்டையும் அது விளக்குகிறது.

எண் பதத்தால். எய்தல் எளிது என்ப, யார்மாட்டும்,
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 991

எல்லோரிடத்திலும் எளிய செவ்வியராதல் மூலம் பண்பு என்னும் நெறியினை அடைதல் எளிதென்று கூறுவர். எளிமையே பண்புடைமையின் உச்சம்.

அன்பு உடைமை, ஆன்ற குடிப்பிறத்தல், இவ் இரண்டும்
பண்பு உடைமை என்னும் வழக்கு. 992

எல்லோரிடத்திலும் அன்புடையராதலும் சிறந்த குடியிற்பிறந்ததற்கேற்ற நற்செயல்களை யுடையராதலுமாகிய இவை இரண்டும் ஒருவரைப்பற்றி உலகத்தார் பண்புடையவர் என்று சொல்லும் நெறியாகும்.

உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்றால்; வெறுத்தக்க
பண்பு ஒத்தல், ஒப்பதாம் ஒப்பு. 993

உயர்ந்த நன்மக்களுடன் உடம்புஉறுப்புக்களால் ஒத்திருத்தல் ஒப்பாகாது; செறிவுடன் நன்கு பொருந்தத்தக்க நற்பண்புகளால் ஒத்திருத்தலே ஒப்பாகும்.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும், உலகு. 994

தாம் நல்லவராயும்பிறர்க்கு நன்மையை விரும்பிச்செய்பவ்ராயும் அமைந்த தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலையுடையவரது பண்பினை உலகத்தார் பாராட்டுவர்.

நகையுள்ளும் இன்னாது, இகழ்ச்சி; பகையுள்ளும்
பண்புஉள, பாடு அறிவார்மாட்டு. 995

நண்பர்களுடன் விளையாட்டாகச் சிரித்துப் பேசுதற்கண்ணும் ஒருவரை இகழ்ச்சிப் படக் கூறிவிடுதல் தீங்காகும். அவரவர் பண்பறிந்து பழகுகின்றவர்களுக்குப் பகைவருடன் பழகுமிடத்தும் பண்பாக நடந்து கொள்ளும் நெறிகள் உள.

பண்பு உடையார்ப் பட்டு, உண்டு உலகம்; அது இன்றேல்,
மண் புக்கு மாய்வதுமன். 996

பண்புடையவர்கள் பொருந்தி இருத்தலால் இவ்வுலகம் உளதாயிருக்கின்றது. அவர்கள் இல்லையேல் அது மண்ணினுள்ளே புதைந்து மாய்ந்து பேரகும்.

அரம் போலும் கூர்மையரேனும், மரம் போல்வர்,
மக்கட் பண்பு இல்லாதவர். 997

மக்களுக்கேயுரியதான நற்பண்புகள் இல்லாதவர் அரத்தின் கூர்மைபோல அறிவுக் கூர்மையுடையவரேயானாலும் உணர்வற்ற மரத்திற்கு ஒப்பாவர்.

நண்பு ஆற்றார் ஆகி, நயம்இல செய்வார்க்கும்,
பண்பு ஆற்றாராதல் கடை. 998

நட்புடன் கலந்து பழகாதவராய்த் தம்மிடம் நன்மை பயவாதவற்றையே செய்கின்றவர்களிடத்திலும் பண்புடன் நடந்துகொள்வதுதான் ஒருவருக்குச் சிறப்பு. அங்ஙனம் நடவாவிடின் அது பண்புடைமைக்கு இழுக்காகிவிடும்.

நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு மா இரு ஞாலம்,
பகலும், பாற் பட்டன்று, இருள். 999

உலகினருடன் சிரித்து மகிழ்ந்து கலந்து பழகமாட்டாதவர்களுக்கு, மிகப்பெரியதாகிய இவ்வுலகம் ஒளிவிளங்கும் பகற்பொழுதிலும் இருள் சூழ்ந்ததாய்க் காணப்படும்.

பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ் செல்வம்–நன்பால்
கலம் தீமையால் திரிந்தற்று. 1000

பண்பில்லாத ஒருவன் பெருஞ்செல்வம் பெற நேர்ந்தால், அவன் பெற்ற அப்பெருஞ்செல்வம் நல்ல ஆவின்பால் அதனைப் பெய்து வைத்த பாத்திரத்தின் குற்றத்தால் திரிந்து போனாற்போல, யாருக்கும் பயன்படாது கெட்டுப்போகும்.

நன்றியில் செல்வம்-101

ஈட்டியவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத செல்வம் பற்றியும் அத்தகைய செல்வனைப் பற்றியும் விளக்கும் பகுதி.

வைத்தான், வாய் சான்ற பெரும் பொருள்; அஃது உண்ணான்
செத்தான், செயக்கிடந்தது இல். 1001

இடம் அகன்ற தன் மனையகம் முழுவதும் பெருஞ்செல்வத்தைத் தேடிக் குவித்து வைத்தவன், கருமித்தனத்தால் அதனை நுகராது செத்துப்போனானாயின், பிறகு அச்செல்வத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய எச்செயலும் அவனுக்கு இல்லை. எனவே செல்வத்தைப் பெற்ற பொழுதே பயன்படுத்துக என்பதாம்.

'பொருளான் ஆம் எல்லாம்' என்று, ஈயாது இவறும்
மருளான், ஆம், மாணாப் பிறப்பு. 1002

பொருட்செல்வம் ஒன்று இருந்தால் எல்லா நலன்களும் அதனால் உண்டாகும் என்றெண்ணி அதனைப் பிறர்க்கு ஈயாமல் அதில் மீளாப் பற்றுவைக்கும் மயக்கத்தால் ஒருவனுக்கு மாட்சிமையற்ற பிறப்பே தொடர்ந்துண்டாகும்.

ஈட்டம் இவறி, இசை வேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. 1003

பிறரினும் கூடுதலாகச் செல்வத்தை ஈட்டவேண்டுமென்று, அதனை ஈட்டுதலிலேயே பற்றுவைத்துக் கருமியாய்ப் புகழை விரும்பாத மக்களது. பிறப்பு, நிலவுலகிற்குப் பாரமாகுமேயன்றிப் பயனுடையதாகாது.

எச்சம் என்று என் எண்ணும் கொல்லோ— ஒருவரால்
நச்சப் படாஅதவன். 1004

யாருக்கும் எதையும் ஈந்தறியாததால் ஒருவராலும் விரும்பப்படாதவன் தான் இறந்தபின் இங்கு தன் எச்சமாக நிற்பது இதுவென எதை எண்ணுவானோ?

கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு, அடுக்கிய
கோடி உண்டாயினும் இல். 1005

பிறர்க்குக் கொடுப்பதும் தான் நுகர்வதுமாகிய இரண்டும் இல்லாதவர்க்குப் பலவாக அடுக்கிய கோடிச் செல்வங்கள் உளவாயினும், ஒன்றுமே இல்லாத நிலையே உளதாகும். பயன் கொள்ளாமையின் பொருள் இருந்தும் இல்லாத தன்மைத்தேயாம்.

ஏதம், பெருஞ் செல்வம்—தான் துவ்வான், தக்கார்க்கு ஒன்று
ஈதல் இயல்பு இலாதான். 1006

தானும் நுகரமாட்டான், தக்கவர்க்கு அவர் வேண்டுவதொன்றைக் கொடுத்துதவும் இயல்புமில்லாதவன். அத்தகையவன் தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்திற்குத் தானே கேடாவான் அச்செல்வம் பயனின்றியே கழிதலின் நுகராதகனி கெட்டழிவதுபோல் கெடும் என்பதாம்.

அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்—மிக நலம்
பெற்றாள் தமியள் மூத்தற்று. 1007

ஒரு பொருளும் இல்லாது வறியவரான ஏழைகளுக்கு, அவர்க்குத் தேவையான ஏதேனும் ஒன்றைக் கூடக் கொடுத்துதவாதவனது செல்வம், மிகுந்த அழகுடையாள் ஒருத்தி திருமணமாகாமல் தனியளாய் இருந்தே அகவை முதிர்ந்த தன்மையினையுடையதாகும். அவள் நலம் துய்க்கப்படாது, அவளும் இன்புறாது கழிதல்போல ஈயாதான் செல்வமும் யார்க்கும் பயன்படாது தானும் அழியுமென்பதாம்.

நச்சப்படாதவன் செல்வம்—நடுவூருள்
நச்சு மரம் பழுத்தற்று. 1008

யாருக்கும் உதவாமையின் யாராலும் நச்சப்படாதவனது செல்வம் ஊரின் நடுவே நிற்கும் நச்சுமரம் பழுத்ததற்கு ஒப்பாகும். அச்செல்வம் தீங்காகவும் முடியும் .

அன்பு ஒரீஇ, தற் செற்று அறம் நோக்காது, ஈட்டிய
ஒண் பொருள் கொள்வார், பிறர். 1009

அன்பைக் கைவிட்டு, உண்ணாமலும் உறங்காமலும் தன்னை அழித்துக்கொண்டு, அறநெறிகளையும் எண்ணாமல் ஒருவன் ஈட்டிய ஒளிபொருந்திய பெருஞ்செல்வத்தைப் பிறர் கவர்ந்து கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவர். அவனும் அவன் வழியினரும் பயன்பெறார்.

சீருடைச் செல்வர் சிறு துனி – மாரி
வறம் கூர்ந்தனையது உடைத்து. 1010

சிறப்புடைய செல்வர்களின் சிறிய வறுமைத்துயரம் உலகைக் காக்கும் மேகம் நீரின்றி வறட்சி மிகுந்தது போன்ற தன்மையினை உடையதாகும்.

நாணுடைமை - 102

சால்பு மிக்கவர் தமக்கு ஒவ்வாத காரியங்களில் ஈடுபட நாணுதல். நாணமுடையவர் தவறு செய்யக் கூசுவர். அதனால் தவறு செய்ய மாட்டார்கள்.

கருமத்தால் நாணுதல், நாணு, திருநுதல்
நல்லவர் நாணு, பிற. 1011

இங்குக் கூறப்படுவது தீய செயல்களைச் செய்வதற்கு நன்மக்கள் நாணுகின்ற நாணமாகும். அழகிய நெற்றியையுடைய பெண்களுக்கு இயல்பாகப்பொருந்திய நாணமென்பது இதின் வேறுபட்டதாகும்.

ஊண், உடை, எச்சம், உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல;
நாண் உடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012

உணவும் உடையும் அவையல்லாத பிறவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொதுவான தன்மையுடையனவே. நாணம் உடைமை ஒன்றே நன்மக்களாவார்க்குச் சிறப்பாக உரிமையுடையதாகும். நாணுடைமையே நன்மக்களை வேறுபிரித்துக்காட்டும்.

ஊனைக் குறித்த, உயிர் எல்லாம்; நாண் என்னும்
நன்மை குறித்தது, சால்பு. 1013

உயிர்கள் எல்லாம் உடம்பையே தமக்கு அடிப்படை நிலைக்களமாகக் கொண்டு அதை விட்டுப் பிரியா. அதுபோலச் சால்புடைமை என்பது நாணம் என்னும் நற்குணத்தை நிலைக்களமாகக் கொண்டு அதனை விட்டுப் பிரியாது. நாணம் உள்ள இடத்திலேயே சால்புடைமையும் விளங்கும்.

அணி யன்றோ, நாண் உடைமை சான்றோர்க்கு: அஃது இன்றேல்
பிணி யன்றோ, பீடு நடை. 1014

சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அழகுதரும் அணிகலன் அல்லவா? அவ்வணிகலன் இல்லையானால் அவர் பெருமித நடை போடுவது ஒரு நோய் என்றல்லவா கருதப்படும்?

'பிறர் பழியும் தம் பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி' என்னும், உலகு. 1015

பிறர்க்கு வரும் பழியையும் தமக்கு ஏற்படும் பழியையும் ஒப்ப மதித்து வெட்கப்படுபவரை, உலகத்தார் நாணத்திற்கு உறைவிட மென்று கூறிப்போற்றுவர். தன்பழிக்கு நாணுவது போலவே பிறர்க்கேற்படும் பழிக்கும் தான் நாணுவதென்பது பண்புடைமையின் உச்சமாகும்.

நாண் வேலி கொள்ளாது, மன்னோ வியன் ஞாலம்
பேணலர்— மேலாயவர். 1016

மேலானவர்கள் நாணமாகிய பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வரேயல்லாமல், இவ்வகன்ற உலகமே கிடைத்தாலும் நாணத்தை விட்டுவிட்டு அதனைக்கொள்ள விரும்பமாட்டார்கள். நாணமா ஞாலமா என்ற கேள்வி வரும்பொழுது சான்றோர் நாணினைக் கொள்வதல்லது ஞாலத்தை விரும்பார்.

நாணால் உயிரைத் துறப்பர்; உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண் துறவார்; நாண் ஆள்பவர். 1017

நாண் என்பதன் சிறப்பறிந்து அதனைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுபவர் அந் நாணத்தைக் காப்பதற்காக உயிரை நீப்பினும் நீப்பார்கள் உயிரைக் காக்கும் பொருட்டாக ஒருபோதும் நாணத்தைக் கைவிட மாட்டார்கள்.

பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணான் ஆயின்,
அறம் நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018

பிறர் கண்டு வெட்கப்படத்தக்க செயலைச் செய்துவிட்டு அதற்குத் தான் வெட்கப்படானாயின், அது அறமே கண்டு வெட்கப்பட்டு நீங்கும் தன்மையினையுடையதாகும்.

குலம் சுடும், கொள்கை பிழைப்பின்; நலம் சுடும்
நாண் இன்மை நின்றக்கடை. 1019

சான்றாண்மை எனத் தான் கொண்ட கொள்கையில் தவறினால் அது குடிப்பிறப்பின் சிறப்பைச்சுட்டுக்கெடுக்கும். நாணமில்லாத தன்மையுடன் ஒருவன் வாழ்வானாயின் அது அவனுக்கு வரும் நலங்களெல்லாவற்றையும் சுட்டெரித்துக் கெடுத்துவிடும்.

நாண் அகத்து இல்லார் இயக்கம்—மரப்பாவை
நாணால் உயிர் மருட்டியற்று. 1020

நாணம் எனும் உயிர்ப்பண்பு தம் அகத்தே இல்லாத மக்கள் உயிருடையவர்போல இயங்குகின்ற இயுக்கம்,மரத்தால் செய்யப்பட்ட பாவை அதிற கட்டிய கயிற்றினால் இயக்கப்பட்டு உயிருடையதுபோல மயக்கும் தன்மைத்தாகும்.

குடி செயல் வகை-103

தான் பிறந்த குடியைப் பாடுபட்டு உழைத்து உயர்த்துகின்ற திறமே குடி செயல்வகை எனப்படும்.

'கருமம் செய' ஒருவன்— 'கைதூவேன்' என்னும்
பெருமையின், பீடு உடையது இல். 1021

தான் பிறந்த குடியை உயர்த்துதற்பொருட்டுக் காரியம் ஆற்றத் தொடங்கிய ஒருவன் அதனை முடிக்கும் வரை முயற்சியைக் கைவிடேன் என்று உழைக்கும் பெருமையைவிட அவனுக்கு மேன்மை தருவது பிறிதொன்றில்லை.

ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும், என இரண்டின்
நீள் வினையான், நீளும் குடி. 1022

ஆட்சி செய்து நிருவகிக்கும் திறமையும் கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்த அறிவும் எனும் இரண்டினையுமுடையவனது இடையறாத முயற்சியால் அவன் பிறந்த குடி மேன்மேல் உயரும்.

'குடி செய்வல்' என்னும் ஒருவற்கு, தெய்வம்
மடி தற்று, தான் முந்துறும். 1023

என் குடியினை உயரச் சேய்வேன் எனச் சூள்உரைத்து அதற்கேற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம் அவன் ஏவிய வேலையைச்செய்ய ஆயத்தமாய் உடையைத் தாறுபாய்ச்சிக் கட்டிக்கொண்டு முன்னே வந்து நிற்கும்.

சூழாமல் தானே முடிவு எய்தும்—தம் குடியைத்
தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு. 1024

தமது குடியை உயர்த்துவதற்காகக் காலம் தாழ்த்தாதும் தளராதும் விரைந்து உழைப்பவர்களுக்கு, அக்காரியத்தை முடிக்கும் திறம்பற்றி அவர் சிந்திக்க வேண்டாமல், தானே அது முடிவுறும்.

குற்றம் இலனாய், குடி செய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும், உலகு. 1025

தானும் குற்றங்களின் நீங்கினவனாய் தன் குடியினையும் குறை நீக்கி உயரச்செய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சுற்றமாகக் கொள்ள விரும்பித் தாமே சென்று சூழ்ந்துகொள்வர்.

நல் ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான் பிறந்த
இல் ஆண்மை ஆக்கிக்கொளல். 1026

ஒருவனுக்கு நல்ல ஆளுந்தன்மை உளதென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுவதற்கு அவன் தான் பிறந்த குடியினை ஆளும் தலைமையைத் தனதாக்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அமரகத்து வன்கண்ணர் போல, தமரகத்தும்
ஆற்றுவார், மேற்றே, பொறை. 1027

போர்க்களத்தில் பலரும் சென்று போரிட்டாலும் போரைத் தாங்குதல் என்பது வன்கண்ணராம் பெருவீரர்களையே சாரும். அதுபோல ஒரு குடியின்கண் பிறந்தவர் பலராயினும் குடியைச் சுமக்கும் பாரம் எல்லாம் அதனைத் தாங்கவல்லவர்தம் மேலதேயாம்.

குடி செய்வார்க்கு இல்லை, பருவம்; மடி செய்து,
மானம் கருத, கெடும். 1028

தம் குடியினைக் குறைநீக்கி உயர்த்த முயல்பவர்களுக்கு, இது தகுந்த காலம், இது காலமன்று என்பன எதுவுமில்லை. எனவே நல்லகாலம் கெட்டகாலம் என்று காலத்தை நீட்டித்துச் சோம்பலை வளர்த்துக்கொண்டு தமக்குள் வேண்டாத மானத்தைப்பற்றியும் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பராயின் குடி வளர்ச்சி கெடும். வீரத்தில் மானம் பாராட்டலாம். குடும்பத்திற்குள் மானம்பற்றிப் பெரிது பண்ணக்கூடாது.

இடும்பைக்கே கொள்கலம்கொல்லோ—குடும்பத்கைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு. 1029

தன் குடும்பத்தின் குறைகளை நீக்கி அது துன்பமுறாமல் காக்க முயல்பவனது உடம்பு, அதற்காகவே உழைத்து உழைத்துத் தேய்தலால், அத் துன்பத்திற்கே கொள்கலமாய் ஆகிவிடுமோ? அத்தகையவனது தியாகவுணர்வை வியக்கும்விதம் இது.

இடுக்கண் கால் கொன்றிட, வீழும்—அடுத்து ஊன்றும்
நல் ஆள் இலாத குடி. 1030

துன்பம் வந்த காலத்தில், முட்டுக் கொடுத்துத் தாங்கும் தூண்போலத் தாங்கவல்ல, நல்ல ஆள் ஒருவரின் துணையில்லாத குடி, கடுந்துன்பமாகிய கோடரி புகுந்து அடியை வெட்டிவிடவே, அடியற்ற மரம்போலக் கீழே வீழ்ந்து படும். தாங்கவல்ல ஆள் ஒருவர் இருந்தால் குடி வீழாது.

உழவு-104

உழவுத் தொழிலின் தனிச்சிறப்பும் அதைச்செய்யும் நெறிமுறைகளும்.

சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது, உலகம்; அதனால்,
உழந்தும் உழவே தலை. 1031

உலகில் வெவ்வேறு தொழில்களில் மாறி மாறி ஈடுபட்டு முயன்றாலும் இறுதியில் ஏரால் உழுது பயன் விளைவிக்கும் உழவின் வழிப்பட்டே வாழ்கிறது. உலகம். உலகம் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக்கொண்ட பொருளாதாரத்தையே பின் பற்றுவதால், இன்றும் உழவின் தலைமை உணரப்படுகிறது.

உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி—அஃது ஆற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. 1032

உழவு மெய்வருந்தி உழைக்கும்தொழிலென்பதால் அதனைச் செய்யமாட்டாது பிற தொழில்கள்மேற் செல்வாரையெல்லாம் தாங்குகிறது. அதனால் உழவர்கள் உலகமாகிய தேருக்கு அச்சாணி போன்றவர் ஆவர்.

உழுது, உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்று எல்லாம்
தொழுது, உண்டு, பின் செல்பவர். 1033

உழவுத் தொழிலைச்செய்து பிறர்க்கும் உதவித் தாமும் உண்டு வாழ்கின்றவர்கள் உரிமையுடன் வாழ்கின்றவர்கள் ஆவார்கள். மற்றவர்கள் அனைவரும் பிறர் ஏவிய வேலைகளைப் பார்த்து. அவரை வணங்கி உண்டு வாழ்பவர்கள் ஆவார்கள்.

பல குடை நீழலும் தம் குடைக்கீழ்க் காண்பர்—
அலகு உடை நீழலவர். 1034

உழவுத் தொழிலால் நெற்பயிரை விளைவித்து, உயர்ந்து நிற்கும் கதிர்க்குடையாம் நிழலின்கண்ணே வாழும் உழவர்கள் அரசர்களின் வெண்கொற்றக்குடைகளின் நிழலில் தங்கிய உலகம் முழுவதையும் தமது குடையின் கீழ் வாழக் காண்பவர்கள் ஆவார்கள் அரசாட்சிகளும் இவர்களது துணையால் நடப்பனவேயாம்.

இரவார் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவர்—கரவாது
கை செய்து ஊண் மாலையவர். 1035

தம் கையால் உழவைச்செய்து தன்முயற்சியால் உண்டு வாழ்தலை இயல்பாகவுடைய உழவர்கள், பிறரிடம் ஒருநாளும் இரந்து நிற்கமாட்டார். தம்மிடம் இரப்பவர்க்கு அவர் வேண்டியது ஒன்றினை, இல்லையென மறைக்காமல் கொடுத்துதவுவர்.

உழவினார் கைம்மடங்கின், இல்லை – 'விழைவதூஉம்
விட்டேம்'என்பார்க்கு நிலை. 1036

உழவுத்தொழிலைச் செய்பவர்கள் கைகளை மடக்கிக்கொண்டு தம் தொழிலைச்செய்யாது விடுவார்களாயின். ஆசை முழுவதையும் கைவிட்டேம் என்னும் துறவியரும் நிலையாகத் தமது அறத்தில் நிற்றல் இயலாது.

தொடிப் புழுதி கஃசா உணக்கின், பிடித்து எருவும்
வேண்டாது, சாலப் படும். 1037

உழுகின்ற நிலத்தில் ஒரு பலம் அளவுள்ள புழுதி காற்பலம் ஆகுமாறு அதனைச் சூரிய ஒளியில் காய விடுவார்களாயின் அதன்கண் கைப்பிடியளவு உரமும் இட வேண்டாமல் பயிர் செழித்து வளரும். தொடிஒருபலம். கஃசுகாற்பலம்.

ஏரினும் நன்றால், எரு இடுதல், கட்டபின்,
நீரினும் நன்று அதன் காப்பு. 1038

ஒரு நிலத்தில் பயிர்செய்யும் பொழுது உழுதல் நல்லது. உழுதலைக் காட்டிலும் உரமிடுதல் மிக நல்லது. களை பறித்தல் முக்கியம். அங்ஙனம் களையெடுத்தபிறகு நீர் பாய்ச்சுதல் இன்றியமையாதது. நீர் பாய்ச்சுதலைவிட இறுதியில் பயிர்களைக் காலிகள் மேயாமலும் பிறவாறும் காப்பது மிகவும் நல்லதாகும். உழுதல், உரமிடுதல், களையெடுத்தல் நீர்கால் யாத்தல் (பயிரினடியில் நீர்பாய்ச்சுதல்) வேலியிட்டுக் காத்தல் எனும் இவை ஐந்தும் உழவுத் தொழிலில் இன்றியமையாதவை என நடைத்திறத்தால் வற்புறுத்தும் அழகைக் காணலாம்.

செல்லான் கிழவன் இருப்பின், நிலம் புலந்து
இல்லாளின் ஊடிவிடும். 1039

நிலத்திற்கு உரிமையுடையவன் தானே அடிக்கடி சென்று நிலத்தைப் பார்வையிட்டு வேண்டுவன செய்யாமல் சோம்பியிருப்பானானால் , நிலமகள் அவனொடு புலந்து நிற்பாள். மனைவியொருத்தி தன்னைப் பிரிந்து அன்பு செலுத்தாத கணவனுடன் ஊடுவதுபோலப் போகம் தராது ஊடிவிடுவாள்!.

'இலம்!' என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்,
நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும். 1040

யாம் வறியவரானோம், ஒரு வேலையும் இல்லாதவரானோம் என்று கூறிச்சோம்பி இருப்பவரைக் கண்டால் நிலமகள் என்று உலகோர் புகழ்ந்து கூறும் நல்லவள் தன்னுள்ளே நகையாடிச் சிரிப்பாள். நன்மையே செய்யும் இயல்புடையதாகலின் நிலம் நல்லாள் எனப்பட்டது. வேளாண்மை செய்து உரிமையுடன் உழைத்துவாழ வழியிருந்தாலும் அதுசெய்யாது வருந்துவதால், நிலமகள் கேலிசெய்து சிரிக்கின்றாள்.

நல்குரவு-105

நுகரப்படுவன எதுவுமின்றி வருந்தும் வறுமை.

'இன்மையின் இன்னாதது யாது?' எனின், இன்மையின்
இன்மையே இன்னாதது. 1041

வறுமை போலக் கொடியது யாதென்றால் வறுமையைப் போலக்கொடியது வறுமையேயன்றிப் பிறிதில்லை. வறுமைக்கொடுமைக்கு ஒப்புமை சொல்லப் பிறிதொன்று இல்லை.

இன்மை எனஒரு பாவி, மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி, வரும். 1042

நுகரப்படுவன எதுவுமே இல்லாத வறுமை என்னும் தனக்கு ஒப்பில்லாத பாவி, ஒருவனுக்கு மறுமையிலும் இம்மையிலும் எவ்வித நன்மையும் இல்லாமல் போகுமாறு வந்துசேரும்.

தொல் வரவும் தோலும் கெடுக்கும், தொகையாக—
நல்குரவு என்னும் நசை. 1043

நல்குரவு (வறுமை) என்று சொல்லப்படும் ஆசை தன்னை அடைந்தாரது தொன்று தொட்டுவரும் குடிச்சிறப்பினையும் அதற்கேற்ற இனிய மொழிபேசும் பண்பினையும் ஒருங்கே கெடுக்கும். குடிச்சிறப்புக்குப்பொருந்தாத செயல்களும் பேச்சுகளும் உளவாகும். நசை (ஆசை) யுள்ள இடத்தேதான் வறுமையுளதாகலின் நசையையே நல்குரவு என்றார்.

இற்பிறந்தார் கண்ணேயும், இன்மை, இளி வந்த
சொல் பிறக்கும் சோர்வு தரும். 1044

நற்குடியிலே பிறந்தவர்களிடத்திலும் வறுமையானது தமக்கு இழிவுதரும் சொறகளைப்பேசும்படியான மனச்சோர்வை உண்டாக்கும். ஈஎன இரந்தும் கடன் கேட்டும் தமக்கு இழிவுதரும் சொற்களைப்பேசுவர்.

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். 1045

வறுமை எனப்படும் கடுந்துன்பம் ஒன்றினுள்ளே, பலவகைப்பட்ட துன்பங்களும் உடன்வந்து குவியும். கடன், நோய், வசை எனப் பல துன்பங்கள் வறுமையுடன் கூடி வரும்.

நற் பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும், நல்கூர்ந்தார்
சொற் பொருள் சோர்வு படும். 1046

வறுமைவாய்ப்பட்டவர் நல்ல மெய்ம்மை சார்ந்த பொருள்களை, நன்கு சிந்தித்துப் பேசினாலும் அவரது பேச்சு பொருளற்றதாய் எண்ணப்பட்டுக் கவனிப் பாரற்றுப்போகும்.

அறம் சாரா நல்குரவு ஈன்ற தாயானும்
பிறன் போல நோக்கப்படும். 1047

அறநெறியோடு பொருந்தாத வறுமை ஒருவனிடம் ஏற்பட்டால் அவன் யாராலும் மதிக்கப்படமாட்டான். தன்னை ஈன்ற தாயாலும் அவன் அயலான் போலப் பார்க்கப்படுவான். கற்றறிந்தார் வறுமை வேறு எனப்பிரிப்பதற்காக, இதனை அறம் சாராத நல்குரவு என்றார்

இன்றும் வருவது கொல்லோ—நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு. 1048

நேற்றும் வந்து என்னைக் கொன்றது போன்று துன்பத்தைச் செய்த நல்குரவு இன்றும் என்னிடம் வருமோ? வந்தால் என்ன செய்வேன்? வறுமையுற்றவன் கூற்றாகக் கூறப்பட்டுளது. வறுமை ஒவ்வொரு நாளையும் ஒவ்வொரு யுகமாக்கித் துன்புறுத்தும்.

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்; நிரப்பினுள்
யாது ஒன்றும் கண்பாடு அரிது. 1049

மந்திரம் பச்சிலை மருந்துகளைப் பயன்படுத்தி ஒருவன் நெருப்பினுள்ளே கிடந்து உறங்கவும் கூடும். ஆனால் வறுமையுற்றவிடத்துச் சிறிதளவு கூடக் கண்ணை மூடி உறங்குதல் இயலாததாகும் . நெருப்பினும் கொடிது வறுமை.

துப்பரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. 1050

நுகரப்படும் பொருள்களெதுவுமே இல்லாதவர்கள், முற்றத்துறப்பதே நல்லது. அங்ஙனமாகவும் , அவர்கள் துறவாது இருத்தல் மற்றவர்களது வீட்டில் உள்ள உப்புக்கும் காடித் தண்ணீர்க்கும் கூற்றாக இரந்துண்பதற்காகும், மானவுணர்வைத் தூண்டி முயற்சி மேற்கொள்ளவைக்கும் முறை இது.

இரவு-106

பிறரிடம் இரந்தும் உயிர்வாழும் எல்லைகளைக் காட்டுதல். மானத்திற்குக் கேடு தராத இரவு (யாசித்தல்) இது.

இரக்க, இரத்தக்கார்க் காணின், கரப்பின்,
அவர் பழி தம் பழி அன்று. 1051

இரந்து கேட்பதற்குத் தக்க ஈகையாளரைக் கண்டால் அவரிடம் இரந்து கேளுங்கள்! ஒருவேளை அத் தகுதியுடையவர் தாமும் தம்மிடம் இல்லையென்று மறைப்பார்களாயின் அது அவர்க்குப் பழியாகுமேயல்லாமல் இரப்பவர்க்குப் பழியாகாது.

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல்—இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின். 1052

ஒருவர் இரந்து கேட்ட பொருள்கள், ஈகின்றவரது நல்லியல்புகாரணமாக முன்னுணர்ந்து தரப்படுதலின், சிறு துன்பமுமின்றி வருமானால் அவ்வாறு இரத்தலும் அவருக்கு இன்பம் தருவதொன்றாகும்.

கரப்பு இலா நெஞ்சின் கடன் அறிவார் முன் நின்று,
இரப்பும் ஓர் ஏஎர் உடைத்து. 1053

மறைத்தலை அறியாத நெஞ்சினையுடையவர்களாய், பொருள் ஈட்டுதல் பிறர்க்கு ஈந்து வாழ்வதற்கே எனும் கடப்பாட்டினையும் அறிந்தவர்களின் முன்னே நின்று ஒன்றை இரத்தலும் ஓர் அழகினையுடையதாகும். இருவர் மனமும் மகிழ்தலால் அக்காட்சி அழகுடையதாகிறது.

இரத்தலும் ஈதலே போலும்—கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு. 1054

தமக்குள்ளதை மறைப்பதற்குக் கனவிற் கூட அறியாதவர்களிடத்தில் சென்று ஒன்றை இரப்பதும் வறியவர்க்கு ஒன்றை ஈதலே போல மகிழ்ச்சிதருவதாகும். கொடுக்க நினைப்பார்க்கு ஒரு வாய்ப்புத் தருதலின் ஈதலேபோலும் என்றார்.

கரப்பு இலார் வையகத்து உண்மையான், கண் நின்று,
இரப்பவர் மேற்கொள்வது. 1055

வறுமையாளர் ஈபவர்தம் முன்னே நின்று இரத்தலை மேற்கொள்வது தம்மிடம் உள்ளதை மறைக்காமல் கொடுப்பார் சிலர் உலகத்தில் உள்ளதனாலேதான்!

கரப்பு இடும்பை இல்லாரைக் காணின், நிரப்பு இடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும். 1056

தம்மிடம் உள்ளதை மறைத்தல் என்பது உளைச்சல்தரும் ஒரு மன நிலை. அத் துன்பம் இல்லாதவரைக் கண்டால் கண்டவுட்னே இரப்பவர்க்கு வறுமையால் வரும் துன்பமனைத்தும் ஒருங்கே கெடும்.

இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின், மகிழ்ந்து உள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து. 1057

ஈபவர்கள் இரப்பவரை இகழ்ந்தும் எள்ளி நகைத்தும் பேசிப்பின் கொடுப்பதுண்டு. அவ்வாறு இழிவாக அவமதித்துப்பேசாது ஈபவர்களைக் கண்டால் இரப்பவரது உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுக்குள்ளே உவக்கும் தன்மையுடையதாகும்.

இரப்பாரை இல்லாயின், ஈர்ங்கண் மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்று வந்தற்று. 1058

உலகில் வறுமையுற்று இரப்பவர்கள் ஒருவருமே இல்லையானால், குளிர்ந்த இடத்தையுடைய பெரிய ஞாலத்திலுள்ளவர்களின் போக்கு வரவுகள், உயிரில்லாத மரப்பாவைகள் உள்ளே கட்டிய கயிற்றால் இயக்கப்பட்டுச் சென்று வருவதைப்போலாகும்.

ஈவார்கண் என் உண்டாம், தோற்றம்—இரந்து கோள்
மேவார் இலாஅக்கடை ? 1059

ஒன்றை ஒருவர் பாற்சென்று இரந்து கேட்டுப் பெறுதலை விரும்புவார் இல்லையென்றால் ஒன்றைக்கொடுத்து மகிழ விரும்புவார்க்கு அவ்வாறு கொடுத்து விளங்கித் தோன்ற எண்ணும் புகழ் எவ்வாறு உண்டாகும்?

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பு இடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி. 1060

கேட்டதை ஒருவன் ஈயாத பொழுது இரப்பவன், 'இவன் எனக்கு ஈந்திலனே' என்று கோபம் கொள்ளுதல் கூடாது. செல்வம் வேண்டிய சமயத்தில் உதவாது என்பதற்குத் தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள வறுமைத் துன்பமே சான்றாகும் வேறு சான்று வேண்டாம்.

இரவச்சம்-107

மானத்திற்குக்கேடு தரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல். வறுமையைப்போக்க வழியறியாதபோது இரத்தலையும் மானக்கேடின்றிக் கைக்கொள்க என்றவர். இங்கு எவ்வாற்றானும் இரவாமல், முயற்சிசெய்து உழைத்தே வாழுமாறு வற்புறுத்துகிறார்.இரவு அதிகாரம் மனித நேயம் பற்றியது; இது தன் முயற்சித்தூண்டுதல்.

கரவாது, உவந்து ஈயும் கண் அன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி உறும். 1061

தம்மிடமுள்ளதை மறைக்காமல் மனம் மகிழ்ந்து கொடுக்கும் பண்புடைய கண்போலச் சிறந்தவர்களிடத்திலும் சென்று நின்று ஒருவன் இரவாமல் தான் அடைந்த வறுமையுடன் போராடுதல் அங்ஙனம் இரந்து வாழ்வதைவிடக் கோடிமடங்கு மேன்மையுடையதாகும்.

இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து
கெடுக, உலகு இயற்றியான். 1062

இவ்வுலகத்தைப் படைத்த இறைவன், இங்கு முயன்று உயிர் வாழவே அனைத்தும் அமைத்துள்ளானல்லாமல் இரந்தும் உயிர்வாழ்தலை விதித்துள்ளான் என்பது உண்மையானால், அங்ஙனம் படைத்த அவ்விறைவன் தானும் அவ்விரவலனைப்போல அலமந்து திரிந்து கெடுவானாக! இறைவன் அங்ஙனம் படைக்கவில்லை என்பது கருத்து. அது தலைவிதி என்பாரை மறுத்தது இது.

'இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம்' என்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல். 1063

வறுமையால் வரும் கடுந்துன்பங்களை முயன்று உழைத்து நீக்கக் கருதாது, இரந்து நீக்க முயல்வோம் என்று கருதும் வன்கண்மை மிக்க மனம் போல, வலிய முரட்டுத்தனம் பிறி தொன்றில்லை!

இடம் எல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே—இடம் இல்லாக்
காலும், இரவு ஒல்லாச் சால்பு. 1064

நுகர வேண்டும் பொருள்கள் எதுவுமின்றி வறுமை மிக்க காலத்தும் பிறரிடம் சென்று இரப்பதற்கு உடம்படாத சால்புடைமை, இடமகன்ற உலகமெல்லாம் ஒருங்கிணைந்தாலும் அவற்றுள் அடங்காத பெருமையுடையதாகும்.

தெள் நீர் அடு புற்கை ஆயினும், தாள் தந்தது
உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல். 1065

தெளிந்த நீர்போலும் அடப்பட்ட அரிசிக் கஞ்சியேயாயினும், தன் முயற்சியால் தான் பெற்றதை உண்ணுவதே இனியது. அதனிலும் மிக்க இனிமையுடையது பிறிதில்லை.

'ஆவிற்கு நீர்' என்று இரப்பினும், நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல். 1066

தனக்கன்று, பசுவிற்கு நீர்வேண்டும் என்று இரப்பது அறமெனக் கருதி, ஒருவன் இரந்து சொல்லிக் கேட்டாலும் அங்ஙனம் கேட்ட நாவினுக்கு அவ்வாறு இரத்தலைவிட இழிவுதருவது பிறிதொன்றில்லை. இரத்தலை, அறமென்றாரை மறுத்தது இது.

இரப்பன், இரப்பாரை எல்லாம்— 'இரப்பின்,
கரப்பார் இரவன்மின்' என்று. 1067

அன்பர்களே! நீவிர் வறுமையால் இரந்தே தீர வேண்டுமானால் தமக்குள்ளதை மறைப்பாரிடம் இரவாதீர்கள் என்று சொல்லி, யான் இரப்பவர்களையெல்லாம் இரந்து கேட்டுக்கொள்வேன். மானம் அழிய இரத்தல் கூடாது என்பதை ஆசான் தற்கூற்றாகக் கூறி வேண்டுகிறார்.

இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி, கரவு என்னும்
பார்தாக்கப், பக்கு விடும். 1068

வறுமை என்னும் கடலைக் கடக்க, வறியவர்கள் ஏறிய 'இரவு' என்னும் பாதுகாப்பற்ற தோணி, அக்கடலிடையே ஈயாதவரின் 'உள்ளதை மறைத்தல்' எனும் வலிய பாறையில் மோதி, அதனால், தாக்கப்படுமாயின் உடைந்துபோய்விடும்.

இரவு உள்ள, உள்ளம் உருகும்; கரவு உள்ள,
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். 1069

உடையவர்முன் இல்லாதவர் சென்று இரந்து நிற்கும் கொடுமையை நினைத்தால் எம் உள்ளம் கரைந்து உருகும்! தம்மிடம் உள்ளதை மறைப்பவர் இல்லை என்று சொல்லும் 'கரவை' நினைத்தால் உருகுமளவுதானுமின்றி அவ்வுள்ளமே அழிந்து போகும்!

கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்கும்கொல்லோ—இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஒம் உயிர். 1070

உள்ளதை மறைப்பவர்' இல்லை' என்று சொல்லியதுமே அதைக்கேட்ட இரப்பவர்தம் உயிர் போய்விடுகின்றது! ஆனால் அச்சொல்லைச் சொல்லிய கரப்பவர்தம் உயிரோ போகாமல் நிற்கிறது! அவ்வுயிர் எங்குபோய் ஒளிந்து கொள்கிறதோ? தெரியவில்லையே! 'உயிர்போதல்' என்பது செயலற்று நிற்பது. கேட்டாரைக் கொல்லும் ஆற்றலுடைய சொல், சொல்வாரைக் கொல்லாது போவது வியப்பே என்பதாம். இரப்பதைவிடக் கரப்பது - மறைப்பது - இல்லையென்பது கொடி தென்பது கருத்து.

கயமை-108

நற்குணங்கள் எதுவுமிலராய கீழ்மக்களது தன்மை.

மக்களே போல்வர், கயவர்; அவர் அன்ன
ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல். 1071

கயவர்கள் புறவடிவத்தால் முழுவதும் மக்களைப்போலவே காணப்படுவர். அக்கயவர்களும் மக்களும் ஒத்திருக்கும் ஒப்புமையைப் போல உலகத்தில் வேறு இரண்டு பொருள்களிடையே ஒப்புமையுள்ளதை யாம் கண்டதில்லை.

நன்று அறிவாரின் கயவர் திரு உடையர்—
நெஞ்சத்து அவலம் இலர். 1072

உலகத்தில் நன்மைகள் யாவை என அறிகின்றவர்கள் அவற்றைக் கருத்துடன்பேணும் கவலையுடையவர் ஆவர். அக்கவலையற்ற கயவர் அவரைவிடத் திருவுடையவராவர். எவ்வாறெனில் கயவர்களுக்குக் கருத்துடன் பேணும் கவலையெதுவுமில்லாததால் அவர்கள் தம் நெஞ்சத்தில் எவ்வகைத் துன்பமும் இலராவர்!

தேவர் அனையர், கயவர்—அவரும் தாம்
மேவன செய்து, ஒழுகலான்! 1073

கயவர் தேவர்களைப் போன்றவர்கள் ஆவார்கள்! எவ்வாறெனில் கயவர்களும் தேவர்களைப்போலவே தம்மைக் கட்டுப்படுத்துவாரின்றித் தாம் விரும்பிய வண்ணமெல்லாம் மனம்போன போக்கில் நடக்கின்ற காரணத்தினால்,கயவர்களும் அத்தேவர்களைப் போன்றவர்களே ஆவர்.

அகப் பட்டி ஆவாரைக் காணின், அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும், கீழ் 1074

தம்மைவிடக் குறைந்த அறிவிலாப் பட்டிமாடு போல்வாரைக் கண்டால், கீழ்மக்கள் அவரினும் தாம் மேம்பட்டவரென்று காட்ட முயன்று தருக்கிப்பேசி இறுமாப்புக் கொள்வர்.

அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம், எச்சம்
அவா உண்டேல் உண்டாம் சிறிது. 1075

கீழ்மக்களிடம் ஆசாரம் (ஒழுக்கம்) ஏதாவது காணப்படுகிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் அவர்கள் உள்ளத்தினுள் உள்ள அச்சமே. அஃதல்லாமல் வேறு காரணமெதுவும் உள்ளதெனில், அது அவர்கள் ஏதேனும் அடையவேண்டுமென எண்ணும் ஆசை காரணமாகச் சிறிது உண்டாம்.

அறை பறை அன்னர் கயவர்–தாம் கேட்ட
மறை பிறர்க்கு உய்த்து உரைக்கலான். 1076

தாம் கேள்விப்பட்ட மறைபொருள்களாம் இரகசியங்களைத் தாங்கமுடியாத சுமைபோலத் தாங்கிக்கொண்டு சென்று, தாமே மற்றவர்களுக்குச் சொல்லுதலால், கயவர்கள் அறையப்படுதலால் தன்னிருப்பை உலகிற்கெல்லாம் அறியவைக்கும் பறைக்கு ஒப்பாவார்கள்.

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர்–கொடிறு உடைக்கும்
கூன் கையர் அல்லாதவர்க்கு. 1077

தம் கன்னத்தைத் தாக்கி உடைக்கும்படியான முறுக்கி வளைந்த கையையுடையவர் அல்லாதவர்களுக்குக் கயவர்கள் எச்சிற்கையைக் கூட உதற மாட்டார்கள்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்; கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ். 1078

வறியவர்கள் சென்று தம் குறைகளைச் சொன்ன அளவிலே சான்றோர்கள் இரக்கப்பட்டு உதவுவார்கள். ஆனால் கீழ்மக்களோ கரும்பு நன்கு இறுக்கிப்பிழிந்தவழியே பயன்படுவதுபோல, தம்மை நையப்புடைத்து நெருக்கியவழியே பயன்படுவர்.

உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின், பிறர்மேல்
வடுக் காண வற்று, ஆகும், கீழ். 1079

பிறர் தமது செல்வத்தால் உயர்ந்தன உடுத்தலையும் நல்லன உண்டலையும் கண்டவழி, கீழ்மக்கள் அவற்றைப்பொறாமல் அவர்மீது குற்றம் எதுவுமில்லையாகவும் பழிதரும் குற்றத்தைச் சுமத்த வல்லவராவர்.

எற்றிற்கு உரியர் கயவர்—ஒன்று உற்றக்கால்,
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து. **1080**

கயவர்கள் தமக்கு ஒரு துன்பம் வந்தவிடத்து அதனையே காரணமாகக் காட்டி விரைந்து தம்மையே பிறர்க்கு விற்றற்கு உரியர்! அதுவன்றி அவர்கள் வேறு எதற்குரியர்? முயற்சியின்றிப் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்பர் என்பதாம்.

காமத்துப்பால்

ஆணும் பெண்ணுமாய்க் கூடிக் குடும்பமாய் வாழும் இல்லறச் சிறப்பைத் தொடக்கத்தில் கூறிய திருவள்ளுவர், அங்ஙனம் வாழ்தற்கு அடிப்படையான காதல் நிகழ்வுகளை இக்காமத்துப்பாலில் கூறுகின்றார். தலைவனும் தலைவியும் முதன்முதலில் கண்டு காதல் கொள்வது மானுட வாழ்வின் தனி அனுபவமாகும். அதன் தொடர்ச்சியாக உள்ளத்தாலும் உடலாலும் இணைந்து இன்பம் துய்க்கும் நெறிமுறைகளை, அகத்திணை மரபு அடிப்படையில், தலைவன் தலைவி தோழி கூற்றுக்களில் வைத்து, காதல் மாந்தர்க்கு வழிகாட்டுவார் போலக் கூறிச்செல்கிறார். ஒருவகையில் பாலியல் சார்ந்த உளவியற்கல்வி போலப் பயன்படுமாறுளது இது. காம இன்பம் அளவான் அமைந்து, கட்டுக்குட்படுதல் பேரின்ப நெறிக்கும் வழிகாட்டும் என்பதே தமிழர் நெறி. எனவே அதனைச் 'சிற்றின்பம்' எனப் புறந்தள்ளாது, உலக நீட்சிக்கும் மன்பதை வாழ்வுக்கும் அடிப்படைவேர் அதுவென உணர்ந்து பட்டறிவுப்பாங்குடன் சுவை தவழப் பகர்கின்றார். நெறிகளுக்குட்பட்ட புலன் இன்ப நுகர்வுகளைச் சிறு சிறு நாடகங்கள் போல, ஒவ்வொன்றையும் புனைந்து கற்பனை கலந்த இன்பப் பெருமிதத்தோடு கூறியுள்ளார். இம்முறை, உலகக் காதல் இலக்கியத்தில், இதற்கொரு தனியிடம் நல்குவதாகும். ஊடியும் உரையாடியும் பழகியும் உள்ளத்தால் அனுபவிக்கும் இன்பம் ஒருவகை; தழுவியும் கூடியும் உடலால் ஐம்புல இன்பத்தை அழுத்தமுறத்துய்ப்பது ஒருவகை. இவ்விரண்டையும் நாடகக் காட்சிகளாய் விரித்துக் கண்முன்னர்க் காட்டிக் கருத்தில் ஏற்றுகிறது வள்ளுவம். உண்டது செரித்ததா என அறிந்து, கால இடைவெளிவிட்டு, பிறகு பசித்து வேட்கை மீதூர்த்து, ஆசையால் ஏங்கிநின்று புசித்தால் அவ்வாறுண்ணுவதில் பெறுமின்பம் ஈடற்றது, உடல்நல வழியுமாகும் அது. அதுபோலக் காம இன்பத்தையும் பிரிந்து நின்று, இடைவெளிவிட்டு, வேட்கை மீதூர்ந்து, புலவிவகைகளால் மனஉந்துதல்களை வளர்த்து, புணர்ச்சி விதும்பிப்பின் கூடுதல் வேண்டும். தீரப் பசித்தவன் ஆர உண்பதுபோலக் காம இன்பத்தை முழுமையாய்த் துய்க்கும் நெறியும் முறையும் இதுவென உணர்த்துகிறது காமத்துப்பால். காமம்—காதலால் பெறும் இன்பம்.

களவியல்

திருமணமாகிப் பல்லாண்டுகளான கணவன் மனைவியர் கூடத் தம் காதல் பார்வைகளை, பேச்சை, நுகர்வைப் பிறர் அறியாதவாறு மேற்கொள்ளுதல் தமிழர் பண்பாடாகும். அதிலும் தொடக்கத்தில் நிகழும் காதல், முன்பின் அறியார் இருவர்பால் நிகழும்போது, மறை பிறர் அறியாவாறு நிகழும். பார்வையால், பேச்சால், உள்ளத்தால் இணையும்போதும் உடலால் கூடும் போதும் அடையும் இன்பங்கள் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அனுபவிப்பனவாம். இங்ஙனம் பிறர் அறியா இன்ப நுகர்வுகளாதலின் இவை 'அகம்' எனப்பட்டன. அகம்- மறை, இரகசியம் , தம்முள் நுகர்வது. எனவேதான், திருமணத்திற்கு முந்தைய காதலும் 'களவு' எனப்பட்டது. களவியல் நிகழ்வுகள் விறுவிறுப்பான நாடகக் காட்சிகள் போல, விரைந்து ஏழு இயல்களில் கூறி முடிக்கப்படுகின்றன. தலைவன் தலைவியின் அழகைக் கண்டு மயங்குதல், அவள் குறிப்பறிந்து சம்மதத்தை யூகித்தறிதல், இருவரும் தனித்துக் கூடி ஐம்புல இன்பம் துய்த்தல், கூடி மகிழ்ந்த தலைவன் அந்நிலையில் தலைவியது அழகைப் பாராட்டுதல், இத்தகைய இன்பம்தரும் காதலை இருவருமே சிறப்பித்துரைத்தல், இருவரும் நாணத்தைவிட்டு வருந்துதல், ஊரார் கூறும் பழிச்சொற்களாம் அலர் மிகுவதை இருவரும் கூறுதல் என்பன அவை. இங்ஙனம் கூறுவன அனைத்தும் திருமணத்தை நோக்கிய களவொழுக்கமே. இறுதியில் திருமணம் நிகழ்வது, இந்நாடகத்தில் கூறப்படவில்லை. அதனை உய்த்துணர வைக்கின்ற முறை, இலக்கியப் படைப்புக் கலைப் பாங்காகும்.

தகையணங்குறுத்தல்- 109

தலைவியது அழகு, அவளைக் கண்டு காதல் கொண்ட தலைமகனிடம், அவள் குறிப்பறியத் தவிக்கும் வேட்கைத் துன்பத்தை விளைவித்தல். தகை – அழகு. அணங்குறுத்தல் – காதல் துன்பத்தை உண்டாக்குதல்.

அணங்குகொல்! ஆய் மயில்கொல்லோ! – கனங்குழை–
மாதர்கொல்! மாலும் , என் நெஞ்சு. 1081

இவள் கண்டாரை வருத்தும் தெய்வமகளோ? சாயலைப் பார்த்தால் ஒருவகை மயிலோ? காதில் அணிந்திருக்கும் கனத்த குழையைப் பார்த்தால் மானுடப் பெண்தானோ? துணியமாட்டாது என் மனம் மயங்குகிறது! இளைய உள்ளத்தில், முதற்சந்திப்பில் தோன்றும் மிகை உணர்ச்சி வெளிப்பாடு இது.

நோக்கினாள் நோக்கு எதிர் நோக்குதல்–தாக்கு அணங்கு
தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து. 1082

இயல்பான பார்வையினாலேயே என்னை வருத்தும் இயல்புடையாள் இவள், இப்போது என் பார்வைக்கு எதிர்ப்பார்வை பார்க்கும் அவள் பார்வை, இயல்பாகவே கண்டாரை வருத்தவல்ல அணங்கு ஒன்று தாக்குதற்குச்சேனையையும் கூட்டிவந்தது போலாயிற்று. அணங்கு - காதலை விளைவிக்கும் பெண்ணைத் தேவதையாகக் குறிக்கும் படிமம்.

பண்டு அறியேன், 'கூற்று' என்பதனை ; இனி அறிந்தேன்;
பெண்தகையால் பேர் அமர்க் கட்டு. 1083

இதுகாறும் எமன் என ஒன்றிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளேனே தவிர நேரில் பார்த்ததில்லை. இப்போதுதான் அது பெரிதாய்ப் போர் செய்யும் கண்களையுடைய அழகிய பெண் வடிவிலுள்ளதென்று தெரிந்து கொண்டேன்! பேர் அமர் கட்டு - பெரிதாய்ப்போரிடும் கண்களையுடையது.

கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தால் பெண் தகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண். 1084

பெண்ணழகு மிக்க இவ்விளையாளது கண்கள், கண்டாரது உயிரை உண்ணும் தோற்றமுடைமையினால் போரிடுவனபோல் மதர்த்துக் காணப்படுகின்றன!

கூற்றமோ! கண்ணோ! பிணையோ! — மடவரல்
நோக்கம் இம் மூன்றும் உடைத்து. 1085

இவ்விளையவளது கண்பார்வை, கொல்வது போல் வருத்துவதால் கூற்றமோ? கருவிழியோடுவதால் கண்தானோ? மருளுவதால் மானோ? இம் மூன்றுதன்மைகளையும் உடையதாயிருக்கிறது இது.

கொடும் புருவம் கோடா மறைப்பின், நடுங்கு அஞர்
செய்யலமன், இவள் கண். 1086

இவளது வளைந்த புருவங்கள், வளையாமல் நின்று கண் பார்வையை என்மீது கூர்மையாய்ப் பாய்ச்ச விடாமல் செய்யுமாயின் இவள் கண்கள் நடுங்கும்படியான துன்பத்தை எனக்குச் செய்ய மாட்டா! அதாவது அவை வில்போல் மேலும் வளைந்து கண் பார்வையைக் கூர்மையாய்ப் பாய்ச்சவே உதவுகின்றன.

கடாஅக் களிற்றின் மேல் கட் படாம்—மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில்! 1087

இப்பெண்ணினது சாயாத இளம் மார்பகங்களின் மேலிட்ட முன்தானை, மதயானையின் கண்ணை மறைக்க அதன் மேலிட்ட முகபடாம் போலும்! மறைத்தலால் பிழைத்தேன் என்பதாம்.

ஒள் நுதற்கோஒ! உடைந்ததே—ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு! 1088

போருக்கு வராமல். கேள்விப்பட்டே பகைவர்கள் அஞ்சும்படியான என்பெருமை மிக்க வலிமை அந்தோ! இவளது ஒள்ளிய நெற்றி ஒன்றனுக்கே தோற்றுப்போனதே! படை 'உடைதல்' போர்க்களச் சொல். தோற்ற படை சிதறிப்பின்வாங்குவது அது. அழகுகண்டு. மனம் உடைந்து போனது.

பிணை ஏர் மட நோக்கும், நாணும் உடையாட்கு
அணி எவனோ, ஏதில தந்து ? 1089

பெண்மானைப்போல மருளும் பார்வையும் இயல்பான நாணமும் இவளை அழகு செய்கின்றன. இவை இருக்கவும் பொருத்தமற்ற பிற அணிகளைத் தந்து புறத்தே அழகு படுத்துவது ஏனோ?

உண்டார்கண் அல்லது, அடு நறா, காமம்போல்
கண்டார் மகிழ் செய்தல் இன்று. 1090

காய்ச்சப்பட்ட மது, உண்டவரை மகிழ்விக்குமேயல்லாமல் கண்ணால் கண்டவரை மகிழ்விப்பதில்லை! ஆனால் காமம் கண்களால் கண்டவர்களையும் மகிழ்விக்க வல்லதாகும்.

குறிப்பறிதல்- 110

ஒருவர் உள்ளக்குறிப்பை ஒருவர் அறிதல். அதையும் வெளிப்படையாக அன்றி, மறைமுகமாகக் குறிப்பாக அறிதல். இருவர் மனமும் ஒன்று படுதல் இது.

இரு நோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது; ஒரு நோக்கு
நோய் நோக்கு; ஒன்று அந் நோய் மருந்து. 1091

இவளது மையுண்ட கண்களில் இரண்டு பார்வைகள் உள்ளன. ஒரு பார்வை நோயை உண்டாக்குகிறது, மற்றது அந்நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகிறது ! முதலில் அயலவர்போல் பார்க்கும்போது துன்பத்தையும் பிறகு பரிவுடன் பார்க்கும்போது இன்பத்தையும் விளைவித்தலால், பார்வை இருவகை எனப்பட்டது.

கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் காமத்தின்
செம்பாகம் அன்று ; பெரிது. 1092

யான் பாராத சமயம் பார்த்து என்னை இவள் பார்க்கும் கள்ளப் பார்வை எனக்குப் புலப்பட்டுவிட்டது! அது காம இன்பத்தில் செம்பாதி மட்டுமன்று. அதைவிடக்கூடுதலாகும். இனிக் கூடுதல் உறுதி என்பான் இவ்வாறு கூறுகிறான்.

நோக்கினாள் ; நோக்கி இறைஞ்சினாள்; அஃது அவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர். 1093

அவள் என்னைப் பார்த்தாள் பிறகு எதையோ நினைத்து நாணித் தலைகவிழ்ந்தாள்! இச்செயல், எங்கள் நட்புப் பயிர் வளர, அதனடியில் அவள் வார்த்த நீராயிற்று! தானும் காதலிப்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியதால் அன்புப்பயிர்வளர ஏதுவாயிற்று. யாப்பு - பயிரடியில் கட்டிய பாத்தி.

யான் நோக்கும் காலை நிலன் நோக்கும்; நோக்காக்கால்,
தான் நோக்கி, மெல்ல நகும். 1094

யான் அவளைப் பார்க்கும்போது அவள் என்னை எதிர்நோக்காது. நிலத்தைப் பார்க்கின்றாள். அதையறிந்த நான் பாராதவன்போல நிற்கும்போது அவள் என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே மெல்லச்சிரித்துக்கொள்கின்றாள்! தலைவியின் சம்மதக் குறிப்பைத் தலைவன் அறியும் சிறு நாடகம் இது.

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால், ஒரு கண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். 1095

தன் கருத்தை வெளிப்படக் காட்டி ஒரு போதும் நேரேபார்க்க மாட்டாள். ஆனால் உள்ளக்கருத்தைக் குறிப்பால் காட்டி ஒரு கண்ணால் சுருக்கிப்பார்த்துத்தன் மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்துவாள்! சிறக்கணித்தல் - கண்ணைச் சுருக்கிப் பார்க்கும் ஓரப்பார்வை.

உறாஅதவர்போல் சொலினும், செறாஅர் சொல்
ஒல்லை உணரப்படும். 1096

மனம் ஒன்றாதவர்போல் வெளியே பேசுவர் காதலர். அங்ஙனம் பேசினும் அவர்களின் பேச்சில் வெறுப்பில்லையென்பது அக்காதலர்களால் விரைந்து அறிந்து கொள்ளப்படும். உடன்பாடில்லாதவர்போல் பேசினும் உள்ளத்துள் உடன்பாடுண்டென்பது, உடன்பட்டவர்களால் உணரப்படுமாம்! காதல் நாடகக்காட்சிகளில் ஒன்று இது.

செறாஅச் சிறு சொல்லும், செற்றார்போல் நோக்கும்,—
உறாஅர் போன்று உற்றார் குறிப்பு. 1097

சினமின்றியே சினங்கொண்டவர்போல் பேசிக் கொள்ளும் சிறுசொற்களும் பகையின்றியே பகைவர்கள் போல் பார்த்துக்கொள்ளும் பார்வைகளும் வெளியே உறவில்லாதவர்கள் போன்று காட்டிக்கொண்டு மனமொன்றிவிட்ட காதலர்களின் உட்குறிப்புள்ள செயல்களாகும்.

அசையியற்கு உண்டு, ஆண்டு ஓர் ஏஎர்; யான் நோக்க,
பசையினள், பைய நகும். 1098

யான் பார்த்ததும் உள்ளம் நெகிழ்ந்து, ஓசைப்படாமல், மெல்லச்சிரித்தாள்! அதனால் அசையும் கொடிபோலும் சாயலையுடைய என் காதலிக்கு, அச்சிரிப்பிலும் ஓர் அழகு உளதாயிருந்தது! காமக் குறிப்புத் தோன்றச்சிரித்ததால், அதிலும் ஒரு தனியழகு உளதாயிற்று.

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே உள. 1099

தொடர்பில்லாதவர்போல் நின்று, எல்லோரையும் பார்ப்பதுபோல் ஒருவரை ஒருவர்

பொதுப்படப் பார்த்துக்கொள்ளுதல் உட்குறிப்புள்ள காதலர்களிடமே காணப்படும். பொதுப்படப் பார்த்துக்கொண்டாலும், உள்ளக்குறிப்பு அவ்விருவர்க்கு மட்டுமே புலனாகும்.

கண்ணொடு கண் இணை நோக்கு ஒக்கின், வாய்ச் சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. 1100

காதலன் கண்களிரண்டினொடும் காதலியின் கண்களிரண்டும் பார்வையால் ஒன்றுபடுமாயின், மேற்கொண்டு வாயினால் பேசிக்கொள்ளும் பேச்சுக்கள் எப்பயனும் உடையனவல்ல!

புணர்ச்சி மகிழ்தல்-III

நம் வாழ்க்கையைப் பல தொகுதிகளாகப் பிரித்துவிடலாம். அதுபோல் காதல் வாழ்வு நாடகத்தையும் சில தொகுதிகளில் அடக்கி, ஒரு தொகுதியை ஓர் அதிகாரத்தில் அடக்கிக் கூறி, அதன்மூலம் முழுமையை உணர்த்திவிட முயலும் ஆசான் திறன் அளவிடற்கரியது. முதன்முதற் கண்டு காதலில் மயங்கும் திறமெல்லாம் தகையணங்குறுத்தலில் அடங்கும். குறிப்பறிந்து மனம் ஒன்றுபட்டுப் பழகுவன குறிப்பறிதலில் அடங்கும். கூடி மகிழ்ந்து இன்பம் துய்ப்பன இப் புணர்ச்சி மகிழ்தலில் அடங்கும்.

கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடிகண்ணே உள. 1101

கண்ணுக்கின்பம் காட்சி, செவிக்கின்பம் இசை, வாய்க்கின்பம் உணவு, மூக்கிற்கின்பம் மணம், உடலுக்கின்பம் தொடுதலால் ஏற்படும் மென்மை பொருந்திய இனிமை. இவ்ஐம்புல இன்பங்களாகிய கண்டு, கேட்டு, உண்டு , முகர்ந்து, தொட்டு அறியும் ஐந்தும், ஒரே சமயத்தில் வளையலணிந்த அவள் ஒருத்தியிடமே உளவாயின! கூடி மகிழ்ந்த மயக்கத்தில் வெளிப்பட்ட பாராட்டு.

பிணிக்கு மருந்து பிறமன்; அணியிழை
தன் நோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102

நோய் தீர்க்கும் மருந்து அதனிலிருந்து வேறாக இருக்கும்; வேறு எங்கிருந்தோ பெறப்படும். ஆனால் அழகிய அணிகளை அணிந்த இவளோ, என்னிடம் தான் உண்டாக்கிய நோய்க்குத் தானே மருந்துஆயினாள்!

தாம் வீழ்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிதுகொல்—
தாமரைக்கண்ணான் உலகு? 1103

தாம் விரும்பும் காதலியது தோள்களில் துயிலும் இன்பத்தைவிடத் தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களையுடைய திருமாலது உலகந்தானும் இனிதாயிருக்குமோ? துறக்க இன்பத்திலும் இது சிறந்ததென்பது குறிப்பு.

நீங்கின் தெறூஉம் , குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீ யாண்டுப் பெற்றாள், இவள்? 1104

விலகிச்சென்றால் சுடுகிறாள்; நெருங்கிச்சென்றால் குளிர்கிறாள். இத்தகைய புதுமையான நெருப்பை இவள் எங்கிருந்து பெற்றாளோ?

வேட்ட பொழுதின் அவை அவை போலுமே–
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள். 1105

பூச்சரம் சூடிய தழைத்த கூந்தலையுடைய இவளது தோள்கள் நாம் விரும்பிய பொழுதில், விரும்பிய பொருள்கள் தாமே வந்து இன்பம் தந்தாற்போல மகிழ்ச்சிதருகின்றன.

உறுதோறு உயிர் தளிர்ப்பத் தீண்டலான், பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன, தோள். 1106

தழுவிக்கொள்ளும் ஒவ்வொருமுறையும் உயிரைத் தளிர்க்கச்செய்யுமாறு உடலுடன் பொருந்துதலால், இவ்விளையவளது தோள்கள் அமிழ்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளன!

தம் இல் இருந்து, தமது பாத்து உண்டற்றால்–
அம் மா அரிவை முயக்கு. 1107

அழகிய மாந்தளிர் மேனியளாகிய இவளைத் தழுவிக்கொள்ளுதலால் பெறுகின்ற இன்பம் தமது சொந்தவீட்டிலிருந்து தாமே தேடியதைப் பிறர்க்குப் பகுத்துக்கொடுத்து உண்டு மகிழும் இன்பம் போன்றதாகும்.

வீழும் இருவர்க்கு இனிதே–வளி இடை
போழப் படாஅ முயக்கு. 1108

காற்றும் புகமுடியாதபடி இடைவெளியின்றி இறுகத் தழுவிக்கொள்ளுதல் தம்முள் ஒருவரையொருவர் விரும்புகின்ற காதலர் இருவருக்கும் இன்பம் தருவதாகும். திருவள்ளுவர் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விழையும் காதலையே திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறார்.

ஊடல், உணர்தல், புணர்தல், இவை–காமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். 1109

ஏதேனும் காரணம் கற்பித்துக்கொண்டு ஊடுதலும், அவ்வாறு ஊடுங்கால், ஊடல் நீங்குமாறு செய்ய முயலுதலும் ஊடல் நீங்குதலும் பின்னர் கூடி மகிழ்தலும் ஆகிய இவையே காம இன்பம் துய்க்குமாறு காதலால் கூடியவர். பெறும் பயன்களாகும். ஊடலுக்கும் உணர்தலுக்கும் முதலிடம் தருதல் காண்க. புணர்தல் மட்டுமன்று காம இன்பம். இடைவெளிவிட்டு இன்பம் துய்க்கும் நெறியே இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. ஊடி உணர்ந்து கூடிப் பழகுதல் உள்ளக் கிளர்ச்சிதரும் அறிவுடைக் காதலர் வாழ்வாகும்.

அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் – காமம்
செறிதோறும் சேயிழைமாட்டு. 1110

ஒன்றை அறியுந்தோறும் அதுபற்றி முன்பிருந்த அறியாமையே கண்டுகொள்ளப்படுகிறது. அதுபோல, இவ்விளையாள் தரும் இன்பம் கூடுந்தோறும் புதுமைச்சுவையுடையதாகிறது.

நலம்புனைந்துரைத்தல்-112

கூடிமகிழ்ந்த தலைவன் தலைவியின் அழகை வியந்து பேசுதல். காதல் தொடக்கத்தில் களிப்பில் உள்ளம் மிதக்கும்போது கற்பனையுணர்வுகள் பூத்துக்குலுங்கும். தலைவனின் பேச்சுக்கள் இவை; தலைவி தன் மகிழ்வைக் குறிப்பால் காட்டுவாளேயல்லாமல் வாய்விட்டுப்பேச மாட்டாள்.

நல்நீரை! வாழி! அனிச்சமே!–நின்னினும்
மெல் நீரள், யாம் வீழ்பவள். 1111

அனிச்சமலரே! மலர்களில் நீ மிக நல்ல, மென்மைமிக்க இயல்பினையுடையாய்!நீ வாழ்வாயாக! ஆயினும் எம்மால் விரும்பப்பட்ட இவள் உன்னைவிட மென்மைத் தன்மையுடையவள்! அனிச்சமலர் முகர்ந்ததுமே வாடும் மென்மையுடையது. தலைவியழகை மிகுத்துக் கூறுமிது, கூடி மகிழ்ந்ததும் கூறியது.

மலர் காணின் மையாத்தி–நெஞ்சே! –'இவள் கண்
பலர் காணும் பூ ஒக்கும்!' என்று. 1112

தாமரை , குவளை, நீலம் போலும் மலர்களைக் கண்டால், மனமே! நீ இவள் கண்கள் பலரும் பார்த்து மகிழும் அப்பூக்களைப் போலுள்ளனவே என்று வருந்துகிறாய்! காதலர் ஒருவருக்கொருவர் தனியுரிமை கொண்டாடுவதே உளவியலாகும். இவள் கண்கள் பலரும் பார்க்கும் பூக்களைப்போல இருப்பதைக் கூடப் பொறுத்துக்கொள்ள இயலவில்லையாம்!

முறி, மேனி; முத்தம், முறுவல்; வெறி, நாற்றம்;
வேல், உண்கண்; வேய்த்தோளவட்கு. 1113

மூங்கில் போலத் திரண்ட தோளினையுடைய இவளுக்கு மேனி இளந்தளிர்நிறம் முறுவலிக்கும் புன்னகையோ முத்துக்கள், உடல் நறுமணம், மைதீட்டிய கண்கள் வேல்கள்! தளிர் தொடுதல்; முத்தம் சுவைத்தல்; மணம் முகர்தல்; கண் காட்சி, இவற்றுடன் செவியின்பமும் சேர ஐம்புல இன்பமாகும். முறி - தளிர். வெறி - மணம்.

காணின், குவளை கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்
'மாணிழை கண் ஒவ்வேம்!'என்று. 1114

குவளை மலர்களுக்குக் கண்போன்றிருந்தாலும் காணும் ஆற்றலில்லை. காணும் ஆற்றலிருக்குமாயின், இவளது கண்களுக்குத் தாம் ஒப்பாக மாட்டோம் என்பதைக்

கண்டு நாணித் தலைகவிழ்ந்து நிலத்தைப் பார்க்கும்! பார்க்கமாட்டாமையால் செம்மாந்து வானை நோக்குகின்றன! மாணிழை, ஆயிழை, சேயிழை - என இளம் மகளிரைக் குறிப்பிடுவது இலக்கிய மரபு.

அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள்; நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ, பறை. 1115

இவள் அனிச்சப்பூவை அதன் காம்புகளை அகற்றாமல் சூடிக் கொண்டுவிட்டாள். அடடே! இனி இவள் இடைக்கு மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கா! (இடை ஒடியப் போகிறது)

மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா,
பதியின் கலங்கிய, மீன். 1116

இவள் முகம் முழுமதி போலவே இருத்தலால், விண் மீன்கள் வானிலுள்ள மதிக்கும் பூமியிலுள்ள இவளுடைய முகத்திற்கும் வேறுபாடு அறியமாட்டாமல் அங்கும் இங்குமாய் விழித்து விழித்துப் பார்க்கின்றன!

அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப் போல
மறு உண்டோ, மாதர் முகத்து! 1117

மதி குறைக்கப்பட்ட பிறையாய் இருந்து, பிறகு அக் குறைப்பகுதி சிறிது சிறிதாய் நிறைந்து, முழுமதியாகி விளங்கும். அத்தகைய களங்கத்தையுடைய மதியைப்போல இவள் முகத்தில் களங்கமுண்டோ? அம்மதியுமே இவள் முகத்திற்கு ஒப்பாகாது.

மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை–வாழி, மதி. 1118

ஓமதியே! இவளுடைய முகத்தைப்போல மறு நீங்கி, ஒளிவீச முடியுமானால், நீயும் என் காதலுக்கு உரியைஆவாய்! வாழிய ! மதி தன்னிடமுள்ள மறு நீங்கப்பெறுதல் இயலாதாகையால், காதலிக்கப் படுதற்கும் உரியதாகாது.

மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்தி ஆயின்,
பலர் காணத் தோன்றல்!–மதி!. 1119

ஓ மதியே! மலர்போலும் கண்ணையுடைய என் காதலியின் முகத்தை ஒத்திருக்க விரும்புவையாயின், தயவு செய்து பலரும் காணுமாறு வானத்தில் தோன்றாதே! தனக்குரிமையுடைய காதலிபோலாதல் வேண்டுமாயின், இயல்பும் ஒத்திருக்க வேண்டுமென்பது தலைவன் கருத்து.

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும், மாதர்
அடிக்கு, நெருஞ்சிப் பழம். 1120

மிக மென்மையுடையன எனப்படும் அனிச்சப்பூவும் அன்னப் பறவையின் உட்சிறகும் கூட என் காதலியின் பாதங்களிற் பட்டால் நெருஞ்சிமுள்போலத் துன்புறுத்தும்! முற்றிய நெருஞ்சி முள்ளாகும்.

காதற் சிறப்புரைத்தல்-113

தலைவனும் தலைவியும் தாம் தாம் ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்ட காதலின் மிகுதியை எடுத்துரைப்பது. முதல் ஐந்து குறளும் தலைவன் கூறுவன , பின் ஐந்தும் தலைவி கூறுவன.

பாலொடு தேன் கலந்தற்றே—பணிமொழி
வால் எயிறு ஊறிய நீர்! 1121

மென்மைமிகு சொற்களைப் பேசும் என் காதலியின் வெள்ளிய பற்களிடையே ஊறிய நீர், பாலுடன் தேனைக் கலந்தாற் போன்ற சுவையுடையதாகும். முத்தம் பெற்ற களிப்பின் வெளிப்பாடு.

உடம்பொடு உயிரிடை என்ன, மற்று, அன்ன—
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு. 1122

உடம்பிற்கும் உயிருக்குமிடையேயுள்ள நட்புறவு எத்தகையதோ, அத்தகையதே, இவ்விளையாளொடு எமக்குளதாய நட்புறவுகள்! ஒன்றின்றி ஒன்றில்லை. அதாவது உடலின்றி உயிருக்குத் தோற்றமில்லை; உயிரின்றி உடலுக்கு வாழ்வில்லை.

கருமணியின் பாவாய்! நீ போதாய் – யாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை, இடம்! 1123

எம் கண்ணுள்ளிருக்கும் கருமணியில் ஆடும் பாவையே! நீ அங்கிருந்து வெளியே வருவாயாக! எதற்கெனின், எம்மால் விரும்பப் பட்ட அழகிய நெற்றியினளாம் எம் காதலியை வைத்துப்போற்றத் தக்க இடம், அதுபோல் வேறொன்று எம்மிடம் இல்லை! மனைவியைச் சிவன் தன் இடப்பாகத்தும் திருமால் மார்பகத்தும் பிரமன் நாவகத்தும் கொண்டு போற்றுவதாக வரும் புராண மரபுக் கூறுகளை ஒப்புநோக்கின், இதன் சிறப்பும் நுட்பமும் புலப்படும்.

வாழ்தல் உயிர்க்கு அன்னள், ஆயிழை; சாதல்
அதற்கு அன்னள், நீங்கும் இடத்து. 1124

என் காதலி கூடுமிடத்து உயிருக்கு உடம்பொடு கூடி வாழ்தல் போலாகின்றாள்! பிரியுமிடத்து அவ்வுயிருக்கு உடம்பைவிட்டு நீங்கிப்போவது போலாகின்றாள்!

உள்ளுவன்மன், யான் மறப்பின்; மறப்பு அறியேன்,
ஒள் அமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125

யான் ஒளி பொருந்தியவாய்ப் போர் செய்வன போன்ற கண்களையுடையாளது குணங்களை ஒருவேளை மறக்க நேர்ந்தால், மீண்டும் நினைப்பேன் எனலாம். ஆனால் ஒருபொழுதும் மறத்தலையே அறியாத யான், திரும்ப நினைத்தலென்பதற்கு இடம் ஏது?

கண்ணுள்ளின் போகார்; இமைப்பின் பருவரார்;
நுண்ணியர் எம் காதலவர். 1126

எம் காதலர் எம் கண்ணுள்ளிருந்து போகார், கண்ணுள் இருந்தாலும் இமைக்கும்போது பருப்பொருளாய் உறுத்தவும் செய்யார், அத்தகைய நுண்ணியவர் அவர்!

கண் உள்ளார் காதலவராக, கண்ணும்
எழுதேம், கரப்பாக்கு அறிந்து. 1127

காதலர் எப்பொழுதும் எம் கண்ணுள்ளிருப்பதனால் கண்ணுக்கு மை எழுதினாலும் அந் நேரத்தில் அவர் கண்ணை விட்டு மறைய நேருமே என அஞ்சியாம் மை தீற்றுவதையே விட்டுவிட்டோம்.

நெஞ்சத்தார் காதலவராக, வெய்து உண்டல்
அஞ்சுதும், வேபாக்கு அறிந்து. 1128

காதலர் எப்பொழுதும் என் நெஞ்சகத்தே உள்ளாராதலின் உண்ணுங்கால், அவரைச் சுட்டுவிடுமோ எனக்கருதி, சூடான பொருள்களை உண்பதற்கு அஞ்சுகின்றேன்.

இமைப்பின், கரப்பாக்கு அறிவல்; அனைத்திற்கே,
ஏதிலர் என்னும் இவ் ஊர். 1129

கண்ணுள்ளிருக்கும் காதலர், இமைத்தால் மறைய நேருமே என்பதை அறிவேனாதலின், சிறிதும் இமையாமல் இருக்கின்றேன். அவ்வாறாக இருக்கவும் இவ்வூர் அவரை அன்பில்லாதவர், தூங்காநோயைச் செய்தவர் எனத் தூற்றுகின்றது. சிறு பிரிவையும் தாங்காதவளாதலின், தூக்கமேயில்லாமல் இமையாதிருப்பவள் அதற்கு இப்படி ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறாள். இதன்மூலம் அவன்பால் கொண்ட அன்பையே வெளிப்படுத்துகிறாள்.

உவந்து உறைவர், உள்ளத்துள் என்றும்;'இகந்து உறைவர்;
ஏதிலர்' என்னும், இவ் ஊர். 1130

என் காதலர் என்றும் என் உள்ளத்தினுள்ளே மகிழ்ந்துறைகின்றார், அவ்வாறிருக்கவும் இவர் பிரிந்து வருத்துகின்றார்; அன்பில்லாதவர் என்று இவ்வூர் தூற்றுகின்றது. பிரிந்தாலும் உள்ளத்துள்ளே இருக்கத்தானே செய்கிறார் என்னுமிது, தலைவியின் அவலம் மிக்க அன்பைக் காட்டுகிறது.

நாணுத் துறவுரைத்தல்-114

திருமணம் செய்துகொள்ளத் தடை ஏற்படுமாயின், தலைவன் நாடறியத் தன் காதலை வெளிப்படுத்தி மடலேறத் துணிவான்; தலைவி தன் காதல் நோய் உலகறிய வெளிப்பட்டதையறிந்து வருந்துவாள். இருவரும் வெட்கத்தை விடநேர்ந்ததைக் கூறி வருந்துகின்றனர்.

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு, ஏமம்
மடல் அல்லது இல்லை, வலி. 1131

காதலித்துக் காம இன்பத்தைத் துய்த்துப் பின்பு அதனை நிலையாகப் பெறமாட்டாமல் வருந்துகின்றவர்கட்கு, மடலேறுவதைத் தவிரப் பிற உற்றுழி உதவும் துணை எதுவுமில்லை. மடலேறுதல்; காதல் நிறைவேறா இடத்தும் திருமணத்திற்குப் பெற்றோர் இசையாதவிடத்தும் தலைவன் மடலேறத் துணிவான். மடல், பனங் கருக்காற் செய்த குதிரை, தலைவியின் படமெழுதிக் கையில் வைத்துக்கொண்டு மடலேறி, ஊர் மன்றத்தில் இழுக்கச்செய்து உயிரைவிடத் துணிதலிது. இதனைக் கண்டு, அஞ்சிப் பெண் வீட்டார் இசைதலுமுண்டு.

நோனா உடம்பும் உயிரும், மடல் ஏறும்–
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. 1132

காம உணர்வால் வருந்தும்பொழுது, அத்துன்பத்தைத் தாங்க முடியாத என் உடம்பும் உயிரும், தடுக்கின்ற வெட்கத்தையும் ஒரு புறத்தே தள்ளி ஒதுக்கிவிட்டு, மடலேற ஆயத்தமாகின்றன.

நாணொடு நல் ஆண்மை பண்டு உடையேன்; இன்று உடையேன்,
காமுற்றார் ஏறும் மடல். 1133

யான் முன்பு வெட்கப்படுமியல்பும் நல்ல ஆண் தன்மையும் உடயவனாய் இருந்தேன் என்பதுண்மைதான். ஆனால் இன்றோ காமம் மிக்கார் ஏறும் மடலொன்றையே உடையவன் ஆயினேன். வெட்கவுணர்வும் மனம் தளராத ஆண்மையும் காம மிகுதியால் நீங்கிப்போயினவாம்.

காமக் கடும் புனல் உய்க்குமே–நாணொடு
நல் ஆண்மை என்னும் புணை. 1134

இழிவாயின செய்ய வெட்கப்படும் நாணத்துடன் கூடிய எதற்கும் தளராது நிற்கும் எனது நல்ல ஆண்மையாகிய தெப்பத்தை, யான் அடைந்த காமத்துன்பமாகிய வேகம்மிக்க பெருவெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது. உய்த்தல் - தன் வழியில் இழுத்துக்கொண்டு போதல்!

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள், மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135

மலர்ச்சரம் போல் கையைச் சுற்றிக் கிடக்கும் சிறிய வளையல்களை அணிந்த இவ்விளைய மகள்தான், மடலேறும் சிந்தனையோடு மாலைப்பொழுது கண்டு வருந்தும் காமத்துயரத்தை எனக்குத் தந்தவள்!

மடல் ஊர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற,–
படல் ஒல்லா, பேதைக்கு என் கண். 1136

இப்பேதைப்பெண்ணின் பொருட்டு என் கண்கள் இரவு முழுவதும் பொருந்தாவாயின. அதனால் நள்ளிரவு நேரத்தும் யான் மடலூர்தலையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்!

கடல் அன்ன காமம் உழந்தும், மடல் ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல். 1137

தலைவியும் என்னைப்போல் காமத்துயரில் அகப்பட்டுத் தவிக்கவில்லை என்று கருதற்க. கடல் போலக் கரைகாணாக் காமத்துன்பத்தில் அகப்பட்டு வருந்தினாலும், மடலேறுதலைக் கருதாது ஆற்றியிருக்கவல்ல பொறுமை உடைய பெண்ணைக்காட்டிலும் பெருந்தன்மையுடையது பிறிதில்லை.

'நிறை அரியர்; மன் அளியர்' என்னாது, காமம்
மறை இறந்து, மன்று படும். 1138

மனத்தை ஒரு நிலையில் நிறுத்துதலே நிறை. இப்போது நிறையைக் காக்க இயலாதவர் ஆயினர் என்று இரங்காமலும் மிகவும் இரங்கத் தக்க மகளிர் என்று கருதாமலும் இக்காமம், அவர் மறைக்க முயலவும் அதைக் கடந்து, அம்பலத்திலே பலருமறிய வெளிப்படுகின்றது.

'அறிகிலார், எல்லாரும்' என்றே, என் காமம்
மறுகில் மறுகும், மருண்டு. 1139

நீர் ஆவி வெளிப்படத் துடிப்பதுபோல் மனவுணர்வுகள் வெளிப்படவே துடிதுடிக்கும். காமவுணர்வும் அத்தகையதே. என் காமவுணர்வு தன்னை உலகோர் அனைவரும் அறிந்திலர் என்று கருதி, அவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டுமென்று , நாற்சந்தி கூடும் தெருவிற்கு வந்து மயங்கிச் சுழல்கின்றது.(எல்லோரும் அறியும்படி ஆனது.

யாம் கண்ணின் காண நகுப, அறிவு இல்லார்—
யாம் பட்ட தாம் படாவாறு. 1140

காமத்துயர்ப்பட்ட மகளிரை அத்துயருக்கு இன்னும் ஆட்படாத மகளிர் சிரித்துப்பேசி நகையாடுகிறார்கள். அதைக்கண்டு வருந்தும் தலைவி கூறுகிறாள். யாம் காமத்தால் பட்ட துயரினை, இவர்கள் தாமும் பட்டிருந்தால் உண்மை தெரியும்! ஆனால் தாம் அதை அனுபவிக்காததால், யாம் கண்ணால் காணுமாறு எம் எதிரிலேயே எம்மைப் பார்த்துச் சிரித்து நகையாடுகிறார்கள்!

அலர் அறிவுறுத்தல்-115

களவொழுக்கம் இரண்டு திங்களுக்கு மேல் நீட்டித்தல் அரிது. திருமணத்தில் முடிய வேண்டியநிலையில், காலத்தாழ்வு ஏற்பட ஏற்பட, தலைவன் நாணத்தை விட்டு மடலேறவும் தலைவியின் காமத்துயரம் அவள் நலிவுறுவதால் ஊரார் அறியவுமான நிலைமைகளேற்படும். இதனால் இவர்களின் காதல் ஊராரால் அறியப்பட்டு இவர்கள் மீது பலவாறு பழிச்சொல் பேசுவர். இதுவே அலர் எனப்படும். இந்த அலரால் காதலர்தம் உறவு வலுப்படுமே தவிரக் குறைபடாது. இதனைத் தலைவன் தலைவி தோழி கூற்றுக்களால் அறிகிறோம்.

அலர் எழ, ஆர் உயிர் நிற்கும்; அதனைப்
பலர் அறியார், பாக்கியத்தால். 1141

அலர் தூற்றுவதால் எங்கள் உறவு ஊரார் பலராலும் அறியப்பட்டு, இனி நாமிருவரும் இணைவது உறுதி என எண்ணி எங்கள் அரியவுயிர்கள் நிலைபெறும் . இங்ஙனம் இது எமக்குத் துணையாதலை அலர் கூறுகின்றவர்களுள் பலர், எமது நல்வினைப் பயனால் அறிந்திலர்! (அறிந்து அலரை நிறுத்திவிட்டால், காதலுறவு வலுப்பெறாது போக, எமது உயிரும் நிலைபெறாது போகும்.)

மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது,
அலர் எமக்கு ஈந்தது, இவ் ஊர். 1142

மலர் போலும் கண்ணையுடைய எம் காதலியின் உயர்குடிப்பிறப்பின் அருமையை அறியாது, இவ்வூர் அவளை எளியளாக்கி, எம்மொடு சேர்க்குமாறு, இவ் அலர் கூறலை எமக்கு உதவியது. ஈந்தது என்பதால் , அரியவளை எளிதாயடைய உதவியது ஊர் என்பதாம்.

உறாஅதோ, ஊர் அறிந்த கௌவை? அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143

எமது காதலை ஊரார் அறிந்து தூற்றிய பழிச்சொல், எனக்குப் பொருந்தாதது ஆகுமோ? ஆகாது; எனக்கு ஏற்புடையதேயாகும். ஏனெனில் யான் பெற நினைத்த அவளுடைய எனது உறவைப் பெறாமலே பெற்றாலொத்த தன்மையை அது தருகிறது. பாலியல் உளவியல் இது. சோடி சேர்த்துப் பழிதூற்றிப் பேசப்பேச இருவரும் இணைந்தது போன்ற மனநிலை ஏற்படும்.

கவ்வையாற் கவ்விது, காமம்; அது இன்றேல்,
தவ்வென்னும், தன்மை இழந்து. 1144

ஊரார் எடுக்கும் அலரால் எனது காமவுணர்வு மேன்மேல் இன்பக்கிளர்ச்சி பெறுகிறது. அவ் அலர் மட்டும் இல்லையாயின், இன்பம் பயக்கும் தன் தன்மையை இழந்து காமம் சுவையற்றதாகிவிடும்.

களித்தொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்றால்—காமம்
வெளிப்படும்தோறும் இனிது. 1145

கள் குடிப்பவர்க்கு அதனால் களிப்பு ஏற்படுந்தோறும், இன்னும் வேண்டும் எனும்படியான வேட்கையே தோன்றும். அதுபோலக் காதலும் அலராகி ஊராரால் பேசப்பட்டு வெளிப்படுந்தோறும் இனிதாகவே உணரப்படும்.

கண்டது மன்னும் ஒரு நாள்; அலர் மன்னும்
திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று. 1146

யான் ஒரே ஒருநாள் அவரைக் கண்டு அளவளாவப்பெற்றேன், ஆனால் அதனாலாய

அலரோ, வானில் திங்களைப் பாம்பு தீண்டுவதை உலகெலாம் அறிவதுபோல் ஊர் முழுவதும் பரவி விட்டது. அனுபவித்த இன்பம் மிகக்குறைவாயிருக்கும், அலரோ மிகப்பெரிதாய்ப் பரவும் , இஃதோர் உலக இயல்பு.

ஊரவர் கௌவை எருவாக, அன்னை சொல்
நீராக, நீளும்—இந் நோய். **1147**

இக் காம நோயாகிய பயிர், ஊரார் கூறும் பழிச்சொற்களே உரமாக, அது கேட்டு அன்னை கூறும் கடுஞ்சொற்களே நீராக வளர்கின்றது. காம நோயை இவை இரண்டும் தணிக்காமல் மேலும் மேலும் வளர்க்கும் என்பதாம்.

'நெய்யால் எரி நுதுப்பேம்' என்றற்றால்—'கௌவையாற்
காமம் நுதுப்பேம்' எனல். **1148**

பழிச்சொற்களாம் அலரால் காமத்தை அடக்கிவிடலாம் என நினைப்பது, எரிகின்ற நெருப்பை நெய்யூற்றி அணைத்துவிடலாம் என எண்ணுவதற்கு ஒப்பாகும்.

அலர் நாண ஒல்வதோ—'அஞ்சல் ஓம்பு!' என்றார்
பலர் நாண நீத்தக்கடை ? **1149**

முன்பு கூடியபொழுது அஞ்சாதே! என்னை நம்பு! என்று சொன்னவர். இன்று நம்மைக் கண்டார் பலரும் நாணும்படி, நம்மைப் பிரிந்தபின்பு, ஊரார் கூறும் அலருக்கு நாம் நாணுதல் கூடுமோ? கண்டாரும் வெட்கப்படும் நிலையடைந்த நாம் வெட்கப் படுதலால் பயன் என்ன என்பதாம்.

தாம் வேண்டின் நல்குவர், காதலர்; யாம் வேண்டும்
கௌவை எடுக்கும், இவ் ஊர். **1150**

திருமணத்திற்குத் தூண்டுமென்று யாம் முன்பே விரும்பிய அலரை இவ்வூர் தூற்றுகின்றது. இனி நம் காதலர் தாமும் விரும்புவாராயின், விரைவில் நம்மை மணம் முடித்தற்கானவற்றைச் செய்துதவுவார்.

கற்பியல்

கற்பியல் திருமணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்வைப் பேசுகிறது. இக் கற்பியல் பிரிவில் தொடங்குகிறது. பொருள் சேர்த்துப் பிறர்க்குதவி வாழ்தல் போன்றவற்றிற்காகப் பிரிதல் இன்றியமையாதது. பிரிவில் அன்பின் வெளிப்பாடு கூடுதலாகும். உடலின்பம் என்பது உள்ளத்தின் மகிழ்ச்சி வெளிப்பாடாக வேண்டும். அதனால், கற்பியல் ஊடல் பற்றியும் மிகுதியாகப் பேசுகிறது. பிரிவும் ஊடலும் கூடலுமான வாழ்வே இனிமை தரும். இவ்வகையில் பிரிவிலேற்படும் பரிவும் பாசமுமே இவ் வியலில் மிகுதியாகப் பேசப்படுகின்றன.

பிரிவாற்றாமை-116

தலைவன் பொருள் கல்வி, அரசுக்கு உதவி எனும் பல காரணங்களால் தலைவியைப் பிரிய நேரும், தலைவன் பிரிவை முன்கூட்டி அறிதல், பிரிந்துழித்தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தல், தலைவி ஆற்றாமை கூறுதல் எனப் பிரிவு நிமித்தங்கள் பல இதில் கூறப்படுகின்றன.

செல்லாமை உண்டேல், எனக்கு உரை; மற்று நின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை. 1151

என்னைப் பிரிவதில்லை என்று எண்ணினால் அதனை என்னிடம் கூறுக. அல்லாமல் யான் பிரிந்து சென்று பொருளீட்டி விரைந்து வருவேன் என்பதைச் சொல்வதாயின் நீ திரும்பி வரும்வரை உயிருடன் வாழ்பவரிடம் கூறிச்செல்க.

இன்கண் உடைத்து அவர் பார்வல், பிரிவு அஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால், புணர்வு. 1152

பிரிவில் அவரை எதிர்பார்த்திருப்பது இன்பமுடையதாய் இருக்கிறது. அவருடன் கூடியிருக்கும்போது எப்பொழுது பிரிவாரோ என அஞ்சிக் கொண்டேயிருப்பதால் அக் கூட்டம் துன்பம் தருவதாய் இருக்கிறது.

அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவுஓர் இடத்து உண்மையான். 1153

இல்லற வாழ்வில் பிரிவு என்பது. ஒரு காரணத்தால் ஏற்படவே செய்கிறது. எனவே மிகுந்த அறிவுடையார்களேயாயினும் அவர்கள் கூறும் 'பிரியேன் பிரிந்தால் உயிர்தரியேன்' போன்ற உறுதிமொழிகளை நம்புவது அரிதாகும்.

அளித்து அஞ்சல் என்ற அவர் நீப்பின் தெளித்த சொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு. 1154

முதன்முதல் சந்தித்தபொழுது அன்புகாட்டி 'அஞ்சாதே,பிரியமாட்டேன்' என்றெல்லாம் உறுதி கூறியவர் இப்பொழுது அதை மறந்து பிரிகின்றார். அங்ஙனம் தெளிவித்தவர் பிரிவதால் அது அவர் குற்றமாகுமேயல்லாமல், அவரது பேச்சை நம்பினவர்களுக்குத் தவறுண்டோ?

ஓம்பின், அமைந்தார் பிரிவு ஓம்பல்; மற்று அவர்
நீங்கின், அரிதால், புணர்வு. 1155

தோழி! நீ என்னைக் காப்பது உண்மையாயின் என் உயிரைக் காத்தற்கு அமைந்தவராய காதலரது பிரிவைத் தடுத்துக் காப்பாயாக! அவ்வாறன்றி அவர் பிரிவாராயின் மீண்டும் இருவருங்கூடுதலென்பது அரிது. இறந்தபடுதலும் கூடுமென்பதால் இவ்வாறு கூறினாள்.

பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணர்ஆயின், அரிது , 'அவர்
நல்குவர்' என்னும் நசை. 1156

முன்பு அன்பு காட்டிவிட்டு, இன்று 'பிரிவேன்' எனக் கூறக்கூடிய அளவு கொடுமையுடையவராயின், அத்தலைவர் பின்பு வந்து, நம் ஆற்றாமை நீக்கி அன்பு செய்வார் எனும் ஆசை சிறிதும் நிறைவேறாது!

துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல்—முன்கை
இறை இறவாநின்ற வளை. 1157

நம் முன்கையில் மணிக்கட்டைக் கடந்து, கழன்று விழும் வளையல்களே, தலைவர் பிரிய ஆயத்தமாகிவிட்டார் என்பதை நமக்கு முன் கூட்டி அறிவிக்க மாட்டாவோ? தோழி வேறு வந்து சொல்ல வேண்டுமா?

இன்னாது, இனன் இல் ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்
இன்னாது, இனியார்ப் பிரிவு. 1158

தமக்கு வேண்டியவர் என ஒருவருமில்லா ஊரில் ஒருவர் வாழ்தல் துன்ப முடையதாகும். அதைவிடத் துன்பம் தருவது தமக்கு இனியராயிருந்த காதலரைப் பிரிந்து வாழ்வது. இருவகைத் துன்பங்களும் தனக்கு இருப்பதாகத் தலைவி கூறுகிறாள். தோழி தனக்குத் துணையாக இல்லை என்பது குறிப்பு.

தொடின் சுடின் அல்லது, காமநோய் போல,
விடின் சுடல் ஆற்றுமோ, தீ ? 1159

தீயைவிடக் கொடியது காதலர்ப் பிரிவு. தீ தொட்டால்தான் சுடுமேயல்லாமல், காதல் துன்பம்போல விட்டு நீங்கினவரைச் சுடும் ஆற்றலுடையதன்று!

அரிது ஆற்றி, அல்லல் நோய் நீக்கி, பிரிவு ஆற்றி,
பின் இருந்து, வாழ்வார் பலர். 1160

தலைவன் பிரிவுணர்த்தியபோது பொறுத்தற்கரிய அதைப் பொறுத்துக் கொண்டு, பிரிகின்ற காலத்து நிகழும் துன்பங்களையும் துன்பமெனக் கருதாது நீக்கிவிட்டு, பிரிந்து சென்றபிறகு, அப்பிரிவுத் துயரையும் தாங்கிக்கொண்டு பின்னுமிருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் உலகத்தில் பலராவர்! அங்ஙனம் வாழும் ஆற்றலுடையேனல்லேன் என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

படர்மெலிந்து இரங்கல் - 117

பிரிவுத்துன்பத்தால் உடல் மெலிந்து வருந்துதல். தலைவன் ஒரு செயல் நோக்கம் கருதிப் பிரிதலால் காதலைவிட அந் நினைவே மேலோங்கி நிற்கும். இல்லத்திலிருந்து தலைவனையே எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால், தலைவி படரால் உடல் மெலிந்து இரங்குகிறாள். பெண்மையின் மென்மையும் காரணமாகும்.

மறைப்பேன்மன் யான், இஃதோ, நோயை–இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161

பிரிவுத் துன்பத்தை யான் மறைக்கவே முயல்கின்றேன். ஆனால் இத்துயரமோ, மறைக்க மறைக்க ஊற்றுநீரை இறைப்பவர்க்கு அதுமேலும் மேலும் ஊறி மிகுவதுபோலக் கூடிக்கொண்டே போகின்றது.

கரத்தலும் ஆற்றேன், இந் நோயை;நோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும்! 1162

இத்துன்பத்தை என்னால் மறைக்கவும் இயலவில்லை. இதனை நமக்குச்செய்த தலைவர்க்குத் தூதுவிட்டுச்சொல்லவும் வெட்கமாக இருக்கின்றது! ஒரு வழியும் தெரியவில்லை. என் செய்வேன்?

காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும், என்
நோனா உடம்பினகத்து. 1163

பிரிவுத் துன்பத்தைத் தாங்கமாட்டாது வாடி மெலியும் என் உடம்பின்கண், ஒருபக்கம் காதல் வேட்கையும் மறுபக்கம் அதனை வெளிப்படுத்தத் தயங்கும் வெட்கமும் என் உயிரையே காவடித்தண்டாகக்கொண்டு தொங்குகின்றன.

காமக் கடல் மன்னும் உண்டே; அது நீந்தும்
ஏமப் புணை மன்னும் இல். 1164

தோழியும் தனக்குஉதவவில்லை என்ற வருத்தத்தில் தலைவி கூறுகிறாள். காமம் என்னும் கடல் கரை காணாது நிலையாக இருக்கின்றது. ஆனால் அதனை நீந்திக் கடக்க உதவும் பாதுகாப்பான தெப்பம்தான் எனக்குக் கிடைத்திலது! என்செய்வேன்!

துப்பின் எவன் ஆவர்மற் கொல்–துயர் வரவு
நட்பினுள் ஆற்றுபவர்!. 1165

நட்புள்ள இடத்திலேயே துன்பத்தை வரவழைத்து உண்டாக்குகின்றவர், வலிமையைச் சோதிக்கும் பகையுள்ள இடத்தில் எத்தகையவராய் நடந்துகொள்வாரோ? யாம் அறியோம்!

இன்பக் கடல் மற்றுக் காமம்; அஃது அடுங்கால்,
துன்பம் அதனின் பெரிது. 1166

காமத்தால் கூடுங்காலத்துப் பெறுமின்பம் கடல்போன்றது. ஆனால் அதே காமமானது பிரிவால் வருந்துங்காலத்து, அத்துன்பம் அவ்வளவிற்றாகாமல் அக்கடலிலும் கூடுதலாகிறது.

காமக் கடும் புனல் நீந்திக் கரை காணேன்,
யாமத்தும், யானே உளேன். 1167

தோழியும் துணைசெய்யவில்லை என்ற குறிப்புடன் தலைவிகூறுகிறாள். காமமாகிய பெருகிவரும் வெள்ளத்தினை நீந்தியும் கரை காணாது தவிக்கின்றேன். எல்லோரும் உறங்கும் இந்த நள்ளிரவிலும் யான் ஒருத்தியே த்ன்னந்தனியாளாக உறங்காதிருக்கின்றேன்!

மன்னுயிர் எல்லாம் துயிற்றி,—அளித்து, இரா!—
என் அல்லது இல்லை, துணை. 1168

இந்த இரவுப்பொழுது மிகவும் இரங்கத்தக்கதாயிருக்கிறது! இவ் வுலகிலுள்ள எல்லா உயிர்களையும் தூங்கச்செய்துவிட்ட இதற்கு நலிவுற்றுப் போன என்னையல்லாது வேறு துணையில்லை!.

கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய—இந் நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169

முன்பு கூடியிருந்த காலத்து, விரைந்து கழிந்த இந்த இரவுப்பொழுதுகள் இப்பொழுது பிரிவால் வருந்தும் நிலையில் மிக நெடியவாய் நீண்டு கொண்டே போகின்றன! நம்மைப் பிரிந்து வருத்துகின்ற கொடியவர் செய்த கொடுமைக்கு மேற்பட்ட கொடுமையை இவை நமக்குச் செய்கின்றன.

உள்ளம் போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின், வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோ, என் கண். 1170

காதலர் இருக்கும் இடத்திற்கு உள்ளம் செல்வதுபோல் தாமும் விரைந்து செல்ல வல்லனவாயின், என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளம்போல் கண்ணீரைக்கொட்டி, அதில் நீந்தமாட்டா!

கண்விதுப்பழிதல் - 118

பிரிந்தவரைக்கண்ணால் காணவேண்டுமென்று கண்கள் விதுவிதுக்கும், துடிதுடிக்கும். அவ்விரைவால் மனமழிந்து வருந்துவது இது.

கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொலோ—தண்டா நோய்,
தாம் காட்ட, யாம் கண்டது! 1171

இத் தணியாத நோயை நாமடையுமாறு, நம் காதலரை இக்கண்கள் நமக்குக் காட்டியதனாலேதான் நாம் காண நேர்ந்தது. அங்ஙனம் காட்டிய கண்கள், செய்த வினையை அனுபவியாமல் அழுவது என்ன பயன்கருதி?

தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்து உணரா,
பைதல் உழப்பது எவன்? 1172

பின்விளைவை ஆராய்ந்தறியாது முன்பு அவரைக் காதல்பார்வை பார்த்து நல்லவரென அன்பு செய்த இக்கண்கள் இப்பொழுது இது நம்மால் தானே வந்தது? எனப் பரிவுடன் எண்ணிப் பொறுமை கொள்ளாமல் துன்பத்தில் உழல்வது ஏனோ?

கதுமெனத் தாம் நோக்கித் தாமே கலுழும்
இது நகத்தக்கது உடைத்து. 1173

முன்பும் இக் கண்கள் என்னையும் மீறித் தாமே விரைந்து அவரைப் பார்த்தன. இன்றும் துன்பத்தைப்பொறுக்க மாட்டாமல் தாமே தனித்திருந்து அழுகின்றன. இது மிகவும் சிரிக்கத்தக்க செயலாய் இருக்கிறது.

பெயல் ஆற்றா நீர் உலர்ந்த, உண்கண்—உயல் ஆற்றா
உய்வு இல் நோய் என்கண் நிறுத்து. 1174

மை எழுதிய என் கண்கள் யான் உயிர்பிழைக்க மாட்டாத ஒழிவற்ற துன்பத்தை என்னிடம் நிலைபெறச் செய்து விட்டுத் தாமும் இனிக்கொட்டுதற்கு இயலாதெனும்படி கண்ணின் நீர் முழுவதும் வற்றிப்போயின!

படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும்—கடல் ஆற்றாக்
காமநோய் செய்த என் கண். 1175

கடலினும் பெரிதாகக் காமநோயை என்னிடம் செய்த என் கண்கள் தாமும் தூக்கமின்றி இமைபொருந்த இயலாவாய்த் துன்பத்தில் உழல்கின்றன.

ஓஒ, இனிதே!— எமக்கு இந் நோய் செய்த கண்
தாஅம் இதற்பட்டது. 1176

எமக்கு இக் காம நோயினைச் செய்த கண்கள் தாமும் இன்று பிரிவால் தூக்கமின்றி வருந்தி அழுவது. ஓ! நமக்கு மிகவும் இனிதாயுளது. நமக்குத் துன்பம் தந்தவர்க்கு ஒரு துன்பம் வந்ததென்றால் மகிழ்ச்சிதானே?

உழந்து உழந்து உள் நீர் அறுக—விழைந்து இழைந்து
வேண்டி அவர்க் கண்ட கண்! 1177

விழைந்து விழைந்து உள்நெகிழ்ந்து விரும்பி இடைவிடாது அவரைப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்த இக்கண்கள், இன்று பிரிவால் வருந்தி உழந்து உழந்து அழுது தம்முள்ளிருக்கும் நீரெலாம் வற்றுமாக!

பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ—மற்று அவர்க்
காணாது அமைவு இல கண். 1178

அவர் நம்மைக் காணும் விருப்பமின்றி இருக்கவும் இக்கண்கள் அவரைக் காணாதிருக்கப் பொறுத்திலவாய்க் காண விரும்புகின்றன! தம்மை ஒருவர் விரும்பாதிருக்கவும் தாம் அவரை விரும்புவார் யாரும் உலகத்து உளரோ?

வாராக்கால், துஞ்சா;வரின் துஞ்சா; ஆயிடை
ஆர் அஞர் உற்றன, கண். 1179

காதலர் வாராதபொழுது அவர் வரவு பார்த்துத் தூங்காவாயின, வந்தபொழுது 'எப்பொழுது பிரிவாரோ', என்ற அச்சத்தில் துயிலாவாயின. இவ்வாறு அவ்விரண்டு நிலைமையிலும் என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்திற்காளாயின!.

மறை பெறல் ஊரார்க்கு அரிது அன்றால்—எம்போல்
அறை பறை கண்ணார் அகத்து. 1180

எம்மைப் போல் பறை அறைந்து பகர்வது போலும் கண்களையுடையவர்களின் மறையை இரகசியத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் இவ்வூரார்க்கு அரிய காரியமன்று. மிக எளிது! கண்கள் தாமே நீரைப் பொழிந்து துன்பத்தை வெளிப்படுத்திவிடுதலால், அவற்றை 'அறைந்து ஊரார்க்கு அறிவிக்கும் பறை' போன்றவை என்றார்.

பசப்புறு பருவரல் - 119

பசப்பு எனப்படும் நிறமாற்றத்தைத் தந்து மேனி அழகைக் குறைத்தற்குக் காரணமான பிரிவுத்துன்பம். பொன்னிறமான மேனி, நிறம் மங்கிக் கருத்துக் காணப்படுவதே பசப்பு, பசலைநோய் எனப்படும்.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன்; பசந்த என்
பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ, பிற!. 1181

நம்மால் காதலிக்கப்பட்டவர்க்கு, அவர் நம்பால் அருளின்றிப் பிரிவதாகச் சொன்னபோது அதற்கு உடம்பட்ட யான் இப்பொழுது அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமல் பசந்த என் இயல்பினை வேறு யாரிடம் சொல்வேன்? உடம்பட்டது தானேயாதலால் வேறு யாரிடம் சொல்லி என்ன பயன் ?

அவர் தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்து, என்
மேனிமேல் ஊரும் , பசப்பு. 1182

இந்தப் பசப்பிற்கு என்ன செருக்கு? எனக்குத் தன்னை உண்டாக்கியவர் அவர் என்னும் உரிமைப்பெருமிதத்தால், என் மேனிமேல் ஏறிப்படர்ந்து பரவுகின்றது! இவர்தந்து ஊர்தல் - போர்க்களச்சொல்; அடக்கி ஏறிச் செலுத்துதல். (621,979 காண்க).

சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார்—கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183

பிரிந்து சென்ற என் காதலர், மென்மைமிக்க என் சாயலழகையும் நாணத்தையும் தாம் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றிற்குக் கைம்மாறாக எனக்குக் காம நோயையும் பசலையையும் தந்துள்ளார்! கைம்மாறு மறவாத காதலர் இவர் !

உள்ளுவன்மன் யான்; உரைப்பது அவர்திறமால்;
கள்ளம் பிறவோ, பசப்பு. 1184

யான் அவரையே எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். அவரது நற்பண்புகளையே வாய் பரவுகின்றது. ஏன் இந்தப் பசப்பு. இது அதன் கள்ளத்தனமா? வேறா? அறிகிலேன்.

உவக்காண், எம் காதலர் செல்வார்; இவக்காண், என்
மேனி பசப்பு ஊர்வது!. 1185

அதோ பார்! மிகமிக அருகில் தான் எம் காதலர் பிரிந்து போகின்றார்! இதோ பார்! இங்கே என் மேனியில் பசலைநிறம் படர்கின்றது! பிரிவும் துன்பமும் அத்துணை விரைந்து ஒருசேர நிகழ்கின்றன. என்பது நொடிப் பொழுதும் பிரிதலாற்றாமையைத் தெரிவிப்பது.

விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல், கொண்கன்
முயக்கு அற்றம் பார்க்கும், பசப்பு. 1186

விளக்கொளி எப்பொழுது மறையுமென்று பார்த்து அப்பொழுதே பரவக் காத்திருக்கும் இருளைப்போல, கணவன் என்னைத் தழுவிக்கொள்வதைச் சற்றே தளர்த்தும் சமயம் பார்த்து, இப்பசலைநிறம் என் உடம்பில் படரக் காத்திருக்கின்றது!

புல்லிக் கிடந்தேன், புடைபெயர்ந்தேன்; அவ் அளவில்,
அள்ளிக்கொள்வற்றே, பசப்பு. 1187

என் கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு கிடந்த யான், என்னையறியாது சற்றுத் தள்ளிப் படுத்தேன். அந்தக் கணமே இப் பசலைநிறம் என்னை அள்ளிக்கொள்வதுபோல, என்மேனிமேல் படர்ந்தது!.

'பசந்தாள் இவள்' என்பது அல்லால், 'இவளைத்
துறந்தார் அவர்,' என்பார் இல் 1188

இவ்வாறு பசலையடையலாமா என்ற தோழியிடம் தலைவி வருந்திக் கூறுகிறாள். பிரிவை ஆற்றியிராமல் இவள் பசலையடைந்தாள் என என்னைப் பழிப்பதல்லாமல், இவளைத் துறந்து பிரிந்து போயினார் என அவரைக் குறை கூறுவார் ஒருவரும் இலர்!.

பசக்கமன் பட்டாங்கு, என் மேனி—நயப்பித்தார்
நல் நிலையர் ஆவர்எனின்! 1189

நயமாகச் சொல்லிப் பிரிவிற்கு என்னை உடம்படுவித்துப் பிரிந்தவர், சொன்ன சொல் தவறினாலும் நல்ல நிலைமையை அடைவாரெனின், என் மேனி உள்ளபடி இயல்பாகப் பசந்து அழகு கெடுவதாக! அவர்க்கிது நன்மை தருமென்றால், எனக்கிது கேடானாலும் ஆகட்டும் என்று கூறுகின்றாள்.

பசப்பு எனப் பேர் பெறுதல் நன்றே—நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார்எனின். 1190

நயமாகப்பேசிப் பிரிவிற்கு உடம்படுவித்துப் போனவர்,நமக்கு உரிய காலத்துவந்து அருளாமையை ஊரார் பழிதூற்றார் என்றால் இவள் பசப்பாயினாள் எனப் பசலைநோயுடன் என்னை ஒன்றாக இணைத்துப்பேசும் பெயரைப்பெறுதலும் எனக்கு நல்லதேயாம்! அவர் பழியையும் தான் ஏற்றுக்கொள்ளத் துடிக்கும் காதல் உள்ளம் இது.

தனிப்படர் மிகுதி-120

பிரிவால் தலைவிக்குத் தனிமையில் ஏற்படும் துன்பமிகுதி. தலைவன் ஏதேனும் ஒரு செயல்நோக்கம் கருதிப் பிரிதலின் இப்பிரிவுத்துயர் அவனை மிகவும் வாட்டுவதில்லை. அதனால் இப் பிரிவுத் துன்பங்களனைத்தும் பெரிதும் தலைவியைச் சார்த்தியே புனையப்படுகின்றன. இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் ஒத்த காதலுடையவராதலே இனிது என்வும் ஒருவர் காதலிக்க மற்றவர் விருப்பின்றியிருந்தால் காமப்பயன் இன்றெனவும் கூறுகிறது.

தாம் வீழ்வார் தம் வீழப்பெற்றவர் பெற்றாரே,
காமத்துக் காழ் இல் கனி. 1191

தாம் விழைந்து காதலித்துக் கைப்பிடித்த கணவரால் தாமும் விழைந்து காதலிக்கப்பெற்ற மகளிரே, காம நுகர்ச்சி என்னும் விதையற்ற கனியைப் பெற்றவர் ஆவர். இணைவிழைச்சு, விழைவு, வீழ்தல் என்பன பாலுறவும் உள்ளம் ஒன்றும் காதலும் பற்றிய கலைச்சொற்கள். இருவரும் சமமாக ஒருவரை ஒருவர். காதலிக்கும் மனஒருமை வேண்டும். காழ்-விதை. விதையற்ற கனி முழுவதும் சுவைக்கப்படுவது போல, முழுமையான இன்பத்தைப் பெறுவர்.

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால்—வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192

தம்மால் விழைந்து காதலிக்கப்பட்ட மகளிர்க்கு அவரால் காதலிக்கப்படும் துணைவர் காலமும் இடமும் அறிந்து செய்யும் தண்ணளி. உலகின்கண் தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்குக் காலமும் இடமும் பார்த்து வானம் மழைபெய்து காப்பதுபோலும்! தண்ணளி, தலையளி என்பன குளிர்ந்த கருணை காட்டி ஒருவர் மீது அன்பு செய்தல்.

வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே,
'வாழுநம்' என்னும் செருக்கு. 1193

தாம் விழையும் காதலரால் தாமும் விழையப்படுகின்ற மகளிர்க்கே, நாம் இன்புற்று வாழ்வோம் என்னும் தருக்கு இயல்பாக அமையும். காதலிக்கப் படுதலால், பிரிந்தாலும் சொன்னபடி, விரைவில் திரும்புவர் எனும் நம்பிக்கையுளதாகும்.

வீழப்படுவார், கெழீஇயிலர், தாம் வீழ்வார்
வீழப்படாஅர் எனின். 1194

தாம் விரும்பும் கணவரால் விரும்பப்படாராயின், அங்ஙனம் தம்மால் காதலிக்கப்பட்ட கணவர் தம்மிடம் பழம் பிறவி நட்புரிமையில்லாதவர் என்று கொள்ளவேண்டும். மனப்பொருத்தமற்றவருடன் வாழ்தலில் பயனில்லை.

நாம்காதல் கொண்டார் நமக்குஎவன் செய்பவோ
தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை! 1195

நாம் காதல் கொண்டவர், நாம் அவரைக் காதலிப்பதுபோலவே அவரும் நம்மிடம் காதல் கொள்ளாதவிடத்து, நமக்கு என்ன இன்பத்தைச்செய்யப் போகிறார்? அக்காதலால் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லை.

ஒருதலையான் இன்னாது, காமம்; காப் போல
இருதலையானும் இனிது. 1196

மகளிர் ஆடவர் என்னும் இருபக்கத்தும் சமமாக இல்லாது, ஒருபக்கம் மட்டுமே காம வேட்கையுளதாயின், அது துன்பமாகும். காவடித் தண்டில் இருபக்கத்தும் சமமான சுமை அமைவது இனிதாவது போல, இரு பாலாரிடத்தும் காதல் விழைவு சமமாக அமைவதே இனிது.

பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல்–காமன்
ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான்! 1197

நுகர்ச்சிக்குரிய இருவரிடத்திலும் ஒப்ப நில்லாமல், ஒருவரிடத்தே நின்று காமவேட்கையை விளைவிப்பானாயின் அக்காமன் அவரிடத்தே ஏற்படும் மனத்துயரையும் உடலை நலியும் பசலை நோயையும் அறியானோ? இருவரிடத்தும் காமவேட்கையை ஒப்ப நிகழ்வித்தலே நன்றென்று காமன்மேலிட்டுக் கூறுகின்றார்.

வீழ்வாரின் இன் சொல் பெறாஅது, உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198

தம்மால் விரும்பப்படும் காதலரிடத்திருந்து ஓர் இன்சொல்லாவது பெறாது, உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல இவ்வுலகத்தின்கண் வன்னெஞ்சுடையார் வேறு எவருமிலர். பொறுத்தற்கு வலிய நெஞ்சு வேண்டும்.

நசைஇயார் நல்கார் எனினும், அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய, செவிக்கு. 1199

என்னால் நச்சப்பட்ட என் காதலர் என்னிடத்து அன்புசெய்யாரெனினும் அவர் பக்கத்தனவாகிய சொற்கள் எவையேனும் பேசப்படுமானால் அவைகூட எனது செவிக்கு இன்பம் தருவனவாம்.

உறாஅர்க்கு உறு நோய் உரைப்பாய்—கடலைச்
செறாஅஅய்! —வாழிய நெஞ்சு! 1200

உன்னை உறவுகொண்டு காதலியாதார்க்கு, உன் காதலால் உற்றநோயை உரைக்க எண்ணுகின்ற மனமே! வாழிய! நீ ஆற்றாயாயினும் உனக்கு ஆற்றவொண்ணாத் துயரைத் தருகின்ற காமக் கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக! அஃது அதனிலும் நல்லது.

நினைந்தவர் புலம்பல்-121

முன்பு கூடிய காலத்து இன்பத்தினைப் பிரிவின்போது நினைவுக்குக்கொண்டுவந்து வாய்விட்டுச்சொல்லிப் புலம்புதல்.

உள்ளினும், தீராப் பெரு மகிழ் செய்தலால்,
கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201

முன்பு கூடிய காலத்து இன்பத்தைப் பிரிந்த காலத்தில் நினைத்துப் பார்த்தாலும் முடிவற்ற பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. எனவே உண்டாலல்லது இன்பம் தராத கள்ளைவிடக் காமம் இனிதாகும்.

எனைத்து ஒன்று இனிதேகாண் காமம்; தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப, வருவது ஒன்று இல். 1202

தம்மால் விரும்பப்படுவாரை நினைத்தஅளவில் பிரிவால் வருவதொரு துன்பம் இல்லாது மறைகிறது. எனவே காமம் யாதொரு வகையினாலும் இனியதேயாம்.

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல்—தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்! 1203

யாராலும் நினைக்கப்பட்டால் புரைஏறி, செருமல் தோன்றும் என்பது உலகியல். எனக்குத் தும்மல் (செருமல்) வருவதுபோன்று தோன்றிக்கெடுகின்றது. என் காதலா் என்னை நினைப்பவர் போன்று தொடங்கி நினையார் போலும்!.

யாமும் உளேம்கொல், அவர் நெஞ்சத்து ?—எம் நெஞ்சத்து,
ஓஒ! உளரே அவர்! 1204

ஓ! எம்முடையநெஞ்சத்தில் அவர் எப்பொழுதும் இருக்கின்றாரே! அவ்வாறெனில், அதைப்போல அவர் நெஞ்சத்தில் யாமும் இருக்கின்றேமா?

தம் நெஞ்சத்து எம்மைக் கடி கொண்டார் நாணார்கொல்—
எம் நெஞ்சத்து ஓவா வரல்? 1205

தம்முடைய நெஞ்சத்தில் யாம் ஒருபோதும் இடம்பெறாது காத்துக்கொள்கின்ற காதலா. எம்முடைய நெஞ்சத்தில் இடையறாது வருவதற்கு வெட்கப்பட மாட்டார் போலும்!

மற்றுயான் என் உளேன் மன்னோ! அவரொடு யான்
உற்ற நாள் உள்ள, உளேன். 1206

யான் அவரோடு கூடியுறைந்த காலத்து இன்பத்தை நினைப்பதற்கே, இத்துன்பம் மிக்க காலத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன். இல்லையாயின் மற்று எதற்காக யான் உயிர்வாழ்கின்றேன்?

மறப்பின், எவன் ஆவன் மற்கொல்—மறப்பு அறியேன்,
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்? 1207

அவருடன் கூடி வாழ்ந்த காலத்து இன்பத்தை மறந்தறியேனாகிய யான் இப்போது அதை நினைத்துப் பார்த்தாலும் பிரிவு என் உள்ளத்தைச் சுடுகின்றது. அங்ஙனமாகவும் முழுவதும் மறந்தேனாயின் என்ன ஆவேனோ? இறந்துபடுவேன் அன்றோ?

எனைத்து நினைப்பினும் காயார்; அனைத்து அன்றோ,
காதலர் செய்யும் சிறப்பு? 1208

தம்மை யான் எத்தனை காலம் நினைத்துக்கொண்டேயிருந்தாலும் அதற்காக அவர் சிறிதும் கோபப்படமாட்டார். என் காதலர் எனக்குச்செய்யும் சிறப்பு அவ்வளவு அல்லவா?

விளியும் என் இன் உயிர் –'வேறு அல்லம்' என்பார்
அளி இன்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209

முன்பு 'நாமிருவரும் வேறுவேறு அல்லம்; ஒருயிரானோம்' என்று கூறியவரின் கருணையின்மையை மிகவும் நினைத்து, எனது இனிய உயிர் என்னை விட்டு நீங்குகின்றது.

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி—வாழி மதி!. 1210

வானத்து மதியே! வாழிய! என் நெஞ்சத்திலிருந்து நீங்காதே, பிரிந்து போயினவரை யான் என் கண்ணினால் உன் வழியாகக்காணுமாறு, நீ மறைந்து விடாதிருப்பாயாக! வேறுவேறு இடத்திலிருந்தாலும் மதியை இருவரும் நோக்குதலால், இருவர் கண்களும் அதன்கண்ணே சந்திக்கும் என்று இங்ஙனம் கூறினாள்.

கனவு நிலையுரைத்தல்-122

தலைவி தலைமகனைப் பற்றித் தனக்குத் தோன்றிய கனவுகளைத் தோழிக்குக் கூறுதல். சிறிதும் உறக்கமில்லாமல் காதலனையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பவள், சிறிது கண்ணயர்ந்தால் கனவிலும் அவனே தோன்றும் நிலை இது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாது செய்வேன்கொல், விருந்து! 1211

யான் வருந்துகின்றதை அறிந்து காதலர் தூது விடுத்ததாகக் கனவு தோன்றியது அத்தூதுடன் வந்த கனவுக்கு யான் எத்தகைய விருந்தைச்செய்வேன்?

கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின், கலந்தார்க்கு
உயல் உண்மை சாற்றுவேன்மன். 1212

தூங்காது கயல் மீன்போல் பிறழும், மையெழுதிய என் கண்கள் யான் கெஞ்சிக்கேட்கச் சற்றே உறங்குமாயின் கனவில் வந்து நம்முடன் கலந்துறவாடும் காதலரிடம் யான் இறவாது உயிர்பிழைத்திருப்பதற்கான காரணங்களை விவரித்துச்சொல்வேன். ஆனால் இக்கண்கள் உறங்குவதே இல்லையே; என்செய்வேன்!

நனவினால் நல்காதவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டு, என் உயிர். 1213

'நனவின்கண் வந்து அருள் செய்யாத' காதலரைக் கனவின்கண் காணப்பெற்றமையால் என் உயிர் உளதாகின்றது.

கனவினான் உண்டாகும் காமம்–நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214

கனவு இல்லையானால் காதலர் நினைவு அற்றுப்போகுமாம். நனவுக் காலத்தே இன்பம் நல்காத காதலரைத் தேடிச்சேர்ப்பதற்குஏதுவான காம இன்ப உணர்வுகள் கனவிலேதான் உண்டாகின்றன.

நனவினால் கண்டதூஉம், ஆங்கே, கனவும்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215

முன்பு நனவில் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் அப்பொழுதுமட்டுமே இனிதாயிருந்தது. இன்று கனவில் கண்டு நுகர்ந்த இன்பமும் கண்ட அப்பொழுதுமட்டுமே இனிதாயிருந்தது. அதனால் எனக்கு இவை இரண்டும் ஒரு தன்மையினவேயாம்.

நனவு என ஒன்று இல்லை ஆயின், கனவினால்
காதலர் நீங்கலர்மன். 1216

நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒன்றுமட்டும் இல்லாதிருக்குமானால் கனவின்கண் வந்து கூடிய என் காதலர் என்னை எப்பொழுதும் பிரியவே மாட்டார்.

நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்,
என் எம்மைப் பீழிப்பது ? 1217

ஒருபொழுதும் நனவில் வந்து இன்பம் நல்காத கொடியவர். கனவில் வந்து எம்மை அலக்கழித்துத் துன்புறுத்துவது எதற்காக?

துஞ்சுங்கால் தோள் மேலர் ஆகி, விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர், விரைந்து. 1218

என் காதலர் யான் உறங்கும்பொழுது என்தோள் மேலராய் இருந்து, விழிக்கும்பொழுது விரைந்து என் நெஞ்சத்திலுள்ளவர் ஆவர்.

நனவினால் நல்காரை நோவர்—கனவினால்
காதலர்க் காணாதவர். 1219

என்னைப்போலத் தம் காதலரைக் கனவில் கண்டறியாத மகளிர், தாம் பார்க்க நனவில் வந்து இன்பம் நல்காத நம் காதலரை அன்பில்லாதவர் என்று நோகின்றார்கள். பழக்கமின்மையின் காதலர் கனவில் வந்து இன்பம் நல்குதலை அவர்கள் அறியாராயினர்!

நனவினால் நம் நீத்தார் என்பர்; கனவினால்
காணார்கொல், இவ் ஊரவர்! 1220

இவ்வூர் மகளிர் நனவொன்றையே கருதி நம் காதலர் நம்மைப்பிரிந்துவிட்டாரென்று அவரது கொடுமை கூறுவர். அவர் நம் கனவில் நீங்காது வருதலை என்னைப்போலத் தாமும் கண்டறியார் போலும்!

பொழுது கண்டிரங்கல்-123

பிரிவுக் காலத்தில் தனித்திருக்கும் தலைவிக்கு மாலை நேரமும் அச்சூழலும் முன்னைய இன்பநினைவை எழுப்பித் துன்பப்படவைக்கும். அதனால் மாலைப் பொழுது கண்டு தலைவி வருந்துவாள்.

மாலையோ அல்லை; மணந்தார் உயிர் உண்ணும்
வேலை நீ;—வாழி, பொழுது! 1221

பொழுதே! நீ வாழி! நீ மாலை என்னும் பெயருடையாய் ஆயினும் மாலைப்பொழுது அல்லை. மணம்செய்து கூடி வாழ்ந்த மகளிர், தம் கணவரைப் பிரிதலால், அவர்கள் உயிரை உண்ணும் ஒரு வேலாக இருக்கின்றாய்!

புன்கண்ணை—வாழி , மருள் மாலை!—எம் கேள்போல்
வன்கண்ணதோ, நின் துணை ? 1222

மயங்கிய நிலையிலுள்ள மாலைப்பொழுதே ! நீ வாழ்வாயாக! நீயும் எம்மைப்போலத் துன்பமுடையையாய் காணப்படுகிறாய்! எம் துணைவனைப்போல, உன் துணையும் வன்னெஞ்சம் உடையதோ? கூறுவாயாக!

பனி அரும்பிப் பைதல் கொள் மாலை, துனி அரும்பித்
துன்பம் வளர, வரும். 1223

பனி யெய்து நடுக்கமுற்றுப் பசலைநிறமடைந்து தானும் துன்புறுகின்ற மாலைப்பொழுது, எனக்கும் வாழ்க்கையில் வெறுப்புத் தோன்றி மேன்மேலும் துன்பம் வளருமாறு வருகின்றது. எவ்வாறு பொறுத்திருப்பேன்?

காதலர் இல் வழி, மாலை, கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல, வரும். 1224

காதல்துணைவர் உடனிருந்தபொழுதெல்லாம் என் உயிர் தளிர்க்க வந்த இம் மாலைப்பொழுது அவர் இல்லாத இப்பொழுது, கொலைக் களத்தில் பகைவர் வருமாறு போல என் உயிரைக் கொல்லுதற்கு வருகின்றது.

காலைக்குச் செய்த நன்று, என்கொல் எவன்கொல், யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை? 1225

துன்பம் தருகின்ற இரவுப்பொழுதுக்கு ஒரு முடிவாய் வந்து, அதைக் தவிர்க்க உதவுகின்ற காலைப்பொழுதுக்கு யான் செய்த நன்மை என்ன? உடனிருந்து காலமெல்லாம் இன்பம் தந்த மாலைப்பொழுது, பிரிந்த இப்பொழுது அளவற்ற துன்பம் தருவதற்கு, அதற்கு நான்செய்த பகை என்ன?

மாலை நோய் செய்தல், மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்ததிலேன். 1226

கூடியிருந்த காலத்து இன்பம் தந்த மாலைப்பொழுது பிரிவில் இத்துணைத் துன்பம் தருமென்பதை, என்னை மணந்த துணைவர் பிரியாத காலத்தில் அறிந்தேனில்லை (அறிந்திருந்தால் பிரிவிற்கு உடம்பட்டிருக்கமாட்டேன்).

காலை அரும்பி, பகல் எல்லாம் போது ஆகி,
மாலை மலரும்— இந் நோய். 1227

இக் காமநோயாகிய பூ காலைப்பொழுதில் அரும்பி, பகற்பொழுதில் முதிர்ந்த மொட்டாகி, மாலைப்பொழுதில் மலரும். பூ காலத்தொடு பொருந்தி வளர்வதுபோல காமஉணர்வும் காலத்தொடு பொருந்தியதாகும்.

அழல் போலும் மாலைக்குத் தூது ஆகி, ஆயன்
குழல் போலும் கொல்லும் படை. 1228

முன்பெல்லாம் இனிதாய் ஒலித்த இடையனின் புல்லாங்குழல், இப்பொழுது பிரிவின்கண் நெருப்பைப்போலச் சுடுகின்ற மாலைப்பொழுதின் வரவை முன்னுணர்த்தும் தூதாகி, என்னைக் கொல்லும் படைக்கருவி போலவும் ஆயிற்று.

பதி மருண்டு, பைதல் உழக்கும்—மதி மருண்டு,
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229

துன்பப்படுபவர் தம்மைப்போல ஊரெலாம் வருந்துவதாக நினைப்பது உளவியல். கண்டாரனைவரும் அறிவு மயங்குமாறு பகைகொண்டு படையெடுப்பதுபோல மாலைநேரம் வரும்போது, இவ்வூர் முழுவதும் என்னைப்போல் மயங்கித் துன்பத்தில் உழலும்! படர்தருதல்- பகைகொண்ட படைபோல மேலெழுந்து வருதல்.

பொருள் மாலையாளரை உள்ளி, மருள் மாலை
மாயும், என் மாயா உயிர். 1230

இதுகாறும் பிரிவைப்பொறுத்து இறவாதிருந்த எனது உயிர் ஒளிமயங்கும் மாலைப்பொழுதில், பொருள்தேடும் இயல்பினராகிய என் கணவரை நினைத்து இறந்துபடும்.

உறுப்பு நலனழிதல்-124

பிரிவுத்துன்பத்தால் தலைவியின் கண் தோள் நுதல் முதலிய உறுப்புக்கள் தம் அழகு கெட்டு நலிதல்.

சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேண் சென்றார் உள்ளி,
நறு மலர் நாணின, கண். 1231

பிரிவுத் துன்பம் நம்மிடம் தங்குமாறு, தொலைநாடு சென்ற நம் காதலரை நினைத்து அழுதலால் உன் கண்கள் ஒளியிழந்தன. அதனால் முன்பு உன் கண்களுக்கு நாணிய நறுமணமிக்க மலர்களைக் கண்டு, இப்போது உன் கண்கள் தாம் நாணின!.

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்—
பசந்து பனி வாரும் கண். 1232

நிறம் பசந்து, நீர் கொட்டுகின்ற நின் கண்கள், நம்மை விரும்பி மணந்தவர் இப்போது அன்பு செய்யாமையை ஊரறியச் சொல்லுவனபோல உள்ளன. (ஆகவே நீ ஆற்றியிருப்பதே நல்லது என்று தோழி கூறுகின்றாள்).

தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்—
மணந்த நாள் வீங்கிய தோள். 1233

காதலர் மணந்தபொழுது இன்பமிகுதியால் பூரித்த நின்தோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளக்கமாக எல்லோர்க்கும் அறிவிப்பனபோல மெலிகின்றன! (இது தகாது என்பதாம்).

பணை நீங்கிப் பைந் தொடி சோரும்—துணை நீங்கித்
தொல் கவின் வாடிய தோள். 1234

காதல் துணைவர் பிரிதலால், அவரால் அண்மையில் பெற்ற செயற்கை அழகுடன் முந்தைய இயற்கையழகையும் இழந்த இத் தோள்கள் இன்று மேலும் மெலிந்து தம் பருமனை இழந்து, பசும்பொன் வளையல்கள் கழன்று விழலாயின!

கொடியார் கொடுமை உரைக்கும்—தொடியொடு
தொல் கவின் வாடிய தோள். 1235

வளைகள் கழன்றுவிழப் பழைய இயற்கையழகையும் இழந்த நின் தோள்கள், பிரிந்து குறித்த காலத்துத் திரும்பாத கொடியவரது கொடுமையைத் தாமே பலருமறியச் சொல்கின்றன.

தொடியொடு தோள் நெகிழ நோவல்—அவரை,
'கொடியர்' எனக் கூறல் நொந்து. 1236

யான் ஆற்றியிருக்கவும் என்னையுமறியாது வளையல்கள் கழன்று விழுமாறு என் தோள்கள் மெலிகின்றன. அவற்றைக் கண்டு, அவரைக் கொடியர் எனக் கூறுதலைக் கேட்டு, யான் என்னுள்ளே நோகின்றேன். காதலர் பிரிந்தமையைவிட அவரைக் கொடியவர் எனப் பிறர் கூறுவதற்கே மனம் நோகின்றாளாம்!

பாடு பெறுதியோ—நெஞ்சே!—கொடியார்க்கு என்
வாடு தோள் பூசல் உரைத்து ? 1237

நெஞ்சே! கொடியவர் என்று கூறப்படுகிற என் தலைவரிடம் சென்று,மேன்மேலும் மெலிகின்ற என் தோளினால் ஊரில் எழுகின்ற பழிப்பேச்சைச்சொல்லி, அதனாலாம் பெருமையை அடைவாயோ? தலைவரை விரைந்து திரும்புமாறு செய்தலால், துன்பம் தீங்கும். அதனால் நெஞ்சிற்குப் பெருமை உண்டாகும்.

முயங்கிய கைகளை ஊக்கப், பசந்தது—
பைந் தொடிப் பேதை நுதல்! 1238

இறுகத் தழுவிய என் கைகளை யான் தலைவிக்கு நோகுமோ எனக் கருதிச்சிறிது தளர்த்தினேனாக அவ்வளவில் இப்பொன்வளையணிந்த இவ்விளையாளது நெற்றி பசலையுற்றது! உடனே நெற்றி நிறம் மங்கியது தலைவியின் மென்மையைக் காட்டுகிறது.

முயக்கிடைத் தண் வளி போழ, பசப்பு உற்ற—
பேதை பெரு மழைக்கண். 1239

அங்ஙனம் யான் கைகளைத் தளர்த்தியபோது, நாங்கள் இருவரும் தழுவியிருந்தநிலையில் சிறு இடைவெளி தோன்ற, அதனூடே குளிர்ந்த காற்று உள் நுழைந்து சென்றது. அவ்வளவில் இவ்விளையாளது பெரிதாய குளிர்ச்சிமிக்க கண்கள் பசலையுற்றன! கண்கள் பசந்து நிறம் மாறியமை அடுத்து நிகழ்ந்ததாம் . போழ-பிளக்க, ஒட்டிய உடல்களைப் பிளந்து செல்வதுபோல் காற்று உள்நுழைந்து சென்றதாம்.

கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே—
ஒள் நுதல் செய்தது கண்டு. 1240

பிரிவால் கண் பசலையுற்றது பின்புநிகழ ஒளிபொருந்திய நெற்றி, அதற்கு முன்னதாகப் பசலையடைந்த தல்லவா? ஒள்ளிய நெற்றி தனக்கு முந்திக் கொண்டதைப் பார்த்து.

கண்ணிலேற்பட்ட பசலைநிறம் துன்பமுற்றதாம்! மென்மைத் தன்மையிலேற்பட்ட போட்டியில் நெற்றி முந்திக்கொண்டது. கண் பிற்பட்டுவிட்டது அதனால் கண்ணிலேறிய பசலைநிறம் தான் முந்தமுடியவில்லையே என வருந்தியதாம்! இறுதி மூன்று குறள்களும் (1238,1239, 1240) வரிசை மாற்ற முடியாதபடி. ஓர் இயைபுபடத் தொடர்ந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்துள்ளன.

நெஞ்சொடு கிளத்தல்- I 25

ஆற்றாமை மிகவே தலைவி தன் நெஞ்சை முன்னிலைப்படுத்தி தன் துன்பங்களை வெளியிடுதல். பிறர்க்குச் சொல்வதற்கு வெட்கப்பட்டுத் தன் நெஞ்சொடு கூறி ஆறுதலடைதல்.

நினைத்து ஒன்று சொல்லாயோ– நெஞ்சே!– எனைத்து ஒன்றும்
எவ்வ நோய் தீர்க்கும் மருந்து ? 1241

நெஞ்சே! எனக்கேற்பட்ட இக்காமநோயாகிய, தீராத துன்பததைத் தீர்க்கும் மருந்தொன்றை அது எத்தகையதாயினும் யாதொன்றாயினும் நன்கு எண்ணிப் பார்த்து எனக்குச்சொல்லமாட்டாயா?

காதல் அவர் இலர் ஆக நீ நோவது
பேதைமை–வாழி, என் நெஞ்சு! 1242

என் நெஞ்சே! வாழ்க! உன்னால் காதலிக்கப்பட்டவர் உன்னிடம் காதல் இல்லாதவராக இருக்கவும் நீ அவர் பொருட்டு வருந்துவது, உன் அறிவின்மையேயாகும்.

இருந்து உள்ளி, என் பரிதல் ?– நெஞ்சே! –பரிந்து உள்ளல்
பைதல் நோய் செய்தார்கண் இல். 1243

நெஞ்சே! நீ காதலர் இருக்குமிடந்தேடிச் செல்லாமலும் இறந்து படாமலும் இருந்து. அவர் எப்போது திரும்புவார் என நினைத்து வருந்துவதால் பயன் என்ன? இப்பிரிவுத் துன்பத்தைச் செய்து போனவரிடத்தில், நம்மிடம் இரக்கம் காட்டித் திரும்பி வரக் கருதும் எண்ணம் இல்லையே!

கண்ணும் கொளச் சேறி–நெஞ்சே!–இவை என்னைத்
தின்னும், அவர்க் காணல் உற்று! 1244

நெஞ்சே! நீ அவர் இருக்குமிடத்திற்குச்செல்ல நினைத்தாயாயின், இக் கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக! இல்லாவிட்டால் இவை, அவரைக் காணும் ஆசையினால் நீகாட்டு என்று என்னைத் தின்று தீர்க்கும்.

செற்றார் எனக் கைவிடல் உண்டோ–நெஞ்சே! –யாம்
உற்றால் உறாஅதவர் ? 1245

நெஞ்சே!யாம் தம்பால் அன்பு செய்யவும் தாம் எம்மிடம் அன்பு செய்யாத காதலரை, இனி நம்மை வெறுத்தார் என்று சொல்லிக் கைவிடும் மனவலிமை நமக்குண்டோ?

கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால், புலந்து உணராய்;
பொய்க் காய்வு காய்தி—என் நெஞ்சு! 1246

என் நெஞ்சமே! நாம் ஊடினால், அதைக் கூடலின்ப ஆசை காட்டி நீக்கவல்ல நம் காதலரைக் கண்டால் சிறிது நேரமேனும் ஊடிப் பிறகு கூட மாட்டாய்! அத்தகைய நீ அவரிடம் சினங்கொண்டதுபோல் பொய்யாக நடிக்கின்றாய்! அது ஏன்? கண்டபோது மறுக்க இயலாத நீ காணாதபோது வெறுக்க முயல்வது ஏன்?

காமம் விடு, ஒன்றோ; நாண் விடு – நல் நெஞ்சே!–
யானோ பொறேன், இவ் இரண்டு! 1247

என் நல்ல நெஞ்சமே! காமம் நாணம் இரண்டுள், நீ ஒன்று காமத்தைக் கைவிடு, அல்லது நாணத்தை விட்டுவிடு. இவை இரண்டையும் நீ ஒருசேர வைத்துக்கொள்ள விரும்பினால் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட அவ்விரண்டையும் தாங்கும் ஆற்றல் எனக்கில்லை

பரிந்து அவர் நல்கார் என்று, ஏங்கி, பிரிந்தவர்
பின் செல்வாய்; பேதை – என் நெஞ்சு! 1248

என் நெஞ்சே! அவர் நம்பால் இரக்கப்பட்டு வந்து இன்பம் நல்கமாட்டார் என நினைத்து ஏங்கி, நம்மைப் பிரிந்து போனவர் பின் நீ செல்கின்றாய்! மிகவும் பேதையாய் இருக்கின்றாய்!

உள்ளத்தார் காதலவர் ஆக, உள்ளி நீ
யாருழைச் சேறி?—என் நெஞ்சு! 1249

என் நெஞ்சே! காதலர் உன் உள்ளத்தினுள்ளே உள்ளாராக நீ மிகவும் ஆராய்ந்து தேடி புறத்தே யாரிடத்துச் செல்கின்றாய்?

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா,
இன்னும் இழத்தும், கவின். 1250

நம்மை நெருங்காது நீங்கிப்போன காதலரை நம் மனத்தகத்தே விடாது கொண்டுள்ளதால், மேலும் மேலும் நம் அழகை இழக்கப்போகின்றோம்.

நிறையழிதல்- 126

மறை (இரகசியம்) பிறர் அறியாது காப்பதும், மனத்தை ஒருவழி நிலைநிறுத்துவதுமே 'நிறை' எனப்படும். தலைவி காம மிகுதியால், தன் மனத்தை அடக்க இயலாத நிலையில் வாய்விட்டு வெளிப்படுத்திப்பேசுதல் நிறை அழிதலாகும்.

காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—நிறை என்னும்
நாணுத் தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251

நாணம் என்னும் தாழ்ப்பாளிட்டுப் பூட்டப்பட்ட நிறை என்னும் கதவைக் காமம் என்னும் குந்தாலி முறித்து உடைக்கும் (யான் அதைத் தடுக்க இயலாதவளாய் உள்ளேன்).

காமம் என ஒன்றோ கண் இன்று! என் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும், தொழில். 1252

காம்ம் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றுக்குக் கண்ணோட்டமில்லை. அது என் நெஞ்சத்தை எல்லோரும் செயலற்று உறங்கும் நள்ளிரவிலும், காதலரைத் தேடிப் போகச் சொல்லி ஆட்டிவைக்கின்றது.

மறைப்பேன் மன் காமத்தை யானோ; குறிப்பு இன்றித்
தும்மல்போல் தோன்றிவிடும். 1253

நாகரிகங்கருதி யான் என் காமத்தை என்னுள்ளே மறைக்கவே முயல்கின்றேன். ஆனால் அது என் வசமின்றி தும்மல் திடீரெனத் தோன்றி விடுதல்போல வெளிப்பட்டு விடுகின்றது. தும்மலை யாரும் மறைக்கவோ, அடக்கவோ இயல்வதில்லை. அதுபோல் காமமும் தானே வெளிப்பட்டுவிடும் தன்மையதாகும்.

நிறை உடையேன் என்பேன்மன், யானோ: என் காமம்,
மறை இறந்து , மன்றுபடும். 1254

இன்று வரைக்கும் யான் என்னை நிறையுடையேன் என்று கருதிக்கொண்டிருந்தேன். அது தவறாயது. இன்று என்காமம் யான் மறைத்தலையும் கடந்து பலருமறிய அம்பலமாகிவிட்டது.

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை, காம நோய்
உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று. 1255

தம்மைப் பிரிந்துசென்று வருத்தியவரின் பின் செல்லாது தாம் விலகி நிற்கும் பெருமித பண்பு. காமநோய் அடைந்தவர் அறிவதொன்றன்று. தம்மை இகழ்ந்து போனவர்பி தாம் தாழ்ந்து மனத்தைச் செலுத்துதல் மானமுடையார்க்கு அழகன்று. ஆனா காமநோயுற்றார் அதனைக் கருதார்.(ஒப்பு நோக்குக967)

செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி,–அளித்து அரோ!–
எற்று, என்னை உற்ற துயர்? 1256

நம்மைப் பிரிந்துசென்று வருத்தியவரின் பின்னே யான் ஏக்கமுற்றுச்செல்லுதலை வேண்டுதலால், என்னை அடைந்த இக் காமநோய் எத்தகையதாய் இருக்கிறது? ஐயோ, மிகவும் இரங்கத்தக்கதாயிருக்கிறது!

நாண் என ஒன்றோ அறியலம்–காமத்தால்,
பேணியார் பெட்ப செயின். 1257

நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விழையும் கலவியின்பங்களைச் செய்வாராயின், நாணம் எனும் ஒன்றையும் நாம் அறியாதவராவோம். நிறை அழிந்து காதலரைக் கூட நேருமாம்.

பன் மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோ—நம்
பெண்மை உடைக்கும் படை! **1258**

பலவிதமான மாயங்களைச்செய்து மயக்கும் காதலனது தாழ்ந்த, மென்மையான இனிய சொற்களல்லவா, நம் நிறை என்னும் பெண்மைப் பண்பாகிய கோட்டையை அழிக்கும் படையாகும்.

'புலப்பல்' எனச் சென்றேன் புல்லினேன், நெஞ்சம்
கலத்தல் உறுவது கண்டு. **1259**

பிரிந்த காதலர் திரும்பி வந்தபொழுது அவருடன் ஊடல் கொள்வோம் என நினைத்துக்கொண்டு சென்ற யான் அவரைக் கண்டதும் என் நெஞ்சம் நிலையில் நில்லாது என்னை முந்திக்கொண்டு அவரைச் சென்று சேர்வதைக்கண்டு இனிப்புலத்தல் இயலாதென்று, உடனே அவரைத் தழுவிக்கொண்டேன்.

நிணம் தீயில் இட்டன்ன, நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ—
புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல்? **1260**

கொழுப்பினைத் தீயிலிட்டால் எங்ஙனம் உருகுமோ, அதுபோலத் தம் காதலரைக் கண்டால் உருகும் நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, அக்காதலர் அருகில் வந்து கூடுங்கால், ஊடி எதிர்த்து நிற்போம் எனக் கருதுதல் இயலுமோ?

அவர்வயின் விதும்பல்-127

காதலர் எப்பொழுது வருவாரென எண்ணி, அவரைக் காணும் ஆசையில் தலைவி ஏங்கித் துடித்தல். விதும்பல் – ஆசை மிகுதலால் நேரில் கண்டு கூடத் துடித்தல்.

வாள் அற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும்; அவர் சென்ற
நாள் ஒற்றித் தேய்ந்த, விரல். **1261**

அவர் பிரிந்துபோன நாள்களைச் சுவரில் கோடிட்டு வைத்து, அக் கோடுகளைத் தொட்டுத் தொட்டு எண்ணியதால் என் விரல்களும் தேய்ந்துபோயின! அது மட்டுமன்றி அவர் வரும் வழியைப் பார்த்துப்பார்த்து என் கண்களும் ஒளி இழந்து பூத்துப்போயின!

இலங்கிழாய்! இன்று மறப்பின், என் தோள்மேல்
கலம் கழியும், காரிகை நீத்து. **1262**

விளங்கும் அணிகளையணிந்த தோழியே! எக்காலத்தும் என் காதலரை மறவேன். அவ்வாறின்றி, இன்று மறந்தேனாயின், அக்கணமே என் அழகை இழந்து கை வளையல்கள் முதலாய அணிகள் கழன்றுவிழுமாறு மெலிந்து போவேன்!

உரன் நசைஇ, உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல் நசைஇ, இன்னும் உளேன். 1263

இன்பத்தை நச்சாது, பகைவரை வெல்லுதற்குரிய வலிமை ஒன்றையே விரும்பித் தம் ஊக்கமே தமக்குத் துணையாக நம்மைப் பிரிந்து சென்றவர், உறுதியாகத் திரும்பி வருவார் என அதையே நச்சி அவ் ஆசையினால்தான் இன்னும் உயிருடன் இருக்கின்றேன்!

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவு உள்ளிக்,
கோடு கொடு ஏறும், என் நெஞ்சு. 1264

காம இன்பத்தைக் கருதாது நம்மைப் பிரிந்து சென்றவர், வினை முடிதலின் அக்காமவுணர்வு கூடப்பெற்றவராய்த் திரும்பி வரப்போகிறார் என்பதை நினைத்து என் மனம் மேலும் மேலும் பூரித்து எழுகின்றது! 'கோடுகொ(ண்)டு ஏறுதல்' ஒரு மரபுத்தொடர். மரக்கிளைகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப் பற்றி ஏறி ஒருவர் அதன் உச்சிக்கே போவதுபோல, மனம் கிளர்ந்து மேன்மேல் பூரித்து உணர்ச்சியின்உச்சத்தை அடைதல்.

காண்கமன், கொண்கனைக் கண் ஆர ; கண்டபின்,
நீங்கும், என் மென்தோள் பசப்பு. 1265

என் கண்கள் நிறையும்வகை என் கணவனை யான் காண்பேனாக! அங்ஙனம் கண்ணாரக் கண்டவுடனே என் மெல்லிய தோளின் பசலை நோய் தானே நீங்கும்!

வருகமன், கொண்கன் ஒருநாள் ; பருகுவன்,
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட. 1266

பல நாட்களாக வருவாரென எதிர்பார்க்கப்பட்ட என் கணவர் ஒருநாள் என்னிடம் வருவாராக! அங்ஙனம் வரின், மேனியை வாட்டும் இப்பசலை நோய் முழுவதும் கெடுமாறு, அவ்வின்பத்தை ஆசைதீரப் பருகுவேன்! ஒருநாளேனும் வாராரா என ஆசை துரப்பக் கூறியது.

புலப்பேன்கொல் –புல்லுவேன் கொல்லோ– கலப்பேன்கொல்–
கண் அன்ன கேளிர் வரின்? 1267

கண்போல் சிறந்த என் கணவர் எதிர்பாராது வருவாராயின், காலம் நீட்டித்து வந்ததற்காக ஊடுவேனா? ஆற்றாமை காரணமாக ஓடித் தழுவிக்கொள்வேனா? என்னை மறந்து ஆசைதீரக் கூடி மகிழ்வேனா? எவ்வாறு நடந்துகொள்வேன் ? இதுதான் விதும்புதல் ; வேட்கையால் ஏற்படும் வேகம்.

வினை கலந்து வென்றீக, வேந்தன்! மனை கலந்து
மாலை அயர்கம், விருந்து! 1268

வேந்தன் போர் செய்தலை முடித்து வெற்றிபெறுவானாக! அங்ஙனம் வென்றால், என் கணவர் உடனே வீடுதிரும்புவராதலின், வீட்டில் அவருடன் கூடியிருந்து, அன்று வரும் மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்து படைத்துக்கொண்டாடுவோம்! அப்படி ஒரு மாலைப்பொழுது வந்தால், அதைக் கொண்டாட நினைக்கிறது ஆசை நெஞ்சம்.

ஒருநாள் எழு நாள்போல் செல்லும்– சேண் சென்றார்
வரு நாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு. 1269

தொலைதூரம் சென்ற தம் கணவர், வருவதாகச்சொன்ன நாளை மனத்தில் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, அந்நாள் எப்பொழுதுவருமென ஏங்கி இருக்கும் மகளிர்க்கு, ஒருநாள் ஏழுநாள்களைப் போல நீண்டு செல்லும்! (கூடியிருக்கும்போது பலநாள் ஒருநாள்போல் ஓடிவிடும்)

பெறின் என் ஆம்– பெற்றக்கால் என் ஆம்– உறின் என் ஆம–
உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்? 1270

பிரிவினால் வருந்தி உள்ளம் உடைந்து சுக்கு நூறாகிவிட்டபிறபாடு, அவர் நிச்சயம் வருவார் என்ற உறுதியைப் பெற்றுப் பயன் என்ன? அவர் வந்து விட்டாரென்றாலும் அதனால் பயனென்ன? அதுமட்டுமன்றி வந்தவர் மெய்யுறத் தழுவிக்கொண்டாலும்பயன் என்ன? (இறந்துபடும் நிலை வந்துவிட்டபின், இவற்றால் பயனில்லை). கண் கெட்டபிறகு சூரிய வழிபாடு ஏன் என்பதே தலைவியின் கேள்வி.

குறிப்பறி வுறுத்தல்.- 128

காதலர்கள் தம்மனக் குறிப்பைப் புறத்தே உடம்பில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளால், ஒருவருக்கொருவர் அறியுமாறு செய்தல். பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைவி தன்னிடம் மிகுந்த காதல் விழைவுடன் இருந்ததை அவள் குறிப்புக்களால் அறிவுறுத்த, அறிகின்றான். அதுபோலத் தலைவி, தலைவன் வந்து கூடியிருந்தபொழுதும் மீண்டும் பிரிவான் என்ற அச்சமே தன்னிடம் மேலோங்கிநிற்பதை வெளிப்படுத்த அதை அவன் அறிகின்றான்.

கரப்பினும், கையிகந்து ஒல்லா, நின் உண்கண்
உரைக்கல் உறுவது ஒன்று உண்டு. 1271

நீ நாணத்தால் முயன்றாலும், உன் கட்டுப்பாட்டைக் கடந்து, அங்ஙனம் மறைக்கவியலாத உன் மையெழுதிய அழகிய கணகள், எனக்குச்சொல்ல முயல்வதொரு செய்தி உண்டு. அவள் அடக்க முயன்றாலும் அழகிய அக்கண்கள், கூட விரும்புவதைக் கைகடந்து சொல்லி விடுகின்றன.

கண் நிறைந்த காரிகை, காம்பு ஏர் தோள், பேதைக்குப்
பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272

என் கண் நிறைந்த அழகும் மூங்கில்போல் திரண்ட தோளுமுடைய இவ்விளையவளுக்குப் பெண்மை நிறைந்த தன்மை பெருமை தருகிறது. தன் காமவுணர்வைக் குறிப்பாலன்றி வெளிப்படுத்தாத பெண்மையின் பெருமையைத் தலைவன் வியக்கின்றான்.

மணியில் திகழ்தரு நூல்போல், மடந்தை
அணியில் திகழ்வது ஒன்று உண்டு. 1273

கோக்கப்பட்ட பளிங்குமணிகளின் உள்ளே கிடந்து, வெளியே நுண்ணியதாய்ப் புலப்படும் நூல்போல, இவ்விளையவளது அழகின்- கண்ணே, காமத்தால் திகழ்வதொரு பொலிவு உளது. பிரிந்துவந்த தலைமகன், தலைவியின் அழகில் தன்னை ஈர்ப்பதொரு காமக் குறிப்புத் திகழ்வதைக் காண்கின்றான்.

முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்மோல், பேதை
நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு. 1274

அரும்பு முதிர்ந்து முகிழ்க்கும் நிலையில் அதனுள்ளிருந்து புறத்தே வெளிப்பட முயலும் நறுமணம்போல, இவ்விளையவளது மலரும் நிலையிலுள்ள புன்னகையாகிய மொட்டுக்குள், புணர்ச்சியின்பத்தை வேண்டும் குறிப்பொன்று உளது. தலைவி தன் மெய்ப்பாடுகளால் இங்ஙனம் தன் மனக் குறிப்பை அறிவுறுத்துவதைத் தலைவன் நுட்பமாய் அறிந்து கொள்கின்றான்.

செறிதொடி செய்து இறந்த கள்ளம், உறு துயர்
தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து. 1275

என் வரவால் பூரித்துச்செறிவாய்ப் பொருந்திய வளையல்களையுடையாள், மறைமுகமாகக் காட்டிச்சென்ற கள்ளக்குறிப்பு, யான் அடைந்த காதல் துன்பமான, ஆசை நோயைத் தீர்க்கும் ஒரு மருந்தையுடையதாகும். அவளும் புணர்ச்சி விருப்பைக் காட்டியது தலைவன் ஆசை நோய்க்கு மருந்தாகியது.

பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல், அரிது ஆற்றி,
அன்பு இன்மை சூழ்வது உடைத்து. 1276

தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள் : யான் ஊடினதற்கு மிகவும் பரிந்து அவ்வூடலைத் தீர்த்து, யான் விரும்பும் கலவியின்பங்களைத் தந்து தலைவர் , என்னைக் கூடுகின்றார். இவ்வாறு அவர் பொழியும் அன்பு, யான் மீண்டும் அரிதாக ஆற்றியிருக்குமாறு, என்னைப் பிரியக் கருதுகின்ற அவரது அன்பின்மையையே உணர்த்துகிறது. தலைவன் பொழியும் அன்பு, பிரியக் கருதும் அவனது அன்பின்மையின் வெளிப்பாடே என்று தலைவி நுட்பமாய்க் கண்டு கொண்டு வருந்துகிறாள்.

தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை, நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த, வளை. **1277**

தோழி தலைவன் பிரியக் கருதுவதைத் தலைவிக்குக் கூறத் தொடங்கவே, தலைவி நீ கூறுவதற்கு முன்பே, என் வளையல்களே எனக்குணர்த்திவிட்டன எனக் கூறுகிறாள். குளிர்ந்த துறையையுடைய தலைமகன், நம்முடன் உடம்பால் கூடியிருக்கும்பொழுதே, உள்ளத்தால் பிரிய முடிவு செய்துவிட்டமையை, நன்மைவிட என் கைவளையல்கள் முன்னதாக உணர்ந்து கொண்டுவிட்டன. (இனி நீ வேறு அறிவிக்க வேண்டுமா?) பிரிவுக் குறிப்பை உள்ளம் உணர, உடல்வாட, தோள் மெலிய, கைவளை சோர்ந்து கழன்று விழலாயின. அனிச்சைச் செயல்போல், குறிப்பிற் குறிப்புணரும் நுட்பம் இது.

நெருநற்றுச் சென்றார் எம் காதலர்; யாமும்
எழு நாளேம், மேனி பசந்து! **1278**

தோழி! எம் காதலர் எம்மைப் பிரிந்து சென்றது நேற்றுத்தான் என்றாலும் எம் மேனி பசலையுற்று, ஒளி மழுங்கி ஏழுநாள்களாகிவிட்டன! மேனி பசந்து பலநாட்களாகிவிட்டன என்பாள் 'ஏழிநாளாயின' என்றாள்.மிக விரைந்து நடப்பதைக் கூறும் முறை இது.

தொடி நோக்கி, மென் தோளும் நோக்கி, அடி நோக்கி,
அஃது, ஆண்டு அவள் செய்தது. **1279**

என் காதலி, பிரியும் என் குறிப்பை அறிந்ததும், தன் கைவளையல்களைப் பார்த்தாள், அவை இனிக் கழன்றுவிழும் என்று; அடுத்து தன் மெல்லிய தோள்களையும் பார்த்தாள் , அதற்கு ஏதுவாக அவை மெலியும் என்று; பின்பு என்னையும் அழைத்துச்செல்லுங்கள் என்பாள் போலத் தன் பாதங்களைப் பார்த்தாள்! அப்பொழுது, அவள் செய்த குறிப்பு அவ்வளவே! ஒன்று என்னையும் உடனழைத்துச்செல்லுங்கள் அல்லது செல்லுவதைத் தவிருங்கள் எனத் தலைவி குறிப்பால் அறிவித்த திறம் இது.

பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து என்ப— கண்ணினால்
காம நோய் சொல்லி இரவு. **1280**

தலைவி வாய்விட்டுப்பேசாமல், தன் கண்களாலேயே தனது காமநோயைச் சொல்லி, அதைத் தீர்க்குமாறு வேண்டிக்கொள்ளும் பண்பாடு மிக்கமுறை, பெண்மைப்பண்பில் சிறந்த பெண்மையையுடையதென்று பெரியோர் சொல்லுவர்! மகளிரின் பெண்மைப் பண்பைத் தலைவன் வாயிலாக வியக்கவைக்கின்றார்.

புணர்ச்சி விதும்பல்-129

பிரிந்து கூடிய காலத்தில் தலைவியும் தலைவனும் கலவி இன்பம் துய்க்க ஒருவர் ஒருவரின் முந்தி விரைதல்.

உள்ளக் களித்தலும், காண மகிழ்தலும்,
கள்ளுக்கு இல்; காமத்திற்கு உண்டு. 1281

உண்டால் மட்டுமே களித்தலும் மகிழ்தலும் கள்ளுக்கு உண்டு. நினைத்த அளவில் களிப்பெய்துதலும் கண்ட அளவில் மகிழ்ச்சி அடைதலும் கள்ளுக்கு இல்லை; காமத்திற்கு உண்டு.

தினைத் துணையும் ஊடாமை வேண்டும்– பனைத் துணையும்
காமம் நிறைய வரின். 1282

காம உணர்வு பனையளவினதாக மிகுந்து தோன்றுமாயின், அச் சூழலில் தம் காதலருடன் தினையளவுகூட ஊடாமை வேண்டும். அத்தகைய சூழல்களில் ஊடுதல் வருத்தத்தையும் வெறுப்பையும் உண்டாக்கக் கூடும்.

பேணாது பெட்பவே செய்யினும், கொண்கனைக்
காணாது அமையல, கண். 1283

நம்மை விரும்பாமல், தான் விரும்புவனவற்றையே செய்தாலும் அப்படிப்பட்ட கணவனாயினும்அவனைக்காணாமலிருக்க எம் கண்களால் இயல்வதில்லை.

ஊடற்கண் சென்றேன்மன்;– தோழி! அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றது, என் நெஞ்சு. 1284

தோழி! தலைவர் பிரிந்து வந்தவிடத்து, அவரொடு ஊடவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டு சென்றேன்; சென்று கண்டதும் அதனை மறந்து என்நெஞ்சம் கூடுதற்கண் சென்றது!

எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணேபோல், கொண்கன்
பழி காணேன், கண்ட இடத்து. 1285

கண்ணுக்கு மை எழுதும்போது எழுதுங்கோல் கண்ணின் இமையருகே செல்லுதலால், அக்கோல் கண்ணுக்குத் தெரியாது. அது போலக் கணவனைக் காணாதபொழுது அவனது குறைகளையே எண்ணும் நான், அவன் அருகில்வரக் கண்டதும் அக்குறைகளைக் கண்டிலேன்.

காணுங்கால் காணேன் தவறு ஆய; காணாக்கால்,
காணேன், தவறு அல்லவை. 1286

கணவனைக் காணும்போது, அவனது தவறுகள் எவற்றையும் காணேன்; காணாத பொழுது தவறாயவை தவிர வேறு எவற்றையும் காணேன்.

உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரேபோல்,
பொய்த்தல் அறிந்து, என் புலந்து ? 1287

தம்மை வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு போய்விடும் என்பதை அறிந்துவைத்தும் ஓடுகிற நீரில் குதிப்பவர்களைப்போல, தலைவனுடன் ஊடினால் அது கூடைசிவரை நீடிக்காது;

நெஞ்சம் கைவிட்டுவிடும் என்பதை அறிந்துவைத்தும் தலைவனொடு ஊடிப்பயன் என்ன? பொய்த்தல்- தொடங்கிய ஊடல், நீடிக்காமல் கூடலாகிப்பொய்படுதல்.

இளித்தக்க இன்னா செயினும், களித்தார்க்குக்
கள் அற்றே– கள்வ!– நின் மார்பு. 1288

தலைவனிடம் ஓடும் தன் மனநிலைமையைத் தலைவி கூறுதல்: கள்வனே! தன்னை உண்டவர்க்கு இளிவரலைத் தரத்தக்க இன்னாதவற்றையே செய்யுமாயினும் கள்ளுண்டு களித்தவர்க்கு அதன்மீதே மேலும் விருப்பம் ஏற்படுவதுபோல, உன் மார்பும் நீஎத்துணை இன்னாதவற்றைச் செய்தாலும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப் படுவதாய் இருக்கிறது.

மலரினும் மெல்லிது காமம்; சிலர், அதன்
செவ்வி தலைப்படுவார். 1289

மென்மையுடைய மலரைக் காட்டிலும் மென்மையுடையது காமம்; அதன் செவ்வியறிந்து அனுபவிப்பவர் உலகத்தில் சிலரேயாவர். ஊடலால் செவ்வி தப்பினால் இன்பம் குறைபடும். 'ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்' என்பவர், அதைக் காலமறிந்து பயன்படுத்தவேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

கண்ணின் துனித்தே, கலங்கினாள், புல்லுதல்
என்னினும் தான் விதுப்புற்று. 1290

தலைவி கண்ணாலே சிவந்துகாட்டி ஊடத் தொடங்கி, கூடுதற்கு என்னைவிடத் தன்மனம் மிகவிரைதலாலே, அவ்வூடலை நிலைநிறுத்த மாட்டாது கலங்கினாள்.

நெஞ்சொடு புலத்தல் - 130

தலைவனொடு புலத்தற்கான காரணமிருந்தும், அவனைக் கூடுதற்கு விரைகின்ற நெஞ்சைப் பார்த்துத் தலைவி புலந்து பேசுதல்.

அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும், எவன்,– நெஞ்சே!–
நீ எமக்கு ஆகாதது ? 1291

அவர் நெஞ்சம் அவர் பக்கமே நின்று நம்மை நினையாதிருப்பதைப் பார்த்தும், என் நெஞ்சே! நீ எம்பக்கம் நில்லாது அவரை நினைத்து ஏங்குதல் ஏன்?

உறாஅதவர்க் கண்ட கண்ணும், அவரைச்
செறாஅர் எனச் சேறி– என் நெஞ்சு! 1292

என் நெஞ்சமே! நம்முடன் உறவுகொள்ள விரும்பாதவரென்பதை, உள்ளவாறு கண்டுவைத்தும் அவர் முன்னைய அன்பால் நம்மை வெறுக்கமாட்டாரென எண்ணி அவரிடம் செல்கின்றாய்! இது தகுமா?

'கெட்டார்க்கு நட்டார் இல்' என்பதோ—நெஞ்சே!—நீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்? 1293

நெஞ்சே! என்னைக்கேளாது, நீ விரும்பியவாறே அவரிடம் செல்கின்றாய்! இதற்குக் காரணம், உலகத்தார் பழமொழி சொல்வதுபோல், 'கெட்டுப்போனவர்க்கு நட்பாய் உதவுபவர் ஒருவருமில்லை' என்பதாலோ?

இனி, அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார் நெஞ்சே!
துனி செய்து துவ்வாய்காண் மற்று? 1294

நெஞ்சே! தலைவரைக் கண்டதும் இன்பம் நுகரக் கருதுகிறாயே அல்லாமல் முதலில் சற்றே ஊடுவோம், பிறகு கூடுவோம் எனப்பொறுத்திருந்து இன்பம் அனுபவிக்கக் கருதமாட்டாய். இனித் தலைவனோடு ஊடுவோம் என்பது போன்ற சிந்தனைகளை உன்னோடு எண்ணுவார் யார்? (இனி யான் உன்னை நம்பி அது செய்ய மாட்டேன்).

பெறாஅமை அஞ்சும்; பெறின், பிரிவு அஞ்சும்;
அறாஅ இடும்பைத்து—என் நெஞ்சு. 1295

காதலர் வரப்பெறாத பொழுது அவரைப் பெறாமைக்காக அஞ்சும்; பெற்றபொழுது பிரிவு வரக்கூடுமென அதற்கு அஞ்சும். இவ்வாறு என் நெஞ்சம் அஞ்சி அஞ்சியே நோவதால் எப்பொழுதும் இடையறாத இடும்பையை உடையதாயுளது.

தனியே இருந்து நினைத்தக்கால், என்னைத்
தினிய இருந்தது—என் நெஞ்சு. 1296

தலைவனால் நேர்ந்த பிரிவுத் துன்பங்களைத் தனியே இருந்து சிந்திக்கத் தொடங்கினால் என் நெஞ்சம் என்னைத் தின்று தொலைக்கவே உடன் இருந்தது, தலைவனுடன் புலத்தற்கு அன்று!.

நாணும் மறந்தேன்—அவர் மறக்கல்லா என்
மாணா மட நெஞ்சிற் பட்டு. 1297

தன்னை மறந்த காதலரைத் தான் மறக்க மாட்டாத என் மாண்பற்ற மடமைமிக்க நெஞ்சுடன் சேர்ந்து நான் என் உயிரனைய நாணத்தையும் மறந்துவிட்டேன்.

'எள்ளின், இளிவாம்' என்று எண்ணி, அவர் திறம்
உள்ளும்—உயிர்க் காதல் நெஞ்சு. 1298

காதலர்பால் உயிரனைய காதல்கொண்ட என் நெஞ்சம், நம்மை இகழ்ந்து போயினாரை நாமும் இகழ்ந்தால் அது நமக்கே இளிவாம் என்று கருதி அவர் பக்கம் சேர்தற்கான நெறிகளையே நினைக்கும்!.

துன்பத்திற்கு யாரே துணை ஆவார் —தாம் உடைய
நெஞ்சம் துணை அல்வழி? 1299

ஒருவருக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து, அவர் தமக்கே உரித்தான அவருடைய நெஞ்சம் துணையாகாவிட்டால் வேறு துணை யாவார் யார்?

தஞ்சம், தமர் அல்லர் ஏதிலார்—தாம் உடைய
நெஞ்சம் தமர் அல்வழி. 1300

தமக்கே உரித்தாகவுடைய தமது நெஞ்சம் தமக்கு உறவாய்நின்று உதவாத இடத்து. அயலார் உதவும் மனமுடைய உறவினர் ஆகாமை சொல்ல வேண்டுமோ? உதவாமை எளிதில் நடக்கக் கூடியதே!.

புலவி- 131

தலைவன் தலைவியரிடையே நிகழும் சிறுசிறு ஊடல்கள். இவை கூடலின்பத்தை மிகுவிப்பன. கலவிகளுக்கிடையேயான இடைவெளியைக் கூட்டி, தீரப் பசித்தவன் ஆரப் புசிப்பது போல, பக்குவப் பட்ட காதலின்பத்திற்கு வழிவகுப்பன.

புல்லாது இராஅப் புலத்தை; அவர் உறும்
அல்லல் நோய் காண்கம், சிறிது. 1301

இன்றைய இராப்பொழுதில் காதலரை விரைந்து சென்று தழுவாது. விலகிநின்று ஊடுவாயாக! அங்ஙனம் ஊடிக் காதலர் அடையும் துன்பத்தையும் நாம் சிறிது காண்போமாக! காரணம் ஒன்றால் புலப்பதும் உண்டு; காரணமின்றியும் புலப்பதுண்டு. இது காரணமின்றியே புலந்து , காதலனைச்சிறிது காலம் ஏங்கவைப்பது. இது பின்னைய இன்பத்தை மிகுவிப்பதாகலின் காதலனுக்குச் சிறிதளவு அல்லலை உண்டாக்கி வேடிக்கை பார்ப்போம் என்று தோழி சொல்கிறாள்.

உப்பு அமைந்தற்றால், புலவி; அது சிறிது
மிக்கற்றால் , நீள விடல். 1302

உண்பவற்றைச் சுவையுடையனவாய் ஆக்குதற்கு வேண்டிய அளவினதாக உப்பு அமைவதுபோல, கலவியை இன்பச் சுவையுடையதாக்குதற்கு வேண்டிய அளவினதாகப் புலவி(ஊடல்) அமைதல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி ஊடலை நீட்டித்தல் அவ்வுப்பைச் சிறிது கூடுதலாக இட்டுச் சுவையைக் கெடுப்பது போலாகும்.

அலந்தாரை அல்லல் நோய் செய்தற்றால்—தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 1303

தம்பால் ஊடல்கொண்டு புலந்த மகளிரை. அவ்வூடல் தீர்த்துத் தழுவிக்கொள்ளாமல் ஆடவர்கள் கைவிடுதல். முன்பே துன்பமுற்று வருத்தத்தில் ஆழ்ந்து கிடப்பவரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தைச் செய்து வாட்டுவதுபோலாகும். ஊடுவது மகளிர் இயல்பென்றால் ஊடல் தீர்ப்பது ஆடவர் கடமையாகும்.

ஊடியவரை உணராமை—வாடிய
வள்ளி முதல் அரிந்தற்று. 1304

தம்மொடு ஊடிய மகளிரை அவ்வூடல் தீர்த்துக் கூடாது நீங்குதல், ஏற்கெனவே நீரின்றி வாடிய கொடியை, அடியில் அறுத்துவிடுவதுபோலாகும். ஊடல் உணர்த்தல் - ஊடலைத் தீர்த்தல் ,வள்ளி-கொடி

நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏஎர், புலத் தகை,
பூ அன்ன கண்ணார் அகத்து. 1305

மகளிரால் புலக்கப்படுதல் ஆடவர்க்கு ஓர் இன்ப அழகைத் தருமாம். மலர்போன்ற கண்களையுடைய மகளிரிடம் வெளிப்படும் புலவியழகே, நற்பண்புகள் நிறைந்த நல்லவர்களாம் ஆடவர்களுக்கும் எழுச்சிதரும் இன்ப அழகாகும்.

துனியும் புலவியும் இல்லாயின், காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306

துனி எனப்படும் பெரும்பிணக்கு இல்லையானால் காமம் பக்குவப்பட்ட கனிபோலச் சுவைதரும் (துனி ஏற்படின் அழுகியதாகிவிடும்) புலவி இல்லாவிட்டால் காமம் கருக்காய் (இளங்காய்) போல் துவர்ப் புடையதாய்ச்சுவைபடாது, (புலவி அமையின் முதிர்ந்த காய் பழமாதல் போலச் சுவைதரும்). காமம் எவ்வித ஊடலுமின்றிக் கருக்காய் போலாகாமல் முதிர்ந்த காய் பழமாதல்போல் புலவியால் நன்கு பழுத்த கனியாகி இன்பந் தரவேண்டுமென்றும் புலவியை நீடித்து அதைத் துனி (பெரும்பிணக்கு) ஆகும்படி விட்டுவிட்டால் கனி பதங்கெட்டது போலாகிச் சுவையின்பம் பயவாதென்றும் கூறுவதால், துனி கூடாதென்றும் புலவி வேண்டுமென்றும் விளக்கமாகிறது. புலவியும் ஊடலும் ஒன்றே. துனி முதிர்ந்த கலாம் எனப்படும் பெரும்பிணக்கு.

ஊடலின் உண்டு ஆங்கு ஓர் துன்பம்—'புணர்வது
நீடுவது அன்றுகொல்!' என்று. 1307

ஊடலிலும் ஒரு துன்பம் உண்டு. அது யாதென்றால் ஊடல் நீட்டிக்கவே புணருமின்பம் காலம் நீட்டித்துப் போய்விடுமோ அல்லது விரைந்து ஊடல் தீர்ந்து கூடுதல் வாய்க்குமோ என்னும் ஐயம் காரணமாக மனத்திலேற்படும் அச்சம். ஒரு வேளை ஊடல் தீர்க்கப்படாமல், புணர்ச்சியின்பமே கைகூடாமல் போனால் என்செய்வதென்ற அச்சம் ஊடுபவர் நெஞ்சில் கிடந்து துன்புறுத்துமாம்.

நோதல் எவன், மற்று—'நொந்தார்' என்று அஃது அறியும்
காதலர் இல்லாவழி! 1308

ஊடல் கொண்டவர் நம்மால் துன்புற்றாள் என்று அவளது நோவினை அறியும் அன்புடைய காதலர் இல்லாதபோது, ஒருவர் மனம்நொந்து ஊடுவதால் பயன் என்ன?

நீரும் நிழலது இனிதே; புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது. 1309

குளிர்ச்சியுடைய நீரும் நிழலின்கண்ணிருந்தால்தான் இனிதாகும். அதுபோலக் கலவிக்கு இன்பச் சுவைதரும் புலவியும் அன்புடையாரிடமே இனிதாகும்.

ஊடல் உணங்க, விடுவாரொடு, என் நெஞ்சம்,
'கூடுவேம்' என்பது அவா. 1310

என் ஊடலைத் தீர்க்காமல், அதுதானே வாடி உலர்ந்து ஒழியுமாறு விட்டுவிடும் வன்னெஞ்சரோடு கூடுவோம் என எதிர்பார்த்து என் நெஞ்சம் ஏங்குவதற்குக் காரணம் அதனது ஆசையேயாம்.

புலவி நுணுக்கம்-132

தலைவி புலத்தற்குக் காரணமில்லாதபோதும், நுண்ணிய கற்பனையான காரணங்களைப் படைத்துக்கொண்டு தலைமகனுடன் ஊடிப்பேசிச் சிரித்துத் தானும் மகிழ்ந்து தலைவனையும் மகிழ்விப்பது. மிக நுட்பமானகாரணங்களைக் காட்டிப் புலத்தலால் புலவிநுணுக்கம் எனப்பட்டது.

பெண் இயலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொது உண்பர்
நண்ணேன்– பரத்த –நின் மார்பு. 1311

உன் மார்பைப் பெண்மைத் தன்மையுடையார் எல்லாரும் தமக்குப் பொதுவென்று எண்ணித் தம் கண்களினாலே அதன் அழகைப் பருகுவர். அத்தகைய பரத்தமையையுடையாய்! நின் மார்பை யான் தீண்டமாட்டேன்.

ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார்–யாம் தம்மை,
'நீடு வாழ்க!' என்பாக்கு அறிந்து. 1312

பக்கத்திலிருந்தபோது ஊடல்கொண்டு அவருடன் பேசாதிருந்தோம். அப்போது அவர் திடீரென்று தும்மினார். தும்முகின்றவர்களை வாழ்த்துவது மரபாதலின்.நாமும் தம்மை 'நீடுவாழ்க' என வாழ்த்திப்பேசத் தொடங்குவோம் என்பதைனைக் கருதி!. –

கோட்டுப் பூச் சூடினும் காயும்– 'ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர்!' என்று. 1313

யான் பக்கத்து நிலத்திலுள்ள மரக்கிளைப் பூவைக்கொண்டு வந்து. இவளை ஒப்பனை செய்து அழகு பார்ப்பதற்காகச் சூடினேன். அங்ஙனம் சூடினாலும், அவ்வேற்று நிலத்துப்பெண் ஒருத்தியோடு தன்னை ஒப்பிட்டு அழகு பார்க்கத்தான் சூடினேன் என்று ஊடினாள்.

'யாரினும் காதலம்' என்றேனா, ஊடினாள்—
'யாரினும்! யாரினும்!' என்று. 1314

நம்மைப்போல் காதலுடைய இணைகள் பலர் இருந்தாலும் அவர்கள் யாவரினும் நாம் மிக்க காதலுடையவர்கள் என்ற கருத்தில் 'யாரையும் விடக் காதலம்' என்று கூறினேன். அவ்வளவுதான்! எனக்குப் பல காதலியர் இருப்பதாகவும் 'அவர்கள் அனைவருள்ளும் உன்னையே மிகுதியாகக் காதலிக்கின்றேன்' என நான் கூறியதாகவும் எடுத்துக்கொண்டு யாரைக் காட்டிலும் யாரைக் காட்டிலும் என்று ஊடத் தொடங்கிவிட்டாள்.

'இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம்' என்றேனா,
கண் நிறை நீர் கொண்டனள். 1315

காதல் மிகுதியால் 'அன்பே! உன்னை இப்பிறவியில் என்றென்றும் பிரியமாட்டேன்' என்று கூறினேன். அவ்வளவுதான்! 'அவ்வாறானால் அடுத்த பிறப்பில் பிரிவீராக்கும்' என்பாள் போலக் கண்கள் நிறைய நீர் தளும்பலானாள்!.

'உள்ளினேன்' என்றேன்; 'மற்று என் மறந்தீர்' என்று என்னைப்
புல்லாள், புலத்தக்கனள். 1316

'பிரிந்த காலத்தில் உன்னை நினைத்தேன்' என்று அவள் நினைவாக இருந்ததைச் சொல்லத் தொடங்கினேன். அவ்வளவுதான்! அவ்வாறானால் என்னை மறந்திருந்தீர் என்று சொல்லும்; மறந்தாலல்லவா நினைப்பதற்கு என்று சொல்லி என்னைத் தழுவிக்கொள்ளாது ஊடல் செய்தாள்.

வழுத்தினாள், தும்மினேனாக; அழித்து அழுதாள்,
யார் உள்ளித் தும்மினீர்?' என்று. 131

தும்மினால் - இன்று உண்ணும்போது புரைபோய்ச் செருமினால் -'நூற்றி ஒன்று' எ
ஆயுளைச் சொல்லி வாழ்த்துவதும் யாரோ நினைப்பதால்தான். அ
தோன்றுகிறதென்பதும் சமுதாய மரபாகக் காணப்படுகின்றன. யான் தும்மியதும்
உடனிருந்த தலைவி உடனே வாழ்த்தினாள்! அடுத்த கணமே அதை மாற்றி 'யார்
நினைத்ததால் தும்மினீர்;அவள் யார்?' எனச்சொல்லி அழத் தொடங்கிவிட்டாள்.

தும்முச் செறுப்ப, அழுதாள், 'நுமர் உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ?' என்று. 1318

எனக்குத் தும்மல் வந்தது. தும்மினால் யார் உம்மை நினைத்தது எனக்கேட்டு ஊடுவாள் என்பதால் நான் அத்தும்மலை அடக்க முயன்றேன். உடனே அவள், 'உமக்கு வேண்டியவர்கள் உம்மை நினைக்கின்றமையை எமக்கு மறைப்பதற்காகத் தானே தும்மலை அடக்குகின்றீர்' எனச்சொல்லி அழத் தொடங்கிவிட்டாள்.

தன்னை உணர்த்தினும் காயும், 'பிறர்க்கு நீர்
இந் நீரர் ஆகுதிர்!' என்று. 1319

அவள் ஊடும்போது மென்மையான, இனிய சொற்களைப்பேசி அவ்வூடலைத் தவிர்க்க முயன்றாலும் , 'நீர் பிற மகளிரையும் இவ்வாறுதானே ஊடல் தீர்ப்பீர் என்று கூறி,' அதற்காகச் சினந்து ஊடுகின்றாள்.

நினைத்திருந்து நோக்கினும், காயும், 'அனைத்து நீர்
யார் உள்ளி நோக்கினீர்?' என்று. 1320

பேச்சும் செயலும் அவளுக்குக்கோபத்தை விளைவிப்பதால், அமைதியாய்ப் பேசாதிருந்து அவளது உறுப்புக்களின் ஒப்பற்ற அழகை எண்ணி அவளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். உம்மால் காதலிக்கப்பட்டவர்களில் யாருடைய அழகுக்கு எனது அழகனைத்தும் ஒப்பாகுமென்று அப்படிப் பார்க்கின்றீர் என அதற்கும் கோபப்படுகின்றாள். வாய்பேசாது பார்ப்பதும் குற்றமா?

ஊடலுவகை-133

ஊடல் காதலின்பத்தை மிகுவிப்பதால், அதனைத் தலைவனும் தலைவியும் உவந்து சிறப்பித்துப்பேசுதல்.

இல்லை தவறு அவர்க்கு ஆயினும், ஊடுதல்
வல்லது, அவர் அளிக்குமாறு. 1321

அவரிடம் தவறொன்றுமில்லையானாலும் , அவரொடு ஊடல்கொள்ளுதல், அவ்வரை நம்மிடம் அன்பு காட்டிப் பரிவு கொள்ள வைத்து, மகிழச்செய்ய வல்லதாகும்.

ஊடலின் தோன்றும் சிறு துனி, நல் அளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322

அவருடன் ஊடுதலின்போது தோன்றும் சிறு பிணக்கால் அவர் நமக்குச்செய்யும் நல்ல காதலன்பானது சிறிதுவாடும். அங்ஙனம் அது வாடினாலும் பின்பு காம இன்பம் பெரிதாய்த் தழைக்கும்.

புலத்தலின் புத்தேள்—நாடு உண்டோ—நிலத்தொடு
நீர் இயைந்தன்னாரகத்து. 1323

நிலத்துடன் நீர் சேர்ந்ததுபோல ஒன்றுபட்ட மனமுடைய காதலர்களிடையே ஒருவருக்கொருவர் புலத்தலைக் காட்டிலும் இன்பம் தரக்கூடியதொரு தேவருலகமும் உளதோ? முதலில் தனக்கென நிறமோ சுவையோ இல்லாதிருந்த நீர் நிலத்தொடு சேர்ந்தபின் அதன் நிறமும் சுவையுமுடையதாய் மாறி, இரண்டறக் கலந்துவிடுவது போலத் தலைவியும் தலைவனும் இரண்டறக் கலந்து விடுவர். அத்தகைய காதலனுடன் புலத்தலைக் காட்டிலும் மிக்க இன்பம் தருவதொரு புத்தேளுலகம் பிறிதில்லை என்கிறாள். தலைவி.

புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றும்—என்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324

தலைவரைத் தழுவுதலைக் கைவிடாது அணிமையிலிருந்தே புலக்கின்ற ஊடலின்போது என் உள்ளத்தை உடைத்து அவரிடம் சேர்க்கும் படைக்கலங்களாகிய நெகிழ்ந்த பார்வையும் இனிய சொற்களும் அவர் பால் தோன்றும்! தலைவனின் அன்புச்செயல்கள் தலைவியது ஊடலைத் தகர்த்துவிடும்.

**தவறு இலர் ஆயினும் தாம் வீழ்வார் மென்தோள்
அகறலின், ஆங்கு ஒன்று உடைத்து. 1325**

ஆடவர்கள் தவறில்லாதவர்களேயாயினும் தாம் விரும்பிய காதலியர்களால் ஊடப்பெற்று, அவர்களின் மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெறாது நீங்கும் பொழுது அதில் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான இன்பமுளது. கூடப்பெறுவதைவிட, ஊடப்பெறுவதிலும் ஒருவித இன்பம் உளதென்று தலைவன் கருதுகின்றான்.

**உணலினும், உண்டது அறல் இனிது காமம்
புணர்தலின், ஊடல் இனிது. 1326**

மேலும் மேலும் உண்பதைவிட முன்பு உண்டது செரித்தல் இனிதாகும். அதுபோல காமமும் மேலும் மேலும் புணர்தலைக் காட்டிலும் இடையிடையே ஊடுதல் இன்பம் தருவதாகும். உண்டது செரித்தலால் பசி தோன்றும், பசியுடன் உண்ணும்போது இன்சுவை மிகும். அதுபோல் ஊடுதலால் ஆர்வம் மிகும் ஆர்வமிகுதியுடன் கூடலால் இன்பம் மிகும். முழுமையான காம இன்பத்தை நுகர்தற்கு, ஊடுதலாகிய இடைவெளி மிகவும் தேவை. இஃதொரு பாலியல் கல்வியாதல் காண்க.

**ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார்; அது மன்னும்
கூடலில் காணப்படும். 1327**

காதலர் இருவருள்ளும் ஊடலில் தோற்றவரே, காமத்தில் வென்றவராவார். அது தொடர்ந்து வரும் கூடலின்போது அறியப்படும். ஊடலில் எதிர்த்தலாற்றாது சாய்ந்து விட்டுக் கொடுக்க நேர்ந்தவர் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராயிருப்பராதலால், கலவியின்போது பேரின்பம் காண்பராதலின் வென்றவர் ஆகின்றார்.

**ஊடிப் பெறுகுவம் கொல்லோ–நுதல் வெயர்ப்பக்
கூடலின் தோன்றிய உப்பு. 1328**

நெற்றியில் வெயர்வை தோன்றும்படி ஆர்வத்துடன் கூடிய பொழுது உண்டாகிய இன்பத்தை, இன்னும் ஒரு முறை இவள் ஊடி அதனால் ஆர்வம் மிகுந்து கூடிப்பெறுவோமா? மீண்டும் அது வாய்க்குமா? ஊடிப் பின் கூடுதலே மிகுந்த இன்பமாதலால், அவ்வூடலையே மீண்டும் மீண்டும் பெறத் தலைவன் ஆசைப்படுகின்றான்.

**ஊடுக மன்னோ, ஒளியிழை! யாம் இரப்ப,
நீடுக மன்னோ, இரா!. 1329**

இரவெல்லாம் கூடி மகிழவேண்டும் என்ற கருத்திற்கு மாறாக ஊடி மகிழ வேண்டுமென்கிறது வள்ளுவம். ஒளிவீசும் அணிகளை அணிந்த எம் காதலி இன்னும் எம்மொடு ஊடுவாளாக! அவள் ஊடவும் அவ்வூடலைத் தவிர்க்க யாம் அவளிடம் இரந்து நிற்கவும் மிகுந்த நேரம் கிடைக்கும்படி, இவ் இரவுப்பொழுது நீட்டிக்குமாக!.

ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்; அதற்கு இன்பம்,
கூடி முயங்கப்பெறின். 1330

காமநுகர்ச்சிக்கு இன்பம் தருவது, அங்ஙனம் நுகர்வார் தமக்குள் ஒருவருக்கொருவர் ஊடுதலேயாகும். அவ்வூடுதலுக்கு இன்பம் தருவது, அவ்வூடல் நீங்கப்பெற்றுப்பின் கூடிக்கலவி பெறுவார்களாயின், அக்கலவியேயாகும். ஊடுதல்தான் இன்பம், அது கூடுதலில் முடியுமாயின் என்பது இதன் கருத்து

திருக்குறள் அதிகார நிரல்

அதிகாரம்	அதிகார எண்	அதிகாரம்	அதிகார எண்
அடக்கம் உடைமை	13	கண்விதுப்பு அழிதல்	118
அமைச்சு	64	கயமை	108
அரண்	75	கல்லாமை	41
அருள் உடைமை	25	கல்வி	40
அலர் அறிவுறுத்தல்	115	கள் உண்ணாமை	93
அவர்வயின் விதும்பல்	127	கள்ளாமை	29
அவா அறுத்தல்	37	கனவுநிலை உரைத்தல்	122
அவை அஞ்சாமை	73	காதற் சிறப்பு உரைத்தல்	113
அவை அறிதல்	72	காலம் அறிதல்	49
அழுக்காறாமை	17	குடிசெயல் வகை	103
அறன் வலியுறுத்தல்	4	குடிமை	96
அறிவுடைமை	43	குறிப்பு அறிதல் (காமம்)	110
அன்புடைமை	8	குறிப்பு அறிதல் (பொருள்)	71
ஆள்வினை உடைமை	62	குறிப்பு அறிவுறுத்தல்	128
இகல்	86	குற்றம் கடிதல்	44
இடன் அறிதல்	50	கூடா ஒழுக்கம்	28
இடுக்கண் அழியாமை	63	கூடா நட்பு	83
இரவு	106	கேள்வி	42
இரவு அச்சம்	107	கொடுங்கோன்மை	56
இல்வாழ்க்கை	5	கொல்லாமை	33
இறைமாட்சி	39	சான்றாண்மை	99
இனியவை கூறல்	10	சிற்றினம் சேராமை	46
இன்னா செய்யாமை	32	சுற்றம் தழால்	53
ஈகை	23	சூது	94
உட்பகை	89	செங்கோன்மை	55
உழவு	104	செய்ந்நன்றி அறிதல்	11
உறுப்பு நலன் அழிதல்	124	சொல்வன்மை	65
ஊக்கம் உடைமை	60	தகை அணங்கு உறுத்தல்	109
ஊடல் உவகை	133	தவம்	27
ஊழ்	38	தனிப்படர் மிகுதி	120
ஒப்புரவு அறிதல்	22	தீ நட்பு	82
ஒழுக்கம் உடைமை	14	தீவினை அச்சம்	21
ஒற்றாடல்	59	துறவு	35
கடவுள் வாழ்த்து	1	தூது	69
கண்ணோட்டம்	58	தெரிந்து செயல்வகை	47

தெரிந்து தெளிதல்	51
தெரிந்து வினையாடல்	52
நடுவுநிலைமை	12
நட்பு	79
நட்பு ஆராய்தல்	80
நலம் புனைந்து உரைத்தல்	112
நல்குரவு	105
நன்றி இல்செல்வம்	101
நாடு	74
நாணுத்துறவு உரைத்தல்	114
நாண் உடைமை	102
நிலையாமை	34
நிறை அழிதல்	126
நினைந்தவர் புலம்பல்	121
நீத்தார் பெருமை	3
நெஞ்சொடு கிளத்தல்	125
நெஞ்சொடு புலத்தல்	130
பகைத்திறம் தெரிதல்	88
பகைமாட்சி	87
பசப்புறுபருவரல்	119
படர்மெலிந்து இரங்கல்	117
படைச் செருக்கு	78
படைமாட்சி	77
பண்புடைமை	100
பயன் இல சொல்லாமை	20
பழைமை	81
பிரிவு ஆற்றாமை	116
பிறன் இல் விழையாமை	15
புகழ்	24
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	111
புணர்ச்சி விதும்பல்	129
புலவி	131
புலவி நுணுக்கம்	132
புலால் மறுத்தல்	26
புல்லறிவாண்மை	85
புறம் கூறாமை	19
பெண்வழிச் சேறல்	91
பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	45
பெரியாரைப் பிழையாமை	90
பெருமை	98
பேதைமை	84
பொச்சாவாமை	54
பொருள் செயல்வகை	76
பொழுதுகண்டு இரங்கல்	123
பொறை உடைமை	16
மக்கட் பேறு	7
மடி இன்மை	61
மருந்து	95
மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்	70
மானம்	97
மெய் உணர்தல்	36
வரைவு இல் மகளிர்	92
வலி அறிதல்	48
வாய்மை	30
வாழ்க்கைத் துணைநலம்	6
வான் சிறப்பு	2
விருந்து ஓம்பல்	9
வினை செயல்வகை	68
வினைத் திட்பம்	67
வினைத்தூய்மை	66
வெகுளாமை	31
வெஃகாமை	18
வெருவந்த செய்யாமை	57

குறள் முதற் குறிப்பு நிரல்

(எண் – குறள் எண்)

அஃகாமை	178
அஃகி அகன்ற	175
அகடு ஆரார்	938
அகப்பட்டி	1074
அகர முதல	1
அகலாது	691
அகழ்வாரை	151
அகனமர்ந்து ஈதலின்	92
அகனமர்ந்து செய்யாள்	84
அங்கணத்துள்	720
அசையியற்கு	1098
அச்சமே	1075
அச்சம்	534
அஞ்சாமை அல்லால்	497
அஞ்சாமை ஈகை	382
அஞ்சும்	863
அஞ்சுவது அஞ்சாமை	428
அஞ்சுவது ஒரும்	366
அடக்கம்	121
அடல் தகையும்	768
அடல் வேண்டும்	343
அடுக்கிய கோடி	954
அடுக்கி வரினும்	625
அடுத்தது காட்டும்	706
அணங்கு கொல்	1081
அணியன்றோ	1014
அந்தணர் என்போர்	30
அந்தணர் நூற்கும்	543
அமரகத்து ஆற்று	814
அமரகத்து வன்கண்	1027
அமிழ்தினும்	64
அமைந்தாங்கு	474
அரங்கு இன்றி	401
அரம் பொருத	888
அரம் போலும்	997
அரிதரோ	1153
அரிது ஆற்றி	1160
அரிய என்று	537
அரிய கற்று	503
அரியவற்றுள்	443
அருங்கேடன்	210
அருஞ்செவ்வி	565
அருமறை	847
அருமை	611
அரும்பயன்	198
அருவினை	483
அருளல்லது	254
அருளொடும்	755
அருள் இல்லார்க்கு	247
அருள் என்னும்	757
அருள் கருதி	285
அருள்செல்வம்	241
அருள் சேர்ந்த	243
அருள் வெஃகி	176
அலந்தாரை	1303
அலர் எழ	1141
அலர் நாண	1149
அல்லல் அருள்	245
அல்லல்பட்டு	555
அல்லவை	96
அவர் தந்தார்	1182
அவர் நெஞ்சு	1291
அவா இல்லார்க்கு	368
அவா என்ப	361
அவா வினை	367
அவிசொரிந்து	259
அவை அறிந்து	711
அவை அறியார்	713
அவ்வித்து அழுக்காறு	167
அவ்விய நெஞ்சத்தான்	169
அழக் கொண்ட	659
அழச் சொல்லி	795

அழல் போலும் 1228
அழிவதூஉம் 461
அழிவந்த 807
அழிவினவை 787
அழிவு இன்று 764
அழுக்கற்று 170
அழுக்காறு அவா 35
அழுக்காறு உடையார் 165
அழுக்காறு உடையான் 135
அழுக்காறு என 168
அழுக்காற்றின் 164
அளவளாவு 523
அளவு அல்ல 289
அளவு அறிந்தார் 288
அளவு அறிந்து 479
அளவின் கண் 286
அளித்து அஞ்சல் 1154
அறத்தாறு 37
அறத்தாற்றின் 46
அறத்தான் 39
அறத்திற்கே 78
அறத்தினூ உங்கு 32
அறம் கூறான் 181
அறம் சாரா 1047
அறம் சொல்லும் 185
அறம் பொருள் 501
அறவாழி 8
அறவினை யாது 321
அறவினையும் 909
அறன் அழீஇ 182
அறன் அறிந்து ஆன்ற 635
அறன் அறிந்து மூத்த 441
அறன் அறிந்து வெஃகா 179
அறன் ஆக்கம் 163
அறன் இயலான் 147
அறன் இழுக்காது 384
அறன் ஈனும் 754
அறன் என 49
அறன் கடை 142
அறன் நோக்கி 189
அறன் வரையான் 150
அறிகிலார் 1139
அறிகொன்று 638
அறிதோறு 1110
அறிந்து ஆற்றி 515
அறிவிலார் 843
அறிவிலான் 842
அறிவினான் 315
அறிவினுள் 203
அறிவின்மை 841
அறிவு அற்றம் 421
அறிவு உருவு 684
அறிவுடையார் ஆவது 427
அறிவுடையார் எல்லாம் 430
அறுவாய் 1117
அறைபறை 1076
அற்கா 333
அற்றது 944
அற்றம் மறைக்கும் 980
அற்றம் மறைத்தலோ 846
அற்றவர் 365
அற்றார் அழிபசி 226
அற்றாரை 506
அற்றார்க்கு 1007
அற்றால் 943
அற்றேம் 626
அனிச்சப்பூ 1115
அனிச்சமும் 1120
அன்பகத்து 78
அன்பிலன் 862
அன்பிலார் 72
அன்பிற்கும் 71
அன்பின் வழியது 80
அன்பின் விழையார் 911
அன்பு ஈனும் 74
அன்பு அறிவு ஆராய்ந்த 682
அன்பு அறிவு தேற்றம் 513
அன்பு ஒரீஇ 1009

அன்புடைமை.... இவ் 992
அன்புடைமை....வேந்து 681
அன்பு நாண் 983
அன்பும் அறனும் 45
அன்புற்று அமர்ந்த 75
அன்போடு இயைந்த 73
அன்றறிவாம் 36
ஆகாறு 478
ஆகூழால் 371
ஆக்கம் அதர் 594
ஆக்கம் இழந்தேம் 593
ஆக்கம் கருதி 463
ஆக்கமும் கேடும் 642
ஆங்கு அமைவு 740
ஆபயன் 560
ஆயும் அறிவினர் 918
ஆய்ந்து ஆய்ந்து 792
ஆரா இயற்கை 370
ஆவிற்கு நீர் 1066
ஆள்வினையும் 1022
ஆற்றாரும் 493
ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக 477
ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க 725
ஆற்றின் ஒழுக்கி 48
ஆற்றின் நிலை தளர் 716
ஆற்றின் வருந்தா 468
ஆற்பவர்க்கும் 741
ஆற்றுவார் ஆற்றல்.... இக 891
ஆற்றுவார் ஆற்றல்....பசி 225
ஆற்றுவார் ஆற்றல்....பணி 985
இகலான் 860
இகலிற்கு 858
இகலின்மிகல் 856
இகல் எதிர் 855
இகல்என்ப 851
இகல் என்னும் 853
இகல் காணான் 859
இகழ்ச்சியில் 539
இகழ்ந்து எள்ளாது 1057
இடம் எல்லாம் 1064
இடன் இல் 218
இடிக்கும் 447
இடிபுரிந்து 607
இடிப்பாரை 448
இடுக்கண் கால் 1030
இடுக்கண் படினும் 654
இடுக்கண் வருங்கால் 621
இடும்பைக்கு 623
இடும்பைக்கே 1029
இடை தெரிந்து 712
இணர் ஊழ்த்தும் 650
இணர் எரி 308
இதனை இதனால் 517
இமைப்பின் 1129
இமையாரின் 906
இம்மைப் பிறப்பில் 1315
இயல்பாகும் 344
இயல்பினான் 47
இயல்பு உளி 545
இயற்றலும் 385
இரக்க 1051
இரத்தலின் 229
இரத்தலும் 1054
இரந்தும் 1062
இரப்பன் 1067
இரப்பாரை 1058
இரப்பான் 1060
இரவார் 1035
இரவு உள்ள 1069
இரவு என்னும் 1068
இருநோக்கு 1091
இருந்துஉள்ளி 1243
இருந்தோம்பி 81
இருபுனலும் 737
இருமனப் பெண்டிரும் 920
இருமைவகை 23
இருவேறு 374
இருள்சேர் 5

இருள் நீங்கி	352
இலக்கம்	627
இலங்கு இழாய்	1262
இலம்என்று அசைஇ	1040
இலம் என்று வெஃகி	174
இலர்பலர்	270
இலன் என்று	205
இலன் என்னும்	223
இல்பிறந்......கண் அல்லது	951
இல்பிறந்.......கண் ணேயும்	1044
இல்லதென்	53
இல்லாரை	752
இல்லாளை	905
இல்லாள் கண்	903
இல்லை தவறு	1321
இல்வாழ்வான்	41
இவறலும்	432
இழத்தொறூஉம்	940
இழிவு அறிந்து	946
இழுக்கல்	415
இழுக்காமை	536
இழைத்தது	779
இளித்தக்க	1288
இளிவரின்	970
இளைதாக	879
இளையர்	698
இறந்த வெகுளியின்	531
இறந்தார்	310
இறந்து அமைந்த	900
இறப்பே புரிந்த	977
இறல் ஈனும்	180
இறுதி பயப்பினும்	690
இறை கடியன்	564
இறைகாக்கும்	547
இனத்து ஆற்றி	568
இனம் போன்று	822
இனி அன்ன	1294
இனிய உளவாக	100
இனைத்துணைத்து	87
இனையர் இவர்	790
இன்கண் உடைத்து	1152
இன்சொல்லால் ஈத்து	387
இன்சொல்லால் ஈரம்	91
இன்சொல் இனிது	99
இன்பத்துள்......பயக்கும்	854
இன்பத்துள்.......விழையா	629
இன்பம் இடை	369
இன்பம் ஒருவற்கு	1052
இன்பம் கடல்	1166
இன்பம்.......இடும்பை	628
இன்பம்......விழை	615
இன்மை இடும்பை	1063
இன்மை என	1042
இன்மை ஒருவற்கு	988
இன்மையின் இன்னாதது	1041
இன்மையின் இன்னாது	558
இன்மையுள் இன்மை	153
இன்றியமையா	961
இன்றும் வருவது	1048
இன்னா எனத்தான்	316
இன்னா செய்தாரை	314
இன்னா செய்தார்க்கும்	987
இன்னாது இரக்க	224
இன்னாது இனன் இல்	1158
இன்னாமை இன்பம்	630
ஈட்டம் இவறி	1003
ஈதல் இசைபட	231
ஈத்து உவக்கும்	228
ஈர்ங்கை	1077
ஈவார்கண்	1059
ஈன்ற பொழுதின்	69
ஈன்றாள் பசி	656
ஈன்றாள் முகத்தேயும்	923
உடம்பாடு	890
உடம்பொடு	1122
உடுக்கை	788
உடுப்பதூஉம்	1079
உடை செல்வம்	939

உடைத்தம் 473
உடைமையுள் 89
உடையர் என 591
உடையார் முன் 395
உட்கப்படாஅர் 921
உட்பகை 883
உணர்வது 718
உணலினும் 1326
உண்டார்கண் 1090
உண்ணற்க 922
உண்ணாது 160
உண்ணாமை உள்ளது 255
உண்ணாமை வேண்டும் 257
உதவி 105
உப்பு 1302
உயர்வு 743
உயிருடம்பின் 330
உயிர்ப்ப 880
உய்த்தல் 1287
உரம் 600
உரன் என்னும் 24
உரன் நசைஇ 1263
உருவுகண்டு 667
உருள் ஆயம் 933
உரைப்பார் 232
உலகத்தார் 850
உலகத்தோடு 140
உலகம் தழீஇயது 425
உலைவு இடத்து 762
உவக்காண் 1185
உவந்து உறைவர் 1130
உவப்பத் தலைக்கூடி 394
உழந்து உழந்து 1177
உழவினார் 1036
உழுது உண்டு 1033
உழுவார் 1032
உழைப்பிரிந்து 530
உளபோல் 574
உளர்எனினும் 730
உளர் என்னும் 406
உளவரை 480
உள்ளக் களித்தலும் 1281
உள்ளத்தார் 1249
உள்ளத்தால்.....உள் 282
உள்ளத்தால்......பொய் 294
உள்ளம் இலாதவர் 598
உள்ளம் உடைமை 592
உள்ளம் போன்று 1170
உள்ளற்க 798
உள்ளியது எல்லாம் 309
உள்ளியது எய்தல் 540
உள்ளினும் 1201
உள்ளினேன் 1316
உள்ளுவது 596
உள்ளுவன்.....உரைப்பது 1184
உள்ளுவன்......மறப்பின் 1125
உள்ளொற்றி 927
உறங்குவது 339
உறல் முறை 885
உறாஅதவர்க்கண்ட 1292
உறாஅதவர் போல் 1096
உறாஅதோ 1143
உறாஅர்க்கு 1200
உறின் உயிர் 778
உறின் நட்டு 812
உறுதோறு 1106
உறுபசியும் 734
உறுபொருளும் 756
உறுப்பு அமைந்து 761
உறுப்பு ஒத்தல் 993
உறுவது 813
உறை சிறியார் 680
உற்ற நோய் நீக்கி 442
உற்ற நோய் நோன்றல் 261
உற்றவன் 950
உற்றான் 949
ஊக்கம் 486
ஊடலின் உண்டு 1307

ஊடலில் தோற்றவர் 1327
ஊடலில் தோன்றும் 1322
ஊடல் உணங்க 1310
ஊடல் உணர்தல் 1109
ஊடற்கண் 1284
ஊடி இருந்தேமா 1312
ஊடிப் பெறுகுவம் 1328
ஊடியவரை 1304
ஊடுக 1329
ஊடுதல் 1330
ஊண்உடை 1012
ஊதியம் 797
ஊரவர் 1147
ஊருணிநீர் 215
ஊழிபெயரினும் 989
ஊழிற்பெருவலி 380
ஊழையும் 620
ஊறு ஒரால் 662
ஊனைக்குறித்த 1013
எச்சம் என்று 1004
எட்பகவு அன்ன 889
எண் என்ப 392
எண் சேர்ந்த 910
எண்ணித்துணிக 467
எண்ணிய 666
எண்ணியார் 494
எண்பதத்தால் எய்தல் 991
எண்பதத்தான் ஓரா 548
எண் பொருள் 424
எதிரதாக் காக்கும் 429
எந்நன்றி 110
எப்பொருளும் 695
எப்பொருள் எத்தன்மை 355
எப்பொருள் யார் 423
எய்தற்கு 489
எரியால் 896
எல்லாப் பொருளும் 746
எல்லார்க்கும் எல்லாம் 582
எல்லார்க்கும் நன்றாம் 125
எல்லா விளக்கும் 299
எல்லைக்கண் 806
எவ்வது 426
எழுதுங்கால் 1285
எழுபிறப்பும் 62
எழுமை 107
எளிதென 145
எள்ளாத எண்ணி 470
எள்ளாமை 281
எள்ளின் 1298
எற்றிற்கு 1080
எற்று என்று 655
எனைத்தானும் எஞ் 317
எனைத்தானும் நல் 416
எனைத்திட்பம் 670
எனைத்து ஒன்று 1202
எனைத் துணையர் 144
எனைத்து நினைப்பினும் 1208
எனைத்தும் குறுகுதல் 820
எனைப்பகை 207
எனை மாட்சித்து 750
எனைவகையால் 514
என்னைமுன் 771
என்பிலதனை 77
என்றும் ஒருவுதல் 652
ஏதம் 1006
ஏதிலார் ஆர 837
ஏதிலார் குற்றம் 190
ஏதிலார் போல 1099
ஏந்திய கொள்கை 899
ஏமுற்றவரினும் 873
ஏரினும் நன்றால் 1038
ஏரின் உழாஅர் 14
ஏவவும் 848
ஐந்தவித்தான் 25
ஐயத்தின் நீங்கி 353
ஐயப்படாஅது 702
ஐயுணர்வு 354
ஒட்டார்பின் 967

ஒண்பொருள்	760
ஒண்ணுதற்கோ	1088
ஒத்தது	214
ஒப்புரவினால்	220
ஒரு தலையான்	1196
ஒரு நாள்	1269
ஒரு பொழுதும்	337
ஒருமைக்கண்	398
ஒருமைச்செயல்	835
ஒருமை மகளிரே	974
ஒருமையுள்	126
ஒலித்தக்கால்	763
ஒல்லும் கருமம்	818
ஒல்லும் வகை	33
ஒல்லும் வாய்	673
ஒல்வது அறிவது	472
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்	137
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்	136
ஒழுக்கத்து நீத்தார்	21
ஒழுக்கமும்	952
ஒழுக்கம் உடைமை	133
ஒழுக்கம் உடையவர்	139
ஒழுக்கம் விழுப்பம்	131
ஒழுக்காறாக் கொள்க	161
ஒளி ஒருவற்கு	971
ஒளியார் முன்	714
ஒறுத்தாரை	155
ஒறுத்தார்க்கும்	156
ஒறுத்து ஆற்றும்	579
ஒற்றினான் ஒற்றி	583
ஒற்றும் உரை	581
ஒற்று ஒற்றி	588
ஒற்று ஒற்று	589
ஒன்றா உலகத்து	233
ஒன்றாக நல்லது	323
ஒன்றாமை	886
ஒன்றானும்	128
ஒன்று எய்தி	932
ஒன்னார்த் தெறலும்	264
ஓஒஇனிதே	1176
ஓதல் வேண்டும்	653
ஓதி உணர்ந்தும்	834
ஓம்பின்	1155
ஓர்த்து உள்ளம்	357
ஓர்ந்துகண்	541
கடல் அன்ன	1137
கடல் ஓடா	496
கடன் அறிந்து	687
கடன் என்ப	981
கடாஅ உருவொடு	585
கடாஅக் களிற்றின்	1087
கடிது ஓச்சி	562
கடிந்த கடிந்து	658
கடுஞ்சொல்லன்	566
கடுமொழியும்	567
கடைக்கொட்க	663
கணைகொடிது	279
கண் உடையார்	393
கண் உள்ளார்	1127
கண் களவு	1092
கண்டது மன்னும்	1146
கண்டார் உயிர்	1084
கண்டு கேட்டு	1101
கண்ணிற்கு அணி	575
கண்ணின் துனி	1290
கண்ணின் பசப்போ	1240
கண்ணுள்ளின்	1126
கண்நின்று	184
கண்ணும் கொள	1244
கண்ணொடு கண்	1100
கண்ணோட்டத்து	572
கண்ணோட்டம் இல்லவர்	577
கண்ணோட்டம் என்னும்	571
கண்தாம்	1171
கண் நிறைந்த	1272
கதம் காத்து	130
கதும் என	1173
கயல் உண்கண்	1212

கரத்தலும் 1162
கரப்பவர்க்கு 1070
கரப்பினும் 1271
கரப்பு இடும்பை 1056
கரப்பு இலா நெஞ்சின் 1053
கரப்பு இலார் 1055
கரவாது உவந்து 1061
கருமணியிற் பாவாய் 1123
கருமத்தால் 1011
கருமம் சிதையாமல் 578
கருமம் செய 1021
கருவியும் காலமும் 631
கலங்காது கண்ட 668
கலந்து உணர்த்தும் 1246
கல்லா ஒருவன் 405
கல்லாத மேற்கொண்டு 845
கல்லாதவரின் 729
கல்லாதவரும் 403
கல்லாதான் ஒட்பம் 404
கல்லாதான் சொல் 402
கல்லாப்பிணிக்கும் 570
கல்லான் வெகுளும் 870
கவறும் கழகமும் 935
கவ்வையால் 1144
கழா அக்கால் 840
களவினால் ஆகிய 283
களவின்கண் 284
களவு என்னும் 287
களித்தானை 929
களித்து அறியேன் 928
களித்தொறும் 1145
கள் உண்ணா 930
கள்வார்க்கு 290
கறுத்து இன்னா 312
கற்க கசடற 391
கற்றதனால் ஆய 2
கற்றறிந்தார் 717
கற்றாருள் கற்றார் 722
கற்றார்முன் 724
கற்றிலன் 414
கற்று ஈண்டு 356
கற்றுக் கண் 686
கனவினால் 1214
கனவினும் 819
காக்க 122
காக்கை 527
காட்சிக்கு 386
காணாச்சினத்தான் 866
காணாதான் 849
காணின் குவளை 1114
காணுங்கால் 1286
காண்கமன் 1265
காதல காதல் 440
காதலர் இல்வழி 1224
காதலர் தூதொடு 1211
காதல் அவர் இலர் 1242
காதன்மை 507
காமக் கடல் 1164
காமக் கடும்புனல் உய் 1134
காமக்கடும்புனல் நீந்தி 1167
காமக்கணிச்சி 1251
காமமும் நாணும் 1163
காமம் உழந்து 1131
காமம் என 1252
காமம் விடு 1247
காமம் வெகுளி 360
காலத்தினால் 102
காலம் கருதி 485
காலை அரும்பி 1227
காலைக்குச்செய் 1225
கால்ஆழ்களரின் 500
கானமுயல் 772
குடம்பை 338
குடி ஆண்மை 609
குடி என்னும் 601
குடி செய்வல் 1023
குடி செய்வார்க்கு 1028
குடிதழீஇ 544

குடிபுறங்காத்து 549
குடிப்பிறந்தார் 957
குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் 502
குடிப்பிறந்து தன் 794
குடிமடிந்து 604
குணநலம் 982
குணம் என்னும் 29
குணம் நாடி 504
குணனும் குடிமையும் 793
குணன் இலனாய் 868
குலம் சுடும் 1019
குழல் இனிது 66
குறிக்கொண்டு 1095
குறித்தது கூறாமை 704
குறிப்பின்......உணரா 705
குறிப்பின்....உணர்வாரை 703
குறிப்பு அறிந்து 696
குற்றமே காக்க 434
குற்றம் இலனாய் 1025
குன்றின் அனையாரும் 965
குன்று அன்னார் 898
குன்று ஏறி 758
கூடிய காமம் 1264
கூத்தாட்டு 332
கூழும் குடியும் 554
கூறாமை நோக்கி 701
கூற்றத்தை 894
கூற்றம் குதித்தலும் 269
கூற்றமோ 1085
கூற்று உடன்று 765
கெடல் வேண்டின் 893
கெடாஅ வழிவந்த 809
கெடுங்காலை 799
கெடுப்பதூஉம் 15
கெடுவல்யான் 116
கெடுவாக 117
கெட்டார்க்கு 1293
கேடில் 400
கேடு அறியா 736
கேடும் பெருக்கமும் 115
கேட்டார்ப்பிணிக்கும் 643
கேட்டினும் உண்டு 796
கேட்பினும் 418
கேள் இழுக்கம் 808
கை அறியாமை 925
கைம்மாறு 211
கைவேல் 774
கொக்கு ஒக்க 490
கொடியார்... கொடுமை 1235
கொடி...கொடுமையின் 1169
கொடுத்தலும் 525
கொடுத்தும் 867
கொடுப்பது அழுக்கு 166
கொடுப்பதூஉம் 1005
கொடும்புருவம் 1086
கொடை அளி 390
கொலை மேற்கொண்டா 551
கொலையின் கொடியாரை 550
கொலைவினையர் 329
கொல்லாநலத்தது 984
கொல்லாமை 326
கொல்லான் 260
கொளப்பட்டேம் 699
கொளற்கு அரிதாய் 745
கொன்றன்ன 109
கோட்டுப் பூ 1313
கோளில் 9
சமன் செய்து 118
சலத்தால் 660
சலம்பற்றி 956
சாதலின் 230
சாயலும் 1183
சார்பு உணர்ந்து 359
சால்பிற்கு 986
சான்றவர் 990
சிதைவிடத்து 597
சிறப்பு அறிய 590
சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் 31

சிறப்பு ஈனும் செல்வம் 311
சிறப்பொடு பூசனை 18
சிறியார் உணர்ச்சி 976
சிறுகாப்பின் 744
சிறுபடையான் 498
சிறுமை நமக்கு 1231
சிறுமை பல 934
சிறுமையும் 769
சிறுமையுள் 98
சிறைகாக்கும் 57
சிறை நலனும் 499
சிற்றினம் 451
சிற்றின்பம் 173
சினத்தை 307
சினம் என்னும் 306
சீரினும் 962
சீருடைச் செல்வர் 1010
சீர் இடம் 821
சீர்மை சிறப்பொடு 195
சுடச் சுடரும் 267
சுவை ஒளி 27
சுழலும் இசை 777
சுழன்றும் 1031
சுற்றத்தால் 524
சூழாமல் 1024
சூழ்ச்சி 671
சூழ்வார் 445
செப்பம் 112
செப்பின் 887
செயற்கரிய செய் 26
செயற்கு அரிய யா 781
செயற்கை 637
செயற்பால செய்யாது 437
செயற்பாலதோரும் 40
செயிரின் 258
செய்க பொருளை 759
செய்தக்க அல்ல 466
செய்து ஏமம் 815
செய்யாமல் செய்த 101
செய்யாமல் செற்றார்க்கும் 313
செய்வானை நாடி 516
செய்வினை 677
செருக்கும் 431
செருவந்த 569
செல்லிடத்து 301
செல்லா இடத்து 302
செல்லாமை 1151
செல்லான் 1039
செல்வத்துள் 411
செல்விருந்து 86
செவி உணவின் 413
செவி கைப்ப 389
செவிக்கு உணவு 412
செவிச் சொல்லும் 694
செவியின் சுவை 420
செறா அச் சிறு 1097
செறிதொடி 1275
செறிவறிந்து 123
செறுநரை 488
செறுவார்க்கு 869
செற்றவர்பின் 1256
செற்றார் என 1245
செற்றார் பின் 1255
சென்ற இடத்தால் 422
சொலல் வல்லன் 647
சொல்லப் பயன் 1078
சொல்லுக சொல்லின் 200
சொல்லுக சொல்லை 645
சொல்லுதல் 664
சொல் வணக்கம் 827
சொற் கோட்டம் 119
ஞாலம் 484
தகுதி என 111
தக்காங்கு 561
தக்கார் இனத்தனாய் 446
தக்கார் தகவிலர் 114
தஞ்சம் தமர் 1300
தணந்தமை 1233

தண்ணம் 1277
தந்தை 67
தமர் ஆகி 529
தம் இல் இருந்து 1107
தம் நலம் 916
தம் நெஞ்சத்து 1205
தம் பொருள் 63
தம்மின் பெரியார் 444
தம்மின் தம் மக்கள் 68
தலைப்பட்டார் 348
தலையின் இழிந்த 964
தவமும் தவம் 262
தவம் செய்வார் 266
தவம் மறைந்து 274
தவறு இலர் 1325
தள்ளா 731
தற்காத்து 56
தனக்குவமை 7
தனியே 1296
தன் ஊன் 251
தன்குற்றம் 436
தன் துணை 875
தன் நெஞ்சு 293
தன்னுயிர்க்கு 318
துன்னியிர் தான் அற 268
தன்னுயிர் நீப்பினும் 327
தன்னை உணர்த்தினும் 1319
தன்னைத்தான் காக்கின் 305
தன்னைத்தான் காதலன் 209
தாம் இன்புறுவது 399
தாம் வீழ்வார் தம் 1191
தாம் வீழ்வார் மென் 1103
தாம் வேண்டின் 1150
தார் தாங்கி 767
தாளாண்மை இல் 614
தாளாண்மை என்னும் 613
தாள் ஆற்றி 212
தானம் தவம் 19
திறன் அல்ல 157
திறன் அறிந்து 644
தினற் பொருட்டால் 256
தினைத்துணை நன்றி 104
தினைத்துணையாம் 433
தினைத்துணையும் 1282
தீ அளவு 947
தீப்பால 206
தீயவை தீய 202
தீயவை செய்தார் 208
தீயினால் 129
தீ வினையார் 201
துஞ்சினார் 926
துஞ்சுங்கால் 1218
துணைநலம் 651
துப்பார்க்கு 12
துப்பின் 1165
துப்புரவு 1050
தும்முச் செறுப்ப 1318
துளி இன்மை 557
துறந்தாரின் 159
துறந்தார்க்கு 263
துறந்தார்க்கும் 42
துறந்தார் படிவத்தர் 586
துறந்தார் பெருமை 22
துறப்பார் 378
துறைவன் 1157
துனியும் 1306
துன்பத்திற்கு 1299
துன்பம் உற 669
துன்புறூஉம் 94
துன்னாத் துறந்தாரை 1250
துன்னியார் 188
தூஉய்மை 364
தூங்காமை 383
தூங்குக 672
தூய்மை துணைமை 688
தெண்ணீர் 1065
தெய்வத்தான் 619
தெய்வம் தொழாஅள் 55

தெரிதலும்	634
தெரிந்த இனத்தொடு	462
தெரிந்து உணரா	1172
தெருளாதான்	249
தெளிவிலதனை	464
தென்புலத்தார்	43
தேரான் தெளிவும்	510
தேரான் பிறனை	508
தேவர் அனையர்	1073
தேறற்க யாரையும்	509
தேறினும்	876
தொகச் சொல்லி	685
தொடங்கற்க	491
தொடலை	1135
தொடிநோக்கி	1279
தொடிப்புழுதி	1037
தொடியொடு	1236
தொடிற்சுடின்	1159
தொட்டனைத்து	396
தொல்வரவும்	1043
தொழுதகை	828
தோன்றின்	236
நகல்வல்லர்	999
நகுதற் பொருட்டு	784
நகை ஈகை	953
நகையும்	304
நகையுள்ளும்	995
நகைவகையர்	817
நசைஇயார்	1199
நச்சப்படா அதவன்	1008
நடுவின்றி	171
நட்டார்குறை	908
நட்டார்க்கு	679
நட்டார்போல்	826
நட்பிற்கு உறுப்பு	802
நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை	789
நண்பு ஆற்றாராகி	998
நத்தம் போல்	235
நயந்தவர்க்கு	1181
நயந்தவர் நல்காமை	1232
நயனொடு நன்றி	994
நயன் இல சொல்லினும்	197
நயன் இலன்	193
நயன் ஈன்று	97
நயன் உடையான்	219
நயன் சாரா	194
நலக்குரியார்	149
நலத்தகை	1305
நலத்தின் கண்	958
நலம் வேண்டின்	960
நல்குரவு	1045
நல்பொருள்	1046
நல்லவை	375
நல்லாண்மை	1026
நல்லார்கண்	408
நல்லாறு என	324
நல்லாறு எனினும்	222
நல்லாற்றான்	242
நல்லினத்தின்	460
நவில்தொறும்	783
நனவினால் கண்ட	1215
நனவினால் நம்	1220
நனவினால் நல்கா	1217
நனவினால் நல்காத	1213
நனவினால் நல்காரை	1219
நனவு என	1216
நன்மையும்	511
நன்றாகும்	328
நன்றாங் கால்	379
நன்றாற்றல்	469
நன்றிக்கு	138
நன்றி மறப்பது	108
நன்று அறிவாரின்	1072
நன்று என்று	715
நன்றே தரினும்	113
நன்னீரை	1111
நாச் செற்று	335
நாடாது	791

நாடு என்ப 739
நாம் காதல் 1195
நாள் என 334
நாள்தொறும் நாடி 553
நாள்தோறும் நாடுக 520
நாணாமை 833
நாணால் உயிரை 1017
நாணும் மறந்தேன் 1297
நாணொடு 1133
நாண் அகத்து 1020
நாண் என 1257
நாண் என்னும் 924
நாண் வேலி 1016
நாநலம் 641
நிணம் தீயில் 1260
நிலத்தில் கிடந்தமை 959
நிலத்தியல்பால் 452
நிலவரை 234
நிலை அஞ்சி 325
நிலைமக்கள் 770
நிலையின் 124
நில்லாதவற்றை 331
நிழல் நீரும் 881
நிறை அரியர் 1138
நிறை உடைமை 154
நிறையுடையேன் 1254
நிறை நீர 782
நிறைநெஞ்சம் 917
நிறை மொழி 28
நினைத்து இருந்து 1320
நினைத்து ஒன்று 1241
நினைப்பவர் 1203
நீங்கான் 864
நீங்கின் 1104
நீரும் நிழலது 1309
நீர் இன்று அமையாது 20
நுணங்கிய 419
நுண்ணிய நூல் 373
நுண்ணியம் 710
நுண்மாண் 407
நுனிக் கொம்பர் 476
நூலாருள் 683
நெஞ்சத்தார் 1128
நெஞ்சின் துறவார் 276
நெடுங்கடலும் 17
நெடுநீர் 605
நெடும்புனலுள் 495
நெய்யால் 1148
நெருநல் 336
நெருநற்று 1278
நெருப்பினுள் 1049
நோக்கினாள் நோக்கி 1093
நோக்கினாள் நோக்கு 1082
நோதல் 1308
நோய் எல்லாம் 320
நோய் நாடி 948
நோவற்க 877
நோனா உடம்பும் 1132
பகச் சொல்லி 187
பகல் கருதி 852
பகல் வெல்லும் 481
பகுத்துண்டு 322
பகை அகத்துச் சாவார் 723
பகை அகத்துப் பேடி 727
பகை என்னும் 871
பகை நட்பாக் கொண்டு 874
பகை நட்பாம் 830
பகை பாவம் 146
பகைமையும் 709
பசக்கமன் 1189
பசந்தாள் 1188
பசப்பு என 1190
படல் ஆற்றா 1175
படுபயன் 172
படியுடையார் 606
படைகுடி 381
படை கொண்டார் 253
பணியுமாம் 978
பணிவுடையன் 95
பணை நீங்கி 1234

பண் என் ஆம்	573	பாடு பெறுதியோ	1237
பண்டு அறியேன்	1083	பாத்தூண்	227
பண்பு இலான்	1000	பாலொடு	1121
பண்புடையார்	996	பிணி இன்மை	738
பதிமருண்டு	1229	பிணிக்கு	1102
பயன் இல பல்லார்	192	பிணை ஏர்	1089
பயன் இல் சொல்	196	பிரித்தலும்	633
பயன்தூக்கார்	103	பிரிவு உரைக்கும்	1156
பயன் தூக்கி	912	பிழைத்துணர்ந்தும்	417
பயன்மரம்	216	பிறப்பு என்னும்	358
பரிந்தவர்	1248	பிறப்பொக்கும்	972
பரிந்தோம்பிக் காக்க	132	பிறர்க்கு இன்னா	319
பரிந்தோம்பிப் பற்று	88	பிறர் நாண	1018
பரியது	599	பிறர் பழியும்	1015
பரியினும்	376	பிறவிப் பெருங்கடல்	10
பருகுவார்	811	பிறன் பழி	186
பருவத்தோடு	482	பிறன் பொருளாள்	141
பருவரலும்	1197	பிறன் மனை	148
பலகுடை	1034	பீலி பெய்	475
பலசொல்ல	649	புகழ் இன்றால்	966
பல நல்ல	823	புகழ்ந்தவை	538
பல்குழுவும்	735	புகழ்பட	237
பல் மாயக் கள்வன்	1258	புகழ்புரிந்த	59
பல்லவை	728	புக்கில்	340
பல்லார் பகை	450	புணர்ச்சி	785
பல்லார் முனிய	191	புத்தேள்	213
பழகிய செல்வமும்	937	புரந்தார்	780
பழகிய நட்பு	803	புலத்தலின்	1323
பழியஞ்சி	44	புலப்பல்	1259
பழிமலைந்து	657	புலப்பேன்	1267
பழுது எண்ணும்	639	புல்லவை	719
பழைமை என	801	புல்லாது	1301
பழையம்	700	புல்லிக்கிடந்தேன்	1187
பற்று அற்ற கண்ணும்	521	புல்லி விட. ா அ	1324
பற்று அற்ற கண்ணே	349	புறத்துறுப்பு	79
பற்றற்றேம்	275	புறம் குன்றி	277
பற்றி விடாது	347	புறம் கூறி	183
பற்றுக	350	புறம் தூய்மை	298
பற்றுள்ளம்	438	புன்கண்ணை	1222
பனி அரும்பி	1223	பெண் இயலார்	1311

பெண் ஏவல் 907
பெண்ணிற் பெருந்தக்க 54
பெண்ணினால் 1280
பெயக்கண்டும் 580
பெயல் ஆற்றா 1174
பெரிது ஆற்றி 1276
பெரிது இனிது 839
பெரியாரை 892
பெருக்கத்து 963
பெருங்கொடை 526
பெருமை உடையவர் 975
பெருமைக்கும் 505
பெருமை பெருமிதம் 979
பெரும் பொருளால் 732
பெறா அமை 1295
பெறின் என் ஆம் 1270
பெறுமவற்றுள் 61
பெற்றான் பெறின் 58
பேணாது பெட்டார் 1178
பேணாது பெட்பவே 1283
பேணாது பெண் 902
பேதை பெருங்கெழீஇ 816
பேதைப்படுக்கும் 372
பேதைமை என்பது 831
பேதைமை ஒன்றோ 805
பேதைமையுள் 832
பேராண்மை 773
பொச்சாப்பார்க்கு 533
பொச்சாப்பு 532
பொதுநலத்தார் 915
பொதுநோக்கான் 528
பொய்படும் 836
பொய்ம்மையும் 292
பொய்யாமை அன்ன 296
பொய்யாமை பொய் 297
பொருட் பெண்டிர் 913
பொருட் பொருளார் 914
பொருளாட்சி 252
பொருளான் ஆம் 1002
பொருள் அல்லவரை 751
பொருள் அல்லவற்றை 351
பொருள் அற்றார் 248
பொருள் என்னும் 753
பொருள் கருவி 675
பொருள் கெடுத்து 938
பொருள் தீர்ந்த 199
பொருள் நீங்கி 246
பொருள் மாலை 1230
பொள்ளென 487
பொறி இன்மை 618
பொறிவாயில் 6
பொறுத்தல் 152
பொறை ஒருங்கு 733
போற்றின் 693
மகன் 70
மக்கள் மெய் 65
மக்களே 1071
மங்கலம் 60
மடல் ஊர்தல் 1136
மடி இலா 610
மடி உளாள் 617
மடிமடி 603
மடிமை 608
மடியை மடியா 602
மடுத்தவாய் 624
மணிநீரும் 742
மணியில் திகழ் 1273
மண்ணொடு 576
மதிநுட்பம் 636
மதியும் மடந்தை 1116
மயிர் நீப்பின் 969
மருந்து ஆகி 217
மருந்து என 942
மருந்தோமற்று 968
மருவுக மாசற்றார் 800
மலர் அன்ன கண்ணாள் 1142
மலர் அன்ன 1119
மலரினும் மெல்லிது 1289
மலர்காணின் 1112
மலர்மிசை 3

மழித்தலும் 280
மறத்தல் 303
மறந்தும் 204
மறப்பினும் ஓத்து 134
மறப்பின் எவன் 1207
மறம்மானம் 766
மறவற்க 106
மறைந்தவை 587
மறைபெறல் 1180
மறைப்பேன்மன் காமத் 1253
மறைப்பேன் யான் 1161
மற்றியான் 1206
மற்றும் தொடர்ப்பாடு 345
மனத்தது 278
மனத்தான் ஆம் 453
மனத்தின் அமை 825
மனத்துளது 454
மனத்துக்கண் 34
மனத்தொடு 295
மனநலத்தின் 459
மனநலம் நன்கு 458
மனநலம் மன் 457
மனம் தூயார்க்கு 456
மனம் தூய்மை 455
மனம் மாணா 884
மனைத்தக்க 51
மனைமாட்சி 52
மனையாளை 904
மனைவிழைவார் 901
மன் உயிர் எல்லாம் 1168
மன்னர்க்கு 556
மன்னர் விழைப 692
மன்னுயிர் ஓம்பி 244
மாதர் முகம் 1118
மாலை நோய் 1226
மாலையோ 1221
மாறுபாடு 945
மிகச் செய்து 829
மிகல்மேவல் 857
மிகினும் குறையினும் 941
மிகுதியான் 158
முகத்தான் 93
முகத்தின் இனிய 824
முகத்தின் முதுக்குறை 707
முகம்நக நட்பது 786
முகம் நோக்கி 708
முகைமொக்குள் 1274
முடிவும் 676
முதல் இலார்க்கு 449
முயக்கிடை 1239
முயங்கிய 1238
முயற்சி 616
முரண் சேர்ந்த 492
முறிமேனி 1113
முறைகோடி 559
முறைசெய்து 388
முறைப்பட 640
முற்றியும் 747
முற்று ஆற்றி 748
முனைமுகத்து 749
முன் உறக்காவா 535
மேல் இருந்தும் 973
மேற் பிறந்தார் 409
மையல் 838
மோப்பக் குழையும் 90
யாகாவார் 127
யாண்டுச் சென்று 895
யாதனின் 341
யாதானும் 397
யாமும் உளேம் 1204
யாம் கண்ணிற் காண 1140
யாம் மெய்யா 300
யாரினும் 1314
யான் எனது 346
யான் நோக்கும் 1094
வகுத்தான் 377
வகை அறிந்து தற்செய்து 878
வகை அறிந்து வல்லவை 721
வகை மாண்ட 897
வகையற 465

வசை இலா	239
வசை என்ப	238
வசைஒழிய	240
வஞ்சமனத்தான்	271
வருகமன்	1266
வருமுன்னர்	435
வருவிருந்து	83
வரைவு இலா	919
வலியார்க்கு	861
வலியார் முன்	250
வலியின் நிலைமை	273
வழங்குவது	955
வழிநோக்கான்	865
வழுத்தினாள்	1317
வறியார்க்கு	221
வன்கண்	632
வாணிகம்	120
வாய்மை	291
வாராக்கால்	1179
வாரி பெருக்கி	512
வாழ்தல்	1124
வாழ்வார்க்கு	1192
வாளொடு	726
வாள் அற்று	1261
வாள்போல்	882
வானுயர் தோற்றம்	272
வான் நின்று	11
வான் நோக்கி	542
விசும்பின்	16
விடாஅது	1210
விடுமாற்றம்	689
விண் இன்று	13
வித்தும் இடல்	85
வியவற்க	439
விருந்து	82
விருப்பு அறா	522
விரைந்து	648
விலங்கொடு	410
வில்ஏர் உழவர்	872
விழித்த கண்	775
விழுப்புண்	776
விழுப்பேற்றின்	162
விழைதகை	804
விழையார்	810
விளக்கு அற்றம்	1186
விளிந்தாரின்	143
விளியும் என்	1209
வினை கலந்து	1268
வினைக்கண் வினைகெட	612
வினைக்கண் வினைஉடை	519
வினைக்கு உரிமை	518
வினை செய்வார்	584
வினைத்திட்பம்	661
வினை பகை	674
வினையால் வினை	678
வினைவலியும்	471
வீழப்படுவார்	1194
வீழுநர்வீழ	1193
வீழும் இருவர்க்கு	1108
வீழ்நாள்	38
வீழ்வாரின்	1198
வீறுஎய்தி	665
வெண்மை	844
வெருவந்த	563
வெள்ளத்து...இடும்பை	622
வெள்ளத்து....மலர்	595
வேட்ட பொழுதின்	1105
வேட்பத்தாம்	646
வேட்பன	697
வேண்டற்க வெஃகி	177
வேண்டற்க வென்றிடினும்	931
வேண்டாமை	363
வேண்டிய	265
வேண்டின்	342
வேண்டுங்கால்	362
வேண்டுதல்	4
வேலொடு	552
வேல் அன்று	546
வைத்தான்	1001
வையத்துள்	50

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்
நுண்பொருளுரை

***

இளைஞர் வாழ்வில்
திருக்குறள்

***

திருக்குறள் உணர்த்தும்
தமிழர் சமயம்

***

புதிய நோக்கில்
தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

***

ஆய்வியல் அறிமுகம்

***

ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம்